

Liahona

Toespraken algemene conferentie

**Ledental van de kerk
passeert vijftien miljoen**

**Aantal voltijdzendingen
stijgt tot ruim 80 duizend**

MET DANK AAN HET MUSEUM VOOR KERKGESCHIEDENIS

Balsem van Gilead, Annie Henrie

“Is er geen balsem in Gilead?” (Jeremia 8:22). [...] Liefde is de balsem die de ziel genezing brengt. [...] [De] Zoon, namelijk de Heer Jezus Christus, heeft zijn leven neergelegd om ons het eeuwige leven te geven, zo groot was zijn liefde voor zijn Vader en voor ons’ (Thomas S. Monson, ‘A Doorway Called Love’, Ensign, november 1987, p. 66).

ZATERDAGMORGENBIJEENKOMST

- 4 Welkom op de conferentie
President Thomas S. Monson
- 6 Algemene conferentie: ons geloof en getuigenis vergroten
Ouderling Robert D. Hales
- 9 Wees zachtmoedig en nederig van hart
Ouderling Ulisses Soares
- 12 Weten wij wat we hebben?
Carole M. Stephens
- 15 Kijk vooruit en geloof
Ouderling Edward Dube
- 17 De vensters van de hemel
Ouderling David A. Bednar
- 21 Kom, voeg u bij ons
President Dieter F. Uchtdorf

ZATERDAGMIDDAGBIJEENKOMST

- 25 De steunverlening aan kerkfunctionarissen
President Henry B. Eyring
- 26 De sleutel tot geestelijke bescherming
President Boyd K. Packer
- 29 De morele kracht van vrouwen
Ouderling D. Todd Christofferson
- 33 De wedstrijd tactiek van de Heer bespoedigen!
Ouderling S. Gifford Nielsen
- 35 Kleine en eenvoudige dingen
Ouderling Arnulfo Valenzuela
- 37 Wilt gij gezond worden?
Ouderling Timothy J. Dyches
- 40 Als een gebroken kruik
Ouderling Jeffrey R. Holland
- 43 Vertrouw op de Heer
Ouderling M. Russell Ballard

PRIESTERSCHAPSBIJEENKOMST

- 46 De leerstellingen en beginselen die in de geloofsartikelen staan
Ouderling L. Tom Perry
- 49 Gij zijt geen vreemdelingen meer
Bisschop Gérald Caussé
- 52 Door Hem geroepen om zijn woord te verkondigen
Ouderling Randy D. Funk
- 55 Je kunt het nu wel!
President Dieter F. Uchtdorf
- 58 Verbind hun wonden
President Henry B. Eyring

- 61 Ware herders
President Thomas S. Monson

ZONDAGMORGENBIJEENKOMST

- 69 Aan mijn kleinkinderen
President Henry B. Eyring
- 72 Geen andere goden
Ouderling Dallin H. Oaks
- 76 Ware bekering
Bonnie L. Oscarson
- 79 De kracht om te volharden
Ouderling Richard J. Maynes
- 82 Persoonlijke kracht door de verzoening van Jezus Christus
Ouderling Richard G. Scott
- 85 'Ik zal u niet begeven en u niet verlaten'
President Thomas S. Monson

ZONDAGMIDDAGBIJEENKOMST

- 88 Jeremia's klaagliederen: pas op voor slavernij
Ouderling Quentin L. Cook
- 92 Macht in het priesterschap
Ouderling Neil L. Andersen
- 96 Met de macht en het gezag van God onderwijzen
David M. McConkie
- 99 Voortdurend vasthouden
Ouderling Kevin S. Hamilton
- 102 Kijk omhoog
Ouderling Adrián Ochoa
- 104 Dichter tot God komen
Ouderling Terence M. Vinson
- 106 Beslissingen met eeuwige gevolgen
Ouderling Russell M. Nelson
- 110 Tot we elkaar weerzien
President Thomas S. Monson

ALGEMENE ZHV-BIJEENKOMST

- 111 De kracht, vreugde en liefde van het naleven van verbonden
Linda K. Burton
- 115 Wij hebben goede redenen om ons te verheugen
Carole M. Stephens
- 118 Aanspraak maken op de zegeningen van uw verbonden
Linda S. Reeves
- 121 Wij staan er nooit alleen voor
President Thomas S. Monson
- 64 Algemene autoriteiten van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen
- 124 Algemene presidiums hulporganisaties
- 125 Register conferentieverhalen
- 126 Kerknieuws

Beknopt overzicht van de 183ste algemene oktoberconferentie

ZATERDAGMORGEN, 5 OKTOBER 2013, ALGEMENE BIJEENKOMST

Presidium: president Thomas S. Monson. Leiding: president Henry B. Eyring. Openingsgebed: ouderling Kent F. Richards. Slotgebed: Matthew O. Richardson. Muziek verzorgd door het Mormoons Tabernakelkoor; Mack Wilberg en Ryan Murphy, dirigenten; Andrew Unsworth en Clay Christiansen, organisten: 'How Wondrous and Great', *Hymns*, nr. 267; 'Now Let Us Rejoice', *Hymns*, nr. 3; 'Israel, Israel, God Is Calling', *Hymns*, nr. 7, arr. Wilberg, niet-gepubliceerd; 'There Is Sunshine in My Soul', *Hymns*, nr. 227; 'Keep the Commandments', *Children's Songbook*, p. 146, arr. Murphy, niet-gepubliceerd; 'Come, Ye Thankful People', *Hymns*, nr. 94, arr. Wilberg, pub. Oxford.

ZATERDAGMIDDAG, 5 OKTOBER 2013, ALGEMENE BIJEENKOMST

Presidium: president Thomas S. Monson. Leiding: president Dieter F. Uchtdorf. Openingsgebed: ouderling Paul V. Johnson. Slotgebed: Carol F. McConkie. Muziek verzorgd door een gezinnenkoor uit de ringen in Roy, Kanesville, Hooper, en West Haven (Utah); Jane Fjeldsted, dirigente; Linda Margetts, organiste: 'On This Day of Joy and Gladness', *Hymns*, nr. 64, arr. Fjeldsted/Margetts, niet-gepubliceerd; 'I Know That My Savior Loves Me', Kinderprogramma in de avondmaalsdienst 2010, Bell en Creamer, arr. Fjeldsted/Margetts, niet-gepubliceerd; 'Press Forward, Saints', *Hymns*, nr. 81; 'Love at Home', *Hymns*, nr. 294, arr. Fjeldsted/Margetts, niet-gepubliceerd.

ZATERDAGAVOND, 5 OKTOBER 2013, PRIESTERSCHAPSBIJEENKOMST

Presidium: president Thomas S. Monson. Leiding: president Henry B. Eyring. Openingsgebed: ouderling Paul E. Koelliker. Slotgebed: ouderling Walter F. González. Muziek verzorgd door een Aäronische priesterschapskoor uit ringen in Murray (Utah); Kelly DeHaan, dirigent; Richard Elliott, organist: 'Sing Praise to Him', *Hymns*, nr. 70, arr. Kempton, niet-gepubliceerd; 'Like Ten Thousand Legions Marching', *Hymns*, nr. 253, arr. Elliott, niet-gepubliceerd; 'Do What Is Right', *Hymns*, nr. 237; 'God of Our

Fathers, Whose Almighty Hand', *Hymns*, nr. 78, arr. Huff, niet-gepubliceerd.

ZONDAGMORGEN, 6 OKTOBER 2013, ALGEMENE BIJEENKOMST

Presidium: president Thomas S. Monson. Leiding: president Dieter F. Uchtdorf. Openingsgebed: Cheryl A. Esplin. Slotgebed: ouderling Francisco J. Viñas. Muziek verzorgd door het Mormoons Tabernakelkoor; Mack Wilberg, dirigent; Clay Christiansen en Richard Elliott, organisten: 'Sweet Is the Work', *Hymns*, nr. 147; 'Rejoice, the Lord Is King', *Hymns*, nr. 66; 'Master, the Tempest Is Raging', *Hymns*, nr. 105, arr. Wilberg, niet-gepubliceerd; 'Put Your Shoulder to the Wheel', *Hymns*, nr. 252; 'O Divine Redeemer', Gounod; 'We Thank Thee, O God, for a Prophet', *Hymns*, nr. 19, arr. Wilberg, niet-gepubliceerd.

ZONDAGMIDDAG, 6 OKTOBER 2013, ALGEMENE BIJEENKOMST

Presidium: president Thomas S. Monson. Leiding: president Henry B. Eyring. Openingsgebed: David L. Beck. Slotgebed: ouderling Claudio R. M. Costa. Muziek verzorgd door het Mormoons Tabernakelkoor; Mack Wilberg en Ryan Murphy, dirigenten; Bonnie Goodliffe, organiste: 'They, the Builders of the Nation', *Hymns*, nr. 36, arr. Wilberg, pub. Jackman; 'When He Comes Again', *Children's Songbook*, pp. 82–83, arr. Murphy, niet-gepubliceerd; 'Called to Serve', *Hymns*, nr. 249; 'Abide with Me; 'Tis Eventide', *Hymns*, nr. 165, arr. Wilberg, niet-gepubliceerd.

ZATERDAGAVOND, 28 SEPTEMBER 2013, ALGEMENE ZHV-BIJEENKOMST

Presidium: president Thomas S. Monson. Leiding: Linda K. Burton. Openingsgebed: Laraine Swenson. Slotgebed: Ana De Agostini. Muziek verzorgd door een ZHV-koor uit het opleidingscentrum voor zendelingen in Provo; Emily Wadley, dirigente; Bonnie Goodliffe, organiste: 'Redeemer of Israel', *Hymns*, nr. 6; 'Go Forth with Faith', *Hymns*, nr. 263; 'As Sisters in Zion', *Hymns*, nr. 309, arr. Sally DeFord, niet-gepubliceerd; 'I'll Go Where You Want Me to Go', *Hymns*, nr. 270, melodie arr. Wadley, niet-gepubliceerd; 'More Holiness Give Me', *Hymns*, nr. 131, arr. Lyon, pub. Jackman.

BESCHIKBAARHEID CONFERENTIE-TOESPRAKEN

Op conference.lds.org vindt u de conferentietoespraken in veel talen. Kies daar een taal. Doorgaans binnen twee maanden na de conferentie zijn ook de audio-opnamen op dvd bij het distributiecentrum verkrijgbaar.

HUISONDERWIJS- EN HUISBEZOEKBOODSCHAPPEN

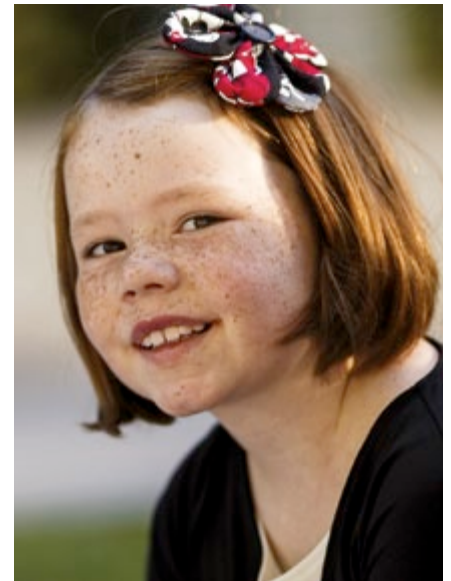
Kies als huisonderwijs- of huisbezoekboodschap een toespraak uit die tegemoet komt aan de behoeften van wie u bezoekt.

OP DE OMSLAG

Voor: foto Cody Bell
Achter: foto Cody Bell

FOTO'S CONFERENTIE

De foto's van de algemene conferentie in Salt Lake City zijn genomen door Welden C. Andersen, Cody Bell, Randy Collier, Weston Colton, Scott Davis, Craig Dimond, Lloyd Eldredge, Collin King, John Luke, Leslie Nilsson, Matthew Reier, Christina Smith en Byron Warner; in Arraiján (Panama) door Josué Peña; in Brasília (Brazilië) door Tomé Siqueira; in Cavite (Filippijnen) door Danilo Soleta; in Colleyville (Texas, VS) door Mark Mabry; in Foz do Iguaçu (Brazilië) door Lincoln Parmezan de Melo; in Guatemala-Stad (Guatemala) door Don Searle; in Lima (Peru) door Stephanie Navarette; in Londen (Engeland) door Preston Judy; in Lyon (Frankrijk) door Carolyn Carter; in Panama-Stad (Panama) door Josué Peña; in Rome (Italië) door Massimo Criscione; en in Santiago (Chili) door Cristian F. Castro Marin.

**NOVEMBER 2013 113 DE JAARGANG NUMMER 11
LIAHONA 10791 120**

Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Het Quorum der Twaalf Apostelen: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Verantwoordelijk redacteur: Craig A. Cardon

Adviseurs: Mervyn B. Arnold, Shayne M. Bowen, Stanley G. Ellis, Christoffel Golden

Hoofddirecteur: David T. Warner

Directeur of operations: Vincent A. Vaughn

Directeur kerkelijke tijdschriften: Allan R. Loyborg

Zakelijk manager: Garff Cannon

Hoofredacteur: R. Val Johnson

Assistent-hoofredacteur: Ryan Carr, LaRene Porter Gaunt
Redactieteam: Susan Barrett, Brittany Beattie, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Mindy Raye Friedman, Lori Fuller, Garrett H. Garff, Jennifer Grace Jones, Michael R. Morris, Sally Johnson Odekkirk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe, Marissa Widdison

Leidend art-director: J. Scott Knudsen

Art-director: Tadd R. Peterson

Grafisch team: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, C. Kimball Bott, Tom Child, Nate Gines, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Coördinator intellectuele eigendom:

Collette Nebeker Aune

Productiemanager: Jane Ann Peters

Productieteam: Kevin C. Banks, Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty

Drukvoorbereiding: Jeff L. Martin

Directeur drukwerk: Craig K. Sedgwick

Directeur distributie: Stephen R. Christiansen

Vertaling: Jos Peeters

Kerkelijk Vertaalbureau

Turnhoutsebaan 130, B-2460 Kasterlee

E-mail: peetersjm@gmail.com

Nieuwsredactie:

Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann

Grovestins 64

NL-7608 HN Almelo

Telefoon: 0546 865984

Uw kopij graag per e-mail naar nieuws@liahona.nl

Distributie:

Corporation of the Presiding Bishop of

The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints

Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg, Duitsland

Jaarabonnement:

Neem voor bestelling van abonnementen of adreswijziging contact op met Customer Service op 00800 2950 2950 (gratis) of 0049 6172 492833 (of 34).

E-mail: orderseu@ldschurch.org

Online: store.lds.org

Prijs jaarabonnement: 7,50 EURO

Bijdragen:

Stuur manuscripten en vragen online naar liahona.lds.org, of per brief aan: Liahona, Rm. 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; of per e-mail naar: liahona@ldschurch.org.

De *Liahona* (Een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of 'aanwijzer' betekent) verschijnt in de volgende talen: Albanees, Armeens, Bahasa Indonesia, Bislama, Bulgaars, Cambodjaans, Cebuano, Chinees, Chinees (vereenvoudigd), Deens, Duits, Engels, Ests, Fijij, Fins, Frans, Grieks, Hongaars, Jslands, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagasi, Marshallees, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoaans, Sloveens, Spaans, Swahili, Tagalog, Tahitiaans, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamese en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever: © 2013 Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

Tekst- en beeldmateriaal in de *Liahona* mag gereproduceerd worden voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk of thuis. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden als de bronvermelding dat aangeeft. Voor vragen over het auteursrecht kunt u zich richten tot het Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

November 2013 Vol. 113 No. 11. LIAHONA (USPS 311)

Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

REGISTER OP SPREKER

Andersen, Neil L., 92
Ballard, M. Russell, 43
Bednar, David A., 17
Burton, Linda K., 111
Caussé, Gérald, 49
Christofferson, D. Todd, 29
Cook, Quentin L., 88
Dube, Edward, 15
Dyches, Timothy J., 37
Eyring, Henry B., 25, 58, 69
Funk, Randy D., 52
Hales, Robert D., 6
Hamilton, Kevin S., 99
Holland, Jeffrey R., 40
Maynes, Richard J., 79
McConkie, David M., 96
Monson, Thomas S., 4, 61, 85, 110, 121
Nelson, Russell M., 106
Nielsen, S. Gifford, 33
Oaks, Dallin H., 72
Ochoa, Adrián, 102
Oscarson, Bonnie L., 76
Packer, Boyd K., 26
Perry, L. Tom, 46
Reeves, Linda S., 118
Scott, Richard G., 82
Soares, Ulisses, 9
Stephens, Carole M., 12, 115
Uchtdorf, Dieter F., 21, 55
Valenzuela, Arnulfo, 35
Vinson, Terence M., 104

REGISTER OP ONDERWERP

Algemene conferentie, 6, 110
Avondmaal, 99, 118
Begeleiding, 21, 49
Bekeerd zijn, 76
Bekering, 26, 52, 55, 82, 118
Boek van Mormon, 82
Dankbaarheid, 85
Depressiviteit, 40
Dienen, 12, 58, 61, 82, 96, 111
Eenheid, 15, 49
Erbij horen, 21
Gebed, 121
Geboden, 72
Geloof, 15, 21, 43, 104
Geloofsartikelen, 46
Geluk, 69, 85
Genezing, 37
Getuigenis, 76, 79, 102
Gezin, 29, 69, 72, 88, 106
Godsdienstvrijheid, 88
Groei van de kerk, 4
Heilige Geest, 96
Heilsplan, 72
Hemelse Vader, 69
Heractivering, 12, 21, 35
Huisonderwijs, 61
Huis van Israël, 88
Huwelijk, 69, 72, 106
Inspiratie, 6, 58
Jezus Christus, 9, 15, 37, 82, 102, 111
Joseph Smith, 96, 102
Kerkbijeenkomsten, 15, 99
Kerkkleiders, 25
Kerkroepingen, 15, 69
Keuzevrijheid, 106
Kracht, 92, 96
Kuisheid, 29, 72

Laatste dagen, 26
Liefde, 12, 35, 43, 49, 69, 104, 111, 121
Mededogen, 40
Media, 102
Moederschap, 29, 72
Naasteliefde, 58
Offers, 76
Onderwijs, 96
Priesterschap, 46, 58, 92, 115
Profeten, 6
Rechtschapenheid, 79
Sabbat, 99
Schriften, 26
Schriftstudie, 46, 96, 121
Slavernij, 88
Sterfelijk lichaam, 106
Tegenspoed, 40, 55, 79, 85, 104, 118, 121
Tempels, 17, 115, 118
Tiende, 17
Verbonden, 12, 82, 99, 111, 115, 118
Vergeving, 37
Verordeningen, 92, 115
Verzoening van Jezus Christus, 52, 55, 69, 82, 118
Volharding, 40, 79, 85, 99
Voorbereiding, 102
Vrede, 26
Vrouwen, 29
Wonderen, 43
Zachtmoedigheid, 9
Zegeningen, 17
Zelfbeheersing, 9
Zendelingen, 33
Zendingswerk, 4, 33, 35, 43, 52

President Thomas S. Monson

Welkom op de conferentie

Het is mijn gebed dat wij bij het luisteren en leren vervuld mogen zijn van de Geest van de Heer.

Wat is het fijn, geliefde broeders en zusters, dat we weer met elkaar in vergadering bijeen zijn. Het is iets meer dan 183 jaar geleden dat de profeet Joseph Smith de kerk op aanwijzing van de Heer stichtte. Die vergadering op 6 april 1830 werd door zes leden van de kerk bijgewoond.¹

Het doet mij deugd dat ik kan mededelen, dat het ledental van de kerk twee weken geleden de vijftien miljoen is gepasseerd. De kerk blijft gestaag groeien en verandert elk jaar het leven van steeds meer mensen. Zij verspreidt zich over de aarde doordat ons zendingsleger in contact komt met mensen die naar de waarheid op zoek zijn.

Het is nauwelijks een jaar geleden dat ik bekendmaakte dat de minimumleeftijd voor een zending omlaag zou gaan. Waren er in oktober 2012 58.500 zendingen in het zendingsveld, nu zijn dat er 80.333. Wat is dat een fantastische en inspirerende respons!

Er staat in de heilige Schriften geen verklaring die relevanter is, geen taak die bindender is, geen instructie die ondubbelzinniger is dan de opdracht

die de herrezen Heer in Galilea aan de elf discipelen gaf. Hij zei toen: 'Gaat dan henen, maakt al de volken tot mijn discipelen en doopt hen in de naam des Vaders en des Zoons en des heiligen Geestes.'² De profeet Joseph Smith heeft verklaard: 'Uiteindelijk komt het erop neer dat het onze grootste en belangrijkste taak is om het evangelie te prediken.'³ Sommigen onder u zullen zich de woorden van president David O. McKay herinneren, die deze welbekende uitspraak deed: 'Ieder lid een zending!'⁴

Ik voeg aan hun woorden mijn eigen woorden toe. De tijd is nu aangebroken voor de leden en zendingen om de handen ineen te slaan en in de wijngaard van de Heer te werken en zielen tot Hem te brengen. Hij heeft ons de middelen gegeven om op talloze manieren zendingswerk te doen, en Hij zal onze inzet zegenen als wij in geloof zijn werk uitvoeren.

Om dit groeiende zendingsleger in stand te helpen houden, heb ik onze leden bij een eerdere gelegenheid gevraagd om, als zij het kunnen missen, aan het zendingsfonds van hun

wijk of het algemeen zendingsfonds van de kerk bij te dragen. Er is goed gereageerd op dat verzoek. Daardoor konden we duizenden zendingen helpen die niet in staat waren om hun eigen zending te bekostigen. Ik dank u voor uw royale bijdragen. En uw bijdragen zijn nog steeds welkom, zodat we hulp kunnen blijven bieden

aan hen die graag op zending willen, maar die daar zelf niet de middelen voor hebben.

Welnu, broeders en zusters, we zijn hier gekomen om instructie en inspiratie te ontvangen. De komende twee dagen zult u vele boodschappen over een verscheidenheid aan evangelieonderwerpen horen. De

mannen en vrouwen die zullen spreken, hebben voor de boodschap die zij zullen brengen om hemelse hulp gevraagd.

Het is mijn gebed dat wij bij het luisteren en leren vervuld mogen zijn van de Geest van de Heer. In de naam van onze Heiland, Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Hoewel er tientallen mensen bijeen waren gekomen op de dag dat de kerk werd gesticht, werden er officieel zes als lid vermeld.
2. Matteüs 28:19.
3. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), p. 356.
4. David O. McKay, Conference Report, april 1959, p. 122.

Ouderling Robert D. Hales
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Algemene conferentie: ons geloof en getuigenis vergroten

We hebben de algemene conferentie echt nodig! Conferenties vergroten ons geloof en verdiepen ons getuigenis.

Dank u, president Monson, voor uw leringen en uw voorbeeld van christelijk dienstbetoon, en uw opdracht aan ons om een zending te zijn. Wij bidden steeds voor u.

In deze bedeling heeft de Heiland Jezus Christus een bijeenkomst van heiligen ‘*mijn* algemene conferentie’ genoemd.¹

Waar op aarde we ons ook bevinden en hoe we deze uitzending ook ontvangen, ik getuig dat we verzameld zijn in *zijn* conferentie. Ik getuig ook dat we zijn woord zullen horen, want Hij heeft gezegd: ‘Hetzij door mijn eigen stem, hetzij door de stem mijner dienstknechten, dat is hetzelfde.’²

Conferenties hebben altijd deel van de ware kerk van Jezus Christus uitgemaakt. Adam vergaderde zijn nakomelingen en profeteerde over dingen die zouden komen. Mozes vergaderde de kinderen Israëls en leerde hun de geboden die hij had ontvangen. De Heiland onderwees menigten in het heilige land en op het Amerikaanse vasteland. Petrus vergaderde de gelovigen in Jeruzalem. De eerste

algemene conferentie in deze laatste dagen werd twee maanden na de organisatie van de kerk gehouden en tot op heden zijn er altijd conferenties gehouden.

Deze conferenties worden steeds op aanwijzing van de Heer en onder leiding van zijn Geest gehouden.³ De sprekers krijgen geen specifiek onderwerp toegewezen. We wachten weken- en maandenlang, vaak met slapeloze nachten, op de Heer. Door vasten, gebed, studie en overdenking komen we te weten welke boodschap *Hij* wil dat wij brengen.

U kunt zich afvragen: ‘Waarom komt die inspiratie niet makkelijker en sneller?’ De Heer leerde Oliver Cowdery: ‘U [moet] het in uw gedachten uitvoeren; daarna moet u Mij vragen of het juist is.’⁴ Na gebedvolle voorbereiding komt de conferentieboodschap door de Heilige Geest tot ons.

Dit beginsel geldt voor alle leden van de kerk die meewerken aan wijk-, ring- en algemene conferenties. We vorsen in onze gedachten uit wat we nodig hebben en verlangen van onze

hemelse Vader en we bidden om het geleerde te begrijpen en toe te passen. Voor de conferentie offeren we andere bezigheden op om ‘de dingen van deze wereld terzijde [te] leggen en naar de dingen van een betere [te] streven.’⁵ Dan vergaderen we ons gezin om, zoals het volk van koning Benjamin, naar het woord van de Heer te luisteren.⁶

Kinderen en jongeren worden er graag bij betrokken. Het is een grote fout te denken dat de conferentie te moeilijk en te geestelijk voor hen is. Ik beloof de jonge leden van de kerk dat je de Geest in je zult voelen opwellen als je luistert. De Heer zal je duidelijk maken wat Hij wil dat je met je leven doet.

In conferenties kunnen we het woord van de Heer ontvangen, dat speciaal voor ons bedoeld is. Een van de leden getuigde: ‘Ik was erg verbaasd toen ik naar uw boodschap luisterde. [...] Uw toespraak was persoonlijke openbaring die de Heer rechtstreeks aan mijn gezin gaf. Nooit heb ik zo’n sterke manifestatie van de Geest in mijn leven ervaren als toen de Heilige Geest tijdens die minuten rechtstreeks tot mij sprak.’

Een ander zei: ‘Ik heb het nog nooit zo sterk gevoeld dat een toespraak voor mij bestemd was.’

Dat komt omdat de Heilige Geest de woorden van de Heer in begrijpelijke taal tot ons hart spreekt.⁷ Als ik in de conferentie aantekeningen maak, schrijf ik niet altijd precies op wat de spreker zegt; ik noteer de aanwijzingen die de Geest mij persoonlijk geeft.

Wat er wordt *gezegd* is minder belangrijk dan wat we *horen* en wat we *voelen*.⁸ Daarom proberen we de conferentie op zo’n manier bij te wonen dat we de stille, zachte stem van de Geest duidelijk kunnen horen, voelen en begrijpen.

We hebben de algemene conferentie echt nodig! Conferenties vergroten ons geloof en verdiepen ons getuigenis. En als we tot bekering gekomen zijn, versterken we elkaar, zodat we tegen de vurige pijlen van deze laatste dagen beschermd zijn.⁹

De afgelopen decennia is de kerk de verschrikkelijke misverstanden en vervolgingen bespaard gebleven die de eerste heiligen voor de kiezen kregen. Dat zal niet altijd zo zijn. De wereld verwijderd zich sneller en verder dan ooit tevoren van de Heer. De tegenstander is op de aarde losgelaten. We lezen, bestuderen, kijken en luisteren naar de woorden van de profeten die ons waarschuwen en beschermen. Lang voordat we te maken kregen met de heersende gezinsproblematiek, was daar bijvoorbeeld de publicatie van ‘Het gezin: een proclamatie aan de wereld’. ‘De levende Christus: het getuigenis van de apostelen’, is vooruitlopend op de tijd waarin we die echt nodig zullen hebben, geschreven.

Wij begrijpen misschien niet volledig waarom de profeten en andere sprekers in de conferentie over bepaalde onderwerpen spreken, maar de Heer doet dat wel. President Harold B. Lee heeft gezegd: ‘Als lid van de kerk [...] zijn wij [alleen] veilig [als we] gehoor geven aan de woorden en geboden die de Heer ons door middel van zijn profeet geeft. Er zijn een aantal zaken die geduld en geloof vereisen. Misschien bent u het niet eens met iets wat van de hoofdzetel van de kerk afkomstig is. Misschien is het wel in strijd met uw [persoonlijke] opvattingen. Misschien is het in strijd met uw maatschappelijke opvattingen. Het kan uw sociale leven beïnvloeden. Maar als u geduldig en gelovig naar deze dingen luistert, alsof ze van de Heer zelf afkomstig zijn, luidt de belofte

dat “de poorten der hel u niet [zullen] overweldigen; [...] en de Here God zal de machten van duisternis voor u uit verjagen, en de hemelen doen schudden voor uw welzijn en de heerlijkheid van zijn naam” (LV 21:6).¹⁰

Hoe wist President Lee wat we in deze tijd zouden meemaken? Hij wist het omdat hij een profeet, ziener en openbaarder was. We zullen worden versterkt en beschermd als we nu naar de profeten luisteren en hen gehoorzamen, inclusief de profeten die in deze conferentie tot ons zullen spreken.

De grootste zegeningen van de algemene conferentie ontvangen we na de conferentie. Denk aan het patroon dat we op vele plaatsen in de Schriften vinden: we komen bijeen om het woord van de Heer te horen en gaan dan naar huis om het na te leven.

Nadat koning Benjamin zijn volk had onderwezen ‘[zond] hij de menigte weg; en zij keerden terug, eenieder met zijn gezin, naar hun eigen huis.’¹¹ Koning Limhi deed hetzelfde in zijn tijd.¹² Nadat Hij de mensen bij de tempel in het land Overvloed had onderwezen en gediend, verzocht de Heiland hen: ‘Gaat daarom naar huis en overweegt de dingen die Ik heb gezegd, en vraagt de Vader in mijn naam om

te kunnen begrijpen, en bereidt uw gemoed voor op morgen, en Ik kom wederom bij u.’¹³

We gaan in op de uitnodiging van de Heiland als we over de gebrachte boodschappen nadenken en bidden en vervolgens voorwaarts gaan en zijn wil doen. Denk aan deze woorden van President Spencer W. Kimball: ‘Voor mij staat het vast dat er heel veel is in mijn leven dat ik na afloop van deze [algemene] conferentie kan vervolmaken. Ik heb in mijn hoofd een lijstje gemaakt en ga ermee aan de slag wanneer we hier klaar zijn.’¹⁴ President Monson heeft onlangs gezegd: ‘Ik moedig u aan om de toespraken [...] te lezen en de boodschappen te overpeinen. Ik heb zelf ondervonden dat ik meer uit deze geïnspireerde toespraken haal als ik ze nader bestudeer.’¹⁵

Onze hemelse Vader vraagt ons niet alleen onze persoonlijke en gezamenlijke Schriftstudie te houden, Hij wil ook dat we geregeld de toespraken bestuderen en toepassen die we in de conferentie hebben gehoord. Ik getuig dat wie op de Heer vertrouwt en in geloof aandacht aan zijn raad schenkt, grote kracht zal ontvangen om zichzelf en zijn gezin generaties lang tot zegen te zijn.

Vader in de hemel heeft dat mogelijk gemaakt. 97 procent van de kerk kan de boodschappen van deze conferentie in de eigen taal beluisteren. Miljoenen leden in 197 landen volgen deze conferentie in 95 talen. Binnen twee of drie dagen zullen de toespraken in het Engels op LDS.org staan en binnen een week zullen ze successievelijk in 52 talen beschikbaar komen. We ontvangen de gedrukte kerkelijke tijdschriften nu drie weken na de algemene conferentie. We hoeven geen maanden meer te wachten tot ze per post aankomen. We kunnen de leerstellingen van de profeten op een computer, mobiele telefoon of een ander elektronisch apparaat lezen, beluisteren, bekijken en delen. Altijd en overal kunnen we onze kennis verruimen, ons geloof en getuigenis versterken, ons gezin beschermen en hen veilig huiswaarts leiden.

De boodschappen van deze conferentie zullen ook in het online leerplan voor jongeren verwerkt worden. Ouders, u kunt deze lessen voor de jeugd ook zelf op LDS.org bekijken. Kom te weten wat uw kinderen leren en gebruik het in uw persoonlijke studie, gezinsgesprekken, gezinsavonden, gezinsraden en persoonlijke gesprekken met ieder van uw kinderen over wat zij individueel nodig hebben.

Ik moedig alle leden aan om de bronnen op de kerkwebsites en mobiele apps te gebruiken. Ze worden voortdurend herzien, zodat ze gebruiksvriendelijker worden en meer

relevantie voor ons leven hebben. Op LDS.org vindt u informatiebronnen waaruit u kunt putten om het evangelie te bestuderen, uw thuis en gezin te versterken en in uw roeping te dienen. U kunt ook voorouders opzoeken die tempelverordeningen nodig hebben, alsmede informatiebronnen die u steun bieden in uw heilswerk, waaronder het verkondigen van het evangelie. Ouders kunnen het voortouw nemen om hun kinderen voor te bereiden op de doop, het priesterschap, een voltijdzending, en de tempel. Ze houden ons op het nauwe en smalle pad van de tempelverordeningen en -verbonden en helpen ons het eeuwige leven beërven.

In de afgelopen aprilconferentie vertelde ik in de priesterschapsbijeenkomst dat mijn vader een ridder in wapenrusting voor me had getekend om mij het aantrekken van de wapenrusting Gods uit te leggen en de geestelijke bescherming die ze biedt.

Na die bijeenkomst vertelde een vader aan zijn gezin wat hij geleerd

Jason in zijn 'wapenrusting Gods'.

had. Zijn jonge zoon Jason werd erdoor geïnspireerd en zocht de boodschap op LDS.org op. Enkele dagen later gaf hij op de gezinsavond diezelfde les aan zijn broers en zussen. Dit is hem.

Een eenvoudige conferentieboodschap, door de Geest geïnspireerd en door een kind ontvangen, werd op een persoonlijke, krachtige manier aan een gezin onderwezen. Ik vind zijn pantser der gerechtigheid prachtig. En zijn schild des geloofs om de vurige pijlen van de tegenstander af te weren ziet er ook prachtig uit. Dit zijn de zegeningen van de conferentie.

Mijn broeders en zusters, ik geef u mijn bijzondere getuigenis dat de Heer Jezus Christus leeft en aan het hoofd van deze kerk staat. Dit is *zijn* algemene conferentie. Ik beloof u in zijn naam dat u, als u bidt met een oprecht verlangen om de stem van uw hemelse Vader te horen in de boodschappen van deze conferentie, zult ontdekken dat Hij tot u gesproken heeft om u te helpen, te sterken en u naar huis te leiden in zijn tegenwoordigheid. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Leer en Verbonden 124:88; cursivering toegevoegd.
2. Leer en Verbonden 1:38.
3. Zie Leer en Verbonden 46:2.
4. Leer en Verbonden 9:8.
5. Leer en Verbonden 25:10.
6. Zie Mosiah 2:5.
7. Zie 2 Nephi 33:1.
8. Zie Spencer W. Kimball, Conference Report, gebiedsconferentie Tonga 1976, p. 27.
9. Zie Lucas 22:31–32.
10. *Leringen van kerkpresidenten*: Harold B. Lee (2000), pp. 84–85.
11. Mosiah 6:3.
12. Zie Mosiah 8:4.
13. 3 Nephi 17:3.
14. Spencer W. Kimball, "Spoken from Their Hearts," *Ensign*, november 1975, pp. 111.
15. Thomas S. Monson, 'God zij met u tot w'u wederzien', *Liahona*, november 2012, p. 110.

Ouderling Ulisses Soares
van het Presidium der Zeventig

Wees zachtmoedig en nederig van hart

Zachtmoedig betekent niet zwak. Het betekent dat we ons goed en vriendelijk gedragen.

Mormon leerde dat een man 'geen geloof en hoop kan hebben, tenzij hij zachtmoedig en nederig van hart is.'¹ Hij voegde daaraan toe dat zonder die eigenschappen 'geloof en hoop tevergeefs [zijn], want niemand is aannemelijk voor God dan alleen de zachtmoedigen en nederigen van hart.'²

Zachtmoedigen zijn 'godvrezend, rechtschapen, nederig, onderwijsbaar en geduldig onder alle lijden.'³ Wie deze eigenschap bezit, wil Christus volgen en is kalm, volzaam, verdraagzaam, onderworpen en geduldig van aard.

De apostel Paulus leerde dat zachtmoedigheid een vrucht van de Geest is.⁴ Ze kan dus het makkelijkst verkregen worden als we 'door de Geest leven.'⁵ En om door de Geest te leven, dient onze levenswijze rechtschapen voor de Heer te zijn.

Als we de naam van Christus op ons nemen, wordt er van ons verwacht dat we zijn eigenschappen nastreven en ons karakter aanpassen zodat we dagelijks meer op Hem gaan lijken. De Heiland spoorde zijn discipelen aan met de woorden: 'Gij dan zult volmaakt zijn, gelijk uw hemelse

Vader volmaakt is.'⁶ Als we tot Christus komen, ons van alle goddeloosheid onthouden en God liefhebben, zullen we op een dag door de genade van Christus volmaakt in Hem zijn.⁷

'Christelijke eigenschappen zijn gaven van God. Wij krijgen [deze eigenschappen] als we onze keuzevrijheid goed gebruiken. [...] Met het verlangen om God te behagen, [moeten we onze] zwaktes onderkennen en gewillig zijn om er alles aan te doen om die te verbeteren.'⁸

Zachtmoedigheid is essentieel als we meer op Christus willen gaan lijken. Zonder zachtmoedigheid kunnen we andere belangrijke deugden niet ontwikkelen. Zachtmoedig betekent niet zwak. Het betekent dat we ons goed en vriendelijk gedragen, en kracht, sereniteit, een gezond gevoel van eigenwaarde en zelfbeheersing vertonen.

Zachtmoedigheid was een van de opvallendste eigenschappen van de Heiland. Tot zijn discipelen zei Hij: 'Leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart.'⁹

We zijn geboren met een zaadje van zachtmoedigheid in ons hart. We dienen te begrijpen dat het onmogelijk

is om dat zaadje in een oogwenk te laten groeien en ontwikkelen. Dat vraagt tijd. Christus vraagt ons om 'dagelijks [ons] kruis op [te nemen]'¹⁰ wat betekent dat het een voortdurend streven en verlangen moet zijn.

President Lorenzo Snow, de vijfde president van onze bedeling, heeft gezegd: 'Het is onze plicht om naar volmaaktheid te streven, [...] ons iedere dag te verbeteren [en] om naar de resultaten van vorige week te kijken en deze week beter ons best te doen, om vandaag beter ons best te doen dan gisteren.'¹¹ We moeten ons zelf dus eerst dag na dag verbeteren. Dagelijks moeten we proberen beter ons best te doen dan de vorige dag. Zo gaan we vooruit.

President Snow ging verder:

'We hebben allemaal zo onze dwaasheden en zwakheden, die we zo gauw mogelijk moeten zien te overwinnen. Laten we dat gevoel ook in het hart van onze kinderen planten, opdat ze [...] onder alle omstandigheden onberispelijk voor zijn aangezicht leren wandelen.

'Als een man één dag zonder ruzie met zijn vrouw kan doorbrengen, of zonder iemand onvriendelijk te behandelen of zonder de Geest van God in welk opzicht dan ook te bedroeven [...]; dan is hij in zoverre volmaakt. Laat hem proberen de volgende dag weer zo te zijn. Maar stel dat het hem de volgende dag niet lukt, dan heeft hij nog steeds de kans om er de dag daarop wel weer in te slagen.'¹²

Wanneer Hij onze toewijding en volharding ziet, zal de Heer ons geven wat we door onze onvolmaaktheden en menselijke zwakheden zelf niet kunnen verwerven.

Een andere belangrijke stap naar zachtmoedigheid is leren ons humeur te beheersen. Ons humeur beheersen

enkel wie nederig is de antwoorden van de Heer op hun gebeden kunnen erkennen en verstaan. De nederigen zijn onderwijsbaar. Ze beseffen dat ze afhankelijk zijn van God en onderwerpen zich aan zijn wil. De nederigen zijn zachtmoedig en kunnen anderen door hun invloed overreden hun voorbeeld te volgen. God belooft de nederigen dat Hij hen aan de hand zal leiden. Ik geloof echt dat we omwegen en verdriet zullen voorkomen als we de hand van de Heer blijven vasthouden.

Broeder Moses Mahlangu is een van de mooiste hedendaagse voorbeelden van zachtmoedigheid dat ik ken. Zijn verhaal begint in 1964, toen hij een exemplaar van het Boek van Mormon kreeg. Hij was erg geboeid door het boek. Het was echter pas begin jaren zeventig dat hij door een straat kuierde en op een gebouw in Johannesburg (Zuid-Afrika) een bord met de naam van de kerk erop zag. Broeder Mahlangu was nieuwsgierig en ging het gebouw binnen om meer over de kerk te weten te komen. Hem werd vriendelijk verteld dat hij noch de bijeenkomsten kon bijwonen, noch gedoopt kon worden, omdat de wet van het land dat toen verbood.

Broeder Mahlangu aanvaardde die beslissing in zachtmoedigheid, nederigheid en zonder wrok, maar hij had nog steeds een sterk verlangen om meer over de kerk te weten te komen. Hij vroeg de kerkleiders een van de ramen tijdens de bijeenkomsten op zondag open te laten, zodat hij de diensten buiten kon volgen. Jarenlang woonden broeder Mahlangu's gezin en vrienden de kerkbijeenkomsten 'door het raam' bij. Op zekere dag in 1980 kregen ze te horen dat ze de diensten mochten bijwonen en zich laten dopen.

kan een van de moeilijkste dingen zijn die we ooit doen omdat de natuurlijke mens in onze aard is en we in een erg veeleisende wereld leven. Denk een paar seconden na hoe u reageert wanneer iemand niet onmiddellijk doet wat u wilt. En als men het nou eens niet met u eens is, ook al bent u er helemaal van overtuigd dat u een probleem zo kunt oplossen? Hoe reageert u als iemand u beledigt, uw inspanningen bekritiseert of onvriendelijk is omdat hij of zij een slechte bui heeft? Op die momenten, en in andere moeilijke situaties, moeten we leren ons humeur te beheersen en onze gevoelens met geduld en kalme overreding uit te drukken. Het is erg belangrijk dat we dat thuis en in de relatie met onze eeuwige metgezel doen. Ik ben nu 31 jaar getrouwd met mijn geliefde. Ze heeft me daar vaak vriendelijk aan herinnerd wanneer we verontrustende moeilijkheden het hoofd boden.

Een van de instructies van de apostel Paulus in zijn tweede brief aan Timoteüs luidde:

'En een dienstknecht des Heren moet niet twisten, maar vriendelijk zijn jegens allen, bekwaam om te onderwijzen, geduldig,

'met zachtmoedigheid de dwarsdrijvers bestraffende. Het kon zijn, dat God hun gaf zich tot erkenning der waarheid te keren

'en, ontuchtend, zich te wenden tot de wil van Hem.'¹³

Door onze reacties te beheersen, kalm en gematigd te zijn, en ruzie te mijden, kunnen we de gave van zachtmoedigheid ontvangen. President Henry B. Eyring heeft gezegd: 'Als wij met geloof onze boosheid beteugelen en onze hoogmoed bedwingen, verleent de Heilige Geest zijn goedkeuring, met als gevolg dat heilige beloften en verbonden zeker worden.'¹⁴

Nog een stap naar zachtmoedigheid is nederig worden. De Heer instrueerde Thomas B. Marsh bij monde van de profeet Joseph Smith als volgt: 'Wees nederig; en de Heer, uw God, zal u aan de hand leiden en u antwoord geven op uw gebeden.'¹⁵

Broeders en zusters, ik geloof dat

Wat een heerlijke dag voor broeder Mahlangu.

Later werd er een gemeente opgericht in zijn buurt in Soweto. Dat was enkel mogelijk door de vastberadenheid, moed en getrouwheid van mensen zoals broeder Mahlangu, die zoveel jaren getrouw bleef onder moeilijke omstandigheden.

Een van broeder Mahlangu's vrienden die rond dezelfde tijd lid geworden was, vertelde me dit verhaal tijdens mijn bezoek aan de ring Soweto. Na ons gesprek omhelsde hij me. Broeders en zusters, ik voelde me op dat ogenblik in de liefdevolle armen van de Heiland. In de ogen van deze fijne broeder zag ik zachtmoedigheid. Met een hart vol goedheid en grote dankbaarheid vroeg hij me president Thomas S. Monson te vertellen hoe dankbaar en gezegend hij en vele anderen waren dat ze het ware evangelie in hun leven hadden. Het voorbeeld van zachtmoedigheid van broeder Mahlangu en zijn vriend hebben vele levens ten goede beïnvloed — vooral het mijne.

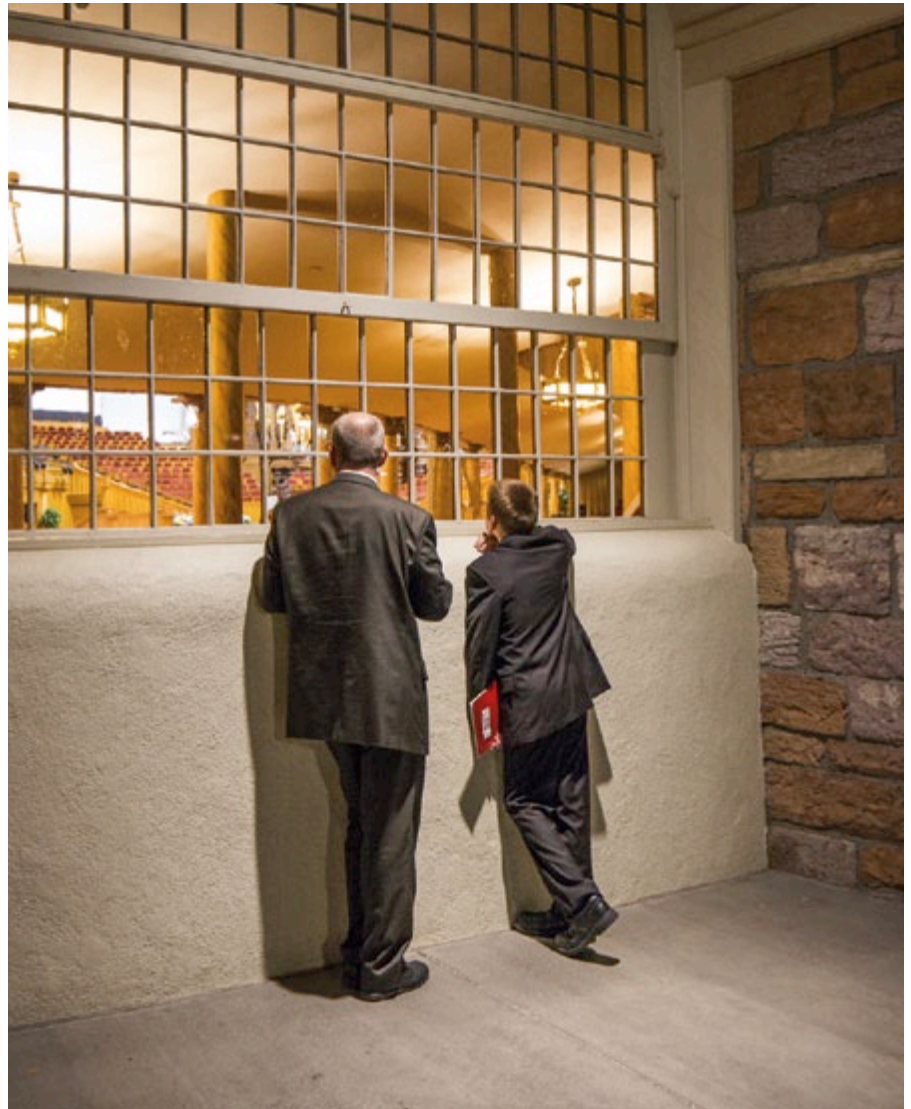
Broeders en zusters, ik geloof dat de Heiland, Jezus Christus, het grootste voorbeeld van zachtmoedigheid is. Zelfs tijdens de laatste momenten van zijn leven. Hij werd vals beschuldigd en veroordeeld, droeg zijn kruis met veel pijn naar Golgota, werd bespot en vervloekt door zijn vijanden en verlaten door wie Hem kenden en zijn wonderen gezien hadden. Hij werd aan het kruis genageld.

Zelfs na het hevigste lichamelijke lijden, sprak Hij zijn Vader aan en zei Hij uit het diepst van zijn zachtmoedige en nederige hart: 'Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen.'¹⁶ Christus onderging buitengewone lichamelijke en geestelijke pijn en gaf ons zo de mogelijkheid om ons geestelijk karakter te veranderen en zachtmoedig te worden zoals Hij.

Ik getuig dat Jezus Christus onze Heiland is. Ik getuig tot u dat we dankzij zijn liefde kunnen veranderen. We kunnen onze zwakheden achter ons laten. We kunnen slechte invloeden verwerpen, onze woede beheersen, zachtmoedig worden en de eigenschappen van onze Heiland ontwikkelen. Hij heeft ons de weg gewezen. Hij heeft ons het volmaakte voorbeeld gegeven en gebiedt ons te worden zoals Hij is. Hij nodigt ons uit Hem te volgen, zijn voorbeeld te volgen en meer op Hem te gaan lijken. Van deze waarheden getuig ik in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Moroni 7:43.
2. Moroni 7:44.
3. Gids bij de Schriften, 'Zachtmoedig, Zachtmoedigheid'; scriptures.lds.org.
4. Zie Galaten 5:22–23.
5. Galaten 5:25.
6. Matteüs 5:48.
7. Zie Moroni 10:32.
8. *Predik mijn evangelie: handleiding voor zendingswerk* (2004), p. 125.
9. Matteüs 11:29.
10. Lucas 9:23.
11. Lorenzo Snow, in Conference Report, april 1898, p. 13.
12. *Leringen van kerkpresidenten: Lorenzo Snow* (2012), p. 103.
13. 2 Timoteüs 2:24–26.
14. Henry B. Eyring, 'Verbondsgezinnen', *Liahona*, mei 2012, p. 65.
15. Leer en Verbonden 112:10.
16. Lucas 23:34.

Carole M. Stephens

Eerste raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium

Weten wij wat we hebben?

Priesterschapsverordeningen en -verbonden geven ons toegang tot alle zegeningen die ons door God beloofd zijn en die door de verzoening van de Heiland mogelijk zijn gemaakt.

In 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld' verklaren het Eerste Presidium en de Twaalf Apostelen: 'Ieder mens — man en vrouw — is geschapen naar het beeld van God. Iedereen is een geliefde geestzoon of -dochter van hemelse Ouders, en als zodanig heeft iedereen een goddelijke aard en bestemming.'¹ Om die goddelijke bestemming te bereiken heeft iedere zoon en dochter van God priesterschapsverordeningen en -verbonden nodig.

Wij hebben de doop nodig. Als we ons in het doopwater laten onderdompelen verbinden we ons de naam van Christus op ons te nemen, Hem altijd indachtig te zijn, zijn geboden te onderhouden en Hem tot het einde toe te dienen, zodat we zijn Geest altijd bij ons mogen hebben.²

Wij hebben de gave van de Heilige Geest nodig. Door die verordening kunnen we het constante gezelschap van de Geest hebben. President Wilford Woodruff heeft verklaard: 'Iedere man of vrouw die tot de kerk van God is toetreden en is gedoopt voor de vergeving van zonden, heeft recht op openbaring, recht op de

Geest Gods, om hem te assisteren in zijn werk, in de opvoeding van zijn kinderen, in de raadgevingen aan zijn kinderen en aan hen die hij geroepen is te presideren. De Heilige Geest is niet alleen voorbehouden aan mannen, noch aan apostelen of profeten, maar behoort elke getrouwe man en vrouw toe, en aan ieder kind dat oud genoeg is om het evangelie van Christus te ontvangen.'³

Wij hebben de tempelbegiftiging nodig. Ouderling M. Russell Ballard heeft gezegd: 'Wanneer mannen en vrouwen naar de tempel gaan, worden ze beiden begiftigd met dezelfde macht, die per definitie priesterschapsmacht is. [...] De begiftiging is letterlijk een gave van macht.'⁴

Wij hebben de verordening van de verzegeling nodig, die tot het eeuwige leven leidt, 'de grootste van alle gaven Gods.'⁵ Die priesterschapsverordening kan alleen door een man en vrouw samen ontvangen worden. Ouderling Russell M. Nelson heeft uitgelegd: 'De bevoegdheid van het priesterschap is hersteld zodat gezinnen voor eeuwig verzegeld kunnen worden.'⁶

Wij hebben de kans nodig om

die verbonden elke week door onze deelname aan het avondmaal te hernieuwen. Hedendaagse profeten en apostelen hebben ook gezegd dat we bij het avondmaal niet alleen onze doopverbonden kunnen hernieuwen, maar 'alle verbonden die we met de Heer [hebben gesloten]'.⁷

Die priesterschapsverordeningen en -verbonden geven ons toegang tot alle zegeningen die ons door God beloofd zijn en die door de verzoening van de Heiland mogelijk zijn gemaakt. Zij wapenen de zonen en dochters van God met macht, namelijk Gods macht⁸, en bieden ons de gelegenheid om het eeuwige leven te ontvangen — om naar de tegenwoordigheid van God terug te keren en bij Hem in zijn eeuwige gezin te wonen.

Onlangs heb ik samen met enkele priesterschapsleiders vier zusters in hun huis in Honduras bezocht. Die zusters en hun gezinnen hadden behoefte aan priesterschapsleutels en -bevoegdheid, priesterschapsverordeningen en -verbonden, en priesterschapsmacht en -zegeningen.

We bezochten een lieve zuster die getrouwd is en twee mooie kinderen heeft. Ze is getrouw en actief in de kerk, en ze leert haar kinderen om voor het goede te kiezen. Haar man steunt haar bezigheden in de kerk, maar is geen lid. Hun gezin is sterk, maar om nog sterker te worden, hebben zij aanvullende priesterschapszegeningen nodig. Het is nodig dat de vader de verordeningen van de doop en de gave van de Heilige Geest ontvangt, en dat hem het priesterschap wordt verleend. Ze hebben de priesterschapsmacht nodig die kan volgen op een begiftiging en een verzegeling.

Ons volgende bezoek brachten we in het huis van twee alleenstaande zusters, vrouwen met een groot geloof. De ene zuster heeft een zoon

die zich op een zending voorbereidt. De andere zuster wordt voor kanker behandeld. In tijden van ontmoediging of wanhoop denken zij aan de verzoening van de Heiland en zijn vol geloof en hoop. Ze hebben allebei behoefte aan de extra zegeningen en macht die door tempelverordeningen beschikbaar komen. Wij raadden hen aan om samen met de toekomstige zendeling in hun huis naar die verordeningen toe te werken.

In het laatste huis dat we bezochten woonde een zuster van wie de echtgenoot pas geleden bij een tragisch ongeluk was omgekomen. Zij was nog maar pas lid van de kerk en had niet begrepen dat zij zelf haar begiftiging kon ontvangen en aan haar man kon worden verzegeld. Toen we haar uitlegden dat die zegeningen binnen bereik van haar en haar overleden man waren, werd ze vervuld van hoop. In de wetenschap dat haar gezin door middel van tempelverordeningen en -verbonden verzegeld

kan worden, heeft ze het geloof en de vastberadenheid om de beproevingen die voor haar liggen aan te gaan.

De zoon van deze weduwe bereidt zich voor op het Aäronische priesterschap. Zijn ordening zal haar en haar gezin tot zegen zijn. Ze hebben dan een priesterschapsdrager in huis.

Toen ik die getrouwe vrouwen in Honduras leerde kennen, kon ik zien dat ze hun best deden om te zorgen dat hun gezin actief in het evangelie bleef. Ze uitten hun dankbaarheid voor leden van de wijk die hun verbonden nakwamen en zorgzaam over hen waakten, en hen bijstonden in hun stoffelijke en geestelijke noden. Niettemin hadden deze zusters allemaal behoeften die nog niet geheel waren vervuld.

In alle drie de huizen die we bezochten, vroeg een wijze priesterschapsleider of ze al een priesterschapszegen hadden ontvangen. Het antwoord was iedere keer 'nee'. De zusters vroegen die dag allemaal om

een priesterschapszegen en kregen die. Allemaal huilden ze en uitten hun dankbaarheid voor de troost, leiding, bemoediging en inspiratie die ze van hun hemelse Vader ontvingen door middel van een waardige priesterschapsdrager.

Deze zusters inspireerden me. Zij toonden eerbied voor God en zijn macht en gezag. Ik was ook dankbaar voor de priesterschapsleiders die samen met mij bij hen op bezoek gingen. Toen we weer weg waren, overlegden we hoe we deze gezinnen konden helpen om de verordeningen te ontvangen die ze nodig hadden om op het verbondspad verder te gaan en hun gezinsleven te versterken.

Het is tegenwoordig hard nodig dat mannen en vrouwen respect voor elkaar als zoon en dochter van God hebben en eerbied voor onze Vader in de hemel en zijn priesterschap — zijn macht en gezag — ontwikkelen.

Hij heeft een plan voor ons en als we geloof en vertrouwen in zijn plan oefenen, zal onze eerbied voor Hem en voor zijn priesterschapsmacht en -gezag versterkt worden.

Tijdens de wereldwijde instructie voor leidinggevendenden over *Het gezin en de kerk versterken door het priesterschap*, is gezegd dat zusters die geen priesterschapsdragers thuis hebben zich niet alleen hoeven te voelen. Zij kunnen heil en kracht putten uit de priesterschapsverordeningen die ze hebben ontvangen en de verbonden die ze nakomen. Zij moeten niet aarzelen als ze hulp nodig hebben. Ouderling M. Russell Ballard heeft gezegd dat iedere vrouw in de kerk dient te weten dat ze een bisschop heeft, een quorumpresident ouderlingen, een huisonderwijzer, en andere waardige priesterschapsdragers op wie ze kan vertrouwen en die bij haar thuis kunnen komen om haar te

helpen en, zoals zuster Rosemary M. Wixom bij die gelegenheid zei, ‘een zegen te geven.’⁹

Ouderling Ballard heeft ook gezegd: ‘Onze Vader in de hemel is gul met zijn macht. Alle mannen en alle vrouwen hebben toegang tot zijn macht als steun in hun leven. Iedereen die heilige verbonden met de Heer heeft gesloten, en die verbonden eert, komt in aanmerking om persoonlijke openbaring te ontvangen, gezegend te worden met de bediening van engelen en met God te communiceren.’¹⁰

Wij hebben elkaar allemaal nodig. De zoons van God hebben de dochters van God nodig en de dochters van God hebben de zoons van God nodig.

We hebben verschillende gaven en verschillende vermogens. In 1 Korintiërs 12 wordt benadrukt dat de zoons en dochters van God, ieder van ons, onze individuele rol en taak volgens het plan van de Heer moeten vervullen opdat allen daar baat bij mogen hebben.¹¹

Zoons van God, weet u wie u bent? Weet u wat u hebt? Bent u waardig om het priesterschap te gebruiken en de macht en zegeningen van het priesterschap te ontvangen? Omarmt u uw rol en taak om als vader, grootvader, zoon, broer en oom gezinnen te sterken? Toont u respect voor vrouwen, het vrouw-zijn en moederschap?

Dochters van God, weten we wie we zijn? Weten wij wat we hebben? Zijn wij de macht en zegeningen van het priesterschap waardig? Ontvangen we die gaven met dankbaarheid, vriendelijkheid en waardigheid? Omarmen wij onze rol en taak om als moeder, grootmoeder, dochter, zus en tante gezinnen te sterken? Tonen we respect voor mannen, het man-zijn en vaderschap?

Hebben wij als verbondszoons en -dochters geloof in onze hemelse Vader en zijn eeuwige plan voor ons? Hebben wij geloof in Christus en zijn verzoening? Geloven we dat we een goddelijke aard en bestemming hebben? En spannen wij ons in om die bestemming te bereiken en alles te ontvangen wat de Vader heeft¹², omdat we begrijpen hoe belangrijk het is om priesterschapsverordeningen te sluiten en onze verbonden te sluiten, na te komen en te hernieuwen?

Iedereen is een geliefde geestzoon of -dochter van hemelse Ouders, met een goddelijke natuur en bestemming. Onze Heiland, Jezus Christus, houdt zoveel van ons dat Hij zijn eigen leven voor ons heeft gegeven. Zijn verzoening verschaft ons de mogelijkheid om op het pad naar ons hemelse thuis door middel van heilige priesterschapsverordeningen en -verbonden voort te gaan.

Die priesterschapsverordeningen en -verbonden zijn door de profeet Joseph Smith op aarde hersteld, en president Thomas S. Monson bezit alle sleutels van het priesterschap die op aarde zijn.

Ouderling D. Todd Christofferson heeft verklaard: ‘De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen bezit het gezag om de verordeningen te bedienen, zodat wij in de naam van zijn heilige Zoon bindende verbonden met onze hemelse Vader kunnen sluiten. [...] God zal Zich aan zijn beloften aan u houden als u uw verbonden met Hem nakomt.’¹³

Van deze dingen getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. ‘Het gezin: een proclamatie aan de wereld’, *Liahona*, november 2010, p. 129.
2. Zie Moroni 4:3; 6:3.
3. *Leringen van kerkpresidenten: Wilford Woodruff* (2004), p. 51.
4. M. Russell Ballard, ‘Let Us Think Straight’ (Brigham Young University Education Week devotional, 20 augustus 2013); speeches.byu.edu.
5. Leer en Verbonden 14:7; zie ook Leer en Verbonden 131:1–4.
6. Russell M. Nelson, ‘Uw huwelijk koesteren’, *Liahona*, mei 2006, p. 37; of ‘Dochters in mijn koninkrijk: de geschiedenis en het werk van de zustershulpvereniging’ (2011), p. 146.
7. Delbert L. Stapley, Conference Report, oktober 1965, p. 14; geciteerd in: ‘Nu wij aan het avondmaal deelnemen’, L. Tom Perry, *Liahona*, mei 2006, p. 41; zie ook *Teachings of Gordon B. Hinckley*, (1997), p. 561; *The Teachings of Spencer W. Kimball*, red. Edward L. Kimball (1982), p. 220;
8. Zie Leer en Verbonden 109:22.
9. Zie M. Russell Ballard en Rosemary M. Wixom, ‘De zegeningen van het priesterschap in elk gezin’. In: *Het gezin en de kerk met het priesterschap sterken* (wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggevendenden, maart 2013), lds.org/broadcasts.
10. M. Russell Ballard, ‘Let Us Think Straight’; speeches.byu.edu.
11. Zie ook Leer en Verbonden 46:9, 12.
12. Zie Leer en Verbonden 84:38.
13. D. Todd Christofferson, ‘De kracht van verbonden’, *Liahona*, mei 2009, p. 22.

Ouderling Edward Dube
van de Zeventig

Kijk vooruit en geloof

Voor de Heer is het niet zo belangrijk wat we gedaan hebben of waar we geweest zijn. Waartoe we bereid zijn, is belangrijker.

Toen ik jong was, leerde mijn moeder me een zeer belangrijke levensles toen we samen op de akker werkten. Het was laat in de ochtend, de zon stond hoog aan de hemel en ik dacht dat we al erg lang geschoffeld hadden. Ik stopte even, keek achter me naar wat we bereikt hadden en zei tegen mijn moeder: 'Kijk hoeveel we al gedaan hebben!' Mijn moeder reageerde niet. Ik dacht dat ze me niet gehoord had en zei het nog eens, maar nu harder. Er kwam weer geen reactie. Ik herhaalde het nogmaals een beetje harder. Ze keek me eindelijk aan en zei: 'Edward, kijk nooit achter je. Kijk vooruit naar wat we nog moeten doen.'

Mijn geliefde broeders en zusters, het verbond dat we bij de doop met de Heer sloten 'om te allen tijde en in alle dingen en op alle plaatsen waar [we ons] ook [mogen] bevinden, als getuige van God op te treden' (Mosiah 18:9), is een toezegging voor ons hele leven. President Uchtdorf heeft gezegd: 'Wie zich hebben laten dopen en de gave van de Heilige Geest hebben ontvangen, bewandelen het pad van discipelschap en hebben de opdracht om gestaag en getrouw in de voetstappen van de Heiland te treden.' ('Heiligen in alle seizoenen', *Liahona*,

september 2013, p. 5.) De Heer geeft ons door zijn dienstknechten verschillende roepingen, die we met volledige toewijding aanvaarden. Als we ontheven worden en een nieuwe roeping krijgen, aanvaarden we die met vreugde. Net als onze voorvaders weten we: 'In dienst van de Heer maakt het niet uit waar u dient, maar hoe u dient' (J. Reuben Clark jr., in Conference Report, april 1951, p. 154).

Wanneer een ringpresident of bisschop dus ontheven wordt, accepteert hij dat met vreugde. Wanneer hij een nieuwe roeping krijgt om op eender welke manier te dienen die de Heer door zijn dienstknechten 'goeddukt' (Mosiah 3:19), wordt hij niet overschaduwd door zijn voorgaande ervaring. Hij kijkt ook niet terug, denkend dat hij genoeg gediend heeft. Hij is 'niet moede goed te doen', want hij weet dat hij 'het fundament van een groot werk [legt]' en heeft de visie dat zijn inspanningen anderen eeuwig tot zegen zijn. Zo komt 'uit het kleine [...] het grote voort' (LV 64:33).

We 'dienen [allen] gedreven voor een goede zaak werkzaam te zijn en vele dingen uit eigen vrije wil te doen en veel gerechtigheid tot stand te brengen' (LV 58:27).

Ouderling Jeffrey R. Holland van

het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: 'We kijken terug om de vruchten van onze ervaringen te plukken, en we laten de schillen voor wat ze zijn. Nadat we onze lessen hebben geleerd en onze beste ervaringen hebben meegenomen, kijken we vooruit en denken we eraan dat *geloof altijd op de toekomst is gericht*.' ('Het beste moet nog komen', *Liahona*, januari 2010, p. 18.)

Mijn moeders les in vooruitkijken ging over het zichtbare onkruid op het veld. Dat is moeilijker te vergelijken met de ervaringen van de pioniers. Ouderling Joseph B. Wirthlin omschreef dit erg goed: 'In 1846 verlieten meer dan tienduizend mensen de welvarende stad Nauvoo, die op de oever van de Mississippi was gebouwd. Met geloof in hun profetische leiders, verlieten deze kerkleden van het eerste uur hun mooie stad en trokken de wildernis in. Zij wisten niet precies waar ze naartoe gingen, hoever ze zouden moeten reizen, hoelang de reis zou duren of wat de toekomst hun zou brengen. Maar ze wisten *wel* dat ze door de Heer en zijn dienstknechten werden geleid.' ('Faith of Our Fathers', *Ensign*, mei 1996, p. 33.)

Ze wisten wat vooruitkijken en geloven betekende. Vijftien jaar eerder waren enkele van deze leden aanwezig toen de volgende openbaring werd ontvangen:

'Want voorwaar, Ik zeg u: Gezegend is hij die mijn geboden onderhoudt, hetzij in het leven of in de dood; en wie getrouw is in beproeving, diens beloning is groter in het koninkrijk van de hemel.

'Op dit moment kunt gij het plan van uw God met betrekking tot de dingen die hierna zullen komen, en de heerlijkheid die zal volgen op veel beproeving, niet met uw natuurlijke ogen zien' (LV 58:2-3).

Wij kunnen ook vooruitkijken en geloven. We kunnen de uitnodiging van onze Heer met beide handen aannemen. Hij nodigt ons met open armen uit:

‘Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven;

‘neemt mijn juk op u en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en gij zult rust vinden voor uw zielen;’

‘want mijn juk is zacht en mijn last is licht’ (Matteüs 11:28–30).

Onze geliefde profeet, president Thomas S. Monson, zijn raadgevers en het Quorum der Twaalf Apostelen hebben ons uitgenodigd om deel te nemen aan het heilswerk. De nieuwe leden, jeugd, jongvolwassenen, gepensioneerden en voltijdzendingen dienen allen het juk van het bespoedigen van het heilswerk op zich te nemen.

President Boyd K. Packer, president van het Quorum der Twaalf

Apostelen, woonde op zekere dag een trekwedstrijd met ossen bij, waaraan hij een vergelijking ontleende. Hij vertelde: ‘Op een houten slee werden cementblokken geplaatst. Ongeveer 4.500 kilo in totaal. [...] De ossen moesten de slee een meter voorttrekken. [...] Mijn oog viel op een duo erg grote, getijgerde blauwgrijze dieren [... de] grote blauwe ossen vanouds.’

Over de uitkomst van de wedstrijd zei hij: ‘Een voor een werden de koppels uitgeschakeld. [...] De grote blauwe ossen kregen zelfs geen plaats op de ranglijst! Een klein, onbeduidend span ossen, die in omvang verschilden van elkaar, verplaatste de slee alle drie keren.’

Men verklaarde het verrassende resultaat als volgt: ‘De grote blauwe ossen waren groter, sterker en gelijk in omvang. Maar de kleine ossen hadden een betere samenwerking en coördinatie. Ze trokken samen

aan het juk. Beide dieren trokken op hetzelfde moment en die kracht verplaatste de slee.’ (‘Equally Yoked Together’, toespraak gehouden tijdens een studiebijeenkomst voor regionale vertegenwoordigers, 3 april 1975; in: *Teaching Seminary: Preservice Readings* [2004], p. 30.)

We moeten vooruitkijken, geloven en op dezelfde manier samenwerken om het heilswerk te bespoedigen en anderen uit te nodigen tot Christus te komen. We moeten elk de raad van president Dieter F. Uchtdorf opvolgen: ‘Ga dicht bij elkaar staan en til dan uit stand’ (‘Tillen uit stand’, *Liahona*, november 2008, p. 56). We kunnen ons volle potentieel behalen, zoals ouderling L. Tom Perry van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft opgemerkt: ‘Op mijn reizen door de kerk sta ik versteld dat er zoveel positieve dingen gebeuren. Maar ik heb nooit het gevoel dat we als volk

ons volle potentieel behalen. Ik heb het gevoel dat we niet altijd samenwerken, dat we nog te veel zoeken naar eigen lof en succes, en te weinig interesse hebben in ons gemeenschappelijk doel: de opbouw van Gods koninkrijk.' ('United in Building the Kingdom of God', *Ensign*, mei 1987, p. 35.)

Mogen wij samenwerken met een gemeenschappelijk doel: 'de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen' (Mozes 1:39).

Onze Heiland, Jezus Christus, die zowel het begin als einde kent, wist waaraan Hij begon, en dat dit naar Getsemane en Golgota zou leiden, toen Hij verkondigde: 'Niemand, die de hand aan de ploeg slaat en ziet naar hetgeen achter hem ligt, is geschikt voor het Koninkrijk Gods' (Lucas 9:62). Voor de Heer is het niet zo belangrijk wat we gedaan hebben of waar we geweest zijn. Waartoe we bereid zijn, is belangrijker.

De profeet Joseph Smith heeft ons deze beginselen geleerd: 'De fundamentele beginselen van onze godsdienst zijn het getuigenis van de apostelen en profeten aangaande Jezus Christus, dat Hij is gestorven, is begraven, ten derden dage is herrezen en ten hemel is opgevaren. Alle andere zaken die verband houden met onze godsdienst zijn hier slechts een aanhangsel van.' (*Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* [2007], p. 49.)

Ik getuig dat als we het voorbeeld van onze Heiland, Jezus Christus, volgen en onze ondersteuning van onze geliefde profeet, president Thomas S. Monson, in praktijk brengen, we rust, troost en vreugde zullen vinden en 'in deze laatste dagen het goede van het land [zullen] eten' (LV 64:34). In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Ouderling David A. Bednar
van het Quorum der Twaalf Apostelen

De vensters van de hemel

Door de wet van tiende na te leven ontvangen we geestelijke en stoffelijke zegeningen.

Ik wil twee belangrijke lessen bespreken die mij over de wet van tiende duidelijk zijn geworden. De eerste les concentreert zich op de zegeningen die personen en gezinnen krijgen als zij dit gebod getrouw nakomen. De tweede les onderstreept het belang van tiende voor de groei van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in de hele wereld. Ik bid dat de Heilige Geest aan ieder van ons zal bevestigen dat deze beginselen waar zijn.

Les 1 – aanmerkelijke maar subtiele zegeningen

De moeder van mijn vrouw is niet alleen een getrouw kerklid, maar ook een geïnspireerde huisvrouw. Al vroeg in haar huwelijk begon zij punctueel de gezinsboekhouding bij te houden. Decennia lang heeft zij in eenvoudige huishoudboekjes consciëntieus de inkomsten en uitgaven van het gezin opgeschreven. De verzamelde gegevens zijn niet alleen overzichtelijk, maar ook informatief.

Toen mijn vrouw nog jong was, gebruikte haar moeder de gegevens in de huishoudboekjes om haar de basisbeginselen van een zuinige leefstijl

en een verstandige huishoudvoering bij te brengen. Toen ze op een keer de verschillende uitgavencategorieën doornamen, viel haar moeder een interessant patroon op. De kosten voor huisarts en medicijnen van het gezin waren veel lager dan verwacht. Zij verbond deze vondst vervolgens aan het evangelie van Jezus Christus en leerde haar dochter een indrukwekkende waarheid: door de wet van tiende na te leven, krijgen we vaak aanmerkelijke maar subtiele zegeningen die niet altijd zijn wat we verwachten en die we gemakkelijk over het hoofd kunnen zien. Het gezin had niet plots een overduidelijk financieel extraatje gekregen. In plaats daarvan had onze liefdevolle hemelse Vader ze op kennelijk alledaagse manieren eenvoudigweg gezegend. Mijn vrouw is deze belangrijke les van haar moeder, over de hulp die door de vensters van de hemel tot ons komt, en die ons door de oudtestamentische profeet Maleachi is beloofd, nooit vergeten (zie Maleachi 3:10).

Vaak gebeurt het dat we in een les over de wet van tiende nadruk leggen op de onmiddellijke, spectaculaire en makkelijk herkenbare stoffelijke

zegeningen die we ontvangen. En dergelijke duidelijke zegeningen komen voor. En toch zijn sommige van de uiteenlopende zegeningen die we krijgen door ons aan dit gebod te houden, hoewel aanmerkelijk, subtiel. Dergelijke zegeningen onderkennen we slechts als we zowel geestelijk opmerkzaam als alert zijn (zie 1 Korintiërs 2:14).

We kunnen veel leren uit de beeldspraak over de ‘vensters’ van de hemel die Maleachi gebruikt. Vensters zorgen ervoor dat natuurlijk licht een gebouw kan binnenstromen. Evenzo stromen er geestelijke verlichting en geestelijk perspectief door de vensters van de hemel ons leven binnen, mits we de wet van tiende nakomen.

Een subtiele maar aanmerkelijke zegening die we bijvoorbeeld ontvangen, is de geestelijke gave van dankbaarheid, die ons in staat stelt dankbaar te zijn voor wat we hebben en onze hebzucht te beteugelen. Een dankbaar mens is rijk aan tevredenheid. Een ondankbaar mens lijdt onder de armoede van eindeloze ontevredenheid (zie Lucas 12:15).

Misschien bent u op zoek naar een geschikte baan en bidt u om hemelse hulp. Er zijn echter gelovige ogen en oren (zie Ether 12:19) voor nodig om de geestelijke gave van meer onderscheidingsvermogen te herkennen, die

u in staat stelt om vacatures te vinden die door andere mensen over het hoofd worden gezien — of de zegen van meer vastberadenheid om harder en langer naar een baan te zoeken dan andere mensen in staat of bereid zijn te doen. Wellicht wilt u en verwacht u dat u een baan krijgt aangeboden, maar de zegening die u door hemelse vensters toevloet, is misschien wel meer daadkracht, zodat u uw eigen omstandigheden kunt veranderen in plaats van te verwachten dat iemand of iets anders die verandert.

Wellicht wilt u loonsverhoging en werkt u daar hard voor om uw levensomstandigheden te verbeteren. Er zijn echter gelovige ogen en oren voor nodig om in te zien dat onze geestelijke en lichamelijke vermogens (zie Lucas 2:52) om meer met minder te doen zijn toegenomen, om prioriteiten te stellen en zaken te vereenvoudigen, of om goed te zorgen voor de stofelijke bezittingen die we al hebben. Wellicht wilt u en verwacht u een salarisverhoging, maar de zegening die u door hemelse vensters toevloet, is misschien wel meer daadkracht, zodat u uw eigen omstandigheden kunt veranderen in plaats van te verwachten dat iemand of iets anders die verandert.

De jonge soldaten in het Boek van Mormon (zie Alma 53; 56–58) baden vurig dat God hen zou sterken en ze

uit de handen van hun vijanden zou bevrijden. Het is interessant dat die gebeden niet leidden tot meer wapens of meer troepen. In plaats daarvan schonk God deze getrouwe soldaten de verzekering dat Hij ze zou bevrijden, stelde Hij hun ziel gerust, schonk Hij ze groot geloof en de hoop dat ze in Hem zouden worden bevrijd (zie Alma 58:11). Aldus vatten de zoons van Helaman moed, vastbesloten om de strijd te winnen en uit alle macht tegen de Lamaniëten op te trekken (zie Alma 58:12–13). Zekerheid, gemoedsrust, geloof en hoop lijken op het eerste gezicht niet de zegeningen die soldaten op het slagveld willen, maar dat waren wel precies de zegeningen die deze heldhaftige jonge mannen nodig hadden om voorwaarts te gaan en lichamelijk en geestelijk te zegevieren.

Soms vragen we God om een goede afloop, waarna Hij ons fysiek en mentaal weerstandsvermogen geeft. We kunnen om voorspoed vragen, waarna we een ruimer perspectief en meer geduld ontvangen. Of we vragen om groei, waarna we met de gave van genade worden gezegend. Hij kan ons overtuiging en zelfvertrouwen schenken om een doel te verwezenlijken dat de moeite waard is. En wanneer we smeken om verlichting van lichamelijke, mentale en geestelijke moeilijkheden, kan Hij ons meer vastberadenheid en veerkracht schenken.

Ik beloof u dat als u en ik de wet van tiende naleven de vensters van de hemel zich echt zullen openen, en er geestelijke en stoffelijke zegeningen in overvloed over ons zullen worden uitgegoten (Maleachi 3:10). We herinneren ons ook deze uitspraak van de Heer:

‘Want mijn gedachten zijn niet uw gedachten en uw wegen zijn niet mijn wegen luidt het woord des Heren.

‘Want zoals de hemelen hoger zijn dan de aarde, zo zijn mijn wegen hoger dan uw wegen en mijn gedachten dan uw gedachten’ (Jesaja 55:8–9).

Ik getuig dat we, als we geestelijk opmerkzaam en alert zijn, zullen worden gezegend met ogen die duidelijker zien, en oren die constanter horen, en harten die het belang en het subtiële onderscheid van zijn wegen, zijn gedachten, en zijn zegeningen in ons leven beter begrijpen.

Les 2 — De eenvoud van de weg van de Heer

Voordat ik lid van het Quorum der Twaalf Apostelen werd, had ik vaak in de Leer en Verbonden gelezen over de raad die is benoemd om toe te zien op de besteding van de heilige tiendegelden. De raad van tiendebesteding is na openbaring in het leven geroepen en bestaat uit het Eerste Presidium, het Quorum der Twaalf Apostelen en de Presiderende Bisschap (zie LV 120). Voorafgaand aan mijn eerste vergadering van deze raad in december 2004, was mijn verwachting dat het een hele leerzame ervaring zou worden.

Ik herinner mij nog steeds het verloop van die raadsvergadering en welke gevoelens ik had. Ik kreeg meer waardering en eerbied voor de financiële wetten van de Heer voor personen, voor gezinnen, en voor zijn kerk. De financiële basis van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen — voor zowel inkomsten als uitgaven — staat omschreven in de afdelingen 119 en 120 van de Leer en Verbonden. In die openbaringen staan twee verklaringen die de basis vormen van de financiële zaken van de kerk.

In afdeling 119 staat eenvoudig dat alle leden ‘jaarlijks een tiende deel van al hun opbrengsten betalen, en dit zal voor eeuwig een vaste wet voor hen

zijn, [...] zegt de Heer’ (vers 4).

Daarna zegt de Heer over de geautoriseerde besteding van de tiende: ‘[Er zal over] worden beschikt door een raad, bestaande uit het Eerste Presidium van mijn kerk, en uit de bisschop en zijn raad, en door mijn hoge raad; en door mijn eigen stem tot hen, zegt de Heer’ (LV 120:1). De ‘bisschop en zijn raad’ en ‘mijn hoge raad’, die in deze openbaring worden genoemd, zijn vandaag beter bekend als respectievelijk de Presiderende Bisschap en het Quorum der Twaalf Apostelen. Die heilige gelden worden in een snel groeiende kerk gebruikt om personen en gezinnen geestelijk tot zegen te zijn door de bouw en het onderhoud van tempels en kerken, steun aan het zendingswerk, vertaling en publicatie van de Schriften, bevordering van familiehistorisch onderzoek, financiering van scholen en godsdienstonderwijs, en de verwezenlijking van vele andere kerkelijke doelen, op aanwijzing van Gods geordende dienstknechten.

Ik verwonder mij over de duidelijkheid en beknoptheid van die twee openbaringen in vergelijking met de gecompliceerde financiële richtlijnen

en administratieve procedures die in zoveel organisaties en overheden in de wereld worden gebruikt. Hoe kan het dat de materiële zaken van een organisatie zo groot als de herstelde Kerk van Jezus Christus wereldwijd functioneert op basis van zulke beknopte instructies? Voor mij is het antwoord duidelijk: dit is het werk van de Heer. Hij is bij machte om zijn eigen werk te doen (zie 2 Nephi 27:20), en de Heiland inspireert en leidt zijn dienstknechten, die zijn aanwijzingen toepassen en voor zijn zaak arbeiden.

In die eerste raadsvergadering was ik onder de indruk van de eenvoud van de beginselen die aan onze beraadslagingen en beslissingen ten grondslag lagen. Bij het financiële beheer van de kerk worden twee fundamentele en onwrikbare beginselen in acht genomen. Ten eerste leeft de kerk niet op grote voet en geeft zij niet meer uit dan er binnenkomt. Ten tweede wordt een deel van het jaarincome opzij gelegd als reserve voor onvoorziene uitgaven en onverwachte behoeften. De kerk leert haar leden al decennia lang het beginsel om een

voorraad voedsel, brandstof en geld opzij te leggen voor eventuele noodgevallen. De kerk als instituut volgt eenvoudigweg dezelfde beginselen als waarin zij haar leden herhaaldelijk onderwijst.

Terwijl de vergadering vorderde, wenste ik dat alle kerkleden getuige konden zijn van de eenvoud, de helderheid, de ordelijkheid, de naastenliefde en de kracht van de eigen wijze (zie LV 104:16) waarop de Heer de materiële zaken van zijn kerk leidt. Ik maak nu al geruime tijd deel uit van de raad van tiendebesteding. Mijn dank en eerbied voor de werkwijze van de Heer is elk jaar gegroeid, en de lessen die ik blijf leren nemen in diepgang toe.

Mijn hart welt op van liefde en bewondering voor de getrouwe en gehoorzame leden van deze kerk uit elke natie, geslacht, taal en volk. Ik reis naar vele landen, waar ik meer te weten kom over uw verwachtingen en dromen, uw levensomstandigheden en uw problemen. Ik heb kerkbijeenkomsten met u bijgewoond en ben bij sommigen van u thuis geweest. Uw geloof versterkt mijn geloof. Uw toewijding maakt mij

toegewijder. En uw goedheid en gewillige gehoorzaamheid aan de wet van tiende inspireert mij om een beter mens, en een betere echtgenoot, vader en kerkleider te worden. En elke keer als ik aan de raad van tiendebesteding deelneem, denk ik aan u en zie ik u voor me. Dank u dat u goed en getrouw bent, en dat u uw verbonden naleeft.

De leiders van de herstelde kerk van de Heer zijn zich bewust van de enorme verantwoordelijkheid die zij dragen om op gepaste wijze met de heilige offeranden van de kerkleden om te gaan. We zijn ons maar al te zeer bewust van het heilige karakter van de koperstukjes van de weduwe.

‘En [Jezus] ging tegenover de offerkist zitten en zag met aandacht, hoe de schare kopergeld wierp in de offerkist. En vele rijken wierpen er veel in.

‘En er kwam een arme weduwe, die er twee koperstukjes in wierp, dat is een duit.

‘En Hij riep zijn discipelen en zeide tot hen: Voorwaar, Ik zeg u, deze arme weduwe heeft het meeste in de offerkist geworpen van allen, die er iets in geworpen hebben.

‘Want allen hebben erin geworpen van hun overvloed, maar zij heeft van haar armoede erin geworpen, al wat zij had, haar ganse levensonderhoud’ (Marcus 12:41–44).

Ik weet uit eigen ervaring dat de raad van tiendebesteding uitermate zorgvuldig omgaat met de koperstukjes van de weduwe. Ik uit mijn waardering voor president Thomas S. Monson en zijn raadgevers voor hun effectieve leiderschap bij het vervullen van dit heilige rentmeesterschap. En ik bevestig dat de stem (zie LV 120:1) en de hand van de Heer zijn geordende dienstknechten steun geeft in hun taak om Hem te vertegenwoordigen.

Een uitnodiging en een getuigenis

Het betalen van een eerlijke tiende is veel meer dan een plicht; het is een belangrijke stap in het persoonlijke heiligingsproces. Ik wil de mensen die tiende betalen graag prijzen.

Degenen die op dit moment niet de wet van tiende gehoorzamen, nodig ik uit om uw levenswijze te herzien en u te bekeren. Ik getuig dat uw gehoorzaamheid aan deze wet van de Heer ertoe zal leiden dat de vensters van de hemel voor u opengaan. Stel alstublieft de dag van uw bekering niet uit.

Ik getuig tot u dat we door de wet van tiende na te leven geestelijke en stoffelijke zegeningen zullen ontvangen. Ik geef u mijn getuigenis dat dergelijke zegeningen aanmerkelijk maar subtiel zijn. Ik verklaar ook dat de eenvoud van de eigen wijze van de Heer, die heel duidelijk in de materiële zaken van zijn kerk naar voren komt, patronen verschaft die ons persoonlijk en in ons gezin tot leiding dienen. Ik bid dat ieder van ons lering zal trekken uit en zijn voordeel zal doen met deze belangrijke lessen. In de heilige naam van de Heer Jezus Christus. Amen. ■

President Dieter F. Uchtdorf
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Kom, voeg u bij ons

Wat uw omstandigheden ook zijn, wat uw verleden ook is, hoe uw getuigenis er ook voorstaat, er is een plek in deze kerk voor u.

Er was eens een man die droomde dat hij in een grote zaal was waar alle wereldreligies bijeen waren gekomen. Hij realiseerde zich dat er in elke religie veel was dat wenselijk en de moeite waard leek.

Hij maakte kennis met een echtpaar dat De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen vertegenwoordigde en vroeg: 'Welke eisen stelt u aan uw leden?'

'Wij eisen niets', antwoordden ze. 'Maar de Heer vraagt ons alles toe te wijden.'

Het echtpaar bracht daarna kerkroepingen, huisonderwijs en -bezoek, voltijdzendingen, wekelijkse gezinsavonden, tempelwerk, humanitaire hulp en welzijnszorg, en onderwijstaken ter sprake.

'Betaalt u uw mensen voor al het werk dat zij doen?', vroeg de man.

'O nee,' legde het echtpaar uit. 'Zij doen dat geheel vrijwillig.'

'Ook', zo vervolgde het echtpaar, 'kijken onze kerkleden om het half jaar in een bepaald weekend tien uur naar de algemene conferentie van de kerk.'

'Mensen houden tien uur lang toespraken?', vroeg de man verbaasd.

'En uw wekelijkse kerkdiensten? Hoe lang duren die?'

'Drie uur, elke zondag!'

'Lieve help,' zei de man. 'Doen de leden van uw kerk ook werkelijk wat u mij hebt verteld?'

'Dat en nog veel meer. We hebben het nog niet gehad over familiegeschiedenis, jeugdkampen, haardvuuravonden, Schriftstudie, instructiebijeenkomsten, jeugdactiviteiten, ochtendseminarie, kerkgebouwen schoonhouden, en uiteraard de gezondheidswet van de Heer, het maandelijks vasten voor de armen, en tiende.'

'Ho,' zei de man, 'wacht even.'

Waarom zou iemand lid willen worden van zo'n kerk?'

Het echtpaar glimlachte en zei: 'We vroegen ons al af wanneer u dat ging vragen.'

Waarom zou iemand lid willen worden van zo'n kerk?

In een tijd waarin veel kerken wereldwijd te maken hebben met een aanzienlijke afname in ledental is De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen — hoewel klein in vergelijking met vele andere — een van de snelst groeiende kerken in de wereld. De kerk heeft sinds september 2013 wereldwijd vijftien miljoen leden.

Daar zijn vele redenen voor, mag ik er een paar noemen?

De kerk van de Heiland

Ten eerste is deze kerk in onze tijd door Jezus Christus zelf hersteld. In deze kerk bevindt zich het gezag om in zijn naam te handelen — om tot vergeving van zonden te dopen, om de gave van de Heilige Geest te verlenen, en om op aarde en in de hemel te verzegelen.¹

Wie zich bij deze kerk aansluiten, hebben de Heiland Jezus Christus lief en verlangen Hem te volgen. Zij verheugen zich in de kennis dat God weer tot de mensen spreekt. Als ze de heilige priesterschapsverordeningen ontvangen en verbonden met God sluiten, kunnen ze zijn macht in hun leven voelen.² Als ze de heilige tempel betreden, dan voelen ze dat zij in zijn tegenwoordigheid zijn. Als zij de heilige Schrift³ lezen en zich aan de leringen van zijn profeten houden, naderen zij de Heiland die zij liefhebben.

Een actief geloof

Een andere reden is dat de kerk mogelijkheden biedt om goed te doen.

In God geloven is prijzenswaardig, maar de meeste mensen willen meer doen dan naar een inspirerende preek luisteren of 'dromen van d'hemelse woon'.⁴ Ze willen hun geloof in praktijk brengen. Ze willen hun mouwen opstropen en bij dit grote werk betrokken raken.

En dat is wat er gebeurt als ze zich bij ons aansluiten — ze hebben vele mogelijkheden om hun talenten, mededogen en tijd in goede werken om te zetten. Omdat we geen betaalde geestelijken hebben in onze gemeenten doen de leden de geestelijke bediening zelf. Zij worden daarvoor na goddelijke inspiratie geroepen. Soms

melden we ons vrijwillig aan; soms melden anderen ons 'vrijwillig' aan. We zien onze taken niet als een last, maar als een mogelijkheid om verbonden na te komen die we graag sluiten om God en zijn kinderen te dienen.

Kostbare zegeningen

Een derde reden waarom mensen tot de kerk toetreden, is omdat het bewandelen van het discipelpad naar kostbare zegeningen leidt.

We zien de doop als het startpunt van de reis van een discipel. Onze dagelijkse wandel met Jezus Christus leidt tot gemoedsrust en zin in dit leven en diepe vreugde en eeuwig leven in de komende wereld.

Wie dit pad getrouw volgen, ontlopen veel van de valkuilen, smarten en teleurstellingen van dit leven.

De armen van geest en oprechten van hart vinden hier grote schatten aan kennis.

Wie lijden of verdriet hebben, vinden hier genezing.

Wie de last van zonde dragen, vinden vergiffenis, vrijheid en rust.

Tot hen die weggaan

De zoektocht naar de waarheid heeft miljoenen mensen naar De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen geleid. Sommigen verlaten echter de kerk die zij eens liefhadden.

Iemand zou zich kunnen afvragen: 'Als het evangelie zo geweldig is, waarom zou iemand dan weggaan?

Soms veronderstellen we dat dat komt omdat ze beledigd zijn, lui zijn of gezondigd hebben. Maar in werkelijkheid is het niet zo eenvoudig. In feite is er niet slechts één oorzaak die voor alle gevallen geldt.

Sommige dierbare leden worstelen jaren met de vraag of ze de kerk wel of niet vaarwel moeten zeggen.

In deze kerk die keuzevrijheid zo hoog in haar vaandel heeft; die is hersteld door een jongeman die vragen stelde en antwoorden wilde, respecteren wij hen die oprecht op zoek zijn naar de waarheid. Het zou ons veel verdriet doen als hun reis hen wegvoert van de kerk die we liefhebben en de waarheid die we hebben gevonden, maar we respecteren hun recht om de almachtige God volgens de stem van hun eigen geweten te aanbidden, en kennen onszelf dat recht ook toe.⁵

Onbeantwoorde vragen

Sommigen hebben het te kwaad met onbeantwoorde vragen over zaken die in het verleden zijn gedaan of gezegd. We erkennen in alle openheid dat er in bijna tweehonderd jaar kerkgeschiedenis — ondanks een ononderbroken reeks geïnspireerde, achtenswaardige en geloofsversterkende gebeurtenissen — wel eens wat gezegd of gedaan is waar mensen terecht vragen over hebben.

Soms rijzen er vragen omdat we gewoonweg niet alle informatie hebben en we gewoon een beetje

meer geduld moeten hebben. Als uiteindelijk de hele waarheid bekend wordt, zullen kwesties die ons eerder onlogisch voorkwamen tot ieders tevredenheid worden verklaard.

Soms is er verschil van mening over wat de 'feiten' werkelijk inhouden. Een vraag die sommigen aan het twijfelen maakt, kan anderen, na zorgvuldig onderzoek, juist in hun geloof sterken.

Vergissingen van onvolmaakte mensen

En eerlijk gezegd is het voorgekomen dat leden en leiders in de kerk gewoonweg vergissingen hebben begaan. Er zijn wellicht dingen gezegd of gedaan die niet in overeenstemming waren met onze waarden, beginselen of leer.

Ik veronderstel dat de kerk alleen volmaakt zou zijn als zij wordt geleid door volmaakte mensen. God is volmaakt en zijn leer is zuiver. Maar Hij werkt door ons — zijn onvolmaakte kinderen — en onvolmaakte mensen begaan vergissingen.

In het Boek van Mormon lezen we: 'En nu, indien er fouten zijn, zijn het de vergissingen van mensen; daarom, veroordeel niet de dingen Gods, opdat gij vlekkeloos zult worden bevonden voor de rechterstoel van Christus.'⁶

En zo is het altijd geweest en het zal zo zijn tot de volmaakte dag, wanneer Christus persoonlijk op aarde regeert.

Het is betreurenswaardig dat sommigen gestruikeld zijn door de vergissingen van mensen. Maar desondanks is de eeuwige waarheid van het herstelde evangelie, die in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen wordt gevonden niet aangetast, verzwakt of vernietigd.

Als apostel van de Heer Jezus Christus, die de raden en werking

van deze kerk van dichtbij meemaakt, getuig ik plechtig dat haar leiders geen belangrijke beslissing ten aanzien van de kerk en haar leden nemen zonder dat die onder gebed wordt overwogen [en] de bron van alle wijsheid om leiding wordt benaderd. Dit is de Kerk van Jezus Christus. God zal niet toestaan dat zijn kerk afwijkt van de haar toegewezen koers of haar goddelijke doel niet verwezenlijkt.

Een plek voor u

Tegen wie de kerk de rug hebben toegekeerd, zeg ik dat er hier, lieve vrienden, een plek voor u is.

Kom terug en voeg uw talenten, gaven en kracht toe aan die van ons. We zullen er allemaal betere mensen van worden.

Sommigen zullen zeggen: 'En mijn twijfels dan?'

Het is normaal om vragen te hebben — het eikeltje van een oprechte vraag is vaak uitgesproten en uitgegroeid tot een grote eikenboom van begrip. Er zijn weinig leden in de kerk die nooit eens met een ernstige of gevoelige vraag hebben gezeten. Een van de doelen van de kerk is het geloofszaad aan te kweken en te verzorgen — zelfs in de soms zanderige grond van twijfel en onzekerheid. Geloven is hopen op dingen, die niet worden gezien, maar die waar zijn.⁷

Daarom vraag ik u, geliefde broeders en zusters — mijn geliefde vrienden — plaats alstublieft eerst vraagtekens bij uw twijfels, voordat u vraagtekens plaatst bij uw geloof.⁸ We moeten nooit toestaan dat we een gevangene van onze eigen twijfel worden, die ons afhoudt van de goddelijke liefde, gemoedsrust en gaven die we krijgen door geloof in de Heer Jezus Christus.

Guatemala-Stad (Guatemala)

Misschien zegt u wel: 'Ik heb helemaal niets gemeen met de mensen in de kerk.'

Als u in ons hart kon kijken, zou u waarschijnlijk zien dat u meer met ons gemeen heeft dan u veronderstelt. Misschien zal het u verbazen dat we dezelfde hunkeringen, worstelingen en verwachtingen als u hebben. Uw achtergrond of opvoeding mag dan volgens u verschillen van wat u onder de heiligen der laatste dagen aantreft, maar dat zou weleens een zegen kunnen zijn. Broeders en zusters, lieve vrienden, we hebben behoefte aan uw unieke talenten en perspectief. De diversiteit onder mensen en volken wereldwijd is de kracht van deze kerk.

Sommigen zeggen misschien: 'Ik denk niet dat ik mij aan uw normen kan houden.'

Dat is dan juist een reden om terug te keren! De kerk is erop ingesteld om de onvolmaakten, de worstelenden en de afgematten in haar hart te sluiten. Zij bestaat uit mensen die met hun hele hart *verlangen* de geboden te onderhouden, hoewel ze dat nog niet tot in de puntjes *beheersen*.

Anderen zeggen wellicht: 'Ik ken een lid van uw kerk die schijnheilig

is. Ik zal nooit tot een kerk toetreden waarvan iemand als hij lid is.'

Als u een *schijnheilige* omschrijft als iemand die niet helemaal naleeft wat hij of zij gelooft, dan zijn we allemaal schijnheiligen. Niemand van ons is echt zo christelijk als we zouden moeten zijn. Maar we verlangen wel oprecht onze fouten en onze neiging tot zonde te overwinnen. Met heel ons hart en heel onze ziel verlangen we ernaar om met de hulp van de verzoening een beter mens te worden.

Als u dat verlangt, dan is er voor u, wat uw omstandigheden ook zijn, wat uw verleden ook is, hoe uw getuigenis er ook voorstaat, een plek in deze kerk. Kom, voeg u bij ons!

Kom, voeg u bij ons!

Ondanks onze menselijke gebreken heb ik er vertrouwen in dat u onder de leden van deze kerk veel fijne mensen zult aantreffen. De Kerk van Jezus Christus lijkt vriendelijke en zorgzame, eerlijke en ijverige mensen aan te trekken.

Als u hier volmaakte mensen verwacht aan te treffen, dan zult u worden teleurgesteld. Maar als u de zuivere leer van Christus zoekt, het woord van God 'dat de verwonde ziel geneest',⁹ en de heiligende invloed van de Heilige

Geest, dan zult u die hier vinden. In dit tijdperk van afnemend geloof — waarin zovelen zich ver van de hemelen verwijderd voelen — zult u hier een volk vinden dat, net als u, verlangt hun Heiland te leren kennen en tot Hem te naderen door God en hun medemens te dienen. Kom, voeg u bij ons!

Gij wilt toch ook niet weggaan?

Ik herinner mij een moment in het leven van de Heiland toen velen Hem in de steek lieten.¹⁰ Jezus vroeg aan zijn twaalf discipelen:

‘Willen jullie soms ook weggaan?’

‘Simon Petrus gaf antwoord: ‘Naar wie zouden we moeten gaan, Heer?’

U spreekt woorden die eeuwig leven geven.’¹¹

Soms zullen wij dezelfde vraag moeten beantwoorden. Willen wij soms ook weggaan? Of willen we, zoals Petrus, vasthouden aan de woorden die eeuwig leven geven?

Als u waarheid zoekt, de zin van het leven, en een manier om geloof in werken om te zetten; als u een plek zoekt waar u erbij hoort: kom, voeg u bij ons!

Kom weer terug als u het geloof dat u eens aanhing vaarwel hebt gezegd. Voeg u bij ons!

Als u geneigd bent het voor gezien te houden: blijf dan toch maar even. Er is een plek voor u hier.

Ik smeed aan iedereen die deze woorden horen of die lezen: Kom, voeg u bij ons. Kom, geef gehoor aan de zachtmoedige Christus. Neem uw kruis op en volg Hem.¹²

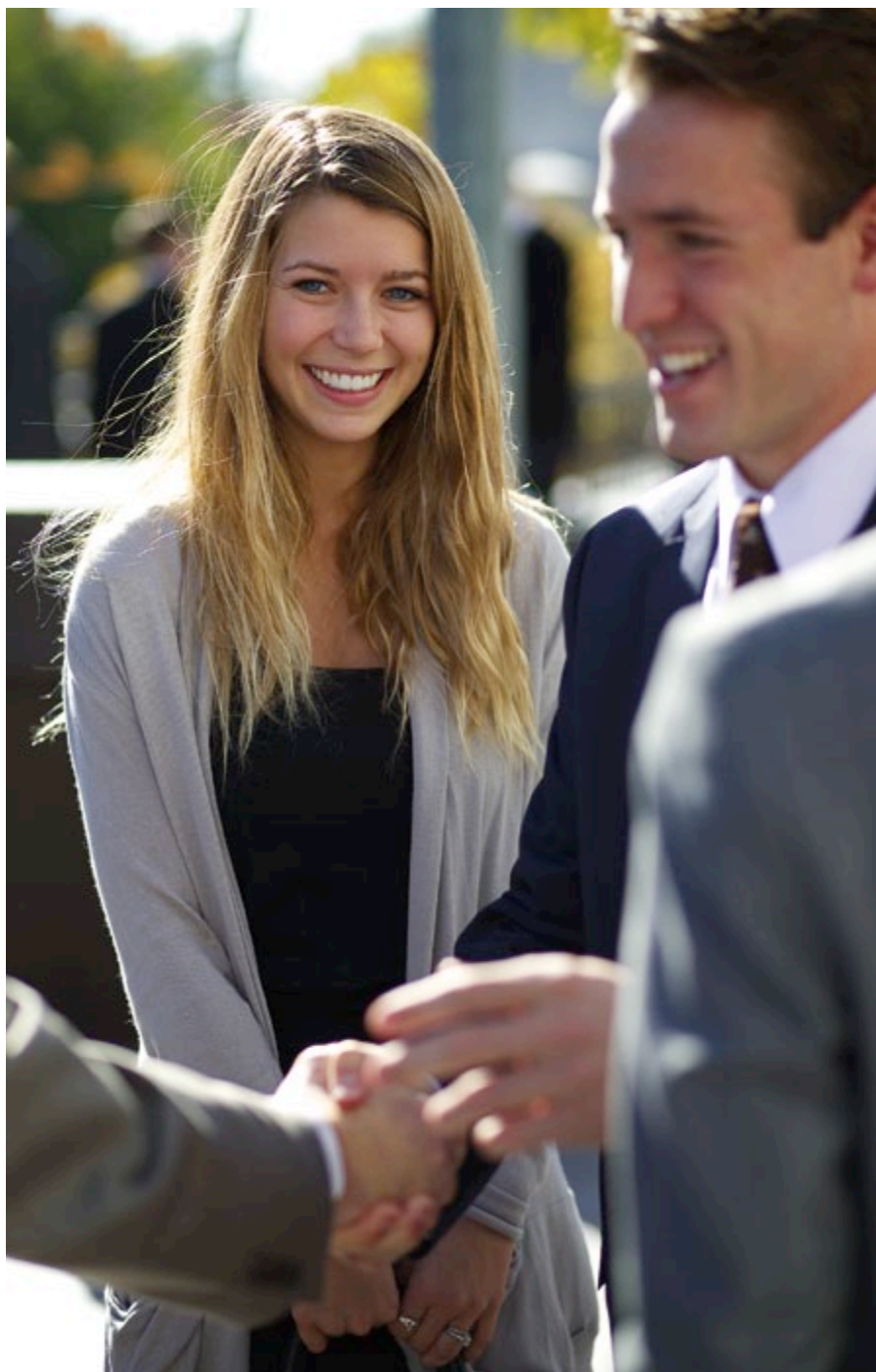
Kom, voeg u bij ons! Want hier zult u datgene vinden wat kostbaarder is dan goud.

Ik getuig tot u dat u hier de woorden van het eeuwige leven zult vinden, de belofte van gezegende verlossing, en het pad naar gemoedsrust en geluk.

Ik bid vurig dat uw zoektocht naar waarheid ertoe leidt dat u het diepe verlangen zult krijgen om naar ons toe te komen en u bij ons te voegen. In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Matteüs 16:18–19; Helaman 10:7.
2. Zie Leer en Verbonden 84:20.
3. Zie 2 Nephi 33:10.
4. Zie ‘Heb ik heden iets goeds in de wereld gedaan?’ *Heilige lofzangen*, nr. 193.
5. Zie Geloofsartikelen 1:11.
6. Titelblad van het Boek van Mormon; zie Mormon 8:17.
7. Zie Hebrreeën 11:1; Alma 32:21.
8. Zie F. F. Bosworth, *Christ the Healer* (1924), p. 23.
9. Jakob 2:8.
10. Zie Johannes 6:66.
11. Johannes 6:67–68, NBV.
12. Zie Matteüs 16:24.

Gepresenteerd door president Henry B. Eyring
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

De steunverlening aan kerkfunctionarissen

Wij stellen voor Thomas Spencer Monson steun te verlenen als profeet, ziener en openbaarder en president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen; Henry Benion Eyring als eerste raadgever in het Eerste Presidium; en Dieter Friedrich Uchtdorf als tweede raadgever in het Eerste Presidium.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, maakt dat eveneens kenbaar.

Wij stellen voor steun te verlenen aan Boyd Kenneth Packer als president van het Quorum der Twaalf Apostelen; en als leden van dat quorum: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson en Neil L. Andersen.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, maakt dit eveneens kenbaar.

Wij stellen voor de raadgevers in het Eerste Presidium en de twaalf apostelen steun te verlenen als profeten, zieners en openbaarders.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie niet, eveneens, met hetzelfde teken.

Wij stellen u voor de ouderlingen John B. Dickson, Paul E. Koelliker en F. Michael Watson te ontheffen als lid van het Eerste Quorum der Zeventig en hun de status van emeritus algemeen autoriteit te geven.

Wij stellen u voor ouderling Kent D. Watson te ontheffen als lid van het Tweede Quorum der Zeventig.

Eveneens vermelden wij, met een woord van waardering, dat de ouderlingen César H. Hooker en Craig T. Wright zijn ontheven als gebiedszeventiger.

Wie hun waardering willen uiten voor het uitstekende werk dat deze broeders hebben verricht hebben, maken dat kenbaar.

Wij stellen voor de volgende broeders steun te verlenen als gebiedszeventigers: Julio A. Angulo, Peter F. Evans en Gennady N. Podvodov.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie niet, eveneens.

Wij stellen voor Randall L. Ridd steun te verlenen als tweede raadgever in het algemeen jongemannenpresidium.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, maakt dit eveneens kenbaar.

Wij stellen voor de andere algemene autoriteiten, gebiedszeventigers en leden van de algemene presidiums van hulporganisaties die nu in functie zijn steun te verlenen.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, maakt dat eveneens kenbaar.

Dank u, broeders en zusters, voor uw steunverlening, uw voortdurende geloof en uw gebeden voor ons. ■

President Boyd K. Packer
President van het Quorum der Twaalf Apostelen

De sleutel tot geestelijke bescherming

Iedereen die zich tot de Schriften wendt en de beloften van bescherming en verlossing vindt, kan gemoedsrust krijgen.

Onlangs verzegelde ik een jong paar in de tempel. Ze waren waardig gebleven om de prachtige dag mee te maken waarop een zoon en een dochter hun ouderlijk huis verlaten en man en vrouw worden. Ze waren zuiver en rein voor deze gelegenheid. Na verloop van tijd zullen ze volgens het patroon van onze hemelse Vader zelf kinderen grootbrengen. Hun geluk, en het geluk van toekomstige generaties, hangt af van het naleven van de normen die de Heiland heeft gevestigd en die we in de Schriften vinden.

Ouders vragen zich in deze tijd af of er een veilige plek bestaat waar ze hun kinderen kunnen grootbrengen. Er *bestaat* een veilige plek. Namelijk een gezin waar het evangelie centraal staat. We richten ons in de kerk op het gezin en we geven ouders overal de raad om hun kinderen in rechtschapenheid groot te brengen.

De apostel Paulus profeteerde en waarschuwde ‘dat er in de laatste dagen zware tijden zullen komen.

‘want de mensen zullen zelfzuchtig zijn, geldgierig, pochers, vermetel, kwaadsprekers, aan hun ouders

ongehoorzaam, ondankbaar, onheilig, liefdeloos, trouweloos, lasteraars, onmatig, onhandelbaar, afkerig van het goede,

‘Verraderlijk, roekeloos, opgeblazen, met meer liefde voor genot dan voor God,

‘die met een schijn van godsvrucht de kracht daarvan verloochend hebben; houd ook dezen op een afstand.’¹

Paulus profeteerde ook: ‘Slechte mensen en bedriegers zullen van kwaad tot erger komen; zij verleiden en worden verleid.’²

Deze teksten zijn een waarschuwing en tonen ons welke patronen we dienen te mijden. We moeten steeds waakzaam en ijverig zijn. Als we elk van deze profetieën afzonderlijk bekijken, kunnen we ze alle afvinken als zijnde aanwezig en een probleem in de huidige wereld:

Zware tijden — aanwezig. We leven in een zeer gevaarlijke tijd.

Geldgierig, pochers, vermetel — allemaal aanwezig onder ons.

Kwaadsprekers, aan hun ouders ongehoorzaam, ondankbaar, onheilig, liefdeloos — ook allemaal alomtegenwoordig.

Trouweloos, lasteraars enzovoort

— alles om ons heen bewijst dat ze allen aanwezig zijn.

Moroni sprak ook over deze goddeloze tijden toen hij waarschuwde:

‘Wanneer gij die dingen onder u ziet komen [zult] gij u bewust [worden] van uw vreselijke toestand. [...]

‘Daarom is mij, Moroni, geboden deze dingen op te schrijven, opdat het kwaad zal worden weggedaan en de tijd zal komen dat Satan geen macht over het hart der mensenkinderen zal hebben, doch dat zij ertoe bewogen zullen worden voortdurend het goede te doen, zodat zij tot de bron van alle gerechtigheid kunnen komen en gered zullen worden.’³

De beschrijvingen die Paulus en Moroni over onze tijd geven, zijn zo nauwkeurig dat we ze niet kunnen negeren. Velen zullen ze zorgwekkend en zelfs ontmoedigend vinden. Maar als ik aan de toekomst denk, word ik overspoeld door een gevoel van optimisme.

Paulus vertelt ons in zijn openbaring naast de lijst van moeilijkheden en problemen ook wat we kunnen doen om ons te beschermen:

‘Blijf gij echter bij wat u geleerd en toevertrouwd is, wel bewust van wie gij het hebt geleerd,

‘en dat gij van kindsbeen af de heilige Schriften kent, die u wijs kunnen maken tot zaligheid door het geloof in Christus Jezus.’⁴

De Schriften bevatten de sleutels tot geestelijke bescherming. Ze bevatten de leerstellingen, wetten en verordeningen die alle kinderen van God een getuigenis van Jezus Christus als Heiland en Verlosser zullen geven.

Jarenlang zijn er enorme inspanningen geleverd om de Schriften met voetnoten en verwijzingen in elke taal te publiceren. We proberen ze beschikbaar te maken voor ieder die wil leren. Ze leren ons waar we

naartoe moeten gaan en wat we moeten doen. Ze bieden ons hoop en kennis.

Jaren geleden heeft ouderling S. Dilworth Young van de Zeventig me een les geleerd over het lezen van de Schriften. Een ring leed onder spanningen en moeilijkheden tussen de leden en er moest raad gegeven worden.

Ik vroeg president Young: 'Wat moet ik zeggen?'

Hij antwoordde eenvoudig: 'Laat ze in de Schriften lezen.'

Ik vroeg: 'Welke teksten?'

Hij zei: 'Dat maakt eigenlijk niet uit. Laat ze bijvoorbeeld het Boek van Mormon openslaan en erin beginnen te lezen. Het gevoel van gemoedsrust en inspiratie zal spoedig komen en ze zullen de oplossing vinden.'

Maak Schriftstudie een onderdeel van uw dagelijkse routine en de zegeningen zullen volgen. In de Schriften vinden we een stem tot waarschuwing, maar ook belangrijke voeding.

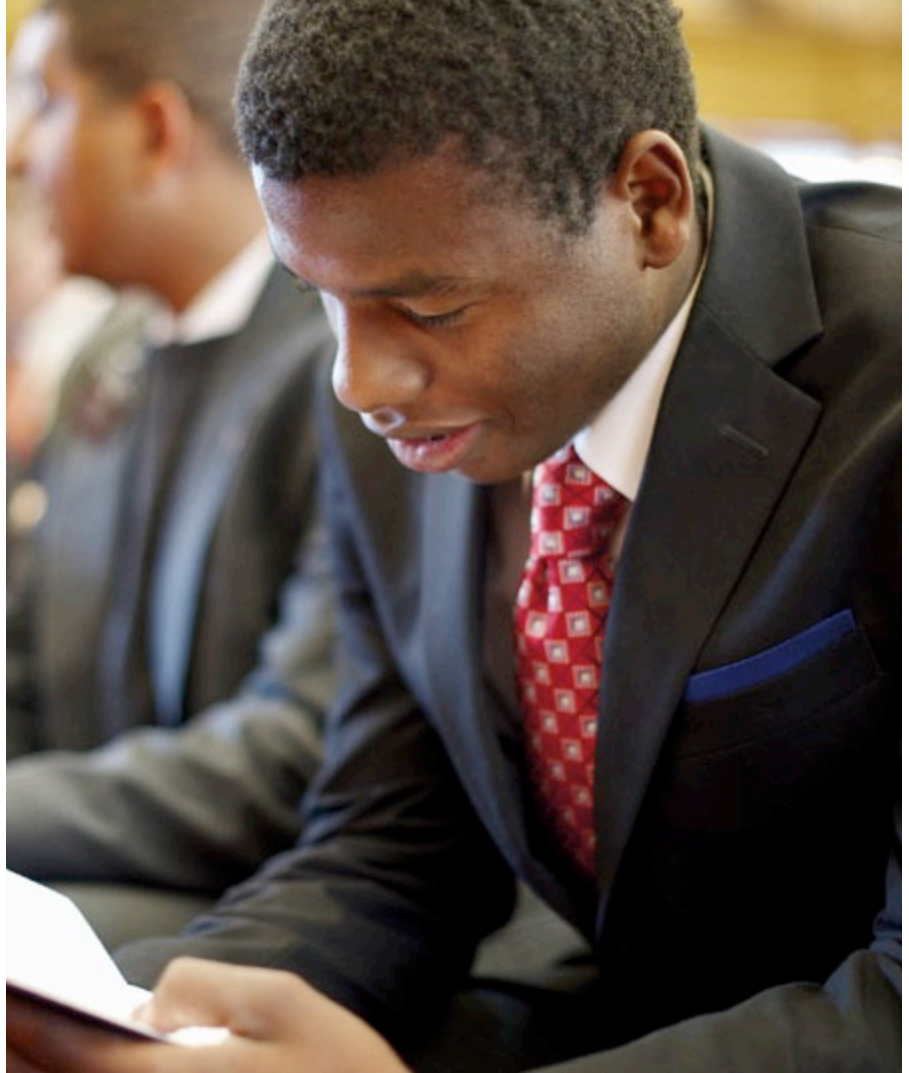
Als de taal van de Schriften u aanvankelijk vreemd lijkt, moet u gewoon doorgaan met lezen. Spoedig zult u de schoonheid en kracht op die pagina's zien.

Paulus heeft gezegd: 'Elk van God ingegeven schriftwoord is ook nuttig om te onderrichten, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de gerechtigheid.'⁵

U kunt deze belofte zelf beproeven.

We leven in zware tijden; maar we kunnen hoop en gemoedsrust vinden voor onszelf en ons gezin. Zij die verdriet hebben, die weinig hoop hebben dat hun kinderen gered zullen worden uit de klauwen van de wereld, mogen niet opgeven. 'Wees niet bevreesd, geloof alleen.'⁶ Rechtschapenheid is sterker dan goddeloosheid.

Kinderen die in hun jonge jaren de Schriften leren begrijpen, zullen weten

welk pad ze dienen te bewandelen en zullen meer geneigd zijn op dat pad te blijven. Wie afdwaalt, kan terugkeren en kan met de nodige hulp de weg terug vinden.

De zoons van Mosiah vochten een tijd tegen de kerk, maar bekeerden zich later en ondergingen een indrukwekkende verandering. In Alma lezen we: 'Die zonen van Mosiah [...] waren sterk geworden in de kennis der waarheid, want het waren mannen met een zuiver begrip en zij hadden de Schriften zorgvuldig onderzocht om het woord Gods te leren kennen.'⁷

President Joseph F. Smith was vijf toen zijn vader, Hyrum Smith, in de gevangenis te Carthage vermoord werd. Later trok hij met zijn moeder, die weduwe was geworden, over de vlakten.

Op vijftienjarige leeftijd werd hij op zending geroepen naar Hawaï. Hij voelde zich verloren en eenzaam, en zei: 'Ik was [...] zeer

terneergedrukt. [...] Ik had het gevoel dat ik aan lager wal geraakt was, dat het mij ontbrak aan intelligentie en wijsheid, een jongen nog, zodat ik nauwelijks de moed had om [iemand] aan te kijken.'

Toen hij op een avond zijn toestand overpeinsde, droomde de jonge Joseph dat hij een tocht maakte en haast had. Hij had een klein pakje bij zich. Uiteindelijk bereikte hij zijn bestemming, een prachtig landhuis. Toen hij het naderde, zag hij een bordje 'Bad'. Hij ging snel naar binnen en waste zich. Hij opende zijn pakje en vond er schone, witte kleding in — 'Iets wat ik lange tijd niet had gezien', zei hij. Hij deed ze aan en haastte zich naar de deur van het landhuis.

'Ik klopte aan', zei hij, 'en de deur ging open. De man die daar stond, was de profeet Joseph Smith. Hij keek mij een beetje verwijtend aan en zijn eerste woorden waren: "Joseph, je

Panama-Stad (Panama)

bent laat.” Toch herwon ik voldoende zelfvertrouwen om te zeggen:

“Ja, maar ik ben rein! — ik ben rein!”⁸

En zo kan het ook voor ons zijn.

Als u een koers van geloof bewandelt en actief bent in de kerk, blijf dan op die koers en houd u aan uw verbonden. Blijf voortgaan tot u de zegeningen van de Heer ontvangt en de Heilige Geest een stuwende kracht in uw leven wordt.

Als u momenteel een koers bewandelt die u wegleidt van wat de Schriften onderwijzen, dan wil ik u verzekeren dat er een weg terug is.

Jezus Christus heeft een heel duidelijk middel voorgeschreven om ons te bekeren en genezen te worden. De remedie voor de meeste fouten is in persoonlijk gebed om vergeving te vragen. Maar er zijn bepaalde geestelijke ziektes, vooral die met overtredingen van de zedelijke wet te maken hebben, waarvoor we de hulp en behandeling van een deskundige geestelijke geneesheer nodig hebben.

Jaren geleden kwamen een jonge vrouw en haar bejaarde vader mijn kantoor binnen. Ze hadden honderden kilometers gereisd om een remedie te vinden voor zijn schuldgevoelens. Als jonge man had hij een ernstige fout begaan en de herinnering eraan kwam op zijn oude dag bij hem terug. Hij kon

de schuldgevoelens niet van zich afzetten. Hij kon niet teruggaan in de tijd om het probleem uit zijn jeugd ongedaan te maken, maar hij kon beginnen waar hij was en met de nodige hulp het schuldgevoel uitwissen dat hem al die jaren had achtervolgd.

Ik was dankbaar dat er een enorm gewicht van zijn schouders leek te vallen door hem beginselen uit het Boek van Mormon te leren. Toen hij met zijn dochter al die kilometers terug naar huis reed, had de oude man de schuldgevoelens van zijn overtredingen al achter zich gelaten.

Spreek met uw bisschop als u zich ‘bewust wordt van uw vreselijke toestand’⁹ en opnieuw volledig geestelijk gezond wil worden. Hij draagt de sleutels en kan u bijstaan op het pad van bekering.

Bekering en vergeving zijn persoonlijke zaken. De Heer verwacht enkel dat iemand zich van de zonde afkeert en dan ‘zal [Hij] hun ongerechtigheid vergeven en hun zonde niet meer gedenken.’¹⁰

Als het bekeringsproces voltooid is, zult u de belofte van Jesaja over de verzoening begrijpen: ‘Komt toch en laat ons tezamen richten, zegt de Here; al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw; al waren zij rood als karmozijn, zij zullen worden als witte wol.’¹¹

Met oprechte bekering kunnen de gevolgen van onze overtredingen door de verzoening van Jezus Christus uitgewist worden zoals krijt van een bord. Die belofte geldt voor elke situatie.

Het evangelie leert ons gelukkig te zijn, te geloven in plaats van te vrezen, hoop op te doen en wanhoop te overwinnen, duisternis te verlaten en ons tot het licht van het eeuwigdurende evangelie te wenden.

Paulus en anderen hebben ons gewaarschuwd voor de beproevingen van deze tijd en de tijden die zullen komen. Maar iedereen die zich tot de Schriften wendt en de beloften van bescherming en verlossing erin vindt, kan gemoedrust krijgen. We nodigen iedereen uit zich tot de Heiland, Jezus Christus, te wenden en tot zijn leerstellingen die vervat zijn in het Oude Testament, het Nieuwe Testament, het Boek van Mormon, de Leer en Verbonden en de Parel van grote waarde.

Ik getuig stellig dat de Schriften een sleutel tot onze geestelijke bescherming zijn. Ik getuig ook van de genezende kracht van de verzoening van Jezus Christus, ‘dat door Hem allen behouden zouden worden’¹² die behouden willen worden. De kerk van de Heer is weer op aarde hersteld. Ik getuig van de waarheid van het evangelie. Ik ben een getuige van Hem. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. 2 Timoteüs 3:1–5.
2. 2 Timoteüs 3:13.
3. Ether 8:24, 26.
4. 2 Timoteüs 3:14–15.
5. 2 Timoteüs 3:16.
6. Marcus 5:36.
7. Alma 17:2.
8. Joseph F. Smith, *Gospel Doctrine*, 5e editie (1939), p. 542.
9. Ether 8:24.
10. Jeremia 31:34.
11. Jesaja 1:18.
12. Leer en Verbonden 76:42.

Ouderling D. Todd Christofferson
van het Quorum der Twaalf Apostelen

De morele kracht van vrouwen

U weet intuïtief hoe u goed moet doen en goed moet zijn, en naarmate u de Heilige Geest volgt, zal uw morele gezag en invloed toenemen.

Sinds mensenheugenis heeft de samenleving vertrouwd op de morele kracht van de vrouw. Hoewel zeker niet de enige positieve invloed in de samenleving, is het morele fundament dat door vrouwen is gelegd het algemeen welzijn op unieke wijze ten goede gekomen. En omdat die zo algemeen verspreid is, wordt deze bijdrage van vrouwen misschien ook vaak ondergewaardeerd. Ik wil mijn dankbaarheid voor de invloed van goede vrouwen tot uiting brengen, ingaan op enkele filosofieën en trends die de kracht en positie van vrouwen bedreigen en een beroep doen op vrouwen om hun aangeboren innerlijke morele kracht te ontwikkelen.

Vrouwen komen met een zekere deugd naar deze wereld, een goddelijke gave, die hen deskundig maakt in het bijbrengen van kwaliteiten als geloof, moed, empathie en nuancering in relaties en culturen. Toen Paulus het 'ongeveinsde geloof' prees dat hij in Timoteüs aantrof, merkte hij op dat dit geloof 'eerst gewoond heeft in uw grootmoeder Lois en uw moeder Eunike.'¹

Jaren geleden, toen ik in Mexico woonde, zag ik met eigen ogen wat Paulus bedoelde. Ik herinner mij in het bijzonder een jonge moeder, een van de vele vrouwen van de kerk in Mexico die het geloof in God zo natuurlijk toevloeien dat ze zich er nauwelijks bewust van zijn. Deze liefvallige vrouw straalde moreel gezag uit, ontsproten aan innerlijke goedheid, dat iedereen in haar omgeving ten goede kwam. Samen met haar echtgenoot gaf zij, schijnbaar moeiteloos, een aantal pleziertjes en bezittingen op voor hogere prioriteiten. Wat ze allemaal deed om haar kinderen ter wille te zijn, was haast bovenmenselijk. Er werden veel eisen aan haar gesteld en haar dagtaak was vaak standaard en eentonig. Maar er ging desondanks een imposante waardigheid van haar uit, het besef dat zij zich met Gods werk bezig hield. In navolging van de Heiland hadden haar daden en offers een edelmoedig mens van haar gemaakt. Ze was de belichaming van liefde.

Ik ben enorm gezegend door de morele invloed van vrouwen, in het bijzonder mijn moeder en mijn vrouw.

Een van de andere vrouwen die ik dankbaar ben is Anna Daines. Anna en haar man, Henry, en hun vier kinderen behoorden tot de pioniers van de kerk in New Jersey in the Verenigde Staten. In het begin van de jaren dertig van de vorige eeuw, toen Henry aan de Rutgers University studeerde, bezochten hij en Anna heel wat scholen en openbare instanties in Metuchen, waar ze woonden, om diepgewortelde vooroordelen over mormonen te weerleggen en om van hun woonplaats een plek te maken waar ouders hun kinderen willen grootbrengen.

Anna, bijvoorbeeld, meldde zich aan als vrijwilligster bij de YMCA in Metuchen, waar ze al gauw onmisbaar was. Binnen een jaar werd ze benoemd tot voorzitter van de moedersbeweging. Later 'werd haar gevraagd om zich kandidaat te stellen voor een van de drie door een vrouw te vervullen posities in het bestuur van de YMCA. Ze won zonder slag of stoot, en ging dus deel uitmaken van het bestuur dat slechts een paar jaar daarvoor had geweigerd om de heiligen in hun gebouw te laten vergaderen!'²

Ons gezin verhuisde in mijn tienerjaren naar de wijk New Brunswick. Zuster Daines toonde belangstelling voor mij en liet vaak doorschemeren dat ze vertrouwen in mijn capaciteiten en mogelijkheden had, wat mij inspireerde om hoog te reiken — hoger dan ik zonder haar invloed had gedaan. Ik ben zelfs een keer, dankzij een attente en tijdige waarschuwing van haar kant, behoed voor een situatie die vast en zeker op verdriet was uitgedraaid. Hoewel ze niet meer leeft, wordt Anna Daines' invloed nog steeds gevoeld en weerspiegeld in het leven van haar nakomelingen en vele anderen, onder wie ik.

Mijn grootmoeder Adena Warnick Swenson leerde mij om plichtsgetrouw mijn priesterschapstaken uit te oefenen. Ze moedigde mij aan om de avondmaalsgebeden over het brood en het water uit het hoofd te leren, omdat ik ze dan met meer begrip en meer gevoel kon vertolken. Er ontwaakte in mij een diepe eerbied voor heilige zaken toen ik zag hoe zij mijn grootvader, een ringpatriarch, in zijn roeping steunde. Oma Swenson heeft nooit auto leren rijden, maar ze wist wel hoe ze jongens goede priesterschapsdragers kon helpen worden.

De morele invloed van een vrouw laat zich nergens krachtiger gelden of doet nergens meer goed dan in het gezin. Er is geen betere plek voor het grootbrengen van de opkomende generatie dan het traditionele gezin, met een vader en een moeder die eensgezind samenwerken om hun kinderen in alle opzichten goed op te voeden. Als die ideale gezinssamenstelling er niet is, kan men toch proberen om daar zoveel mogelijk voordelen van over te nemen, voor zover de omstandigheden dat toelaten.

Een moeder zal in elk geval veel meer invloed dan wie dan ook in welke relatievorm dan ook kunnen uitoefenen. Door haar voorbeeld en onderricht leren haar zoons respect

voor vrouwen te tonen en discipline en hoge morele normen in hun leven te ontwikkelen. Haar dochters leren hun eigen deugd te cultiveren en steeds weer pal te staan voor het goede, hoe impopulair dat ook mag zijn. De liefde en hoge verwachtingen van een moeder brengen haar kinderen ertoe om zonder excuus verantwoordelijk te handelen, hun opleiding en ontwikkeling ernstig op te vatten, en geregeld de mensen om hen heen te helpen. Ouderling Neal A. Maxwell heeft ooit gezegd: ‘Wat zal in de echte geschiedenis van het mensdom, als die eenmaal ontvouwd wordt, de bovenaan voeren: bulderende kanonnen of rustgevende slaapliedjes? De grote wapenstilstanden door bevelhebbers gesloten of de vrede die vrouwen in het gezin en in de buurt stichten? Zullen dan de bezigheden in de keuken en kinderkamer meer invloed hebben gehad dan de onderhandelingen aan de conferentietafels?’³

De rol van de vrouw bij het scheppen van leven is hoogst heilig. We weten dat ons fysieke lichaam van goddelijke oorsprong is⁴ en dat we zowel een fysieke geboorte als een geestelijke wedergeboorte moeten ervaren om de hoogste oorden van Gods celestiale koninkrijk te bereiken.⁵ Vandaar dat vrouwen een

noodzakelijke rol spelen (soms met gevaar voor eigen leven) in Gods werk en heerlijkheid ‘om de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen’.⁶ Vrouwen zijn de hoedsters van de bron van het leven. Als grootmoeder, moeder en rolmodel hebben zij elke generatie het belang van seksuele reinheid — van kuisheid vóór het huwelijk en trouw binnen het huwelijk — bijgebracht. Op die manier lieten zij een beschaafde invloed in de samenleving gelden; zij brachten het beste in de mens naar boven; zij hielden een milieu in stand, waarin zelfbewuste en gezonde kinderen konden worden opgevoed.

Zusters, ik wil u geen overdreven lof toezwaaien zoals dat soms in toespraken op moederdag gebeurt, en waar u zich niet prettig onder voelt. U hoeft niet volmaakt te zijn⁷; ik beweer ook niet dat u dat bent (met wellicht één uitzondering, die hier niet ver van mij vandaan zit). Wat ik wil zeggen is dit: dat uw morele gezag — of u nu alleenstaand of getrouwd bent, of u nu kinderen hebt gebaard of niet, of u nu oud of jong bent of er ergens tussenin — van wezenlijk belang is, maar dat we dat gezag en u als persoon misschien niet meer waarderen. Het staat vast dat er trends en krachten aan het werk zijn die uw invloed willen verzwakken en zelfs uitbannen, met grote nadelige gevolgen voor het individu, het gezin en de maatschappij in het algemeen. Ik wil voor drie ervan waarschuwen.

Een gevaarlijke filosofie die de morele invloed van vrouwen ondermijnt is de devaluatie van het huwelijk, van het moederschap en het traditionele gezinsleven als carrière op zich. Sommige feministische denkers zien helemaal niets in het traditionele gezinsleven, omdat het vrouwen klein zou houden en ze de niet aflatende

eisen van het opvoeden van kinderen een vorm van uitbuiting vinden.⁸ Zij drijven de spot met wat zij het 'vrouwvriendelijke loopbaantraject' noemen. Dat is niet eerlijk of juist. Wij bagatelliseren geenszins de waarde van wat vrouwen of mannen in welke goede zaak of carrière dan ook tot stand brengen — daar plukken wij allen de vruchten van — wel stellen wij dat er geen hogere zaak is dan het huwelijkse moederschap en vaderschap. Geen carrière hoe ambitieus ook, geen geldelijke compensatie, geen erkenning of eerbewijs kan tippen aan de uiteindelijke beloningen die het gezin brengt. Wat een vrouw verder ook mag bereiken, haar morele invloed komt nergens zo goed tot zijn recht als in het gezin.

Het morele gezag van de vrouw wordt op verschillende fronten bedreigd door de geldende ideeën ten opzichte van de menselijke seksualiteit. Abortus om persoonlijke of gemakredenen raakt aan de kern van de heiligste vermogens van de vrouw en vernietigt haar morele gezag. Datzelfde geldt voor seksuele onzedelijkheid, maar ook voor onthullende kleding, die niet alleen de vrouw onteert, maar bovendien de leugen in stand houdt dat de vrouw haar waarde ontleent aan haar seksualiteit.

Er bestaat al heel lang een dubbele moraal die van vrouwen verwacht dat zij zich zedig gedragen, maar die de onzedelijkheid van mannen door de vingers ziet. Een dergelijke dubbele moraal is onrechtvaardig en ze is terecht gekritiseerd en afgewezen. Je zou verwachten dat die afwijzing ertoe zou leiden dat mannen zich naar één enkele, hogere moraal zouden voegen, maar juist het tegenovergestelde is het geval — van vrouwen en meisjes wordt nu verwacht dat ze seksueel net zo vrij zijn als mannen

onder de dubbele moraal. Waar eens de hogere moraal van vrouwen trouw en verantwoordelijkheidsbesef van mannen eiste, zien we nu seksuele relaties zonder verantwoordelijkheid, gezinnen zonder vader en toenevende armoede. Deze vrije moraal berooft vrouwen gewoonweg van hun morele invloed en verloedert de hele samenleving.⁹ Het is een hol akkoord waarmee mannen worden 'geëmancipeerd' en waaronder vrouwen en kinderen het meeste lijden.

Een derde punt van zorg wordt veroorzaakt door hen die in de naam van gelijkheid alle verschillen tussen man en vrouw willen opheffen. Vaak ziet men dan het liefst dat vrouwen mannelijke eigenschappen overnemen — dat ze agressiever en onbuigzamer worden, en de confrontatie opzoeken. Het is nu normaal in films en video-spelletjes dat we vrouwen in heel gewelddadige rollen zien, waarin ze veel dood en verderf zaaien. Het is al erg genoeg dat mannen dergelijke rollen spelen, laat staan dat het vrouwen zijn die geweld plegen of ondergaan.

Voormalig algemeen jongevrouwenpresidente Margaret D. Nadauld heeft gezegd: 'De wereld heeft genoeg onbuigzame vrouwen; wij hebben behoefte aan gevoelige vrouwen. Er zijn genoeg lompe vrouwen; wij hebben behoefte aan vriendelijke vrouwen. Er zijn genoeg ruwe vrouwen; wij hebben behoefte aan vriendelijke vrouwen. We hebben genoeg beroemde en rijke vrouwen: we hebben behoefte aan gelovige vrouwen. Er is genoeg hebzucht; we hebben behoefte aan meer goedheid. Er is genoeg ijdelheid; we hebben behoefte aan meer deugdzzaamheid. Er zijn genoeg populaire mensen: we hebben behoefte aan meer reine mensen.'¹⁰ Door vrouwelijke en mannelijke verschillen te laten vervagen, verliezen we

de onmiskenbare, elkaar aanvullende gaven van vrouwen en mannen die samen één geheel vormen.

Ik doe een beroep op vrouwen en meisjes om de morele kracht die u in u hebt te beschermen en te ontwikkelen. Bescherm die aangeboren deugd en de unieke gaven waarmee u naar deze wereld gekomen bent. U weet intuïtief hoe u goed moet doen en goed moet zijn, en naarmate u de Heilige Geest volgt, zal uw morele gezag en invloed toenemen. Tot de jongevrouwen zeg ik: raak die morele kracht niet kwijt nog voordat je die in volle mate hebt ontwikkeld. Zorg er vooral voor dat je taalgebruik netjes is, niet ruw; dat je kleding fatsoen weerspiegelt, geen pronkzucht; en dat je gedrag rein is, niet wulps. Je kunt iemand geen deugd bijbrengen als je zelf niet deugdzaam bent.

Zusters, van alle relaties die u hebt, is het uw relatie tot God, uw hemelse Vader, de bron van uw morele kracht,

die u voorrang dient te geven. Denk eraan dat Jezus zijn macht ontleende aan zijn vastberaden toewijding aan de wil van de Vader. Hij week nooit af van wat de Vader behaagde.¹¹ Streef ernaar om die soort discipel van de Vader en de Zoon te zijn. Dan zal uw invloed nooit verflauwen.

En wees niet bang om die invloed zonder angst of verontschuldiging te gebruiken. ‘Wees altijd bereid tot verantwoording aan [iedere man, vrouw en jongere] die u rekenschap vraagt van de hoop die in u is.’¹² ‘Verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting.’¹³ ‘[Breng] uw kinderen in licht en waarheid groot.’¹⁴ ‘[Leer ze] bidden en [leer ze] oprecht wandelen voor het aangezicht des Heren.’¹⁵

Laat niemand deze raadgevingen aan vrouwen opzettelijk anders uitleggen. Nu ik de morele kracht in vrouwen prijs en aanmoedig, wil dat niet zeggen dat mannen en jongens zijn vrijgesteld van hun plicht om waarheid en gerechtigheid te verdedigen, dat hun taak om te dienen, te offeren en te verzorgen om de een of andere reden minder is dan die van vrouwen of aan vrouwen kan worden

overgelaten. Broeders, laten we de vrouwen steunen, laten we in hun lasten delen, en ons eigen morele gezag ontwikkelen.

Lieve zusters, we steunen op de morele kracht die u de wereld, het huwelijk, het gezin en de kerk biedt. We steunen op de zegeningen die u uit de hemel afroept met uw gebeden en geloof. We bidden voor uw veiligheid, welzijn en geluk, en dat uw invloed zal voortduren. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. 2 Timoteüs 1:5.
2. Orson Scott Card, ‘Neighborliness: Daines Style’, *Ensign*, april 1977, p. 19.
3. Neal A. Maxwell, ‘The Women of God’, *Ensign*, mei 1978, pp. 10–11.
4. Zie Mozes 2:27.
5. Zie Mozes 6:57–60.
6. Mozes 1:39.
7. ‘Een eeuw geleden ontdekte de Britse psychiater John Bowlby, die bekend is geworden door zijn theorieën over hechting tussen opvoeders en kinderen, dat de band die tussen moeder en kind ontstaat door intensieve, warme interactie het essentiële fundament is van de sociaal-emotionele ontwikkeling. [...] En feministisch filosoof Sara Ruddick onderkende dat de ‘zorgzame liefde’ van een moeder de kern is van een goede opvoeding. Door het “geduldige liefdesoog” ontwikkelen moeders een speciale kennis over hun kinderen — die kennis geeft hun een uniek inzicht in hoe met ieder kind moet worden omgegaan’ (Jenet Jacob Erickson, ‘Love, Not Perfection, Root

of Good Mothering’, *Deseret News*, 12 mei 2013, p. G3).

8. Het is waar dat vele vrouwen vele generaties lang zijn uitgebuit of zijn opgezadeld met een oneerlijke last in het gezin en op de werkvloer, maar onzelfzuchtigheid en opoffering hoeven en dienen niet op misbruik en uitbuiting uit te draaien. Ouderling Bruce C. Hafen heeft gezegd: ‘Als “onzelfzuchtigheid” betekent dat een vrouw haar eigen identiteit en persoonlijke groei moet opgeven, dan wordt onzelfzuchtigheid verkeerd begrepen. [...] Maar het tegenwoordige feministische model, waarin de vrouw in zeer grote mate *onafhankelijk* van haar gezin functioneert, slaat te ver door. Een verstandiger kijk op de zaak is dat man en vrouw *onderling afhankelijk* zijn van elkaar. [...] De critici die moeders van afhankelijk naar onafhankelijk hebben verschoven, hebben het gematigde midden van onderlinge afhankelijkheid overgeslagen. Zij die moeders van onzelfzuchtigheid naar zelfzucht hebben verschoven, hebben het gematigde midden overgeslagen, waarin een vrouw er zelf voor kiest om te dienen en zo tot persoonlijke groei komt. Deze excessen zorgden ervoor dat de discussie over de waarde van het moederschap er, ironisch genoeg, toe heeft geleid dat het grote publiek moeders, maar ook vrouwen in het algemeen, niet meer serieus neemt’ (‘Motherhood and the Moral Influence of Women’ [toespraak gehouden in het Wereldcongres over het gezin II, Genève, Plenaire vergadering IV, 16 november 1999], http://worldcongress.org/wcf2_spkrs/wcf2_hafen.htm).
9. Een moeder merkte in een hoofdartikel in de *Wall Street Journal* op: ‘Sommige mormonen, evangelisten en orthodoxe Joden uitgezonderd, weten velen van ons niet hoe we onze zoons en dochters moeten duidelijk maken hoe ze hun lichaam niet meteen te grabbel gooien. [...] En toch wordt in mijn vriendinnenkring de roep gehoord om ons ertegen te verweren. Ik weet dat niet een van hen niet enigszins spijt heeft van hun eigen seksverleden. En niet één vrouw die ik ernaar heb gevraagd, heeft gezegd dat ze wilde dat ze nog wat meer had “geëxperimenteerd”’ (Jennifer Moses, ‘Why Do We Let Them Dress Like That?’, *Wall Street Journal*, 19 maart 2011, p. C3).
10. Margaret D. Nadauld, ‘De vreugde van het vrouw-zijn’, *Liahona*, januari 2001, p. 18.
11. Zie Johannes 8:29.
12. 1 Petrus 3:15, HSV.
13. 2 Timoteüs 4:2.
14. Leer en Verbonden 93:40.
15. Zie Leer en Verbonden 68:28.

Ouderling S. Gifford Nielsen
van de Zeventig

De wedstrijd tactiek van de Heer bespoedigen!

We moeten allemaal onze eigen wedstrijd tactiek uitdenken en uitvoeren om samen met de voltijdzendingen enthousiast aan de slag te gaan.

Een paar jaar geleden moest ik met de vrouw van een van de bisschoppen in de ring spreken, dus belde ik haar op. Een jonge zoon nam de telefoon op. Ik zei: 'Hallo. Is je moeder daar?'

Hij antwoordde: Ja, ze is thuis. Ik zal haar roepen. En wie bent u?'

Ik antwoordde: 'Zeg maar dat president Nielsen aan de lijn is.'

Er was een korte stilte, toen hoorde ik hem behoorlijk opgewonden roepen: 'Hé ma, president *Hinckley* aan de lijn voor u!'

Ik kon alleen maar raden naar wat er door haar heenging. Ze zal er niet eerder zo lang over hebben gedaan om bij de telefoon te komen. Heel even speelde ik met de gedachte: zal ik of zal ik niet? Ik deed het niet, maar we hebben er wel om gelachen. En nu ik er zo aan denk, zal ze wel heel teleurgesteld zijn geweest dat ik het was.

Wat zou u doen als u aan de telefoon werd geroepen en het echt de profeet van de Heer was? Nou, dat is wel degelijk wat er is gebeurd! President Thomas S. Monson heeft ieder van ons als het ware vanochtend

weer gebeld en ons nogmaals voor een heel belangrijk werk geroepen. Hij heeft gezegd: 'De tijd is nu aangebroken voor de leden en zendingen om de handen ineen te slaan en in de wijngaard van de Heer te werken en zielen tot Hem te brengen' (Geloof in het heilswerk' [toespraak gehouden in een speciale uitzending, 23 juni 2013]; lds.org/broadcasts).

Hebben we naar hem geluisterd?

Over de hele wereld ervaren ringen, districten en zendingsgebieden een nieuwe impuls, nu de verklaring van de Heiland aan Joseph Smith in 1832 in vervulling gaat: 'Zie, Ik zal mijn werk te zijner tijd bespoedigen' (LV 88:73).

Broeders en zusters, die tijd is *nu!* Dat gevoel heb ik, en ik ben er zeker van dat dat ook voor u geldt.

Ik wilde mijn opwindings en mijn geloof in Jezus Christus in actie omzetten. Toen ik American football speelde, dacht ik in termen van wedstrijd tactiek. Er bestond geen twijfel over dat ons team zou winnen als we een goede wedstrijd tactiek hadden uitgedacht. Ik sprak echter onlangs met LaVell Edwards, de

legendarische footballcoach van BYU, over wedstrijd tactieken, en hij zei: 'Het maakte mij niets uit welke tactiek er gehanteerd werd, zolang er maar een touchdown werd gescoord!' Ik was toentertijd een van zijn quarterbacks en ik dacht dat het toch wat ingewikkelder lag, maar misschien is zijn simpele filosofie er de reden van dat er een stadion naar hem vernoemd is.

Heeft iedereen, aangezien we allemaal in het team van de Heer spelen, een winnende wedstrijd tactiek? Kan de wedstrijd beginnen? Is er enige reden waarom we ons getuigenis van het herstelde evangelie niet aan onze familie, vrienden en kennissen, die ons zo dierbaar zijn, zouden willen geven?

In de in juni gehouden instructiebijeenkomst voor nieuwe zendingspresidenten kregen een recordaantal van 173 nieuwe presidenten en hun echtgenotes de laatste aanwijzingen voor zij aan hun zending begonnen. Alle vijftien leden van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen spraken deze groep toe.

Ouderling L. Tom Perry zei tot slot: 'Dit is het opmerkelijkste tijdperk in de geschiedenis van de kerk. Dit is iets wat zich kan meten met de grote gebeurtenissen uit onze geschiedenis, zoals het eerste visioen, zoals het Boek van Mormon, zoals de herstelling van het evangelie, zoals alle dingen die het fundament vormen, zodat we voorwaarts gaan en onderwijzen in het koninkrijk van onze Vader in de hemel' ('Slotwoord' [toespraak gehouden in de instructiebijeenkomst voor nieuwe zendingspresidenten, 26 juni 2013], p. 1, Bibliotheek voor kerkgeschiedenis, Salt Lake City).

Wij behoren meer dan ooit betrokken te zijn, zodat we het enthousiasme van onze leiders en de toewijding van onze voltijdzendingen evenaren. Dit werk zal zonder ons niet vooruitgaan

zoals de Heer dat in gedachten heeft! President Henry B. Eyring heeft in dat verband gezegd: ‘Wat onze leeftijd, capaciteiten, kerkroeping of woonplaats ook is, we zijn allen geroepen om Hem te assisteren bij zijn oogst aan zielen’ (‘Wij zijn één’, *Liahona*, mei 2013, p. 62).

Mag ik u vertellen welke indrukken ik kreeg toen ik over mijn wedstrijd-tactiek bad, hoofdstuk 13 van *Predik mijn evangelie* las en nadacht over eerdere ervaringen? Ik nodig u uit om deze drie punten te overwegen als u over uw eigen wedstrijd-tactiek nadenkt.

Ten eerste, bid specifiek dat u elke dag iemand dichterbij de Heiland en zijn evangelie kunt brengen. Dat zou u kunnen doen door alle mensen als zoons en dochters van God te zien die elkaar op de reis naar huis bijstaan. Denk eens aan de nieuwe vrienden die u erbij krijgt.

Ten tweede, bid vervolgens elke dag voor de zendelingen die in uw buurt werkzaam zijn en hun onderzoekers, en noem ze bij naam. Dat zal u alleen lukken als u ze begroet, op hun naamplaatje kijkt, ze bij hun naam aanspreekt, en hun vraagt wie ze lesgeven. Ouderling Russell M. Nelson heeft onlangs gezegd: ‘Pas als

u iemands naam en gezicht kent, kan de Heer u helpen om zijn of haar hart te kennen.’

Ik woonde de doop van een geweldige vrouw bij, die haar getuigenis gaf. Ik zal nooit vergeten wat ze zei: ‘Er hebben nog nooit zoveel mensen voor mij gebeden. Ik voelde zoveel liefde! Ik weet dat dit werk waar is!’

En ten derde, nodig een vriend voor een activiteit bij u thuis of ergens anders uit. Waar u ook bent of wat u ook doet, vraag u af wie daar zin in zou hebben en luister naar de raadgevingen die de Geest u geeft.

De Heiland heeft mij tijdens mijn evangeliestudie, een subtiele les geleerd, die volgens mij mooi op ‘de bespoediging’ van het werk aansluit. Als ik ergens geëmotioneerd over ben, blijkt dat uit mijn manier van schrijven en vaak eindig ik mijn zinnen dan met een uitroep-teken, dat volgens de definitie in een Engels woordenboek een ‘sterk gevoel [of] iets van groot belang’ aanduidt (*Merriam-Webster’s Collegiate Dictionary*, 11e uitg. [2003], ‘exclamation point’).

Ik raakte geïntrigeerd toen het mij begon op te vallen dat Schriftteksten over ‘de bespoediging’ van het werk allemaal met een uitroep-teken eindigen, zoals Alma’s innige bede: ‘O, dat

ik een engel ware en mijn hartenwens vervuld kreeg, dat ik mocht uitgaan en spreken met de bazuin Gods, met een stem die de aarde doet beven, en ieder volk bekering toeroepen!’ (Alma 29:1.)

Na onderzoek bleek dat er 65 teksten zijn waarin die soort intense emoties omtrent zendingswerk naar voren komen:

‘Hoe groot is zijn vreugde over de ziel die zich bekeert! [...]

‘En al ware het zo dat u al uw dagen arbeidde om dit volk bekering toe te roepen, en slechts één ziel tot Mij bracht, hoe groot zal dan uw vreugde met hem zijn in het koninkrijk van mijn Vader!

‘En nu, indien uw vreugde groot zal zijn met één ziel die u tot Mij hebt gebracht in het koninkrijk van mijn Vader, hoe groot zal dan uw vreugde zijn indien u vele zielen tot Mij brengt!’ (LV 18:13, 15–16.)

Mijn vondst van die unieke verzen speelde een belangrijke rol in mijn eerste taak als gebiedszeventiger. Ik was een beetje nerveus dat ik met een apostel, ouderling Quentin L. Cook, naar een ringconferentie ging. Toen ik voor een inleidend gesprek de kamer van de ringpresident binnenkwam, zag ik een paar versleten uitziende, gebronsde schoenen op het dressoir achter zijn bureau staan, met daarbij een Schrifttekst die met een uitroep-teken eindigde. Toen ik de tekst las, voelde ik dat de Heer van mijn studie afwist, mijn gebeden had verhoord en precies wist wat ik nodig had om mijn bezorgde hart gerust te stellen.

Ik vroeg de ringpresident naar het verhaal achter de schoenen.

Hij zei: ‘Dit zijn de schoenen van een jonge bekeerling tot de kerk van wie de thuissituatie te wensen overliet. Toch wilde hij beslist een

zending vervullen en dat deed hij ook, in Guatemala. Na zijn terugkeer had ik een gesprek met hem om hem eervol te ontheffen. Mijn oog viel op zijn schoenen, die volkomen waren versleten. Deze jonge man had zonder enige steun van thuis alles wat hij had aan de Heer gegeven.

'Hij zag dat ik naar zijn schoenen staarde, waarop hij vroeg: "President, is er wat?"

'Ik antwoordde: "Nee, Elder, er is helemaal niets! Mag ik die schoenen hebben?"'

De ringpresident vervolgde: 'Mijn respect en liefde voor deze teruggekeerde zending kende geen grenzen! Ik wilde die ervaring tastbaar maken, vandaar dat ik zijn schoenen liet bronzen. Elke keer als ik mijn kantoor binnenkom, herinneren ze mij eraan dat er veel van ons gevegd wordt, ongeacht onze omstandigheden. De Schrifttekst kwam uit Jesaja: 'Hoe welkom zijn, op de bergen, de voeten van de vreugdebode die vrede meldt, van de vreugdebode met goed nieuws, die een boodschap van heil laat horen en tegen Sion zegt: "Uw God is koning!" (Jesaja 52:7, WV).'

Broeders en zusters, die goede bisschopsvrouw zal zich hebben afgevraagd waarom de profeet haar opbelde. Ik getuig dat zij noch wij ons dat hoeven af te vragen, UITROEPTEN!

Ik weet dat we allemaal enthousiast onze eigen wedstrijd tactiek moeten uitdenken en uitvoeren om samen met de voltijdzendingen aan de slag te gaan, UITROEPTEN!

Ik voeg mijn getuigenis bij dat van de profeet Joseph Smith: 'En nu, na de vele getuigenissen die van Hem zijn gegeven, is dit het getuigenis, het laatste van alle, dat wij van Hem geven: dat Hij leeft!' (LV 76:22.) In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

Ouderling Arnulfo Valenzuela
van de Zeventig

Kleine en eenvoudige dingen

Laten we in geloof en liefde contact opnemen met anderen.

Mijn geliefde broeders en zusters, enkele weken geleden sprak ik tot de zendingen in het opleidingscentrum in Mexico-Stad. Mijn vrouw en ik kwamen opzettelijk een paar uur te vroeg aan. Toen we de mooie tuinen en de goed onderhouden paden van het opleidingscentrum voor zendingen verkenden, viel ons op dat het gezicht van de honderden zusters en ouderlingen straalde van geluk. Ieder van hen probeerde een nieuwe taal te leren en hun doel als zending beter te begrijpen.

Toen ik even stopte om van dit opmerkelijk tafereel te genieten, dacht ik aan de woorden van Alma die zijn zoon Helaman opdroeg een geschiedenis van zijn volk bij te houden als onderdeel van de kronieken die hem waren toevertrouwd. Hij droeg hem ook op om al deze dingen heilig te houden, zodat ze op een dag tot elke natie, geslacht, taal en volk konden worden gebracht.

Alma zei vervolgens tegen hem:

'Nu denkt gij misschien dat dit dwaasheid van mij is; maar zie, ik zeg u dat door kleine en eenvoudige dingen grote dingen worden teweeggebracht; en in vele gevallen worden

de wijzen door kleine middelen beschaamd.

'En de Here God werkt door middelen om zijn grote en eeuwige doeleinden teweeg te brengen; en door zeer kleine middelen beschaamt de Heer de wijzen en brengt Hij het behoud van vele zielen tot stand' (Alma 37:6-7).

De onschuld en jeugd van onze zendingen is een voorbeeld van de werkwijze van de Heer. Hij laat de nederigen 'anderen uitnodigen om tot Christus te komen door [...] het herstelde evangelie aan te nemen, met geloof in Jezus Christus en zijn verzoening, bekering, de doop, de gave van de Heilige Geest en volharding tot het einde toe.' (*Predik mijn evangelie: handleiding voor zendingswerk* [2004], p. 1.)

Als lid van de kerk kunnen we met onze eigen kleine en eenvoudige dingen 'velen [overtuigen] van de dwaling van hun wegen, en hen tot de kennis van hun God [brengen] tot behoud van hun ziel' (Alma 37:8).

Op een keer ging ik met een ringpresident en een bisschop een minderactief lid bezoeken. We legden hem heel eenvoudig uit wat de zegeningen van de sabbat zijn.

We uitten onze oprechte liefde voor hem. Hij antwoordde: 'Ik had gewoon een *abrazo* of omhelzing nodig van iemand.' Ik stond meteen op en sloeg mijn armen om hem heen. De volgende dag was het zondag. Diezelfde broeder was met zijn hele gezin in de avondmaalsdienst.

Tijdens een huisbezoek zei Martha, een lid van onze wijk, tegen mijn vrouw en haar collega dat ze nooit meer terug mochten komen. Ze had besloten niet meer naar de kerk te gaan. Een van de huisbezoeksters vroeg Martha of ze nog een laatste keer samen een lofzang konden zingen. Ze ging daarmee akkoord. Tijdens het zingen gebeurde er iets opmerkelijks. De Geest begon langzaam de kamer te vullen. Ze voelden het alle drie. Martha's hart werd verzacht. Met tranen in de ogen vertelde ze haar huisbezoeksters hoe ze zich voelde. Op dat ogenblik besepte ze dat ze wist dat het

evangelie waar was. Ze bedankte haar huisbezoeksters en vroeg hen om terug te komen. Sinds die dag heeft ze hen met plezier ontvangen.

Martha begon met haar dochtertje naar de kerk te gaan. Jarenlang kwamen ze regelmatig en Martha gaf de hoop niet op dat haar man hen uiteindelijk zou vergezellen. Uiteindelijk brak de dag aan dat de Heer zijn hart raakte en hij met hen meeding. Kort daarop volgde hun andere dochter zijn voorbeeld. Dit gezin begon de ware vreugde van de zegeningen van het evangelie in hun gezin te voelen. Martha is sindsdien ZHV-presidente van de wijk geweest en haar man heeft veel roepingen in de ring gehad. Dit kwam allemaal tot stand door een lofzang te zingen, een klein en eenvoudig ding dat Martha's hart raakte.

Naäman was legeroverste van de koning van Syrië. Hij was een eerbare en zeer dappere man, maar hij was ook melaats (zie 2 Koningen 5:1). Hij

kon van de koning van Israël geen remedie krijgen voor zijn melaatsheid en ging vervolgens naar het huis van de profeet Elisa. Elisa zond een bode naar hem met de opdracht:

'Ga heen en baad u zevenmaal in de Jordaan, dan zal uw lichaam weer gezond worden en gij zult rein zijn.

'Toen werd Naäman toornig en ging heen, terwijl hij zeide: Zie, ik dacht bij mijzelf: hij zal zeker naar buiten komen en daar gaan staan en de naam van de Here, zijn God, aanroepen en zijn hand over de plek heen en weer bewegen en zo de melaatsheid wegnemen. [...]

'Toen traden echter zijn dienaren nader, spraken hem aan en zeiden: Mijn vader, had de profeet u iets moeilijks opgedragen, zoudt gij dat dan niet doen? Hoeveel te meer, nu hij tot u gezegd heeft: Baad u en gij zult rein worden?'

'Dus daalde hij af en dompelde zich zevenmaal onder in de Jordaan,

naar het woord van de man Gods; en zijn lichaam werd weer gezond als het lichaam van een kleine jongen, en hij was rein' (2 Koningen 5:10–11, 13–14).

Onze profeet, president Thomas S. Monson, heeft ons aangespoord onze broeders en zusters te redden. Hij zei: 'De wereld heeft uw hulp nodig. Er zijn knieën te schragen, handen vast te pakken, geesten te bemoedigen, harten te inspireren en zielen te redden. Er wachten eeuwige zegeningen op u.' ('De reddende hand', *Liahona*, juli 2001, p. 57).

Ik getuig dat velen die onze hulp nodig hebben op ons wachten. Ze zijn klaar om door hun getrouwe broeders en zusters met behulp van kleine en eenvoudige middelen gered te worden. Ik heb persoonlijk vele uren besteed aan het bezoeken van minderactieve leden van de kerk wier hart reeds door de Heer verzacht was en die klaar waren om ons getuigenis en onze oprechte liefdesbetuigingen te ontvangen. Als we contact met ze opnemen en ze uitnodigen, zullen ze zonder aarzelen naar de kerk terugkeren.

Laten we in geloof en liefde contact opnemen met anderen. Laten we denken aan de belofte van de Heer:

'En al ware het zo dat u al uw dagen arbeidde om dit volk bekering toe te roepen, en slechts één ziel tot Mij bracht, hoe groot zal dan uw vreugde met hem zijn in het koninkrijk van mijn Vader!

'En nu, indien uw vreugde groot zal zijn met één ziel die u tot Mij hebt gebracht in het koninkrijk van mijn Vader, hoe groot zal dan uw vreugde zijn indien u vele zielen tot Mij brengt!' (LV 18:15–16.)

Ik getuig dat de Heer al zijn kinderen liefheeft. Ik weet dat Hij leeft en dat Hij onze Verlosser is. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Ouderling Timothy J. Dyches
van de Zeventig

Wilt gij gezond worden?

Als we ons bekeren en ons tot de Heer wenden, worden we genezen en wordt onze schuld weggevaagd.

Tijdens een feestperiode te Jeruzalem verliet de Heiland de menigte om de behoeftigen op te zoeken. Hij vond hen bij Betesda, een bad met vijf zuilengangen bij de Schaapspoort waar de zieken verbleven.

Volgens het evangelie van Johannes 'lag [er] een menigte zieken, blinden, verlamden en verschrompelden, die wachtten op de beweging van het water.

'Want van tijd tot tijd daalde een engel des Heren neder in het bad; dan bewoog het water; wie er dan het eerst in kwam na de beweging van het water werd gezond, wat voor ziekte hij ook had' (Johannes 5:3–4).

Het bezoek van de Heiland wordt op een prachtig schilderij van Carl Bloch afgebeeld, getiteld *Christus geneest de zieken bij Betesda*. Bloch schilderde Jezus die voorzichtig een doek optilt en zo een verlamde man (Johannes 5:7) zichtbaar maakt, die bij het bad wacht. De verlamde man is hulpeloos. Dit benadrukt de barmhartigheid en genade van de Heiland die rustig mensen kwam dienen die zichzelf niet konden helpen.

Op het schilderij ligt de zieke man

op de grond, in de schaduw. Hij is uitgeput en ontmoedigd door de aandoening waar hij al 38 jaar onder gebukt gaat.

De Heiland tilt met de ene hand het doek op, wenkt met de andere en stelt een indringende vraag: 'Wilt gij gezond worden?'

De man antwoordt Hem: 'Here, ik heb geen mens om mij, zodra er beweging komt in het water, in het bad te werpen; en terwijl ik onderweg ben, daalt een ander voor mij af' (Johannes 5:6–7).

De man staat voor een onmogelijke opgave, maar Jezus geeft een diepgaand en onverwacht antwoord:

'Sta op, neem uw matras op en wandel.

'En terstond werd de man gezond en nam zijn matras op en ging zijns weegs' (Johannes 5:8–9).

Lucas schetst een andere ontroerende situatie waarin de Heiland op zijn reis naar Jeruzalem tien melaatsen tegenkwam. Ze bleven 'op een afstand' staan vanwege hun ziekte (Lucas 17:12). Ze waren uitgestoten — onrein en ongewenst.

'Jezus, Meester, heb medelijden met ons!' riepen ze (Lucas 17:13). Ze

smeekten met andere woorden: ‘Kunt U *iets* voor ons doen?’

De grote Heelmeester, vol mededogen, wist dat geloof aan het wonder voorafgaat en droeg hen dus op: ‘Gaat heen, toont u aan de priesters’ (Lucas 17:14).

Ze gingen heen in geloof en het wonder vond plaats. Kunt u zich de overweldigende vreugde voorstellen die ze bij elke voetstap voelden toen ze ter plekke hun lichaam gezuiverd, genezen en hersteld zagen worden?

Eén van hen keerde terug, toen hij zag, dat hij genezen was, met luider stem God verheerlijkende,

‘En hij wierp zich op zijn aangezicht voor [de] voeten [van de Meester] om Hem te danken. [...]

‘En [Jezus] zeide tot hem: Sta op, ga heen, uw geloof heeft u behouden’ (Lucas 17:15–16, 19).

Als arts en chirurg hield ik me bezig met het herstellen en genezen van het lichaam. Jezus Christus geneest het lichaam, het brein en de geest, en zijn genezing begint met geloof.

Weet u nog dat uw geloof en vreugde gewoonweg niet groter konden zijn? Weet u nog hoe u uw getuigenis ontving of hoe God u liet weten dat u zijn zoon of dochter bent en Hij heel veel van u houdt — en u zich gezond voelde? U kunt die gevoelens

terugvinden als u ze kwijt bent.

De Heiland vertelt ons hoe we heel gemaakt, gezond of genezen kunnen worden:

‘Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven; neemt mijn juk op u en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en gij zult rust vinden voor uw zielen;

‘want mijn juk is zacht en mijn last is licht’ (Matteüs 11:28–30).

‘Kom [...], volg Mij’ (Lucas 18:22), nodigt ons uit ons oude leven en wereldlijke verlangens achter te laten en een nieuw schepsel te worden waarin ‘het oude is voorbijgegaan [en] het nieuwe is gekomen’ (2 Korintiërs 5:17), zelfs een nieuw, gelovig hart. En we worden weer heel gemaakt.

‘Nadert tot Mij en Ik zal tot u naderen; zoekt Mij naarstig en gij zult Mij vinden; vraagt en gij zult ontvangen; klopt en u zal worden opengedaan’ (LV 88:63).

Als we tot Hem naderen, beseffen we dat het sterfelijk leven bedoeld is moeilijk te zijn en dat ‘tegenstelling in alle dingen’ (2 Nephi 2:11) geen foutje in het heilsplan is. Tegenstelling is een onmisbaar aspect van het sterfelijk leven, sterkt onze wil en verfijnt onze keuzes. De wisselvalligheden van dit leven vormen onze eeuwige band met God — en griffen zijn beeld in

ons gelaat als we ons hart aan Hem overgeven (zie Alma 5:19).

‘Doet dit tot mijn gedachtenis’ (Lucas 22:19), dat is wat de Heiland van ons vroeg toen Hij het avondmaal instelde. Deze verordening met brood en water hernieuwt de heilige verbonden, die we met God hebben gesloten en nodigt de kracht van de verzoening in ons leven uit. We worden genezen door de gewoonten en levenswijzen op te geven die het hart verhard en de hals verstarren. Als we ‘de wapens van [onze] opstand’ neerleggen (Alma 23:7), handelen we ‘naar eigen believen’ (LV 58:28) in plaats van door de bedrieglijke redeneringen van Satan verblind of door het tegenstrijdige rumoer van de wereldse samenleving verdoofd te worden.

Als we ons bekeren en ons tot de Heer wenden, worden we genezen en wordt onze schuld weggevaagd. We vragen ons misschien net als Enos af: ‘Hoe is het geschied?’ De Heer antwoordt dan: ‘Door uw geloof in Christus. [...] Welnu, ga heen, uw geloof heeft u gezond gemaakt’ (Enos 1:7, 8).

Corrie ten Boom, een vrome Nederlandse christen, ondervond die genezing ondanks haar opsluiting in concentratiekampen tijdens de Tweede Wereldoorlog. Ze leed erg, maar overleefde het, in tegenstelling tot haar geliefde zus Betsie, die in

een van de kampen omkwam.

Na de oorlog vertelde ze vaak publiekelijk over haar ervaringen, en over genezing en vergevengezindheid. Op een keer sprak een voormalig nazi-gevangenenbewaarder, die meegewerkt had aan Corries pijnlijke opsluiting in Ravensbrück (Duitsland), haar aan. Hij verheugde zich over haar boodschap van vergevengezindheid en liefde.

“Wat ben ik dankbaar voor uw boodschap, *Fräulein*”, zei hij. ‘Om te kunnen weten dat Hij mijn zonden heeft uitgewist, zoals u zegt.’

‘Hij stak zijn hand uit om de mijne te schudden’, vertelde Corrie. ‘En ik, die zo vaak [...] over vergeven gesproken had, stak hem de hand niet toe.’

‘De woedende, wraakzuchtige gedachten broedden in mijn binnenste en ik besepte dat die zondig waren. [...] “Heer Jezus,” bad ik, “vergeef me en help me hem vergiffenis te schenken.”

‘Ik probeerde te glimlachen, [en] had het erg moeilijk om mijn hand uit te steken. Ik kon het gewoon niet. Ik voelde helemaal niets, geen greintje warmte of naastenliefde. En dus bad ik in stilte. “Jezus, ik kan hem niet vergeven. Geef me uw vergevengezindheid.”

‘Toen ik hem de hand schudde, gebeurde er iets wonderbaarlijks. Er leek iets van mijn schouder, door mijn arm en hand naar hem toe te stromen, terwijl er in mijn hart een bijna overweldigende liefde voor deze vreemdeling ontsprong.

‘En zo leerde ik dat de genezing van de wereld niet van onze vergevengezindheid of goedheid afhangt, maar van de zijne. Als Hij ons zegt onze vijanden lief te hebben, geeft Hij ons liefde met dat gebod.’¹

Corrie ten Boom was heel gemaakt. President Thomas S. Monson heeft

gezegd: ‘Er is één leven dat hen die het moeilijk hebben of lijden schraagt — de Heer Jezus Christus.’²

Als u zich onrein, ongeliefd, ongelukkig, onwaardig of niet heel voelt, denk er dan aan dat ‘alles wat oneerlijk is in dit leven rechtgezet [kan] worden door de verzoening van Jezus Christus.’³ Oefen geloof in de timing van de Heiland en zijn doelstellingen met u. ‘Wees niet bevreesd, geloof alleen’ (Marcus 5:36).

Ik verzeker u dat de Heiland nog steeds onze ziel en ons hart wil genezen. Hij staat aan de deur en klopt. Laten wij opendoen door weer te bidden, ons te bekeren, te vergeven en te vergeten. Laten wij God liefhebben, onze naaste dienen en rein op heilige plaatsen staan. De zieke man bij het bad van Betesda, de melaatse op de weg naar Jeruzalem, en Corrie ten Boom werden weer gezond.

‘Wilt gij gezond worden?’ Sta op en wandel. Zijn ‘genade is u genoeg’ (2 Korintiërs 12:9), en u zult er niet alleen voor staan.

Ik ben te weten gekomen dat God leeft. Ik weet dat we allemaal zijn kinderen zijn en dat Hij van ons houdt zoals we zijn en zoals we kunnen worden. Ik weet dat Hij zijn Zoon naar de wereld heeft gestuurd als zoenoffer voor de hele mensheid, en dat zij die zijn evangelie omarmen en Hem volgen, gezond en heel kunnen worden — ‘op zijn eigen tijd [...], en op zijn eigen wijze en naar zijn eigen wil’ (LV 88:68). Dat is mijn getuigenis aan u, in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Corrie ten Boom, *De schuilplaats* (1971).
2. Thomas S. Monson, “Meeting Life’s Challenges,” *Ensign*, november 1993, p. 71.
3. *Predik mijn evangelie: handleiding voor zendingswerk* (2004), p. 52.

Ouderling Jeffrey R. Holland
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Als een gebroken kruik

Hoe ga je om met de psychische of emotionele problemen waar u of een van uw dierbaren mee te maken krijgt?

De apostel Petrus heeft geschreven dat discipelen van Jezus Christus ‘vol medeleven’¹ dienen te zijn. In die geest wens ik te spreken tot hen die aan een psychische aandoening of emotionele stoornis lijden, of die aandoening nu mild of ernstig is, van korte duur is of een leven lang aanhoudt. We begrijpen enigszins hoe complex deze zaken zijn als we deskundigen horen spreken over neurosen en psychosen, over genetische predisposities en chromosomale afwijkingen, over bipolariteit, paranoia en schizofrenie. Hoe onvoorstelbaar dit alles ook mag zijn, ze behoren tot de realiteit van het sterfelijk leven, en we zouden er ons net zo min voor moeten schamen als voor hoge bloeddruk of een kwaadaardige tumor.

Het is voor onze gemoedrust en voor ons begrip van deze moeilijke zaken van groot belang dat we beseffen dat we in een gevallen wereld leven, en dat we daar zelf voor gekozen hebben, een wereld waarin volgens Gods plan onze godsvrucht steeds weer zal worden getoetst en beproefd. Onze grootste houvast in Gods plan is dat ons een Heiland was beloofd, een Verlosser, die ons door ons geloof in Hem, als overwinnaar boven die toetsen en beproevingen zou uittillen, hoewel de daaraan

verbonden prijs zowel voor de Vader als de Zoon onmetelijk hoog zou zijn. Alleen als we deze goddelijke liefde ten volle waarderen, zal dat ons eigen geringer lijden, ten eerste draaglijk, vervolgens begrijpelijk en ten slotte verlossend maken.

Ik laat vanaf nu de uitzonderlijke ziekten die ik zojuist noemde buiten beschouwing en concentreer mij op klinische depressieve stoornissen, beter bekend als ‘depressiviteit’. U dient wel te begrijpen dat ik het dan niet heb over baaldagen, valbijl-datum of andere ontmoedigende momenten die we allemaal hebben. Iedereen zal van tijd tot tijd in de rats zitten of ontmoedigd zijn. In het Boek van Mormon staat dat Ammon en zijn broeders in een hele moeilijke tijd van hun bediening bedrukt waren,² en dat kan ook ons overkomen. Ik heb het nu over iets veel ingrijpender, over een stoornis die zo ernstig is dat iemand ervan wordt weerhouden om normaal te functioneren, een krater in het brein die zo diep is dat niemand bij zijn volle verstand zal zeggen dat die wel zal verdwijnen als het slachtoffer maar zijn schouders recht en positiever denkt — en weet wel dat ik een hartstochtelijk voorstander ben van rechte schouders en positief denken!

Nee, deze donkere nacht in het brein en de geest is meer dan louter ontmoediging. Ik heb een engel van een man depressief zien worden, nadat zijn vrouw na vijftig jaar huwelijk was overleden. Ik heb jonge moeders depressief zien worden, bij wie het eufemistisch ‘babyblues’ wordt genoemd. Ik heb depressiviteit zien toeslaan bij drukke studenten, bij oorlogsveteranen, en bij oma’s die zich zorgen om hun volwassen kinderen maakten.

En bij jonge vaders die heel hard probeerden om hun gezin een goed leven te geven. En het is mij tot mijn schrik ook overkomen. Op een gegeven moment, ik was al getrouwd, zorgde een combinatie van financiële zorgen en grote vermoeidheid ervoor dat ik een psychische dreun kreeg waar ik niet op voorbereid was, maar die wel hard aankwam. Met Gods genade en de steun van mijn gezin bleef ik functioneren en bleef ik aan het werk, maar zelfs na al die jaren blijf ik grote sympathie hebben voor mensen bij wie de zwaarmoedigheid zich veel chronischer en intenser manifesteert dan bij mij het geval was. We hebben hoe dan ook allemaal moed geput uit de ervaringen van hen die, om de profeet Joseph te citeren, ‘de donkerste afgrond hebben onderzocht en overpeinsd’³ en eruit zijn geklommen. Daaronder niet de minsten zoals Abraham Lincoln, Winston Churchill en ouderling George Albert Smith, van wie de laatste een van de zachtmoedigste en christelijkste mannen in onze bedeling was, die enige jaren tegen terugkerende depressiviteit heeft gevochten, voordat hij later de alom geliefde achtste profeet en president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen zou worden.

Hoe ga je dus om met de psychische of emotionele problemen waar

u of een van uw dierbaren mee te maken krijgt? Verlies eerst en vooral niet uw geloof in uw hemelse Vader, die meer van u houdt dan u beseft. Dat zei president Monson afgelopen zaterdagavond nog op ontroerende wijze als volgt tot de ZHV-zusters: 'Die liefde is onveranderlijk. [...] Zij is er voor u wanneer u verdrietig of blij, ontmoedigd of hoopvol bent. Gods liefde is er voor u, of u nu wel of niet vindt dat u [die] verdient. Zij is er gewoon altijd.'⁴ Twijfel daar geen moment aan en verhard nooit uw hart. Houd u aan de beproefde aanbiddingsmomenten die de Geest van de Heer in uw leven brengen. Raadpleeg leiders die de sleutels voor uw geestelijke welzijn dragen. Vraag om een priesterschapszegen en put er kracht uit. Neem elke week deel aan het avondmaal, en houd u vast aan de vervolmakende beloften van de verzoening van Jezus Christus. Geloof in wonderen. Ik heb zoveel wonderen zien gebeuren toen alle hoop vervlogen leek. Hoop verliest *nooit*. En als die wonderen niet snel, niet ten volle of in het geheel niet lijken te gebeuren, denk dan aan Jezus' eigen angstige voorbeeld: als de bittere beker niet voorbijgaat, drink dan en wees sterk, en vertrouw op gelukkiger dagen in het verschiet.⁵

Let zo mogelijk op stressindicatoren bij uzelf en bij anderen die u wellicht kunt helpen. Dat zal ziekte voorkomen. Wees, net als bij uw auto, alert op oplopende temperaturen, een te hoge snelheid of een bijna lege tank. Als u uitgeput raakt en u zich depressief voelt worden, breng dan de benodigde aanpassingen aan. Uitputting is de vijand van iedereen — doe het dus kalmer aan, rust uit, tank energie bij en vul uw tekorten aan. Artsen zeggen dat als we geen tijd nemen om gezond te blijven, het vaststaat dat we later tijd nodig hebben om ziek te zijn.

Als er geen verbetering optreedt, win dan advies in van achtenswaardige mensen die ervoor zijn opgeleid, deskundig zijn en goede normen hebben. Wees eerlijk tegenover hen over uw voorgeschiedenis en waar u mee kampt. Overweeg de adviezen die zij geven en de oplossingen die zij aandragen. Bid erover en neem uw verantwoordelijkheid. Als u een blindedarmontsteking had, zou God van u verwachten dat u om een priesterschapszegen vraagt *en* de beste medische zorg krijgt die er maar is. En dat geldt ook voor emotionele stoornissen. Onze Vader in de hemel verwacht van ons dat we *alle* geweldige gaven gebruiken waarvan Hij ons in deze heerlijke bedeling heeft voorzien.

Als u onder een psychische aandoening gebukt gaat of als u de mantelzorg van zo iemand bent, laat u dan niet van de wijs brengen. Ga

er niet van uit dat u alles kunt fiksen, maar fiks wat u kunt. En als dat maar heel weinig is, wees daar dan dankbaar om, en wees geduldig. In tientallen Schriftuurplaatsen gebiedt de Heer iemand om stil te staan, of stil te zijn — en te wachten.⁶ Sommige dingen geduldig doorstaan, maakt deel uit van onze sterfelijke vorming.

Tot mantelzorgers zeg ik: zie erop toe dat uw eigen gezondheid niet lijdt onder de toegewijde hulp die u verleent. Wees wijs in al deze dingen. Loop niet harder dan u kracht hebt.⁷ Er is wellicht genoeg waar u geen invloed op hebt, maar u kunt wel bidden en uw 'ongeveinsde liefde'⁸ schenken. 'De liefde is lankmoedig [...] is goedertieren; [...] alles bedekt zij, [...] alles hoopt zij, alles verdraagt zij. De liefde vergaat *nimmermeer*.'⁹

Laten we ook bedenken dat het leven, ondanks ziekte of problemen,

veel goeds te bieden heeft waar we hoop uit kunnen putten of dankbaar voor kunnen zijn. We zijn oneindig meer dan onze beperkingen en aandoeningen! Wij zijn al meer dan dertig jaar bevriend met Stephanie Clark Nielson en haar gezin. Op 16 augustus 2008 waren Stephanie en haar man, Christian, betrokken bij een vliegtuigongeluk. De brand die daarbij uitbrak, verminkte haar zo afschuwelijk dat familieleden haar alleen aan de hand van haar gelakte teennagels konden identificeren. De kans dat ze de ramp zou overleven, was bijna nihil. Na drie maanden kunstmatig in slaap te zijn gehouden, werd ze wakker en zag ze zichzelf in de spiegel. Dat veroorzaakte zoveel psychische littekens dat ze in een peilloos lege diepte tuimelde. Stephanie had vier jonge kinderen, en ze wilde niet dat die haar ooit nog zagen. Ze vond dat ze maar beter kon doodgaan. 'Ik dacht dat het minder pijnlijk zou zijn', zo zei ze mij eens in mijn werkkamer, 'als ze mij zouden vergeten en ik stilletjes uit hun leven verdween.'

Het siert haar voor eeuwig dat Stephanie, gesterkt door de gebeden van haar echtgenoot, familie, vrienden, vier prachtige kinderen, en een vijfde die de Nielsons anderhalf jaar geleden is komen versterken, uit de afgrond van zelfvernietiging geklommen is en een van de populairste moeders met een blog in de VS is geworden, die de vier miljoen mensen die haar blog volgen openlijk vertelt dat haar 'goddelijke doel' in dit leven is om moeder te zijn en te genieten van *elke dag* die haar op deze mooie aarde vergund is.

Wat uw strijd ook is — mentaal, emotioneel, lichamelijk of anders — stem niet tegen het leven door er een eind aan te maken! Vertrouw op God. Warm u aan zijn liefde. Op zekere dag zal er een heldere dageraad aanbreeken, die alle schimmen van het sterfelijke leven zal verjagen. Hoewel we ons, zoals de psalmist eens schreef, 'als een gebroken kruik'¹⁰ kunnen voelen, moeten we beseffen dat die kruik in handen is van de goddelijke pottenbakker. Gebroken

breinen kunnen genezen zoals gebroken botten en gebroken harten worden genezen. Terwijl God bezig is met die herstelwerkzaamheden kunnen wij bijstand bieden door barmhartig en vriendelijk te zijn, en geen kritiek te leveren.

Ik getuig van de heilige opstanding, die ongelooflijke steunpilaar van de verzoening van de Heer Jezus Christus! Evenals de apostel Paulus getuig ik dat wat in vergankelijkheid is gezaaid op zekere dag in onvergankelijkheid zal worden opgewekt en dat wat in zwakheid is gezaaid uiteindelijk in kracht zal worden opgewekt.¹¹ Ik getuig van die dag waarop dierbaren die in dit sterfelijke leven beperkingen hadden, verheerlijkt, verheven, en adembenemend volmaakt naar lijf en brein zullen zijn. Wat zal dat een aangrijpend moment zijn! Ik weet niet wat ons meer geluk zal brengen: dat wij getuige van een dergelijk wonder mogen zijn of dat zij dan volledig volmaakt en definitief 'eindelijk vrij'¹² zijn. Mogen wij, tot aan die dag waarop Christus' volmaakte medeleven ons allen duidelijk wordt, in geloof leven en 'vol medeleven'¹³ zijn. Dat bid ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. 1 Petrus 3:8, HSV.
2. Zie Alma 26:27; zie ook Alma 56:16.
3. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), p. 287.
4. Thomas S. Monson, 'Wij staan er nooit alleen voor', *Liahona*, november 2013, p. 123, 124.
5. Zie Matteüs 26:39.
6. Zie bijvoorbeeld Job 37:14, Psalmen 4:5, HSV; Leer en Verbonden 101:16.
7. Zie Mosiah 4:27.
8. Leer en Verbonden 121:41.
9. 1 Korintiërs 13:4–8; cursivering toegevoegd; zie ook Moroni 7:45–46.
10. Psalmen 31:13, HSV.
11. Zie 1 Korintiërs 15:42–43.
12. 'Free at Last'. In: John W. Work, samensteller, *American Negro Songs: 230 Folk Songs and Spirituals, Religious and Secular* (1998), p. 197.
13. 1 Petrus 3:8, HSV.

Ouderling M. Russell Ballard
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Vertrouw op de Heer

Doe wat u kunt om de geweldige boodschap van de herstelling van het evangelie van Jezus Christus te verkondigen.

Mijn vrouw en ik zijn onlangs teruggekeerd van een werkbezoek aan vijf Europese landen. We hadden er het voorrecht om veel van onze zendingen, misschien zelfs uw zoons en dochters, te ontmoeten. Sinds president Thomas S. Monson de verlaging van de zendingsleeftijd voor onze jonge mannen en vrouwen aankondigde, heb ik het voorrecht gehad om meer dan 2.500 van hen te ontmoeten. Het licht van Christus straalt van hun gezicht en ze willen het werk graag voortstuwten — mensen benaderen en onderwijzen, dopen, heractiveren, en het koninkrijk Gods versterken en opbouwen. Maar door met ze te praten, beseft men al snel dat ze dit werk niet alleen kunnen volbrengen. Vandaag wil ik tot alle leden van de kerk spreken omdat het noodzakelijk is dat ieder van ons deelneemt aan de verkondiging van het evangelie.

Deze uitspraak van de profeet Joseph Smith wordt vaak geciteerd: 'Uiteindelijk komt het erop neer dat het onze grootste en belangrijkste taak is om het evangelie te prediken.' (*Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* [2007], p. 356.)

In 1974 zei president Spencer W. Kimball: 'Maar de grootste reden om zendingswerk te verrichten, is de wereld de kans geven om over het

evangelie te horen en het te aanvaarden. De Schriften staan vol geboden, beloften, roepingen en beloningen voor het verkondigen van het evangelie. Ik gebruik het woord *gebod* opzettelijk, want het is een permanente opdracht waaraan we individueel en gezamenlijk niet kunnen ontkomen.' ('When the World Will Be Converted', *Ensign*, oktober 1974, p. 4.)

In juli van datzelfde jaar vertrok ik met mijn vrouw en kinderen naar Canada om er het zendingsgebied Toronto te presideren. De woorden van president Kimball klonken nog steeds in mijn oren. Vooral zijn uitspraak: 'Broeders, ik vraag me af of we wel alles doen wat in ons vermogen ligt. Zijn wij laks in onze inzet om de hele wereld het evangelie te verkondigen? Wij doen nu al 144 jaar zendingswerk. Zijn we bereid om onze pas te verbreden? En onze visie te verbreden?' (*Ensign*, oktober 1974, p. 5.)

Hij vroeg ons ook onze pas te versnellen, om samen te werken aan de opbouw van de kerk en het koninkrijk van God.

Afgelopen juni herhaalde president Thomas S. Monson precies dezelfde boodschap aan de leden van de kerk. Onze president zei: 'De tijd is nu aangebroken voor de leden en zendingen om de handen ineem te slaan

en in de wijngaard van de Heer te werken en zielen tot Hem te brengen. Hij heeft ons de middelen gegeven om op talloze manieren zendingswerk te doen, en Hij zal onze inzet zegenen als wij in geloof zijn werk uitvoeren.' ('Geloof in het heilswerk' [toespraak tijdens een bijzondere satellietuitzending, 23 juni 2013]; lds.org/broadcasts.)

Broeders en zusters, het is goed om na te denken over de leringen van de profeten van Joseph Smith tot nu. Ze hebben de leiders en de leden van de kerk aangemoedigd en opgeroepen om de boodschap van het herstelde evangelie ijverig aan alle kinderen van onze hemelse Vader over de hele wereld te verkondigen.

Mijn boodschap vandaag is dat de Heer zijn werk *werkelijk* bespoedigt. In onze tijd kan dat enkel als elk lid van de kerk de waarheden van het herstelde evangelie van Jezus Christus met liefde uitdraagt. We moeten samenwerken met onze bijna 80 duizend voltijdzendingen. U kunt informatie over dit grote werk en vooral over de taak van ring- en wijkraadsleden op de website 'Het heilswerk bespoedigen' op LDS.org vinden.

Uit onderzoek is gebleken dat de meeste actieve leden van de kerk willen dat hun dierbaren en zelfs onbekenden meegenieten van de zegeningen van het evangelie. Maar we weten ook dat veel leden aarzelen om zendingswerk te doen en het evangelie te verkondigen om twee fundamentele redenen.

- De eerste is angst. Veel leden bidden zelfs niet om mogelijkheden om het evangelie uit te dragen, omdat ze bang zijn dat ze dan goddelijke ingevingen zullen krijgen om iets te doen waar ze zichzelf niet toe in staat achten.

- De tweede reden is een misvatting over het begrip zendingswerk.

We weten dat wanneer iemand in de avondmaalsdienst een toespraak houdt en begint met ‘Vandaag wil ik het over zendingswerk hebben’, of zelfs wanneer ouderling Ballard in de algemene conferentie hetzelfde zegt, sommigen van u misschien denken: ‘O nee, niet nóg eens, we hebben dit eerder gehoord.’

We weten dat niemand zich graag schuldig voelt. Misschien denkt u dat u gevraagd wordt om onrealistische dingen te doen in uw omgang met vrienden en burens. Ik zal met de hulp van de Heer alle angst wegnemen die u of onze voltijdzendingen misschien hebben over het uitdragen van het evangelie.

Besluit te doen wat Jezus Christus van ons heeft gevraagd. De Heiland heeft gezegd:

‘Bidt en u zal gegeven worden; zoekt en gij zult vinden; klopt en u zal opgedaan worden.

‘Want een ieder, die bidt, ontvangt, en wie zoekt, vindt, en wie klopt, hem zal opgedaan worden.

‘Of welk mens onder u zal, als zijn zoon hem om brood vraagt, hem een steen geven?

‘Of als hij een vis vraagt, zal hij hem toch geen slang geven?

‘Indien dan gij [...] goede gaven weet te geven aan uw kinderen, hoeveel te meer zal uw Vader in de

hemelen het goede geven aan hen, die Hem daarom bidden’ (Matteüs 7:7–11).

Broeders en zusters, angst zal plaatsmaken voor geloof en vertrouwen als leden en voltijdzendingen in gebed neerknielen en de Heer om mogelijkheden tot zendingswerk vragen. Vervolgens moeten we ons geloof tonen en zoeken naar mogelijkheden om het evangelie van Jezus Christus aan de kinderen van onze hemelse Vader te verkondigen. Dan zullen die mogelijkheden zeker komen. Deze kansen zullen nooit een geforceerde of onnatuurlijke reactie van u vereisen. Ze zullen het natuurlijke gevolg zijn van onze liefde voor onze broeders en zusters. Wees gewoon positief ingesteld, dan zullen de mensen die u spreekt uw liefde voelen. Dat gevoel zullen ze nooit vergeten, al zijn ze op dat ogenblik misschien nog niet klaar om het evangelie te aanvaarden. Dat kan in de toekomst ook veranderen als hun omstandigheden veranderen.

We kunnen niet mislukken als we ons best doen in dienst van de Heer. Hoewel iemands keuzevrijheid het resultaat bepaalt, is het onze taak om het evangelie te verkondigen.

Vertrouw op de Heer. Hij is de goede Herder. Hij kent zijn schapen en zijn schapen kennen zijn stem; en in deze tijd is de stem van de goede Herder uw stem en mijn stem. En als we niet ijverig werkzaam zijn, zullen velen die naar de boodschap van de herstelling zouden luisteren, de kans niet krijgen. Het hangt

eenvoudigweg af van ons geloof en onze inspanningen. De beginselen zijn vrij eenvoudig — bid, zowel individueel als in gezinsverband, om mogelijkheden tot zendingswerk. De Heer heeft in de Leer en Verbonden gezegd dat er veel mensen zijn ‘die alleen van de waarheid worden afgehouden omdat zij niet weten waar die te vinden is’ (LV 123:12).

U hoeft niet vlot of een welbespraakte, overtuigende onderwijzer te zijn. Als u liefde en hoop hebt, belooft de Heer u dat als u ‘uw stem tot dit volk [verheft en] de gedachten die [Hij] in uw hart zal leggen [uitspreekt], [...] u niet [zult] worden beschaamd tegenover de mensen.

‘[En] het zal u [...] op het moment zelf worden ingegeven, wat gij zult zeggen’ (LV 100:5–6).

Predik mijn evangelie leert ons: ‘Er gebeurt niets in het zendingswerk tot dat [we] iemand [vinden] om te onderwijzen. Praat iedere dag met zoveel mogelijk mensen. Het is begrijpelijk dat u wat terughoudend bent om met mensen te praten, maar u kunt om het geloof en de kracht bidden om moedig uw mond te openen en het herstelde evangelie te verkondigen’ ([2004], p. 171). Voltijdzendingen, jullie moeten dagelijks meer mensen aanspreken als jullie meer willen onderwijzen. Dat is altijd de opdracht van de Heer aan zendingen geweest.

De Heer kent ons. Hij weet dat we moeilijkheden hebben. Ik besef dat sommigen onder u zich zwaar belast voelen, maar ik bid dat niemand het een last vindt om het evangelie op een normale, aangename manier te verkondigen. Het is eerder een voorrecht! Er is geen grotere vreugde in het leven dan ijverig werkzaam te zijn in dienst van de Heer.

De sleutel is om door God geïnspireerd te worden, dat u Hem om leiding vraagt en dan doet wat de

Geest u ingeeft. Het kan voor leden een beangstigende gedachte zijn te menen dat ze er in het heilswerk alleen voor staan. Maar als ze het als een uitnodiging beschouwen om de Heer te volgen door zielen tot Hem te brengen die door voltijdzendingen onderwezen kunnen worden, werkt dat inspirerend, verkwikkend en opbouwend.

We vragen niet dat iedereen alles doet. We vragen alle leden eenvoudigweg om te bidden en we weten dat als elk lid, zowel jong als oud, tussen nu en Kerstmis die 'ene' de hand zou reiken, miljoenen de liefde van de Heer Jezus Christus zouden voelen. En wat een geweldig geschenk aan de Heiland.

Zes weken geleden ontving ik een brief van de familie Munns uit Florida, een familie die veel zendingswerk doet. Zij schreven:

'Beste ouderling Ballard, een half uur na de wereldwijde satellietuitzending over het heilswerk bespoedigen, hielden we onze familiezendingsraad. We waren erg enthousiast dat onze kleinkinderen, die in hun tienerjaren zijn, mee wilden doen. We melden met enige trots dat we het aantal onderzoekers van onze familie sindsdien hebben verdubbeld.

'Onze kleinkinderen hebben hun vrienden mee naar de kerk genomen, we hebben minderactieve vrienden in de avondmaalsdienst gehad en enkele nieuwe kennissen hebben toegezegd de zendingenlessen te zullen volgen. Een van onze minderactieve zusters kwam terug naar de kerk en bracht zelfs nieuwe onderzoekers met zich mee.

'Niemand heeft de uitnodiging om de zendingenlessen te volgen afgeslagen. Wat is dit een opwindende tijd

om lid te zijn van deze kerk.' (Privé-brief, 15 augustus 2013.)

Geef gehoor aan de ingevingen van de Geest. Smeek de Heer in vurig gebed. Doe wat u kunt om de geweldige boodschap van de herstelling van het evangelie van Jezus Christus te verkondigen.

Ik citeer Clayton Christensen, een broeder die ook een succesvolle zending is: 'Telkens als u iemand figuurlijk gesproken bij de hand neemt en hem of haar aan Jezus Christus voorstelt, zult u voelen hoeveel de Heiland van u houdt en hoeveel Hij van de persoon houdt wiens hand u vasthoudt.' (*The Power of Everyday Missionaries: The What and How of Sharing the Gospel* [2013], p. 1.)

Moge God u zegenen, broeders en zusters, dat u grote vreugde mag vinden in de wonderen die door uw geloof tot stand komen. In het zevende hoofdstuk van Moroni lezen we:

'En Christus heeft gezegd: Indien gij geloof in Mij hebt, zult gij macht hebben om alles te doen wat Ik raadzaam acht. [...]

'Want het is door geloof dat wonderen worden verricht; en het is door geloof dat engelen verschijnen en de mensen dienen; daarom, indien die dingen zijn opgehouden, wee de mensenkinderen, want het is wegens ongeloof, en alles is tevergeefs' (Moroni 7:33, 37).

Ik kan uit eigen ervaring getuigen dat de Heer uw gebeden zal horen en dat u nu en in de toekomst veel mogelijkheden zult hebben om het evangelie van Jezus Christus aan de dierbare kinderen van onze hemelse Vader te verkondigen. President Monson, we hebben geluisterd. We zullen allen op zoek gaan naar die ene. Het is mijn gebed dat we allemaal de vreugde van het zendingswerk mogen voelen. In de heilige naam van de Heer Jezus Christus. Amen. ■

Ouderling L. Tom Perry
van het Quorum der Twaalf Apostelen

De leerstellingen en beginselen die in de geloofsartikelen staan

Elk geloofsartikel levert een unieke bijdrage aan ons begrip van het evangelie van Jezus Christus.

Toen ik de opdracht kreeg om in de priesterschapsbijeenkomst van de algemene conferentie te spreken, dacht ik meteen aan een geweldige jeugdwerklerkracht. Ze wilde ons voorbereiden op het priesterschap — dat waardig te zijn. Ze toetste ons op de toenmalige vereisten voordat we van het jeugdwerk naar de OOV konden overgaan — de namen van de leden van het Quorum der Twaalf Apostelen en de geloofsartikelen uit het hoofd leren. Ze deed ons ook een belofte: als we allemaal de dertien geloofsartikelen uit het hoofd konden opzeggen, mochten we uitkiezen waar onze laatste les zou plaatsvinden.

We kozen een bijzonder plekje uit waar we graag heen trokken. Het lag op de rotsachtige hellingen net boven de eerste dam bij de ingang van Logan Canyon in Noord-Utah (VS). Tussen deze steile rotsen was er een vlakke plek waar we een kampvuur konden maken om hotdogs en marshmallows

op te warmen. Maar toen we deze locatie uitkozen, hadden we er niet bij stilgestaan dat onze leerkracht al wat ouder en helemaal niet sportief was. Als we er beter over nagedacht hadden, zouden we er misschien aan gedacht hebben dat ze de trektocht best moeilijk zou vinden. Maar ze hield zich aan haar belofte en volgde ons moedig.

Eerst beklommen we een kleine heuvel. In mijn tijd waren er nog geen afspanningen die de toegang versperden. Met de nodige hulp bereikte onze leerkracht de top van de heuvel. Vervolgens daalden we over een rotsachtige bergkam af naar een plaats die ‘Turtle Back’ genoemd werd.

Na aankomst had onze leerkracht wat tijd nodig om op adem te komen. Toen we gingen zitten om te eten, was ze genoeg bijgekomen om ons onze laatste les te geven. Ze vertelde hoe ze ervan genoten had om ons de afgelopen twee jaar in het jeugdwerk les

te geven. Ze prees ons omdat we de geloofsartikelen uit het hoofd geleerd hadden. Ze kon een getal van een tot dertien noemen en wij konden dan het bijhorende geloofsartikel opzeggen. Toen zei ze dat uit het hoofd leren van de geloofsartikelen niets meer was dan een heleboel woorden kennen, tenzij we de leerstellingen en beginselen begrepen die erin stonden. Ze moedigde ons aan de leerstellingen van het evangelie in ieder geloofsartikel te bestuderen. Ze legde ons uit dat de leer in de geloofsartikelen in afdelingen opgedeeld was.

I. De Godheid en de basisleer van Christus

Het eerste geloofsartikel leert ons dat de Godheid uit drie Personen bestaat: God de Vader, Jezus de Christus en de Heilige Geest.

Het tweede artikel leert ons dat we verantwoordelijk zijn voor onze eigen daden op aarde.

Het derde legt de zending van de Heiland voor het heil van de kinderen van onze hemelse Vader uit.

Het vierde leert ons het belang van de eerste beginselen en verordeningen.

De woorden van mijn leerkracht hebben me geïnspireerd omdat ze het belang van evangeliestudie benadrukte. De Schriften zijn een maatstaf van de waarheid waarmee we kunnen oordelen of verkregen kennis waar of niet waar is. Ware leer komt van God, de bron en het fundament van alle waarheid. We kunnen de ware leer in het evangelie van onze Heer en Heiland vinden. Valse leerstellingen komen van Satan, de vader van alle leugens. Hij wil geopenbaarde waarheden verdraaien en veranderen. Hij wil ons misleiden zodat sommigen de weg naar ons hemelse thuis kwijtraken.

De Schriften leren ons hoe we valse leerstellingen kunnen mijden. In de brief van Paulus aan Timoteüs staat bijvoorbeeld:

‘Elk van God ingegeven schriftwoord is ook nuttig om te onderrichten, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de gerechtigheid, ‘opdat de mens Gods volkomen zij, tot alle goed werk volkomen toegelust’ (2 Timoteüs 3:16–17).

Leerstellingen zijn even belangrijk voor de kerk als een accu voor een mobiele telefoon. Als men de accu uit een mobieltje haalt, wordt die nutteloos. Een kerk waar de ware leer niet meer onderwezen wordt, is even nutteloos. Die kan ons niet terugbrengen naar onze hemelse Vader en ons eeuwige thuis.

II. Organisatie en orde van het priesterschap

Als we de basisleer van Christus beginnen te begrijpen, leren het vijfde en zesde geloofsartikel ons over de organisatie en de orde van het priesterschap. Op aanwijzing van de Heer stichtte Joseph Smith de kerk van de Heiland met het gezag van het priesterschap — de macht van God. De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is dezelfde organisatie die Jezus oprichtte en leidde toen Hij op aarde was.

Wat was het een heerlijke dag voor Joseph Smith en Oliver Cowdery toen ze in mei 1829 het bos ingingen om te bidden over de leerstelling van de doop tot vergeving van zonden, waarover ze bij het vertalen van het Boek van Mormon gelezen hadden. In het begin van de negentiende eeuw onderwezen verschillende kerken allerlei leerstellingen over de doop. Joseph en Oliver wisten dat ze niet allemaal waar konden zijn. Ze wilden weten wat de juiste manier

van dopen was en wie het gezag had om te dopen.

Een hemelse boodschapper, Johannes de Doper, verscheen aan hen als antwoord op hun gebeden aan de Heer. Hij plaatste hun de handen op het hoofd en bevestigde het gezag op hen met de woorden: ‘Aan u, mijn mededienstknachten, verleen ik in de naam van de Messias het priesterschap van Aäron’ (LV 13:1).

Wat een geweldige dag in de geschiedenis! Het priesterschap was op aarde hersteld.

Als we het priesterschap ontvangen, krijgen we het gezag om in de naam van God te handelen en in waarheid en rechtschapenheid te leiden. Dit gezag is een essentiële bron van rechtschapen macht en invloed voor het welzijn van Gods kinderen op aarde en blijft ook achter de sluier van kracht. Het was noodzakelijk dat het priesterschap vóór de oprichting van de ware kerk van Jezus Christus hersteld werd. Dat is de belangrijke les die we uit het vijfde en zesde geloofsartikel leren.

III. Eeuwige hulpmiddelen op een sterfelijke reis

De daaropvolgende drie geloofsartikelen — zeven, acht en negen

— halen informatiebronnen aan waar we tijdens het sterfelijk leven instructie aan kunnen ontlenu. We hebben gaven van de Geest ontvangen die ons leiden bij het volgen van de leerstellingen van de Heer en ons beschermen tegen het kwade. De Schriften zijn ons ook tot gids — als we het woord van God nauwgezet bestuderen, zal Hij ons het pad naar het eeuwige leven openbaren.

Het negende geloofsartikel leert ons dat God veel grote en belangrijke waarheden aan zijn profeten, zieners en openbaarders heeft geopenbaard, dat Hij ze nu openbaart, en dat Hij ze nog zal openbaren. We leren dat er naast luisteren naar de stille, zachte stem van de Geest en lezen van de Schriften nog een bron van leiding is, namelijk onze kerkleiders, die uitgekozen, geroepen en aangesteld zijn om ons door hun leringen tot zegen te zijn.

IV. Zendingsactieve kerkleden

Het tiende, elfde en twaalfde geloofsartikel instrueren ons hoe we zendingswerk moeten doen en het evangelie in een wereld met verschillende landen en wetten kunnen verkondigen. We leren over de vergadering van Israël ter voorbereiding

op de wederkomst van de Heiland. Ons wordt gezegd dat man en vrouw zelf mogen handelen en dat ze het woord van God kunnen aanvaarden of verwerpen volgens de stem van hun eigen geweten. Ten laatste leren we dat we bij de verspreiding van het evangelie van Jezus Christus naar de vier hoeken van de aarde de regering van elk land waar we komen, moeten respecteren. We geloven echt in het gehoorzamen, eerbiedigen en hooghouden van de wetten van elk land.

V. Eigenschappen om na te streven

Het dertiende geloofsartikel leert ons hoe we ons leven dienen te leiden en hoe we ons dienen te gedragen. Er staat: 'Wij geloven eerlijk te moeten zijn, trouw, kuis, welwillend, deugdzaam, en goed te moeten doen aan alle mensen; ja, we mogen zeggen dat we de aansporing van Paulus volgen: wij geloven alles, wij hopen alles, wij hebben veel verdragen en hopen alles te kunnen verdragen.'

Als er iets deugdzaam, liefelijk, of eerzaam, of prijzenswaardig is, dan streven wij dat na.'

We dienen er allemaal naar te streven deze eigenschappen te belichamen en een leven te leiden dat er een toonbeeld van is. De waarheden in de geloofsartikelen vullen elkaar aan zoals de onderdelen van een mobiele telefoon elkaar ondersteunen. Zoals een uitgebreide productieketen onderdelen toevoegt aan een mobiele telefoon, voorzien de geloofsartikelen ons van de belangrijkste leerstellingen van de herstelling. Elk geloofsartikel levert een unieke bijdrage aan ons begrip van het evangelie van Jezus Christus.

Mijn jeugdwerklerkracht wekte vastberadenheid in me op om de leerstellingen van het koninkrijk te bestuderen. Ze moedigde me aan om de diepere betekenis achter deze eenvoudige geloofsartikelen te zoeken. Ze beloofde me dat als ik moeite zou doen om deze heilige waarheden te

leren, de kennis die ik opdeed mijn leven ten goede zou beïnvloeden. Ik getuig tot u dat dit gebeurd is.

Toen mijn leerkracht haar geweldige les op die berg in Logan Canyon had beëindigd, merkten we dat we er langer gebleven waren dan we gepland hadden. De avond begon te vallen en we beseften dat we een probleem hadden.

Het was zwaar geweest voor mijn leerkracht om ons bijzondere plekje te bereiken, maar terugkeren was erg moeilijk. Dat maakte de keuze van onze locatie alleen maar erger. Terugklimmen was moeilijk voor ons, maar nog veel moeilijker voor iemand van haar leeftijd.

Toen we probeerden haar weer de heuvel op te helpen, verschenen er twee agenten. De jeugdwerkpresident was bang dat we verdwaald waren en had hen gestuurd om ons te zoeken. Het dramatische aspect aan deze gebeurtenis en de les die ik leerde, maakten er een onvergetelijke ervaring van.

Jongemannen, ik moedig jullie aan om de geloofsartikelen en de leerstellingen erin met je heldere geest te bestuderen en te leren. Het zijn enkele van de belangrijkste en zeker de meest beknopte verklaring van de leer van de kerk. Als je ze gebruikt als handleiding bij je studie van het evangelie van Jezus Christus, zul je voorbereid zijn om tot de wereld te getuigen van de herstelling van de waarheid. Je zult de voornaamste en dierbaarste geloofspunten als lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen op een eenvoudige, duidelijke en diepzinnige manier kunnen uitleggen.

Ik getuig van de waarachtigheid van de dertien geloofsartikelen. In de naam van onze Heer en Heiland, Jezus Christus. Amen. ■

Bisschop Gérald Caussé
Eerste raadgever in de Presiderende Bisschop

Gij zijt geen vreemdelingen meer

*Er zijn geen vreemdelingen of uitgestottenen in deze kerk.
Er zijn hier enkel broeders en zusters.*

De meesten van ons hebben zich wel eens in een nieuwe situatie bevonden, waarin we ons vreemd en onzeker voelden. Ons gezin bevond zich ongeveer vijf jaar geleden in zo'n situatie toen president Thomas S. Monson me riep als algemeen autoriteit van de kerk. Door deze roeping waren we genoodzaakt te verhuizen van de mooie plek waar we meer dan twintig jaar gewoond hadden. Mijn vrouw en ik herinneren ons de eerste reactie van onze kinderen nog toen we ze het nieuws vertelden. Onze zestienjarige zoon riep uit: 'Dat is helemaal geen probleem. Jullie kunnen gaan; ik blijf hier!'

Hij besloot vrij snel om ons te vergezellen en greep deze nieuwe mogelijkheid in zijn leven trouw aan. Het is voor ons gezin de voorbije jaren erg leerrijk en aangenaam geweest om in nieuwe omgevingen te wonen, vooral vanwege de hartelijke ontvangst en goedheid van de heiligen der laatste dagen. We hebben door ons verblijf in verschillende landen leren waarderen dat Gods volk over de hele wereld werkelijk en voelbaar eensgezind is.

Mijn roeping heeft me naar vele landen gebracht en het voorrecht

gegeven vele bijeenkomsten te presideren. Als ik dan vanaf het podium naar de aanwezigen kijk, zie ik vaak leden uit verschillende landen, met verschillende talen en culturen. Een wonderbaarlijk aspect van onze evangeliebedeling is dat ze niet beperkt is tot een geografisch gebied of een bepaalde natie. Ze is wereldwijd en universeel. Ze bereidt zich voor op de heerlijke wederkomst van de Zoon van God door 'zijn kinderen uit de vier hoeken der aarde' te vergaderen.¹

Hoewel de diversiteit van de leden van de kerk groeit, overstijgt ons heilige erfgoed onze verschillen. Als lid van de kerk worden we tot het huis van Israël toegelaten. We worden broeders en zusters, gelijkwaardige erfgenamen van dezelfde geestelijke afkomst. God beloofde Abraham 'allen die dit evangelie aanvaardden, zullen naar uw naam worden genoemd en zullen tot uw nakomelingen worden gerekend en zullen zich verheffen en u als *hun* vader prijzen.'²

Er is een belofte gemaakt aan allen die lid van de kerk worden: 'Zo zijt gij dan geen vreemdelingen en bijwoners meer, maar medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods.'³

Het Latijnse woord voor *vreemdeling* is *extraneus*, wat 'van buiten uit' of 'van de buitenkant' betekent. Meestal duidt men hiermee iemand aan die er niet bij hoort om allerlei redenen, zoals afkomst, cultuur, mening of godsdienst. Als discipel van Jezus Christus, die ernaar streeft wel in de wereld maar niet ván de wereld te zijn, voelen we ons soms een buitenstaander. Wij begrijpen beter dan vele anderen dat bepaalde deuren gesloten blijven voor wie als anders wordt bestempeld.

Door de geschiedenis heen is het volk van God altijd geboden om te zorgen voor vreemdelingen en voor ieder die als anders beschouwd werd. Vroeger genoten vreemdelingen dezelfde gastvrijheid als weduwen en wezen. Een vreemdeling was net zo kwetsbaar, en net zo afhankelijk van de bescherming door de plaatselijke bevolking om te overleven. Het volk van Israël ontving specifieke instructies over dit onderwerp: 'Als

Panama-Stad (Panama)

Santiago (Chili)

een onder u geboren Israëliet zal u de vreemdeling gelden, die bij u vertoeft; gij zult hem liefhebben als uzelf, want gij zijt vreemdeling geweest in het land Egypte.⁴

Jezus gaf tijdens zijn aardse bediening het voorbeeld door het eenvoudige gebod van gastvrijheid en verdraagzaamheid te overtreffen. Hij gaf zijn mededogen en respect aan wie uitgesloten en verworpen werd en door de zelfingenomen samenleving als onrein beschouwd werd. Zij kregen evenveel van zijn leringen en bediening.

De Heiland ging bijvoorbeeld in tegen de gevestigde gebruiken van die tijd door de Samaritaanse vrouw aan te spreken en haar om water te vragen. Hij at met tollenaars. Hij aarzelde niet om de melaatse te benaderen, aan te raken en te genezen. Hij bewonderde het geloof van de Romeinse hoofdman en zei tot de menigte: 'Voorwaar, zeg Ik u, bij niemand in Israël heb Ik een zó groot geloof gevonden!'⁵

Jezus heeft ons gevraagd de wet van volmaakte liefde, die een universeel en onvoorwaardelijk geschenk is, na te leven. Hij heeft gezegd:

'Want indien gij liefhebt, die u liefhebben, wat voor loon hebt gij? Doen

ook de tollenaars niet hetzelfde?

'En indien gij alleen uw broeders groet, waarin doet gij meer dan het gewone? Doen ook de heidenen niet hetzelfde?

'Gij dan zult volmaakt zijn, gelijk uw hemelse Vader volmaakt is.'⁶

Er zijn geen vreemdelingen of uitgestotenen in deze kerk. Er zijn hier enkel broeders en zusters. Doordat wij afweten van een eeuwige Vader zijn we ons meer bewust van de broeder- en zusterschap die onder alle mannen en vrouwen op aarde zou moeten bestaan.

Een passage uit de roman *Les Misérables* illustreert hoe priesterschapsdragers mensen die als vreemdelingen gezien worden, kunnen behandelen. Jean Valjean was net vrijgelaten uit de gevangenis. Uitgeput door de lange reis en stervend van honger en dorst, komt hij in een klein dorp aan waar hij op zoek gaat naar eten en een plek om te overnachten. Wanneer ze horen van zijn aankomst, sluiten de bewoners een voor een hun deur voor hem. Noch het hotel, noch de herberg, noch de gevangenis laat hem binnen. Hij wordt verworpen, verjaagd, verbannen. Uiteindelijk stort hij uitgeput voor de deur van de bisschop neer.

De goedhartige geestelijke kent Valjeans achtergrond, maar nodigt de zwerver uit om binnen te komen met de vriendelijke woorden:

"Dit is mijn huis niet; dit is het huis van Jezus Christus. Deze deur vraagt hem die binnenkomt niet of hij een naam heeft, maar of hij verdriet heeft. U lijdt, u hebt honger en dorst; u bent welkom. [...] Waarom moet ik uw naam kennen? Voor u mij [uw naam] vertelde, had u er trouwens een die ik kende."

'Valjean opende de ogen met verbazing.

"Echt waar? Kende u mijn naam?"

"Ja," antwoordde de bisschop, "uw naam is mijn broeder."⁷

De wijken en quorums van deze kerk behoren ons niet toe. Ze behoren Jezus Christus toe. Wie ook onze kerkgebouwen betreedt, hoort er zich thuis te voelen. De verantwoordelijkheid om iedereen welkom te heten, wordt belangrijker. Deze wereld waarin we leven, maakt een periode van grote onrust door. Door de toegenomen vervoersmogelijkheden, communicatiesnelheid en mondialisering van de economie, wordt de aarde één groot dorp waar mensen en volken elkaar ontmoeten, met elkaar omgaan en zich vermengen als nooit tevoren.

Deze enorme, wereldwijde veranderingen dienen de doeleinden van de almachtige God. De vergadering van zijn uitverkorenen vanuit de vier hoeken der aarde wordt tot stand gebracht door zendingen naar verafgelegen landen te sturen, maar ook door de komst van mensen uit andere gebieden naar onze eigen steden en buurten. Velen worden, zonder het te beseffen, door de Heer naar plaatsen geleid waar ze het evangelie kunnen horen en tot zijn kudde kunnen toetreden.

Het is heel aannemelijk dat de volgende bekeerling in uw wijk niet een van uw gewoonlijke vrienden of kennissen is. U merkt dit wellicht aan zijn of haar uiterlijk, taal, kleding of huidskleur. Deze persoon is misschien met een andere godsdienst opgevoed, heeft een andere achtergrond of levenswijze.

Begeleiding is een belangrijke priesterschapstaak. Aäronische- en Melchizedekse-priesterschapsquorums dienen er samen met de zusters en onder leiding van de bisschop voor te zorgen dat elke persoon liefdevol en vriendelijk wordt verwelkomd. Huisonderwijzers en huisbezoeksters dienen waakzaam te zijn, zodat niemand vergeten of genegeerd wordt.

We moeten allen samenwerken om geestelijke eenheid in onze wijk of gemeente te verwezenlijken. Na het bezoek van Christus aan Amerika was het volk van God een voorbeeld van volmaakte eenheid. We lezen in het verslag: 'Er [waren evenmin] Lamanieten of wat voor ieten dan ook; integendeel, zij waren één, kinderen van Christus en erfgenamen van het koninkrijk Gods.'⁸

We bereiken geen eenheid door mensen die anders of zwakker lijken te negeren of uit te sluiten en alleen

om te gaan met mensen als wijzelf. Integendeel, eenheid komt tot stand door wie nieuw is en wie bijzondere noden heeft te verwelkomen en te dienen. Deze leden zijn de kerk tot zegen en geven ons de kans onze naasten te dienen en zo ons hart te zuiveren.

Dus, broeders, is het uw plicht om iedereen die aan de deur van uw kerkgebouw verschijnt de hand te reiken. Verwelkom hen vol dankbaarheid en zonder vooroordelen. Als uw bijeenkomsten worden bijgewoond door mensen die u niet kent, begroet ze dan hartelijk en nodig ze uit om naast u plaats te nemen. Zet alstublieft de eerste stap om ze het gevoel te geven dat ze welkom zijn en hartelijk ontvangen worden. Wacht niet tot zij naar u komen.

Bedenk na uw verwelcoming hoe u hen verder kunt dienen. Ik hoorde eens over een wijk waar twee dove zusters gedoopt werden. Twee geweldige ZHV-zusters besloten toen gebarentaal te leren om beter te kunnen communiceren met deze nieuwe bekeerlingen. Wat een mooi voorbeeld van liefde voor onze medebroeders en -zusters in het evangelie!

Ik getuig dat niemand een

vreemdeling is in de ogen van onze hemelse Vader. Er is geen enkele ziel die Hem niet dierbaar is. Ik voeg mijn getuigenis toe aan dat van Petrus: 'Bij God [is] geen aanneming des persoons, maar onder elk volk is wie Hem vereert en gerechtigheid werkt, Hem welgevallig.'⁹

Ik bid dat wanneer de Heer zijn schapen op de laatste dag vergadert, Hij tot elk van ons kan zeggen: 'Ik ben een vreemdeling geweest en gij hebt Mij gehuisvest.'

Dan zullen wij Hem zeggen: 'Wanneer hebben wij U als vreemdeling gezien en hebben U gehuisvest?'

En dan zal Hij ons antwoorden: 'Voorwaar, Ik zeg u, in zoverre gij dit aan één van deze mijn minste broeders hebt gedaan, hebt gij het Mij gedaan.'¹⁰

In de naam van Jezus Christus.

Amen. ■

NOTEN

1. 1 Nephi 22:25.
2. Abraham 2:10; cursivering toegevoegd.
3. Efeziërs 2:19.
4. Leviticus 19:34.
5. Matteüs 8:10; zie ook Matteüs 8:2-3; Marcus 1:40-42; 2:15; Johannes 4:7-9.
6. Matteüs 5:46-48.
7. Zie Victor Hugo, *Les Misérables*.
8. 4 Nephi 1:17.
9. Handelingen 10:34-35.
10. Matteüs 25:35, 38, 40.

Ouderling Randy D. Funk
van de Zeventig

Door Hem geroepen om zijn woord te verkondigen

Als je ootmoedig en gehoorzaam bent en luistert naar de stem van de Geest, zul je grote vreugde vinden in je zending.

Toen ik in april als algemeen autoriteit geroepen werd, was ik zendingspresident in India. Ik heb met eigen ogen gezien wat een andere zendingspresident me verteld had: 'De zendingen van deze kerk zijn gewoon verbluffend.'¹

Een van de voortreffelijke zendingen waarmee mijn vrouw en ik gewerkt hebben, was ouderling Pokhrel uit Nepal. Hij was pas twee jaar lid van de kerk toen hij naar het zendingsgebied Bangalore (India), een Engelstalig zendingsgebied, geroepen werd. Hij zou zeggen dat hij niet goed voorbereid was. Dat was te begrijpen. Hij had nog nooit een zending gezien tot hij er zelf een was, want er zijn geen jonge zendingen in Nepal. Hij verstond niet genoeg Engels om de instructies bij zijn oproep te begrijpen. Toen hij aankwam in het opleidingscentrum voor zendingen had hij in plaats van nette broeken, witte overhemden en dassen in zijn eigen woorden 'vijf paar jeans, een paar T-shirts en een heleboel haargel' bij zich.²

Zelfs nadat hij voor gepaste kleding had gezorgd, voelde hij zich de eerste weken nog dagelijks onbekwaam. Hij beschreef die fase van zijn zending: 'Het Engels was moeilijk en het werk was even zwaar. [...] Bovendien had ik honger, heimwee en was ik vermoeid. [...] Ongeacht de lastige omstandigheden was ik vastberaden. Ik voelde me zwak en incapabel. Op die momenten bad ik mijn hemelse Vader om me te helpen. Telkens als ik bad, voelde ik me getroost.'³

Hoewel zendingswerk nieuw en moeilijk was voor ouderling Pokhrel, diende hij getrouw en met groot geloof. Hij probeerde wat de Schriften, *Predik mijn evangelie* en zijn zendingsleders hem leerden te begrijpen en na te leven. Hij onderwees met gezag in het evangelie — in het Engels — en werd een uitstekend leider. Na zijn zending bleef hij een tijd in Nepal, waarna hij zijn opleiding voortzette in India. Sinds januari is hij in New Delhi gemeentepresident. Omdat hij als zending echt gegroeid

is, draagt hij nu bij tot de groei van de kerk in India.

Hoe kon een jonge man die nog nooit een zending gezien had er zelf een met zo'n geestelijke kracht worden? Hoe zul jij als zending geestelijke kracht kunnen krijgen waarmee je de harten van mensen in je zendingsgebied via persoonlijk contact of het internet zult kunnen bereiken? Zoals gewoonlijk vinden we het antwoord in de Schriften en de woorden van de levende profeten en apostelen.

Toen het evangelie in juli 1837 voor het eerst in Engeland werd verkondigd, verklaarde de Heer: 'Wie gij ook in mijn naam zult zenden, door de stem van uw broeders, de Twaalf, naar behoren aanbevolen en door u gemachtigd, [zullen] de macht hebben om de deur van mijn koninkrijk te ontsluiten voor iedere natie, waarheen gij hen ook zendt.'⁴

Waarheen je ook gezonden wordt, in welke zending je ook zult dienen, weet dat een lid van de Twaalf die opdracht voorgedragen heeft en dat je door de profeet van de Heer geroepen bent. Je bent door 'profetie en door handoplegging' geroepen.⁵

De Heer gaf vervolgens de voorwaarden waaraan voldaan moet worden voor de vervulling van deze belofte. Hij zei: 'voor zoverre [dat betekent: de belofte wordt vervuld *als*] zij [de zendingen die uitgezonden worden] [1] zich verootmoedigen voor mijn aangezicht en [2] in mijn woord verblijven en [3] naar de stem van mijn Geest luisteren.'⁶

De beloften van de Heer zijn duidelijk. Je moet geestelijke kracht ontwikkelen om de deur van het koninkrijk Gods in het land waar je zult dienen te openen. Dat doe je door ootmoedig en gehoorzaam te zijn en de Geest te horen en te volgen.

Deze drie eigenschappen zijn aan elkaar verwant. Als je ootmoedig bent, wil je gehoorzaam zijn. Als je gehoorzaam bent, zul je de Geest voelen. De Geest is essentieel. President Ezra Taft Benson heeft gezegd: 'Zonder de Geest zult u nooit succes hebben, ongeacht uw talenten en vaardigheden.'⁷

Als zendingspresident sprak ik soms met zendingelingen die het moeilijk hadden omdat ze nog niet helemaal rein waren. Zij bereikten hun geestelijk potentieel niet. Hoe hard ze ook werkten of hoeveel goede daden ze ook deden, ze kregen geen gemoedsrust en hadden de Heilige Geest niet bij zich tot ze zich verootmoedigden, zich bekeerden en deelnamen aan de barmhartigheid en de genade van de Heiland.

De Heer draagt zijn dienstknechten op om ootmoedig te zijn, omdat het geestelijke genezingsproces met een gebroken hart begint. Gebroken dingen brengen veel goeds tot stand: men breekt de grond op om tarwe te zaaien. Men breekt tarwe om brood te maken. Gebroken brood is een van de zinnebeelden van het avondmaal. Als een berouwvol persoon met een gebroken hart en een verslagen geest aan het avondmaal deelneemt, wordt hij of zij genezen.⁸ Als we ons bekeren en door de verzoening van Jezus Christus genezen worden, kunnen we de Heiland veel meer bieden. 'Ja, komt tot Hem en geeft Hem uw gehele ziel als een offerande.'⁹

Als je door zonden belast bent en je dient te bekeren, doe dat dan alsjeblieft onmiddellijk. Toen de Heiland de zieken genas, beval Hij hen vaak op te staan. Volgens de Schriften deden ze dat terstond oftewel onmiddellijk.¹⁰ Aanvaard alsjeblieft zijn uitnodiging om op te staan, zodat je genezen kunt worden van je geestelijk lijden. Spreek

meteen met je bisschop, gemeentepresident of zendingspresident en begin nu aan je bekeringsproces.

De genezende kracht van de verzoening zal je gemoedsrust brengen en je de Heilige Geest laten voelen. Het offer van de Heiland is oneindig, maar onze vele ernstige zonden kunnen beleden en bekend, verzaakt en vergeven worden. 'En hoe groot is zijn vreugde over de ziel die zich bekeert!'¹¹

Er staat een mooie belofte in de Leer en Verbonden: 'Laat deugd onophoudelijk uw gedachten sieren; dan zal uw vertrouwen in de tegenwoordigheid van God sterk worden.'¹² Als je deugdzaam leeft, heb je een rustig vertrouwen in je relatie met God en is de macht van de Geest je metgezel.¹³

Sommige nieuwe of onlangs teruggekeerde leden van de kerk zeggen misschien: 'Ik ben nu waardig om op zending te gaan en wil dat graag, maar ik weet niet of ik genoeg kennis heb.' President Thomas S. Monson heeft ons in april gezegd: 'We ontvangen kennis van de waarheid en krijgen antwoord op onze grootste vragen als we Gods geboden gehoorzamen.'¹⁴ Het is een hele geruststelling te weten dat we kennis ontvangen door gehoorzaamheid.

Andere leden denken misschien dat ze weinig talenten, mogelijkheden of ervaring te bieden hebben. Denk aan de ervaring van ouderling Pokhrel als jij een van hen bent. Bereid je zo goed mogelijk voor en weet dat je hemelse Vader je nederige, gehoorzame inspanningen zal grootmaken. Ouderling Richard G. Scott heeft deze bemoedigende raad gegeven: 'Als we de geboden van de Heer gehoorzamen en zijn kinderen onzelfzuchtig dienen, vloeit daar als natuurlijk gevolg macht van God uit voort — de macht om meer te doen dan we zelf kunnen. Onze inzichten, onze talenten en onze capaciteiten nemen toe omdat we kracht en macht van de Heer ontvangen.'¹⁵

De almachtige God zal zijn kinderen door jouw hulp zegenen als je op de Heer en zijn goedheid vertrouwt.¹⁶ Ouderling Hollings uit Nevada leerde dat al snel tijdens zijn zending. Op de dag na zijn aankomst in India ging hij met mijn vrouw en mij naar Rajahmundry, zijn eerste werkgebied. Die middag bezochten ouderling Hollings en ouderling Ganaparam een kerklid en haar moeder. De moeder wilde meer te weten komen over de kerk omdat ze had gezien hoe het evangelie haar dochter tot zegen was

geweest. Mijn vrouw ging met hen mee om kennis te maken. Een broeder uit de gemeente vergezelde hen als tolk omdat ze in het Engels zouden onderwijzen en de moeder alleen Telugu sprak.

Ouderling Hollings had voor zijn allereerste afspraak de opdracht gekregen over het eerste visioen te vertellen met de woorden van de profeet Joseph. Toen het tijdens de les zijn beurt was, vroeg hij aan mijn vrouw: ‘Zal ik het letterlijk opzeggen?’ Hij wist namelijk dat het vertaald zou worden.

Ze antwoordde: ‘Zeg het maar letterlijk op zodat de Geest ervan kan getuigen.’

Toen deze nieuwe zending oprecht in de woorden van de profeet over het eerste visioen sprak, veranderde het gelaat van die lieve zuster.

Er verschenen tranen. Aan het einde van de boodschap van ouderling Hollings, en voor die vertaald kon worden, vroeg ze door de tranen heen in haar moedertaal: ‘Kan ik me laten dopen? En kunt u mijn zoon onderwijzen?’

Mijn jonge mededienstknechten, dagelijks worden er deuren en harten geopend voor de boodschap van het evangelie — een boodschap die de kinderen van God over de hele wereld hoop, gemoedsrust en vreugde brengt. Als je ootmoedig en gehoorzaam bent en luistert naar de stem van de Geest, zul je grote vreugde vinden in je zending.¹⁷ Wat is het een fijne tijd om een zending te zijn — deze tijd waarin de Heer zijn werk bespoedigt!

Ik getuig van onze Heiland, Jezus Christus, en zijn ‘goddelijk bevel’¹⁸ om heen te gaan en al de volken

te onderwijzen.¹⁹ Dit is zijn kerk. Hij leidt haar door zijn profeten en apostelen. Het volgende uur kunnen we naar het Eerste Presidium luisteren. Mogen wij ‘vlug van begrip’²⁰ zijn zoals Mormon, zodat we, als we geroepen worden, waardig zijn en met de macht van de Geest kunnen antwoorden: ‘Zie, ik ben een discipel van Jezus Christus, de Zoon van God. Ik ben door Hem geroepen om zijn woord onder zijn volk te verkondigen, opdat zij het eeuwige leven zullen hebben.’²¹ In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Persoonlijke gesprekken met Dennis C. Brimhall, president van het zendingsgebied Louisville (Kentucky, VS), 2005–2008.
2. Ashish Pokhrel, ‘My Name Is Ashish Pokhrel and This Is My Story’, (niet-gepubliceerde persoonlijke geschiedenis, september 2011).
3. Pokhrel, ‘My Name Is Ashish Pokhrel.’
4. Leer en Verbonden 112:21.
5. Geloofsartikelen 1:5.
6. Leer en Verbonden 112:22.
7. Ezra Taft Benson, in *Predik mijn evangelie: handleiding voor zendingswerk* (2004), p. 190.
8. Ideeën uit een toespraak van ouderling Jeffrey R. Holland tijdens een conferentie van de ring Bountiful-Noord (Utah, VS), 8–9 juni 2013.
9. Omni 1:26.
10. Zie Marcus 5:41–42; Johannes 5:8–9.
11. Leer en Verbonden 18:13.
12. Leer en Verbonden 121:45.
13. Zie Leer en Verbonden 121:46.
14. Thomas S. Monson, ‘Door gehoorzaamheid ontvangen we zegeningen’, *Liahona*, mei 2013, p. 89.
15. Richard G. Scott, ‘Vrede thuis’, *Liahona*, mei 2013, p. 30.
16. Ouderling Russell M. Nelson heeft over de taak van de vele nieuwe zendingen gezegd: ‘Ze zullen doen wat zendingen altijd hebben gedaan. Ze zullen het evangelie verkondigen! Ze zullen de kinderen van de almachtige God tot zegen zijn!’ (‘Laat u meevoeren op de golf’, *Liahona*, mei 2013, p. 45.)
17. Zie *Predik mijn evangelie*, p. V.
18. Thomas S. Monson, ‘Komt, alle zonen Gods’, *Liahona*, mei 2013, p. 66.
19. Zie Matteüs 28:19.
20. Mormon 1:2.
21. 3 Nephi 5:13.

President Dieter F. Uchtdorf
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Je kunt het nu wel!

We kunnen leren van mislukking, en we kunnen beter en gelukkiger worden als we na een val bereid zijn weer op te staan en verder te gaan op het pad.

In mijn jonge jaren leek vallen en opstaan in één moeite door te gaan. Door de jaren heen ben ik echter tot de verontrustende vaststelling gekomen dat de natuurwetten veranderd zijn — en niet in mijn voordeel.

Onlangs ging ik skiën met mijn twaalfjarige kleinzoon. We hadden het erg naar onze zin, maar toen raakte ik wat ijs en stortte ik op spectaculaire wijze neer op een steile piste.

Ik probeerde van alles om weer overeind te komen, maar het ging niet — ik was gevallen en kon niet meer opstaan.

Lichamelijk was ik in orde, maar mijn ego was gekwetst. Ik zorgde dat ik mijn helm en skibril goed op had, want ik wilde liever niet dat andere skiërs me zouden herkennen. Ik kon me al voorstellen dat ik daar hulpeloos zat als ze elegant voorbij kwamen skiën en opgewekt 'Hallo, broeder Uchtdorf!' riepen.

Ik vroeg me af wat ervoor nodig was om mij uit deze situatie te redden. Op dat moment kwam mijn kleinzoon naast me staan. Ik vertelde hem wat er gebeurd was, maar hij leek weinig interesse te hebben in mijn redenen waarom ik niet kon opstaan. Hij keek me in de ogen, reikte me de hand en zei kordaat: 'Opa, je kunt het nu wel!'

Onmiddellijk stond ik op.

Ik begrijp het nog steeds niet. Wat kort daarvoor nog onmogelijk leek, werd onmiddellijk realiteit omdat een twaalfjarige jongen me de hand reikte en zei: 'Je kunt het nu wel!' Hij gaf me vertrouwen, enthousiasme en kracht.

Broeders, soms lijkt het alsof we niet op eigen kracht kunnen opstaan en voortgaan. Die dag leerde ik iets op die besneeuwde piste. Zelfs als we denken dat we niet meer op kunnen staan, is er toch nog hoop. En soms hebben we gewoon iemand nodig die ons in de ogen kijkt, ons bij de hand neemt en zegt: 'Je kunt het nu wel!'

Taaigheid als waanidee

Soms denken we dat vrouwen zich sneller onbekwaam of teleurgesteld voelen — dat zij er gevoeliger voor zijn. Ik weet niet of dat klopt. Mannen hebben gevoelens van schuld, neerslachtigheid en mislukking. We kunnen doen alsof deze gevoelens ons niet beïnvloeden, maar dat doen ze wél. We kunnen ons zo belast voelen door onze mislukkingen en tekortkomingen dat we denken dat we nooit zullen slagen. We kunnen zelfs aannemen dat vallen ons lot is, omdat we vroeger nog gevallen zijn. Een zekere auteur heeft geschreven: 'We

vervolgen onze koers, varen tegen de stroming in en worden steeds teruggedreven naar het verleden.'¹

Ik heb mannen, bruisend van potentieel en gratie, zien stoppen met de opbouw van Gods koninkrijk omdat ze een paar keer gefaald hadden. Dat waren veelbelovende mannen die het in zich hadden uitzonderlijke priesterschapsdragers en dienstknechten van God te worden. Maar ze verbraken hun priesterschapsverbonden en streefden andere minder lofwaardiger doelen na omdat ze struikelden en ontmoedigd raakten.

En zo gaan ze voort met een fractie van het leven dat ze hadden kunnen leiden, en behalen ze nooit het potentieel van hun geboorterecht. Een dichter heeft geschreven dat dit de ongelukkigen zijn die 'vergaan met de meeste muziek nog in hen.'²

Niemand faalt graag. En we vinden het beslist niet prettig als anderen — vooral onze dierbaren — ons zien mislukken. We willen allemaal gerespecteerd en gewaardeerd worden. We willen overwinnaars zijn. Maar stervelingen worden geen overwinnaars zonder inspanning, discipline of fouten.

Broeders, ons lot wordt niet bepaald door het aantal keren dat we struikelen, maar door de keren dat we opstaan, het stof van ons afschudden en verder gaan.

Goddelijk verdriet

We weten dat dit aardse leven ons op de proef stelt. Maar onze hemelse Vader toont ons waar we de antwoorden kunnen vinden, omdat Hij ons volkomen liefheeft. Hij heeft ons een kaart gegeven waarmee we kunnen navigeren over onbekend terrein en door onverwachte beproevingen, die ieder krijgt. Onder meer de woorden van de profeten staan op die kaart.

Als we afdwalen — als we vallen of het pad van onze hemelse Vader verlaten — vertellen de woorden van de profeten ons hoe we kunnen opstaan en terug op het pad komen.

Een beginsel dat door de eeuwen heen door de profeten verkondigd en steeds weer is beklemtoond, is de hoopgevende en hartverwarmende boodschap dat de mens zich kan bekeren, van richting kan veranderen en het ware pad van discipelschap weer kan bewandelen.

Dat betekent niet dat we onze zwakheden, fouten of zonden maar moeten accepteren. Maar er is een belangrijk verschil tussen verdriet over zonden dat aanzet tot bekering en het verdriet dat aanzet tot wanhoop.

De apostel Paulus heeft ons geleerd: *‘De droefheid naar Gods wil brengt onberouwelijke inkeer tot heil, maar de droefheid der wereld brengt de dood.’*³ *Goddelijk verdriet* zet door de verzoening van Jezus Christus aan tot verandering en hoop. *Wereldlijk verdriet* maakt ons kapot, vernietigt hoop en spoort ons aan toe te geven aan verleiding.

Goddelijk verdriet zet aan tot bekering⁴ en een verandering van hart.⁵ Het zorgt ervoor dat we zonde gaan haten en goedheid gaan liefhebben.⁶ Het moedigt ons aan om op te staan en in het licht van de liefde van Christus te wandelen. Ware bekering

draait om verandering, niet om foltering of kwelling. Jazeker, oprechte spijt en ware wroeging om ongehoorzaamheid zijn vaak pijnlijke en heel belangrijke stappen in het heilige bekeringsproces. Maar als schuldgevoelens aanzetten tot zelfverachting of ons ervan weerhouden weer op te staan, belemmeren ze onze bekering in plaats van die te bevorderen.

Broeders, er is een betere manier. Laten we opstaan en mannen van God worden. We hebben een overwinnaar, een Heiland, die voor ons in het dal van de schaduw des doods is afgedaald. Hij heeft zijn leven gegeven als losprijs voor onze zonden. Niemand heeft ooit grotere liefde gehad — Jezus Christus, het vlekkeloos Lam, heeft Zichzelf gewillig geofferd en de losprijs voor onze zonden tot ‘de laatste penning’ betaald.⁷ Hij heeft onze pijn op Zich genomen. Hij heeft onze lasten, onze schuldgevoelens op zijn schouders genomen. Beste vrienden, als we tot Hem komen, zijn naam op ons nemen en het pad van het discipelschap stoutmoedig bewandelen, wordt ons door de verzoening geluk en ‘vrede in deze wereld’, maar ook ‘het eeuwige leven in de toekomstige wereld’ beloofd.⁸

Laten wij bedenken wat bekering echt betekent als we fouten maken, zondigen en vallen. Bekering betekent dat we ons hart en onze wil tot

God wenden en zonde verzaken. Ware, oprechte bekering geeft ons de hemelse geruststelling dat ‘we het nu wel kunnen’.

Wie bent u?

De tegenstander doet ons twijfelen over wie we echt zijn en wat we echt willen om onze vooruitgang tegen te houden.

We willen tijd doorbrengen met onze kinderen, maar ook onze favoriete mannelijke hobby’s beoefenen. We willen slanker worden, maar ook blijven eten wat we lekker vinden. We willen christelijk worden, maar ook degene die ons de weg afsneed eens goed de les lezen.

Satan wil ons ertoe brengen de kostbare parels van waar geluk en eeuwige waarden in te ruilen voor een plastic namaaksieraad dat geluk en vreugde probeert te imiteren.

De tegenstander ontmoedigt ons ook door ons te laten denken dat we gedwongen worden om de geboden te onderhouden. Ik veronderstel dat het de menselijke aard is om alles te weerstaan wat we niet zelf bedacht lijken te hebben.

Als we denken dat gezonde voeding en lichaamsbeweging een opgelegde maatregel van de dokter is, zal het ons waarschijnlijk niet lukken. Als we die keuzen zien als onderdeel van wie we zijn en wie we willen worden, is de kans groter dat we op het pad blijven en slagen.

Als we denken dat huisonderwijs enkel een doel is van de ringpresident, kan het zijn dat we het een lage prioriteit geven. Maar als we er ons eigen doel van maken — iets wat we willen doen om christelijker te worden en anderen te helpen — zullen we niet enkel onze toezegging nakomen, maar ook ons eigen gezin en de gezinnen die we bezoeken tot zegen zijn.

Vaak helpen vrienden of familieleden ons op te staan. Maar als we opmerkzaam zijn en een zorgzaam hart hebben, zullen we de kansen zien die de Heer ons biedt om anderen te helpen opstaan en hun ware potentieel te bereiken. In de Schriften staat: 'Wat gij ook doet, verricht uw werk van harte, als voor de Here en niet voor mensen.'

Er schuilt grote geestelijke kracht in integriteit en rechtschapenheid betrachten en ons eeuwige doel voor ogen houden. Ook al kunnen we deze goddelijke bestemming enkel met een gelovig oog zien, zal dat ons helpen om niet af te dwalen.

Als we ons enkel concentreren op onze dagelijkse overwinningen of mislukkingen, kunnen we de weg kwijtraken, afdwalen en vallen. Als we hogere doelen voor ogen houden, zullen we betere zonen en broers, liefdevollere vaders en echtgenoten zijn.

Zelfs wie eeuwige doelen stelt, kan soms vallen, maar zal niet verslagen bij de pakken neerzitten. Hij vertrouwt op de beloften van God. Hij staat weer op door zijn hoop op een rechtvaardige God en de inspirerende visie van een heerlijke toekomst. Hij weet dat hij het nu wel kan.

Je kunt het nu wel

Iedere persoon, zowel jong als oud, is wel eens gevallen. Stervelingen vallen nu eenmaal. Maar we kunnen leren van mislukking, en beter en gelukkiger worden als we maar bereid zijn weer op te staan en voort te gaan op het pad naar de geestelijke doelen die God ons gegeven heeft.

Geliefde broeders, geliefde vrienden, soms zult u *denken* dat u niet op kunt staan of verder kunt gaan. Vertrouw op de Heiland en zijn liefde. Met geloof in de Heer, Jezus Christus, en de kracht en hoop van het

herstelde evangelie, *zult* u altijd kunnen voortgaan met zelfvertrouwen.

Broeders, we hebben u lief. We bidden voor u. U zou president Monson eens voor u moeten horen bidden. Of u nu een jonge vader, bejaarde priesterschapdrager of net geordende diaken bent, we denken aan u. De Heer denkt aan u!

We begrijpen dat uw pad soms moeilijk zal zijn. Maar ik geef u deze belofte in de naam van de Heer: sta op en volg het voetspoor van onze Verlosser en Heiland, en ooit zult u terugkijken en vervuld worden met eeuwige dankbaarheid, omdat u ervoor gekozen hebt om te vertrouwen op de verzoening en haar kracht om u op een hoger niveau te tillen en u te sterken.

Mijn geliefde vrienden en broeders,

ongeacht het aantal keren dat u gevallen of uitgegleden bent, sta op! U hebt een heerlijke bestemming! Sta op en wandel in het licht van het herstelde evangelie van Jezus Christus! U bent sterker dan u denkt. U kunt meer dan u zich kunt voorstellen. U kunt het nu wel! Daarvan getuig ik, in de heilige naam van onze Meester en Verlosser, Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. F. Scott Fitzgerald, *The Great Gatsby* (1925), p. 180.
2. 'The Voiceless.' In: *The Complete Poetical Works of Oliver Wendell Holmes* (1908), p. 99.
3. 2 Korintiërs 7:10; cursivering toegevoegd.
4. Zie Handelingen 3:19.
5. Zie Ezechiël 36:26; 2 Korintiërs 5:17; Mosiah 3:19.
6. Zie Mosiah 5:2.
7. Matteüs 5:26.
8. Leer en Verbonden 59:23.
9. Kolossenzen 3:23.

President Henry B. Eyring
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Verbind hun wonden

Het is mijn gebed dat we ons mogen voorbereiden op de priesterschapstaken die de Heer ons tijdens dit sterfelijk leven geeft, wat die ook mogen zijn.

We zijn allemaal gezegend met verantwoordelijkheid voor anderen. Als priesterschapsdrager worden we door God verantwoordelijk geacht voor het eeuwige leven van zijn kinderen. Dat is echt, dat is prachtig en soms kan het overweldigend zijn.

De quorumpresidenten ouderlingen die vanavond luisteren, weten wat ik bedoel. Een van u heeft het volgende meegemaakt. Velen van u hebben dit waarschijnlijk al eens meegemaakt — en meer dan eens. De details zijn misschien anders, maar de situatie is vergelijkbaar.

Een ouderling die u niet zo goed kende, vroeg u om hulp. Hij had net gehoord dat hij die dag met zijn vrouw en kleine zoontje naar een andere flat in de buurt moest verhuizen.

Ze hadden al aan een vriend gevraagd of ze zijn wagen vandaag mochten gebruiken om hun huishoudelijke en persoonlijke spullen te verhuizen. De vriend liet hen de wagen gebruiken. De jonge vader begon heel hun hebben en houden in te laden, maar na enkele minuten bezeerde hij zijn rug. De vriend die hun de wagen had geleend, had het zelf te druk om hen te helpen. De jonge vader was ten

einde raad. Hij dacht plots aan u, zijn quorumpresident ouderlingen.

Het was al vroeg in de middag toen hij u om hulp vroeg. 's Avonds was er een vergadering in de kerk. U had uw vrouw al beloofd om haar vandaag met het huishouden te helpen. Uw kinderen hadden u om hulp gevraagd, maar u had er nog geen tijd voor vrijgemaakt.

U wist ook dat de leden van uw quorum, vooral de meest getrouwe die u meestal vroeg om te helpen, het waarschijnlijk even druk hadden als u.

De Heer wist dat u zulke dagen zou hebben toen Hij u deze roeping gaf, dus heeft Hij u een verhaal gegeven om u aan te moedigen. Het is een gelijkenis gericht tot overbelaste priesterschapsdragers. We noemen het soms het verhaal van de barmhartige Samaritaan. Maar eigenlijk is het een verhaal voor een geweldige priesterschapsdrager in deze drukke, moeilijke laatste dagen.

Het verhaal past perfect bij de overbelaste dienstknecht in de priesterschap. Denk er wel aan dat u de Samaritaan bent, en niet de priester of de Leviet die de gewonde man aan zijn lot overlieten.

U hebt misschien niet aan dat verhaal gedacht toen u voor die

moelijkheden stond. Maar ik bid dat u dat nu wel zult doen als u zulke dagen meemaakt, en u zult zulke dagen beslist weer meemaken.

De Schriften vertellen ons niet waarom de Samaritaan van Jeruzalem naar Jericho reisde. Het is onwaarschijnlijk dat hij zomaar een wandeling maakte. Hij moet immers geweten hebben dat er rovers op de loer lagen. Hij ondernam een lange reis en had het gebruikelijke lastdier, maar ook olie en wijn bij zich.

In de woorden van de Heer stopte de Samaritaan omdat hij 'met ontferming bewogen' was toen hij de gewonde man zag liggen.

Hij was niet enkel met ontferming bewogen, hij handelde ook. Denk altijd aan de details van het verhaal:

'En hij ging naar hem toe, verbond zijn wonden, goot er olie en wijn op; en hij zette hem op zijn eigen rijdier, bracht hem naar een herberg en verzorgde hem.

'En de volgende dag stelde hij de waard twee schellingen ter hand en zeide: Verzorg hem en mocht gij meer kosten hebben, dan zal ik ze u vergoeden, op mijn terugreis.'¹

U en de priesterschapsdragers waarover u de leiding heeft, hebben minstens drie zekerheden. Ten eerste zal de Heer u zijn mededogen voor de behoeftigen geven als u daarom vraagt. Ten tweede zal Hij anderen sturen, zoals de herbergier, om hun samen met u te dienen. En ten derde zal de Heer, net als de barmhartige Samaritaan, ieder die de behoeftigen helpt overvloedig belonen.

Quorumpresidenten ouderlingen, u heeft waarschijnlijk meermaals met die zekerheden in het achterhoofd gehandeld. U vroeg andere priesterschapsdragers om hulp, wetende dat ze met mededogen zouden reageren. U was niet bang om de mensen

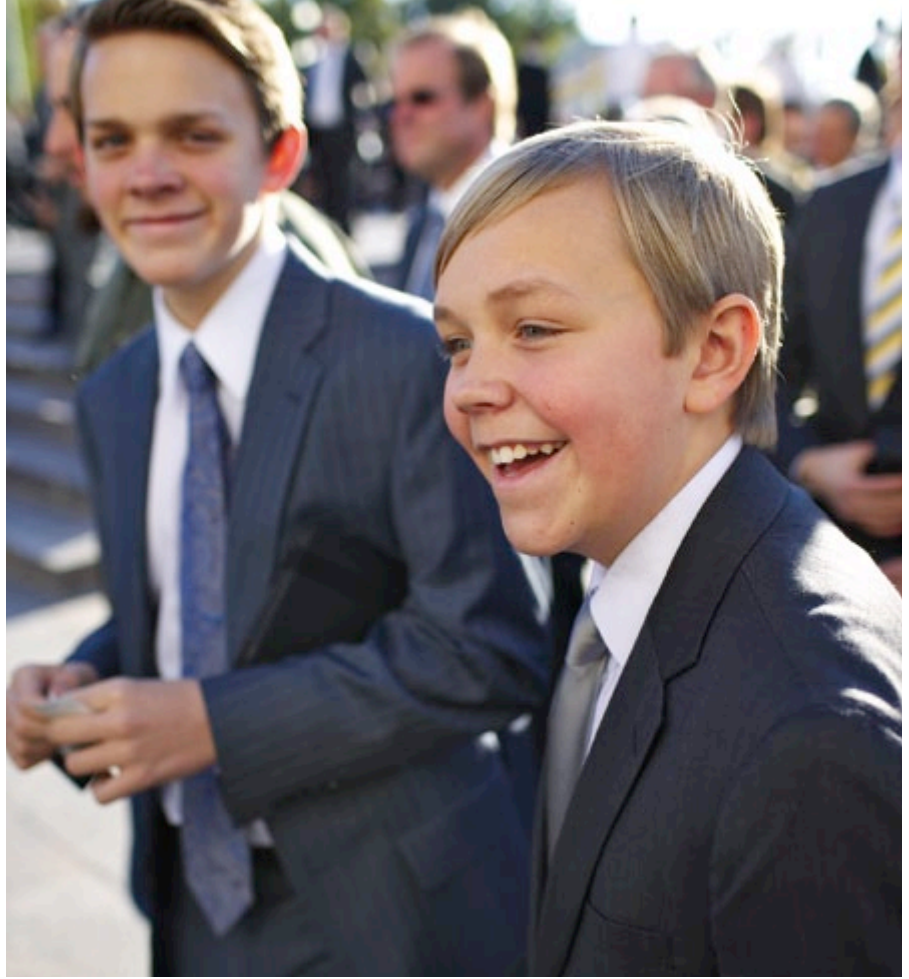
weer te vragen die in het verleden het vaakst geholpen hebben omdat u wist dat er gemakkelijk medeleven bij ze wordt opgewekt. U sprak hen aan omdat u wist dat ze de vrijgevigheid van de Heer in het verleden gevoeld hebben toen ze besloten te helpen. U sprak enkele zwaar belaste broeders aan, wetend dat hoe groter het offer, hoe groter de beloning is die ze van de Heer ontvangen. Wie in het verleden heeft geholpen, heeft de overvloedige dankbaarheid van de Heiland gevoeld.

Misschien werd u geïnspireerd om iemand niet te vragen die wagen in en uit te laden. Als leider kent u uw quorumleden en hun gezin goed. De Heer kent ze door en door.

Hij weet wiens vrouw een inzinking nabij was omdat haar man geen tijd had om in haar noden te voorzien. Hij weet welke kinderen gezegend zouden worden door hun vader nogmaals anderen te zien helpen of welke kinderen moesten voelen dat ze belangrijk zijn doordat hun vader die dag tijd met hen doorbracht. Maar Hij weet ook wie de uitnodiging om te dienen nodig heeft, maar er misschien niet uitziet als een waarschijnlijke of gewillige kandidaat.

U kunt uw quorumleden niet allemaal door en door kennen, maar God kan dat wel. Dus bad u zoals u al zo vaak had gebeden om te weten te komen wie u moest vragen anderen te helpen. De Heer weet wie gezegend wordt als hij wordt gevraagd om te helpen, en wie gezegend wordt als hij niet gevraagd wordt. Dat is de openbaring die u mag verwachten als u priesterschapsleider bent.

Ik heb dat als jongeman mogen ervaren. Ik was de eerste assistent van de bisschop in het priestersquorum. Mijn bisschop belde me op een dag thuis op. Hij vroeg mij om mee te

gaan naar een behoeftige weduwe. Hij zei dat hij me nodig had.

Toen ik thuis wachtte tot hij me op kwam halen, was ik bezorgd. Ik wist dat de bisschop goede en wijze raadgevers had. Een ervan was een bekende rechter. De ander leidde een groot bedrijf en zou later algemeen autoriteit worden. De bisschop zelf zou later algemeen autoriteit worden. Waarom zei de bisschop tegen een onervaren priester: 'Ik heb je hulp nodig?'

Nu begrijp ik beter wat hij toen misschien tegen me wilde zeggen: 'De Heer wil je zegenen.' Bij de weduwe thuis zei hij tot mijn verbazing tegen de vrouw dat de kerk haar pas zou helpen als ze het formulier over haar begroting, dat hij haar eerder had gebracht, had ingevuld. Op weg naar huis zag hij dat ik gechoqueerd was. Hij lachte om mijn verbazing en zei: 'Hal, als ze haar uitgaven in de hand heeft, kan ze anderen helpen.'

Een andere keer nam mijn bisschop me mee naar een gezin waarvan de ouders drankproblemen hadden. Ze stuurden twee bange meisjes om de

deur voor ons open te doen. Toen we met de meisjes gesproken hadden, gingen we weg. Hij zei tegen me: 'We kunnen het drama in hun leven nog niet veranderen, maar ze kunnen wel voelen dat de Heer van ze houdt.'

Op een andere avond nam hij me mee naar een man die jarenlang niet meer in de kerk geweest was. De bisschop vertelde hem dat hij hem liefhad en dat de wijk hem nodig had. Het leek hem niet echt te raken. Maar die keer, en alle andere keren dat ik de bisschop vergezelde, maakte grote indruk op mij.

Ik kan onmogelijk weten of de bisschop bad welke priester door die bezoeken gezegend zou worden. Misschien nam hij regelmatig andere priesters mee. Maar de Heer wist dat ik op een dag een bisschop zou zijn die mensen wiens geloof bekoeld was zou uitnodigen om terug te keren naar de warmte van het evangelie. De Heer wist dat ik op een dag als priesterschapsleider de verantwoordelijkheid zou dragen over honderden en zelfs duizenden kinderen van onze

hemelse Vader die in dringende materiële nood verkeerden.

Jongemannen, jullie weten niet op welke priesterschapstaken de Heer jullie voorbereidt. Maar de grotere opdracht van elke priesterschapdrager is het geven van geestelijke hulp. Die opdracht hebben we allemaal. Die hebben we door lid te zijn van een quorum. Die hebben we door lid te zijn van een gezin. Als het geloof van iemand in je quorum of gezin door Satan wordt aangevallen, zul je mededogen hebben. Net zoals het dienstbetoon en de barmhartigheid van de Samaritaan, zul jij hun wonden verzorgen wanneer ze het nodig hebben.

Als voltijdzending zul je duizenden mensen in grote geestelijke nood bezoeken. Tot je ze onderwijst, zullen velen niet eens weten dat ze geestelijke wonden hebben die eindeloze ellende zullen veroorzaken als ze niet

verzorgd worden. Je zult in dienst van de Heer zijn om hen te redden. Alleen de Heer kan hun geestelijke wonden verbinden als ze de verordeningen aanvaarden die tot het eeuwig leven leiden.

Als quorumlid, huisonderwijzer en zending kunt u de mensen alleen helpen met het herstellen van geestelijke schade als uw eigen geloof sterk is. Dat vergt veel meer dan regelmatig in de Schriften lezen en voor hen bidden. Een schietgebedje en de Schriften even bekijken zijn ontoereikend als voorbereiding. In afdeling 84 van de Leer en Verbonden staat wat er nodig is: 'Evenmin moet gij u van tevoren bezorgd maken over wat gij zult zeggen; maar verzamelt de woorden des levens steeds als een schat in uw gedachten, en in die ure zal u het deel worden gegeven dat eenieder moet worden toegemeten.'²

We kunnen enkel aanspraak maken

op deze belofte als we de woorden des levens steeds 'als een schat verzamelen'. Als een schat verzamelen, betekent voor mij dat de woorden mij een bepaald gevoel geven. Als ik bijvoorbeeld iemand probeer te helpen die twijfelt aan zijn of haar geloof in de goddelijke roeping van de profeet Joseph Smith, krijg ik bepaalde gevoelens.

Het zijn niet enkel de woorden van het Boek van Mormon. Het is een gevoel van zekerheid over de waarheid wanneer ik zelfs maar een paar regels in het Boek van Mormon lees. Ik kan niet beloven dat elke persoon die aan de profeet Joseph Smith of het Boek van Mormon twijfelt deze gevoelens zal krijgen. Maar ik weet dat Joseph Smith de profeet van de herstelling is. Ik weet dat het Boek van Mormon het woord van God is, omdat ik het als een schat verzameld heb.

Door mijn eigen ervaringen weet ik dat de Geest u de waarheid kan bevestigen. U en ik moeten die zekerheid hebben voor de Heer ons op het pad brengt van een reiziger die we liefhebben en die door de vijanden van de waarheid verwond is.

We moeten ons ook op een andere manier voorbereiden. Het ligt in onze aard om ongevoelig te zijn voor het lijden van anderen. Daarom vertelde de Heiland zo uitvoerig over zijn verzoening en hoe Hij de pijnen en het lijden van alle kinderen van onze hemelse Vader op Zich heeft genomen opdat Hij zou weten hoe hen te hulp te komen.

Zelfs de beste sterfelijke priesterschapdragers van onze hemelse Vader vinden het moeilijk om die norm van mededogen te bereiken. Het ligt in onze menselijke aard om ongeduldig te zijn met iemand die de waarheid, die voor ons zo duidelijk

is, niet inziet. We moeten oppassen dat ons ongeduld niet als veroordeling of verwerping geïnterpreteerd wordt.

Er is een tekst die ons raad geeft voor onze voorbereiding om namens de Heer als priesterschapdrager hulp te bieden. De tekst bevat een gave die we nodig hebben op onze reis, waar de Heer ons ook naartoe mag sturen. De barmhartige Samaritaan had die gave. We hebben die nodig en de Heer heeft ons verteld hoe we hem kunnen vinden:

‘Daarom, mijn geliefde broederen, indien gij geen naastenliefde hebt, zijt gij niets, want de naastenliefde vergaet nimmer. Houdt daarom vast aan de naastenliefde, die het voornaamste van alles is, want alle dingen moeten vergaan —

‘Maar de naastenliefde is de reine liefde van Christus en zij houdt eeuwig stand; en wie ook ten laatsten dage in het bezit daarvan wordt bevonden, met hem zal het wel zijn.

‘Welnu, mijn geliefde broeders, bidt tot de Vader met alle kracht van uw hart dat gij met die liefde — die Hij heeft geschonken aan allen die ware volgelingen zijn van zijn Zoon Jezus Christus — vervuld zult zijn, opdat gij zonen van God zult worden; opdat wij, wanneer Hij verschijnt, Hem gelijk zullen zijn, want wij zullen Hem zien zoals Hij is; opdat wij die hoop zullen hebben; opdat wij gereinigd zullen worden zoals Hij rein is.’³

Het is mijn gebed dat we ons mogen voorbereiden op de priesterschapstaken die de Heer ons tijdens dit sterfelijk leven geeft, wat die ook mogen zijn. In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Lucas 10:33–35.
2. Leer en Verbonden 84:85.
3. Moroni 7:46–48.

President Thomas S. Monson

Ware herders

Door het huisonderwijs worden veel gebeden beantwoord en zien we hoe mensen kunnen veranderen.

Vanavond zijn de dragers van Gods priesterschap vergaderd in het conferentiecentrum in Salt Lake City en op plaatsen verspreid over de hele wereld. U bent werkelijk ‘een koninklijk priesterschap’ en een ‘een uitverkoren geslacht’ zoals de apostel Petrus verklaarde.¹ Het is een grote eer om u toe te mogen spreken.

Toen ik jong was, reed ons gezin elke zomer naar Provo Canyon, ruim zeventig kilometer ten zuiden en een beetje ten oosten van Salt Lake City (Utah, VS). Daar verbleven we dan enkele weken in onze blokhut. Wij jongens konden niet wachten om weer te gaan vissen en zwemmen, en we probeerden vader altijd sneller te laten rijden. In die tijd reed mijn vader een Oldsmobile uit 1928. Als hij sneller ging dan 55 kilometer per uur, vermaande mijn moeder hem steeds: ‘Niet zo snel! Niet zo snel!’ Ik zei dan: ‘Plankgas, papa! Plankgas!’

Papa reed de hele weg naar Provo Canyon in één stuk door met 55 kilometer per uur tenzij we na een bocht moesten stoppen voor een kudde schapen. We keken toe hoe honderden schapen ons schijnbaar zonder herder passeerden. Er waren een paar honden die hen al blaffend opdreven. Helemaal achteraan zagen we toch een herder te paard — zonder bit,

maar met een halster. We zagen hem af en toe in het zadel ingezakt in slaapdommelen. Het paard kende immers de weg en de blaffende honden deden het werk.

Vergelijk die situatie met het tafereel dat ik vele jaren geleden in München (Duitsland) aanschouwde. We waren op een zondagochtend op weg naar een zendingsconferentie. Ik keek uit het raam van de auto van de zendingspresident en zag een herder die met een staf in de hand zijn schapen leidde. Ze volgden hem, waar hij ook heen ging. Als hij naar links ging, volgden ze hem naar links. Als hij naar rechts ging, volgden ze hem in die richting. Ik vergeleek de ware herder die zijn schapen leidde met de herder die ongeïnteresseerd achter zijn schapen aanreed.

Jezus heeft gezegd: ‘Ik ben de goede herder en Ik ken de mijne.’² Hij heeft ons het volmaakte voorbeeld gegeven van een ware herder.

Broeders, als de priesterschap van God hebben we de taak om herders te zijn. De Heer heeft ons in zijn wijsheid richtlijnen gegeven om herders te zijn voor de gezinnen van de kerk. We kunnen hen dienen, onderwijzen en tot hen getuigen. Dat noemen we huisonderwijs en daar wil ik vanavond over spreken.

De bisschop van elke wijk van de kerk houdt toezicht op de aanstelling van priesterschapsdragers als huisonderwijzer om de leden maandelijks thuis te bezoeken. Ze gaan twee aan twee. Indien mogelijk vergezelt een jongeman die priester of leraar in de Aäronische priesterschap is een volwassene die het Melchizedeks priesterschap draagt. Als ze de gezinnen bezoeken waarvoor ze verantwoordelijk zijn, dient de Aäronisch-priesterschapsdrager mee te onderwijzen. Zo'n opdracht draagt bij tot de zendingsvoorbereiding van deze jongemannen en de priesterschapstaken in hun verdere leven.

Het huisonderwijs is een gevolg van hedendaagse openbaring die priesterschapsdragers opdraagt 'om te

onderwijzen, uit te leggen, aan te sporen, te dopen [...] en om elk lid thuis te bezoeken, en hen aan te sporen om overluide en in het verborgen te bidden, en alle huiselijke plichten na te komen, [...] om altijd over de kerk te waken, en bij hen te zijn en hen te versterken; en erop toe te zien dat er geen ongerechtigheid in de kerk is, noch hardheid onder elkaar, noch liegen, laster of kwaadsprekerij.³

President David O. McKay heeft gezegd: 'Huisonderwijs is een van onze dringendste en dankbaarste mogelijkheden om de kinderen van onze Vader te voeden, te inspireren, te adviseren en te leiden. [...] [Het] is een goddelijke dienst, een goddelijke roeping. Als huisonderwijzers hebben we de taak om de [...] Geest in elk gezin en elk hart te brengen. Als we als toegewijd [onderwijzer] van Gods kinderen houden van het werk en ons best doen, zullen we oneindige gemoedsrust, vreugde en voldoening hebben.'⁴

In het Boek van Mormon lezen we dat Alma 'al hun priesters en al hun leraren [wijddel]; en niemand werd gewijd, tenzij hij een rechtvaardig man was.

'Daarom waakten zij over hun volk en voedden hen met dingen die verband hielden met de gerechtigheid.'⁵

Als huisonderwijzer is het verstandig om de moeilijkheden van de gezinsleden te weten te komen en te begrijpen. Zo kunnen we gericht onderwijzen en doeltreffende hulp aanbieden.

Een huisonderwijzer heeft ook meer kans tot slagen als hij op voorhand een afspraak maakt. Ik wil dit punt verduidelijken aan de hand van een ervaring die ik een aantal jaren geleden had. In die tijd bestond het leidinggevend comité voor het zendingswerk uit Spencer W. Kimball, Gordon B. Hinckley en Thomas S.

Monson. Op zekere avond waren de leden van het comité en hun vrouwen uitgenodigd voor een etentje bij broeder en zuster Hinckley. We hadden net een heerlijke maaltijd op toen er op de deur geklopt werd. President Hinckley deed de deur open en zag een van zijn huisonderwijzers staan. De huisonderwijzer zei: 'Ik weet dat ik geen afspraak heb gemaakt en ik heb mijn collega niet bij me, maar ik vond dat ik vanavond moest langskomen. Ik wist niet dat u bezoek had.'

President Hinckley nodigde de man beleefd uit om binnen te komen, te gaan zitten en drie apostelen en hun echtgenotes te onderwijzen in de plichten van een lid. Angstig deed de huisonderwijzer zijn best. President Hinckley bedankte hem voor het bezoek en de man maakte zich snel uit de voeten.

Ik wil nog een voorbeeld van ongepast huisonderwijs aanhalen. President Marion G. Romney, die een aantal jaren geleden raadgever in het Eerste Presidium was, heeft wel eens over zijn huisonderwijzer verteld die hem op een koude winteravond kwam bezoeken. Hij hield zijn hoed in de hand en werd nogal zenuwachtig toen hij gevraagd werd te gaan zitten en zijn boodschap te geven. Hij bleef staan en zei: 'Nou, broeder Romney, het is erg koud en ik heb de auto-motor laten draaien zodat hij niet zou stilvallen. Ik ben gewoon even langs gekomen zodat ik de bisschop kan vertellen dat ik u heb bezocht.'⁶

President Ezra Taft Benson heeft in een bijeenkomst van priesterschapsdragers over president Romney's ervaring verteld en daaraan toegevoegd: 'Dat kunnen we beter doen, broeders — veel beter!'⁷ Ik ben het met hem eens.

Huisonderwijs is meer dan een maandelijks werktuiglijk bezoekje. Het is onze verantwoordelijkheid om

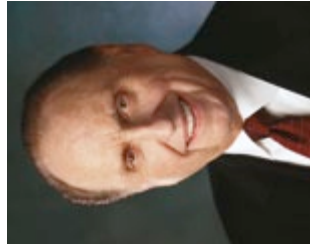

Algemene autoriteiten van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

HET EERSTE PRESIDIDIUM

Henry B. Eyring
Eerste raadgever

Thomas S. Monson
President

Dieter F. Uchtdorf
Tweede raadgever

HET QUORUM DER TWAALF APOSTELEN

Boyd K. Packer

L. Tom Perry

Russell M. Nelson

Dallin H. Oaks

M. Russell Ballard

Richard G. Scott

Robert D. Hales

Jeffrey R. Holland

David A. Bednar

Quentin L. Cook

D. Todd Christofferson

Neil L. Andersen

HET PRESIDIDIUM DER ZEVENTIG

Ronald A. Rasband

L. Whitney Clayton

Donald L. Hallstrom

Tod R. Callister

Richard J. Maynes

Craig C. Christensen

Ulisses Soares

HET EERSTE QUORUM DER ZEVENTIG

(in alfabetische volgorde)

Marcos A. Adrijakitis

Jose L. Alonso

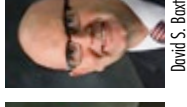
Carlos H. Amador

Ion S. Ardern

Mervyn B. Arnold

David S. Baxter

Shayne M. Bowen

Craig A. Cardon

Yoon Hwan Choi

Don R. Clarke

Carl B. Cook

Lawrence E. Condrige

Claudio R. M. Costa

LeGrand R. Curtis Jr.

Benjamin De Hoyos

Edward Dube

Kevin R. Durcan

Larry J. Echo Hawk

Stanley G. Ellis

David F. Evans

Enrique R. Faballo

Eduardo Gavarret

Robert C. Gny

Carlos A. Gobby

Christoffel Golden

Gerrit W. Gong

Walter F. Gonzalez

C. Scott Grow

James J. Hamula

Daniel L. Johnson

Paul V. Johnson

Patrick Keenan

Erich W. Kopischke

Marcus B. Nash

S. Gifford Nielsen

Brent H. Nielson

Allan F. Packer

Kevin W. Pearson

Anthony D. Perkins

Paul B. Pieper

Rafael E. Pino

Bruce D. Poner

Dale G. Renlund

Michael T. Ringwood

Lynn G. Robbins

Joseph W. Sitrati

Steven E. Snow

Michael John U. Teh

Jose A. Teixeira

Juan A. Uceda

Wilford W. Andersen

Koichi Aoyagi

Randall K. Bennett

J. Devin Cornish

Timothy J. Dyches

Bradley D. Foster

O. Vincent Haleck

Kevin S. Hamilton

Larry R. Lawrence

James B. Martino

Jaro Mazzagari

Adrian Ochoa

Gregory A. Schwitzer

Terence M. Vinson

Larry Y. Wilson

Bruce A. Carlson

Randy D. Funk

Per G. Malm

Kent F. Richards

DE PRESIDERENDE BISSCHAP

Gerald Causse
Eerste raadgever

Gary E. Stevenson
Presiderende bisschop

Dean M. Davies
Tweede raadgever

De uitzending van de algemene conferentie, om met de woorden van president Thomas S. Monson te spreken 'omspande continenten [...] om mensen overal te bereiken'. Vanaf linksboven met de klok mee ziet u kerkleden en zendelingen in Rome (Italië); Cavite (Filippijnen); Lima (Peru); Colleyville (Texas, VS); Foz do Iguaçu (Brazilië); Londen (Engeland); Arraiján (Panama) en Lyon (Frankrijk).

te onderwijzen, inspireren, motiveren, de minderactieven die we bezoeken terug te brengen en de zoons en dochters van God naar hun uiteindelijke verhoging te leiden.

Ik geef u ter ondersteuning deze wijze raad, die zeker van toepassing is op huisonderwijzers. Abraham Lincoln heeft gezegd: 'Als u wilt dat een man voor uw zaak strijdt, moet u hem eerst overtuigen dat u oprecht zijn vriend bent.'⁸ President Ezra Taft Benson heeft gezegd: 'Wees vooral een echte vriend voor de personen en gezinnen die u onderwijst. [...] Een vriend doet meer dan een maandelijks plichtsgetrouw bezoekje brengen. Een vriend vindt het belangrijker om mensen te helpen dan erkenning te krijgen. Een vriend bekommert zich om anderen. Een vriend [toont liefde]. Een vriend luistert, en een vriend steekt de helpende hand uit.'⁹

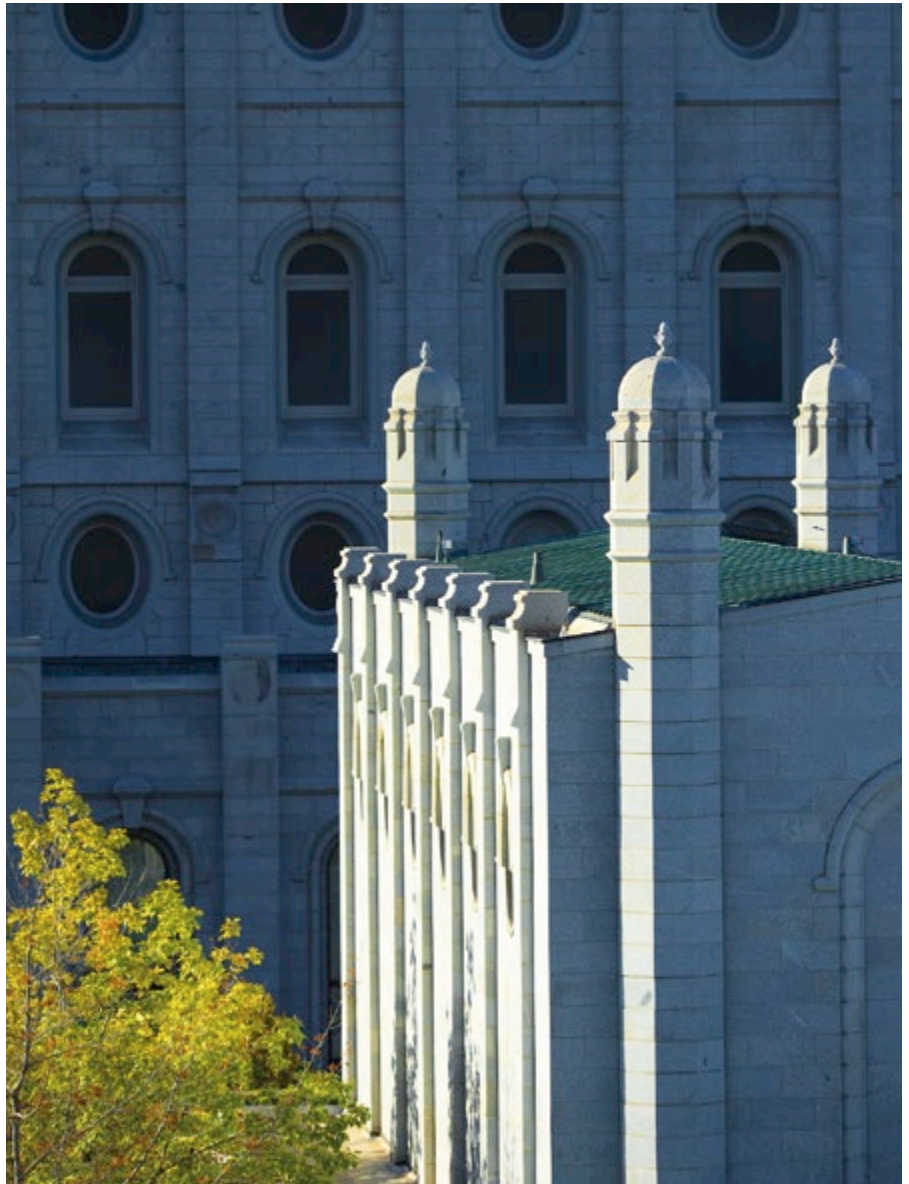
Door het huisonderwijs worden veel gebeden beantwoord en zien we hoe mensen kunnen veranderen.

Een voorbeeld hiervan is Dick Hammer die tijdens de economische crisis met het Civilian Conservation Corps naar Utah (VS) kwam. Hij ontmoette een jonge vrouw van de kerk, met wie hij trouwde. Hij opende Dick's Café in St. George (Utah, VS), dat een populaire ontmoetingsplaats werd.

De huisonderwijzer van het gezin Hammer was Willard Milne, een van mijn vrienden. Omdat ik Dick Hammer ook kende en zijn menukaarten gedrukt had, vroeg ik mijn vriend, broeder Milne, telkens als ik in St. George kwam: 'Hoe staat het met onze vriend Dick Hammer?'

Het antwoord was meestal: 'Het gaat, maar langzaam.'

Bij hun maandelijks bezoek aan het gezin Hammer gaven Willard Milne en zijn collega telkens les in

het evangelie en getuigden ze tot Dick en zijn gezin.

De jaren gingen voorbij, en op een dag belde Willard me op. Hij had goed nieuws. 'Broeder Monson,' zei hij, 'Dick Hammer heeft zich bekeerd en laat zich dopen. Hij is negentig en we zijn ons hele volwassen leven vrienden geweest. Ik ben heel blij met zijn besluit. Ik ben jarenlang zijn huisonderwijzer geweest.' Ik merkte enige emotie in Willards stem toen hij me dit goede nieuws vertelde.

Broeder Hammer liet zich inderdaad dopen en een jaar later betrad hij de prachtige St. Georgetempel, waar hij zijn begiftiging ontving en verzegeld werd.

Ik vroeg Willard: 'Ben je in die lange tijd als huisonderwijzer nooit ontmoetigd geraakt?'

Hij antwoordde: 'Nee, het was alle moeite waard. Nu ik de vreugde zie van het gezin Hammer, is mijn hart vervuld van dankbaarheid voor de zegeningen die het evangelie in hun leven heeft gebracht en voor het voorrecht dat ik gehad heb om er enigszins bij betrokken te zijn. Ik ben een gelukkig mens.'

Broeders, het zal jaar in jaar uit ons voorrecht zijn om veel mensen te bezoeken en te onderwijzen — zowel de minderactieven als zij die volledig toegewijd zijn. Als we plichtsgetrouw onze roeping uitoefenen, zullen we

veel mogelijkheden krijgen om mensen tot zegen te zijn. Onze bezoeken aan minderactieve leden kunnen de sleutel zijn die de deur voor hun terugkeer uiteindelijk zal openen.

Laten we met dit in gedachten naar degenen gaan voor wie we verantwoordelijk zijn, zodat zij zich weer aan de tafel van de Heer aan zijn woord kunnen vergasten, het gezelschap van de Geest genieten, en ‘geen vreemdelingen en bijwoners meer [zijn], maar medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods.’¹⁰

Als iemand van u laks is geworden wat uw huisonderwijs betreft, wil ik u zeggen dat er geen beter moment dan nu is om uw toewijding aan uw huisonderwijstaken te hernieuwen. Besluit nu om alles te doen wat nodig is om de mensen voor wie u verantwoordelijk bent te bereiken. Er zullen ook dagen zijn wanneer u uw collega zult moeten opporren zodat hij tijd vrijmaakt om u te vergezellen, maar als u volhardt, zult u slagen.

Broeders, onze huisonderwijsinspanningen houden niet op. Het werk zal voortgaan totdat onze Heer

en Meester zegt: ‘Het is genoeg.’ We kunnen levens opvrolijken. We kunnen harten blij maken. We kunnen zielen redden. Het is ons heilig voorrecht om de kostbare zielen die ons zijn toevertrouwd op te vrolijken, blij te maken en te redden. We dienen dit getrouw en blijmoedig te doen.

Tot slot wil ik een bijzonder voorbeeld aanhalen om duidelijk te maken wat voor huisonderwijzers we behoren te zijn. Er is een leraar wiens leven alle andere in de schaduw stelt. Hij onderwees in leven en dood, in plicht en bestemming. Hij leefde niet om Zich te laten dienen, maar om te dienen; niet om te ontvangen, maar om te geven, niet om zijn leven te behouden, maar om het voor anderen neer te leggen. Hij beschreef een liefde die aangenaam is dan begeerte, een armoede die meer rijkdom verschaft dan een schat. Er werd over deze Leraar gezegd dat Hij als gezaghebbende onderwees, en niet als de schriftgeleerden.¹¹ Zijn wetten waren niet in steen gegrift, maar in het hart der mensen.

Ik heb het over de Meesterleraar, namelijk Jezus Christus, de Zoon van

God, de Heiland en Verlosser van alle mensen. In de Bijbel staat: ‘Hij is rondgegaan, weldoende.’¹² Met Hem als onfeilbare gids en voorbeeld, zullen we in aanmerking komen voor zijn hulp bij ons huisonderwijs. We zullen mensen tot zegen zijn. We zullen harten vertroosten. We zullen zielen redden. We zullen ware herders worden. Dat dit zo mag zijn, bid ik in de naam van de goede Herder, Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. 1 Petrus 2:9.
2. Johannes 10:14.
3. Leer en Verbonden 20:42, 47, 53–54.
4. David O. McKay in: *Priesthood Home Teaching Handbook*, herziene uitgave (1967), pp. II, III.
5. Mosiah 23:17–18.
6. Marion G. Romney, uit een toespraak gehouden tijdens een instructiebijeenkomst voor priesterschapsdragers over huisonderwijs, 9 augustus 1963.
7. Ezra Taft Benson, ‘To the Home Teachers of the Church’, *Ensign*, mei 1987, p. 50.
8. Abraham Lincoln, in David Decamp Thompson, *Abraham Lincoln, the First American* (1895), p. 226.
9. Ezra Taft Benson, *Ensign*, mei 1987, p. 50.
10. Efeziërs 2:19.
11. Zie Matteüs 7:28–29.
12. Handelingen 10:38.

President Henry B. Eyring

Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Aan mijn kleinkinderen

Er is één overkoepelend gebod waarmee we moeilijkheden het hoofd kunnen bieden en een gelukkig gezinsleven kunnen krijgen.

Dit jaar gaan onze eerste twee kleinkinderen trouwen. Binnen enkele jaren zullen wel tien neven en nichten waarschijnlijk ook op dat punt in hun leven komen waarbij ze de fantastische wereld van het stichten van een gezin ingaan.

Dat fijne vooruitzicht bracht mij tot diepe overpeinzing toen ze me om raad vroegen. Ze vroegen in feite: 'Welke keuzes zullen me gelukkig maken?' En ook: 'Welke keuzes zouden me waarschijnlijk ongelukkig maken?'

Onze hemelse Vader heeft ieder van ons uniek gemaakt. Niemand maakt hetzelfde mee als een ander. Geen enkel gezin is hetzelfde als een ander. Dus dan is het niet zo verrassend dat het moeilijk is om raad te geven over keuzes die tot een gelukkig gezinsleven leiden. Maar onze liefhebbende hemelse Vader heeft voor al zijn kinderen hetzelfde pad naar geluk vastgesteld. Wat onze persoonlijke eigenschappen of ervaringen ook zijn, er is maar één plan van geluk. En dat plan is om ons aan alle geboden van God te houden.

Voor ons allen, inclusief mijn kleinkinderen die een huwelijk

overwegen, is er één overkoepelend gebod waarmee we moeilijkheden het hoofd kunnen bieden en een gelukkig gezinsleven kunnen krijgen. Het is van toepassing op alle relaties, ongeacht de omstandigheden. Het wordt veel herhaald in de Schriften en in de woorden van de hedendaagse profeten. De Bijbel verwoordt het advies van de Heer aan allen die voor altijd in liefde en geluk willen samenleven als volgt:

'Een van hen, een wetgeleerde, vroeg, om Hem te verzoeken:

'Meester, wat is het grote gebod in de wet?

'[Jezus] zeide tot hem: Gij zult de Here, uw God, liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw verstand.

'Dit is het grote en eerste gebod.

'Het tweede, daaraan gelijk, is: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf.

'Aan deze twee geboden hangt de ganse wet en de profeten.'¹

Aan de hand van die eenvoudige uitspraak kan ik heel makkelijk samenvatten wat ik heb geleerd over de keuzes die tot gezinsgeluk leiden. Ik begin met de vraag: 'Welke keuzes hebben ertoe geleid dat ik de Heer

met hart, ziel en verstand ben gaan liefhebben?' Voor mij was het de keus om te zorgen dat ik de vreugde van vergeving door de verzoening van de Heer voelde.

Jaren geleden doopte ik in Albuquerque (New Mexico) een jonge man die door mijn zendingscollega en mij was onderwezen. Ik dompelde hem onder en bracht hem weer omhoog. Hij moet bijna net zo lang zijn geweest als ik, want hij zei iets rechtstreeks in mijn oor. Met water uit de vont en tranen stromend over zijn gezicht, en met vreugde in zijn stem, zei hij: 'Ik ben rein, ik ben rein.'

Ik heb diezelfde tranen van geluk gezien in de ogen van iemand die de woorden van een apostel van God aanhaalde. Na een diepgaand en ontroerend gesprek zei hij tegen haar: 'Ik vergeef je in naam van de Heer. Hij zal je op zijn tijd en zijn manier de zekerheid geven dat Hij je heeft vergeven.' En dat deed Hij.

Ik heb gezien waarom de Heer kan zeggen dat Hij Zich eenmaal vergeven zonden niet meer zal herinneren. Door de kracht van de verzoening zijn personen die ik goed ken en die mij dierbaar zijn hele nieuwe mensen geworden en zijn de gevolgen van zonde uitgewist. Mijn hart is vervuld met liefde voor de Heiland en voor de liefhebbende Vader die Hem heeft gestuurd.

Die fijne zegen ontving ik door mensen om wie ik geef aan te moedigen zich tot de Heiland te wenden voor de pijnverlichting die alleen Hij kan bieden. Daarom spoor ik mijn dierbaren aan om elke roeping die de kerk ze biedt aan te nemen en groot te maken. Die keus is een belangrijke sleutel tot gezinsgeluk.

De druk in elk stadium van ons leven kan ons ertoe verleiden om roepingen van de Heiland te verwerpen

of te verwaarlozen. Die druk kan ons in geestelijk gevaar brengen, maar ook onze huwelijkspartner en kinderen. Sommige van die roepingen lijken misschien onbelangrijk, maar *mijn* leven en dat van mijn gezin is beter geworden doordat ik een roeping aannam om les te geven in een diakenenquorum. Ik voelde de liefde die de diakenen voor de Heiland hadden en zijn liefde voor hen.

Ik heb dat ook zien gebeuren in het leven van een voormalig ring- en zendingspresident toen hij werd geroepen als adviseur van een lerarenquorum. En ik ken iemand die bisschop is geweest en vervolgens gebiedszeventiger, die door de Heer werd benut om een jongen in een

lerarenquorum te steunen die een ongeluk had gehad. De wonderen die door dat dienstbetoon tot stand zijn gekomen, hebben veel levens geraakt en hebben de liefde van die mensen voor de Heiland vergroot.

Als we anderen dienen, is de kans het grootst dat we om het gezelschap van de Heilige Geest zullen smeken. Als we in onze dienst aan de Heer slagen, komen er altijd wonderen uit voort die onze eigen krachten te boven gaan. De ouder die een erg opstandig kind heeft, weet dat dit waar is, net als de huisbezoekster die is benaderd door een vrouw die troost zoekt nadat haar man heeft gezegd dat hij haar gaat verlaten. Beide dienstmaagden zijn dankbaar dat ze

die ochtend hebben gebeden dat de Heer de Heilige Geest zou sturen om hen nabij te zijn.

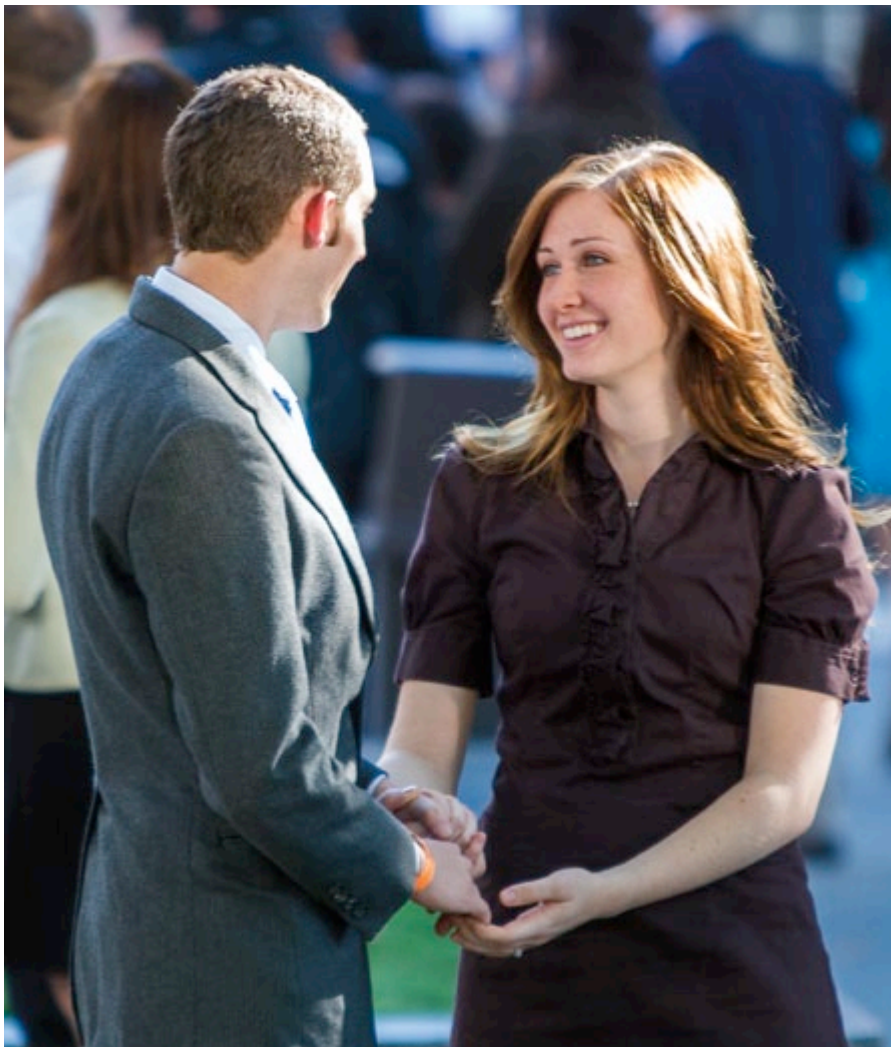
Alleen met de nabijheid van de Heilige Geest kunnen we hopen een gelijk span te zijn in een huwelijk zonder verdeeldheid. Ik heb gezien dat die hulp van cruciaal belang is voor een gelukkig huwelijk. Het wonder van eensgezindheid vergt hemelse hulp en kost tijd. Het is ons doel om voor eeuwig in de tegenwoordigheid van onze hemelse Vader en onze Heiland samen te leven.

Mijn vader en moeder waren heel verschillende personen. Mijn moeder was zangeres en kunstenares. Mijn vader hield van scheikunde. Mijn moeder was een keer tijdens een symfonieconcert verbaasd toen mijn vader opstond en aanstalten maakte om te vertrekken voordat er applaus klonk. Mijn moeder vroeg hem waar hij heenging. Zijn antwoord luidde, in alle onschuld: 'Nou, het is toch afgelopen?' Alleen de zachte ingevingen van de Heilige Geest hadden ervoor gezorgd dat hij daar was, en brachten hem daar keer op keer weer terug.

Mijn moeder woonde zestien jaar lang in New Jersey zodat mijn vader met scheikundig onderzoek en onderwijs in het onderhoud van het gezin kon voorzien. Voor haar was het een offer om niet bij haar moeder, die weduwe was, en haar ongehuwde zus te zijn, die in de oude familieboerderij voor hun moeder zorgde. Beiden overleden toen moeder ver weg in New Jersey was. Dat waren de enige keren dat ik mijn moeder zag huilen.

Jaren later kreeg mijn vader een baan aangeboden in Utah. Hij vroeg mijn moeder, alweer in alle onschuld: 'Mildred, wat vind jij dat ik moet doen?'

Ze zei: 'Henry, doe wat je het beste vindt.'

Hij wees het aanbod af. De volgende ochtend schreef ze hem een brief, en ik zou willen dat ik die nog had. Ik herinner me dat ze tegen hem zei: 'Maak hem niet hier al open. Ga naar kantoor en maak hem daar open.' De brief begon met een vermaning. Hij had haar jaren eerder beloofd dat ze dichterbij haar familie zouden gaan wonen als de kans zich voordeed. Hij was verbaasd door haar uiting van ergernis. Hij had niet aan dit verlangen van haar hart gedacht. Hij stuurde meteen een bericht dat hij de baan accepteerde.

Hij zei: 'Mildred, waarom heb je dat niet gezegd?'

Zij zei: 'Je werd geacht er zelf aan te denken.'

Hij heeft het altijd over die verhuizing naar Utah gehad als zijn eigen beslissing, niet als een opoffering van zijn loopbaan. Zij hadden het wonder van eensgezindheid bereikt. Het was beter geweest als vader door de Heilige Geest was herinnerd aan de belofte die hij jaren eerder had gedaan. Maar hij stond de Heilige Geest wel toe zijn hart te verzachten zodat haar keus de zijne werd.

Onze hemelse Vader heeft volmaakte vooruitzichtigheid, Hij kent ieder van ons en weet wat onze toekomst brengt. Hij weet welke moeilijkheden we zullen doormaken. God heeft zijn Zoon gezonden om te lijden, zodat Hij zou weten hoe Hij ons in al onze beproevingen moest steunen.

Wij weten dat onze hemelse Vader geestkinderen in deze wereld heeft die er soms voor kiezen om te zondigen en erg ongelukkig te zijn. Daarom heeft Hij zijn Eerstgeborene gezonden om onze Verlosser te zijn, de grootste daad van liefde in de schepping. Daarom moeten we erop rekenen dat we alleen met Gods hulp en op zijn tijd gepolijst kunnen worden om ons

voor te bereiden op het eeuwige leven bij onze Vader.

Het gezinsleven zal ons op de proef stellen. Dat was een van Gods bedoelingen toen Hij ons het sterfelijk leven schonk: om ons door beproevingen te sterken. Dat geldt vooral voor het gezinsleven, waarin we grote vreugde ondervinden, maar ook groot verdriet en problemen die soms groter lijken dan we kunnen verdragen.

President George Q. Cannon heeft het volgende gezegd over de manier waarop God u en mij en onze kinderen heeft voorbereid op onze beproevingen: 'God heeft ons allen zijn liefde geschonken. Hij heeft liefdevol voor ieder van ons gezorgd. Hij heeft ieder van ons willen redden, en Hij heeft een manier gevonden om dat te doen. Hij heeft zijn engelen opdracht gegeven om voor ieder van ons te zorgen. Wij mogen in onze eigen ogen en in de ogen van anderen dan onbetekend en verachtelijk zijn, maar het is een feit dat wij kinderen van God zijn en dat Hij zijn engelen — onzichtbare personen met macht en kracht — opdracht heeft gegeven om over ons te waken, en zij hebben ons onder hun hoede.'²

Wat president Cannon ons leerde, is waar. U hebt die verzekering nodig, net zoals ik die nodig had en ervan afhankelijk was.

Ik heb vol geloof gebeden dat iemand die mij dierbaar was de kracht van de verzoening zou voelen. Ik heb

vol geloof gebeden dat menselijke engelen die persoon te hulp zouden schieten, en dat gebeurde.

God heeft manieren verschaft om al zijn kinderen te redden. Voor velen betekent dit dat ze een broer, zus of grootouder hebben die ze liefheeft, wat ze ook doen.

Jaren geleden vertelde een vriend van me over zijn grootmoeder. Ze had een rijk leven geleid en was de Heer en zijn kerk altijd trouw gebleven. Maar een van haar kleinzoons had voor een leven als misdadiger gekozen. Hij werd uiteindelijk tot een gevangenisstraf veroordeeld. Mijn vriend herinnerde zich dat zijn grootmoeder, die onderweg was om haar kleinzoon in de gevangenis te bezoeken, op de snelweg tranen in haar ogen kreeg toen ze gekweld bad: 'Ik heb geprobeerd een goed leven te leiden. Waaraan heb ik dit drama met een kleinzoon die zijn leven verknoeid heeft te danken?'

Het volgende antwoord kwam in haar gedachten: 'Ik heb hem aan jou gegeven omdat ik wist dat je van hem zou houden, wat hij ook deed.'

We kunnen allemaal een belangrijke les leren. Ouders, grootouders en alle dienstknechten van God hebben het niet makkelijk in een wereld die achteruitgaat. We kunnen Gods kinderen niet dwingen om de weg naar geluk te kiezen. God kan dat niet doen omdat Hij ons keuzevrijheid heeft gegeven.

Onze hemelse Vader en zijn geliefde Zoon hebben al Gods kinderen lief, ongeacht wat zij besluiten te doen of te worden. De Heiland heeft de prijs voor alle zonden betaald, ongeacht hoe erg ze zijn. Hoewel er rechtvaardigheid moet zijn, wordt er barmhartigheid geboden die de rechtvaardigheid niet berooft.

Alma sprak die hoop als volgt uit

aan zijn zoon Corianton: ‘Daarom kon het verlossingsplan volgens de gerechtigheid alleen worden verwezenlijkt op voorwaarde van de bekering van de mens in die proefstaat, ja, die voorbereidende staat; want alleen op die voorwaarde kon de barmhartigheid van kracht zijn zonder het werk der gerechtigheid te vernietigen. Nu kon het werk der gerechtigheid niet vernietigd worden; anders zou God ophouden God te zijn.’³

Mijn boodschap aan mijn kleinkinderen, en aan allen onder ons die een eeuwig gezin proberen te stichten, is dat de vreugde van de getrouwen gegarandeerd is. Al vóór de grondlegging van de wereld hadden een liefhebbende Vader in de hemel en zijn geliefde Zoon hen lief van wie Zij wisten dat ze zouden afdwalen. God zal hen altijd liefhebben.

U hebt het voordeel dat u weet dat zij het heilsplan al in de geestenwereld hebben geleerd. Zij en u waren getrouwd genoeg om in de wereld te komen, terwijl veel anderen dat niet mochten.

Met de hulp van de Heilige Geest worden wij aan alle waarheden herinnerd. Wij kunnen anderen die niet opdringen, maar we kunnen er wel blijk van geven in onze levenswijze. We kunnen altijd moed putten uit de verzekering dat we allemaal de vreugde hebben gevoeld van ons lidmaatschap in het liefdevolle gezin van onze hemelse Vader. Met Gods hulp kunnen we allemaal die hoop en vreugde weer voelen. Ik bid dat dit uit zal komen voor ons allemaal. In de naam van de Heer Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Matteüs 22:35–40.
2. George Q. Cannon, ‘Our Pre-existence and Present Probation’, *Contributor*; oktober 1890, p. 476.
3. Alma 42:13.

Ouderling Dallin H. Oaks
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Geen andere goden

Dienen wij andere prioriteiten of afgoden boven de God die wij zeggen te aanbidden?

De tien geboden vormen de basis voor het christelijke en het joodse geloof. Zij zijn door God aan de kinderen van Israël gegeven door middel van de profeet Mozes. De eerste twee geboden zijn bepalend voor onze aanbedding en onze prioriteiten. Als eerste gebod de Heer: ‘Gij zult geen andere goden voor mijn aangezicht hebben’ (Exodus 20:3). Eeuwen later vroeg iemand aan Jezus: ‘Wat is het grote gebod in de wet?’ Hij antwoordde: ‘Gij zult de Here, uw God, liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw verstand’ (Matteüs 22:36–37).

Het tweede van de tien geboden beklemtoont dat wij geen andere goden behoren te hebben en geeft aan waar onze ultieme prioriteit als kinderen van Hem dient te liggen. ‘Gij zult u geen gesneden beeld maken noch enige gestalte’ van wat in de hemel of op de aarde is (Exodus 20:4). Waarna deze toevoeging volgt: ‘Gij zult u voor die niet buigen, noch hen dienen’ (Exodus 20:5). Dit verbiedt niet alleen tastbare afgoden, maar omvat een fundamentele prioriteit die tijdloos is. Jehova verklaart: ‘Want Ik, de Here, uw God, ben een naijverig God, [...] die barmhartigheid doe aan [...] hen die Mij liefhebben en mijn geboden onderhouden’ (Exodus

20:5–6). De betekenis van *naijverig* is onthullend. Het oorspronkelijke Hebreeuwse woord betekent het hebben van diepe gevoelens (zie Exodus 20:5, voetnoot *b* in de Engelse bijbeluitgave van de kerk). Wij krenken God dus wanneer we andere goden ‘dienen’ — wanneer we andere eerste prioriteiten hebben.¹

I.

Welke andere prioriteiten zijn er die mensen — zelfs gelovige mensen — tegenwoordig eerder ‘dienen’ dan God? Denk eens aan de volgende wijdverbreide mogelijkheden:

- Culturele en familietradities
- Politieke correctheid
- Carrière drang
- Materiële bezittingen
- Recreatieve bezigheden
- Macht, aanzien en prestige

Als geen van die voorbeelden op ons van toepassing lijkt te zijn, kunnen we er vast wel andere bedenken. Het beginsel is belangrijker dan losse voorbeelden. Het beginsel is niet de vraag of we andere prioriteiten hebben. De vraag die het tweede gebod oproept, is: ‘Wat is onze *ultieme* prioriteit?’ Dienen wij andere prioriteiten of afgoden boven de God die wij zeggen

te aanbidden? Zijn wij de Heiland vergeten te volgen die zei dat als wij Hem liefhebben, wij zijn geboden zullen onderhouden? (Zie Johannes 14:15.) Zo ja, dan zijn onze prioriteiten niet meer juist door de geestelijke onverschilligheid en onbeheerste lusten die deze tijd kenmerken.

II.

Voor heiligen der laatste dagen zijn Gods geboden gebaseerd op en onafscheidelijk verbonden met Gods plan voor zijn kinderen — het grote heilsplan. Dit plan, ook wel het ‘grote plan van geluk’ genoemd (Alma 42:8), zet onze oorsprong en bestemming als kinderen van God uiteen — waar we vandaan komen, waarom we hier zijn en waar we naartoe gaan. Het heilsplan verklaart het doel van de schepping en de omstandigheden van de sterfelijkheid, met inbegrip van Gods geboden, de noodzaak van een Heiland en de essentiële rol van het aardse en het eeuwige gezin. Als wij als heiligen der laatste dagen, die deze kennis hebben ontvangen, onze prioriteiten niet laten overeenstemmen met dit plan, lopen we het gevaar dat we andere goden gaan dienen.

Kennis van Gods plan voor zijn kinderen geeft heiligen der laatste dagen een uniek perspectief op het huwelijk en het gezin. Wij staan terecht bekend als een gezinsgerichte kerk. Onze theologie begint met hemelse Ouders en ons hoogste doel is de volheid van eeuwige verhoging. Wij weten dat dit alleen in gezinsverband mogelijk is. Wij weten dat het huwelijk tussen man en vrouw noodzakelijk is voor de vervulling van Gods plan. Alleen een dergelijk huwelijk verschaft de goedgekeurde omgeving waarin kinderen geboren kunnen worden en waarin gezinsleden op het eeuwige leven worden voorbereid. Wij beschouwen het

huwelijk en het krijgen en opvoeden van kinderen als een onderdeel van Gods plan. Voor wie de mogelijkheid daartoe krijgt, is het een heilige plicht. Wij zijn van mening dat onze kinderen en onze nakomelingen onze ultieme schatten op aarde en in de hemel zijn.

III.

Gezien onze kennis van de potentiële eeuwige rol van het gezin, betreuren wij de sterke daling van het aantal geboorten en huwelijken in vele westerse landen met een traditioneel christelijke en joodse cultuur. Betrouwbare bronnen rapporteren het volgende:

- De Verenigde Staten kennen momenteel het laagste geboortecijfer in hun geschiedenis², en in vele landen uit de Europese Unie en in andere ontwikkelde landen ligt het geboortecijfer onder het benodigde niveau om hun bevolkingsaantal op peil te houden.³ Hierdoor staat de overleving van culturen en zelfs van volken op het spel.
- In Amerika is het percentage gehuwde jongvolwassenen in de leeftijd van 18 t/m 29 jaar gedaald van 59 procent in 1960 tot 20 procent in 2010.⁴ De gemiddelde

leeftijd voor een eerste huwelijk ligt nu hoger dan ooit: 26 jaar voor vrouwen en bijna 29 jaar voor mannen.⁵

- In vele landen en culturen geldt: (1) Het traditionele gezin bestaande uit een gehuwde vader en moeder en kinderen wordt eerder uitzondering dan de regel. (2) Steeds meer jonge vrouwen kiezen voor een carrière in plaats van voor een huwelijk en het krijgen van kinderen. (3) De rol en het besef van de noodzaak van het vaderschap nemen af.

Te midden van deze zorgwekkende trends beseffen wij dat Gods plan voor al zijn kinderen geldt en dat God al zijn kinderen overal liefheeft.⁶ In het eerste hoofdstuk van het Boek van Mormon staat: ‘[Gods] macht en goedheid en barmhartigheid strekken zich uit over al de bewoners der aarde’ (1 Nephi 1:14). In een later hoofdstuk staat: ‘Hij heeft [zijn heil] alle mensen om niet gegeven’ en ‘alle mensen zijn gelijkelijk begunstigd, en niemand wordt buitengesloten’ (2 Nephi 26:27–28). De Schriften leren ons dan ook dat we naastenliefde jegens alle mensen dienen te hebben

(zie 1 Tessalonicenzen 3:12; 1 Johannes 3:17; LV 121:45).

IV.

Wij tonen respect voor de religieuze opvattingen van alle mensen, en zelfs voor het toenemend aantal dat zegt niet in God te geloven. Wij beseffen dat velen wegens het door God gegeven vermogen om te kiezen andere opvattingen zullen hebben dan wij. Wij hopen echter dat anderen dezelfde mate van respect voor onze religieuze opvattingen zullen opbrengen en inzien dat ons geloof ons soms tot keuzes en gedrag noopt die afwijken van de hunne. Wij geloven bijvoorbeeld dat God, als essentieel onderdeel van zijn heilsplan, de eeuwige norm heeft vastgesteld dat seksuele betrekkingen alleen zijn voorbehouden aan een man en een vrouw die met elkaar zijn gehuwd.

Het vermogen om sterfelijk leven te scheppen is de meest verheven macht die God aan zijn kinderen

heeft gegeven. Het gebruik ervan werd vastgelegd in Gods eerste gebod aan Adam en Eva (zie Genesis 1:28). Maar er werden nog meer belangrijke geboden gegeven om misbruik te voorkomen (zie Exodus 20:14; 1 Tessalonicenzen 4:3). Wij leggen zoveel nadruk op de wet van kuisheid omdat wij het doel van ons voortplantingsvermogen in de vervulling van Gods plan begrijpen. Buiten de huwelijksverbintenis tussen man en vrouw is alle gebruik van ons voortplantingsvermogen in meer of mindere mate zondig en tegen Gods plan voor de verhoging van zijn kinderen.

Dat we zoveel belang hechten aan de wet van kuisheid is omdat we vasthouden aan het patroon van het huwelijk dat met Adam en Eva is begonnen en door de eeuwen heen Gods patroon is gebleven voor de levenscheppende relatie tussen zijn zoons en dochters en het zorgdragen voor zijn kinderen. Gelukkig zijn velen in andere geloofsgenootschappen of

organisaties het met onze opvatting over de aard en het belang van het huwelijk eens, sommigen op godsdienstige, leerstellige basis en anderen op basis van wat zij het beste voor de samenleving achten.

Omdat wij Gods plan voor zijn kinderen kennen⁷, betreuren wij het dat steeds meer kinderen buiten het huwelijk worden geboren — momenteel 41 procent van alle geboorten in de Verenigde Staten⁸ — en dat het aantal stellen dat samenwoont zonder getrouwd te zijn de afgelopen vijftig jaar enorm is toegenomen. Vijf decenia geleden ging slechts een klein percentage samenwonen voordat zij een huwelijk sloten. Nu woont 60 procent van de mensen die trouwen eerst een periode samen⁹, wat vooral onder tieners steeds meer gemeengoed wordt. Uit recente onderzoeksgegevens blijkt dat ongeveer 50 procent van de tieners het een 'zinvolle levensstijl' vindt om kinderen te krijgen zonder getrouwd te zijn.¹⁰

V.

Er wordt veel politieke en sociale druk uitgeoefend om juridische en beleidsmatige veranderingen door te voeren die gedrag sanctioneren dat tegen Gods voorschriften ingaat, met name met betrekking tot de seksuele moraliteit en de eeuwige aard en bedoeling van het huwelijk en het krijgen van kinderen. Die druk heeft het homohuwelijk al in diverse staten en natiën mogelijk gemaakt. Andere druk veroorzaakt geslachtsverwarring of reduceert de verschillen tussen man en vrouw die zo belangrijk zijn om Gods grote plan van geluk te verwezenlijken.

Ons begrip van Gods plan en zijn leer geeft ons een eeuwig perspectief dat ons niet toestaat om dergelijk gedrag goed te keuren of de wetten

die dat gedrag toestaan te rechtvaardigen. Andere organisaties kunnen hun beleid en zelfs hun leer veranderen, maar onze beleidsregels zijn gegrondvest op de waarheden die God als onveranderlijk heeft aangeduid.

Ons twaalfde geloofsartikel zegt dat wij ons moeten onderwerpen aan bevoegde overheidsinstanties en overheidsdienaren en moeten streven naar 'het gehoorzamen, eerbiedigen en hooghouden van de wet'. De wetten van de mens kunnen echter niet moreel maken wat God immoreel heeft verklaard. Vasthouden aan onze hoogste prioriteit — God liefhebben en dienen — vereist dat we zijn wet als norm voor ons gedrag beschouwen. Wij zijn bijvoorbeeld nog steeds gehouden aan het goddelijke gebod om geen overspel of ontucht te plegen, ook al zijn dergelijke zaken volgens de wetten van onze staat of ons land geen strafbare feiten meer. Zo geldt ook dat wetten die het zogeheten 'homohuwelijk' bekrachtigen niet Gods wet veranderen aangaande het huwelijk of zijn geboden en onze normen op dat gebied. Wij staan onder verbond om God lief te hebben en zijn geboden te blijven onderhouden, en geen andere goden of prioriteiten te dienen — ook niet als die in onze tijd en in ons land populair worden.

Door die koers te varen zullen sommigen ons wellicht verkeerd begrijpen en worden we mogelijk van onverdraagzaamheid beticht, onder vinden we discriminatie of moeten we aanvallen op de vrije uitoefening van ons geloof weerstaan. In dat geval denk ik dat wij onze eerste prioriteit indachtig moeten zijn — om God te dienen — en, net als onze pioniervoorgangers, onze eigen handkar vooruit moeten duwen met dezelfde vastberadenheid die zij aan de dag legden.

President Thomas S. Monson heeft ons iets geleerd wat hierop van toepassing is. In een conferentie als deze 27 jaar geleden sprak hij vrijmoedig: 'Laten we de moed hebben om de consensus te weerstaan, de moed om pal te staan voor principes. Moed, en niet de gulden middenweg, verdient de goedkeurende glimlach van God. Moed wordt een levende en waardevolle deugd, niet alleen als we die zien als de bereidheid om dapper te sterven, maar vooral als het voornemen om eerzaam te leven. Een morele lafaard is iemand die bang is om te doen wat hij goedacht, omdat anderen het zullen afkeuren of erom lachen. Bedenk dat iedereen angsten kent, maar dat zij die hun angsten eervol onder ogen zien, ook moed bezitten.'¹¹

Ik bid dat wij niet toestaan dat de tijdelijke aardse moeilijkheden ons de grote geboden en prioriteiten doen vergeten die wij van onze Schepper en onze Heiland gekregen hebben. Wij moeten ons hart niet zozeer op de dingen van de wereld zetten en naar de eer van mensen streven (zie LV 121:35) dat wij onze eeuwige bestemming uit het oog verliezen.

Wij die Gods plan voor zijn kinderen kennen — wij die verbonden hebben gesloten om aan dat plan deel te nemen — hebben een duidelijke taak. Wij moeten ons allergrootste verlangen nooit terzijde schuiven, namelijk het eeuwige leven verwerven.¹² Wij moeten nooit schipperen met onze eerste prioriteit — om geen andere goden of andere prioriteiten te hebben dan bovenal God de Vader en zijn Zoon, onze Heiland, Jezus Christus, te dienen.

Moge God ons helpen die prioriteit te begrijpen en dat we door anderen begrepen worden als we op een verstandige en liefdevolle manier die prioriteit nastreven. Dat bid ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie bijvoorbeeld *Leer en Verbonden* 124:84.
2. Zie Joyce A. Martin en anderen, 'Births: Final Data for 2011', *National Vital Statistics Reports*, deel 62, nummer 1 (28 juni 2013), p. 4; Gloria Goodale, 'Behind a Looming Baby Bust', *Christian Science Monitor Weekly*, 4 februari 2013, pp. 21, 23.
3. Zie Population Reference Bureau, '2012 World Population Data Sheet', www.prb.org/Publications/Datasheets/2012/world-population-data-sheet/data-sheet.aspx.
4. Zie D'Vera Cohn en anderen, 'Barely Half of U.S. Adults Are Married—a Record Low', Pew Research Center, Social and Demographic Trends, 14 december 2011, www.pewsocialtrends.org/2011/12/14/barely-half-of-u-s-adults-are-married-a-record-low; 'Rash Retreat from Marriage', *Christian Science Monitor*, 2 en 9 januari 2012, p. 34.
5. U.S. Census Bureau, 'Estimated Median Age at First Marriage, by Sex: 1890 to the Present', www.census.gov/population/socdemo/hh-fam/ms2.xls.
6. Zie Dallin H. Oaks, 'Alle mensen overal', *Liahona*, mei 2006, pp. 77–80.
7. Zie Dallin H. Oaks, 'Het grote plan van geluk', *De Ster*, januari 1994, pp. 67–70.
8. Zie Martin, 'Births: Final Data for 2011', p. 4.
9. Zie *The State of Our Unions: Marriage in America, 2012* (2012), p. 76.
10. Zie *The State of Our Unions*, pp. 101, 102.
11. Thomas S. Monson, 'Courage Counts', *Ensign*, november 1986, p. 41.
12. Zie Dallin H. Oaks, 'Verlangen', *Liahona*, mei 2011, pp. 42–45.

Bonnie L. Oscarson
Algemeen jongevrouwenpresidente

Ware bekering

Ware bekering komt tot stand door dag na dag en maand na maand de leerstellingen waarvan je weet dat ze waar zijn na te leven en de geboden te onderhouden.

Broeders en zusters, het stemt me nederig dat ik op dit spreekgestoelte sta, waar velen van mijn helden hebben gestaan. Ik wil graag enkele gevoelens van mijn hart bespreken en richt mijn woorden vooral tot de jongeren.

Een van de grote helden uit het Oude Testament was de profeet en krijger Jozua. Hij gaf deze uitnodiging aan de kinderen Israëls, die hij leidde: 'Kiest dan heden, wie gij dienen zult [...]. Maar ik en mijn huis, wij zullen de Here dienen!'¹ Jozua's verklaring geeft blijk van ware bekering tot het evangelie. Bekering tot de beginselen van het evangelie komt, zowel voor Jozua als voor ons, door de beginselen van het evangelie na te leven en onze verbonden met de Heer te onderhouden.

Ik wil graag een bekeringsverhaal uit mijn familiegeschiedenis over een van mijn heldinnen vertellen. Ze heette Agnes Hoggan. Haar man en zij werden in 1861 in Schotland lid van de kerk. Wegens de grote vervolging in hun vaderland emigreerden ze met hun kinderen naar Amerika. Een aantal jaren later werd Agnes weduwe en moest ze hard werken om acht kinderen van voedsel en kleding te voorzien. Haar twaalfjarige dochter,

Isabelle, had het geluk werk te vinden als dienstmeisje bij een rijk, niet-mormoons gezin.

Isabelle woonde in hun grote huis en zorgde voor de kleinere kinderen. Haar moeder kreeg wekelijks een bescheiden loon voor haar diensten. Isabelle werd al snel opgenomen in het gezin en genoot veel voorrechten die de andere gezinsleden ook hadden, zoals dansles, mooie kleding en theaterbezoek. Deze samenwerking duurde vier jaar, waarna het gezin waarvoor ze werkte overgeplaatst werd naar een andere staat. Ze hadden zo'n goede band met Isabelle dat ze haar moeder, Agnes, om toestemming vroegen haar wettelijk te adopteren. Ze beloofden haar een goede opleiding te bieden, ervoor te zorgen dat ze met een goede man trouwde en haar mede-erfgenaam met hun eigen kinderen te maken. Ze zouden Agnes ook blijven betalen.

Deze weduwe zat krap bij kas en moest een moeilijke beslissing nemen, maar aarzelde geen moment. Dit zijn de woorden die haar kleindochter jaren later schreef: 'Buiten haar liefde had ze nog een betere reden om hun aanbod af te slaan — ze was helemaal uit Schotland gekomen en had vele moeilijkheden en beproevingen

doorstaan voor het evangelie. Ze wilde tegen elke prijs vermijden dat een van haar kinderen zou verliezen waar zij zo ver voor was gekomen.'² Het rijke gezin bestookte haar met argumenten en Isabelle huilde en smeekte om te mogen gaan, maar Agnes was vastbesloten. Je kunt je voorstellen dat de zestienjarige Isabelle dacht dat haar leven verknoeid was.

Isabelle Hoggan is mijn overgrootmoeder. Ik ben uiterst dankbaar voor het getuigenis en de overtuiging die zo hevig in haar moeders hart brandden en haar ervan weerhielden om Isabelles lidmaatschap van de kerk in te ruilen voor wereldlijke beloften. Honderden van haar nakomelingen genieten nu de zegeningen van het lidmaatschap in de kerk en zijn de begunstigden van Agnes' diepge wortelde geloof en bekering tot het evangelie.

Jonge vrienden, we leven in gevaarlijke tijden. De beslissingen die je elke dag, of zelfs elk uur, moet nemen, hebben eeuwige gevolgen. Je dagelijkse beslissingen bepalen je toekomst. Als je nog geen diepgewortelde getuigenis en overtuiging hebt dat De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen het koninkrijk Gods op aarde is, moet je er nu alles aan doen om die overtuiging te krijgen. Als je de vereiste inspanningen voor zo'n overtuiging uitstelt, breng je je ziel in gevaar.

Ware bekering houdt meer in dan kennis van evangeliebeginselen. Het gaat zelfs verder dan een getuigenis van die beginselen te hebben. Het is mogelijk om een getuigenis van het evangelie te hebben zonder het na te leven. Ware bekering betekent handelen naar ons geloof en het 'een grote verandering in ons, ofwel in ons hart' laten teweegbrengen.³ In het boekje *Trouw aan het geloof* staat: 'Bekering

is een proces, niet een gebeurtenis. U komt tot bekering doordat u uw best doet om de Heiland te volgen.⁴ Dat vraagt tijd, inspanning en werk. Mijn betovergrootmoeder was ervan overtuigd dat het evangelie belangrijker voor haar kinderen was dan wat de wereld hun aan rijkdom en welgesteldheid te bieden had, omdat ze offers had gebracht, volhard had en het evangelie had nageleefd. Zij was bekeerd door de beginselen van het evangelie na te leven en er offers voor te brengen.

Wij moeten datzelfde proces doorlopen als we zo toegewijd willen zijn. De Heiland heeft gezegd: 'Indien iemand diens wil doen wil, zal hij van deze leer weten, of zij van God komt, dan of Ik uit Mijzelf spreek.'⁵ Soms proberen we het andersom. We proberen bijvoorbeeld deze aanpak: 'Ik zal de wet van tiende met plezier naleven, maar ik wil eerst weten of het een waar beginsel is.' Misschien bidden we zelfs om een getuigenis van de wet van tiende en hopen we dat de Heer ons dat getuigenis geeft voor we ooit een tiendebriefje hebben ingevuld. Zo werkt het gewoon niet. De Heer verwacht van ons dat we geloof oefenen. We moeten consequent een volledige, eerlijke tiende betalen om er een getuigenis van te krijgen. Dit patroon dient op alle evangeliebeginselen toegepast te worden of het nu de wet van kuisheid, het beginsel van zedelijkheid, het woord van wijsheid of de wet van vasten is.

Ik wil jullie graag aan de hand van een voorbeeld uitleggen hoe het naleven van een beginsel ertoe leidt dat je tot dat beginsel bekeert. In de jaren zestig was ik een jongevrouw en het enige mormoonse meisje op school. Het was een revolutionaire tijd, gekenmerkt door het verwerpen van traditionele waarden, drugsgebruik

en een 'alles mag'-mentaliteit. Veel van mijn leeftijdgenoten waren goede mensen, maar werden gemakkelijk aangestoken door het enthousiasme van deze nieuwe moraal, die eigenlijk de aloude onzedelijkheid was. Mijn ouders en kerkleerkrachten hadden me geleerd mijn lichaam met eerbied te behandelen, mijn verstand helder te houden en vooral op de geboden van de Heer te vertrouwen. Ik had besloten om situaties waarvan ik wist dat er alcohol zou zijn te mijden, en om tabak en drugs te mijden. Dat betekende vaak dat ik niet uitgenodigd werd voor feestjes en dat ik zelden datete. Steeds meer jongeren namen drugs en de gevaren waren toen nog niet zo bekend als nu. Veel van mijn leeftijdgenoten hebben blijvende schade door drugs opgelopen of zijn in ernstige verslavingen verstrikt geraakt. Ik was dankbaar dat ik thuis het woord van wijsheid had geleerd en ik kreeg een sterk getuigenis van dat beginsel door geloof te oefenen en het na te leven. Door dit ware evangeliebeginsel na te leven, kreeg ik een goed gevoel. Dat was de Heilige Geest die aan me bevestigde dat het

beginsel waar was. Zo wordt ware bekering teweeggebracht.

De profeet Moroni uit het Boek van Mormon heeft gezegd: 'En nu wil ik, Moroni, iets zeggen over die dingen; ik wil de wereld tonen dat geloof datgene is waarop men hoopt maar dat men niet ziet; daarom, betwist niet omdat gij niet ziet, want gij ontvangt geen getuigenis dan na de beproeving van uw geloof.'⁶ In deze wereld van onmiddellijke bevrediging verwachten we vaak een beloning te krijgen zonder er iets voor te moeten doen. Volgens mij vertelt Moroni ons dat we ergens een getuigenis van ontvangen als we er eerst voor werken en geloof oefenen door het evangelie na te leven. Ware bekering komt tot stand door dag na dag en maand na maand de leerstellingen waarvan je weet dat ze waar zijn na te leven en de geboden te onderhouden.

Dit is een heerlijke tijd om een jongere van de kerk te zijn. Jullie zijn de eersten die deelnemen aan het leerplan voor jongeren *Kom hier, volg Mij*. Een van de hoofddoelen van dit leerplan is je bekering tot het evangelie van Jezus Christus tot stand te

brenge. Ongeacht hoe geïnspireerd je ouders en jeugdleiders ook zijn, je doet er goed aan te herinneren dat je 'in hoofdzaak zelf verantwoordelijk [bent] voor [je] bekering. Niemand kan [je] bekering op zich nemen, en niemand kan [je] tot bekering dwingen.⁷ Bekering wordt teweeggebracht door ijverig te bidden, de Schriften te bestuderen, naar de kerk te gaan, en waardig te zijn om deel te nemen aan tempelverordeningen. Bekering wordt teweeggebracht door te handelen naar de rechtschappen beginselen die we thuis en in onze lessen leren. Bekering wordt teweeggebracht door rein en deugdzzaam te leven en de Heilige Geest als metgezel te hebben. Bekering wordt teweeggebracht door de verzoening van Jezus Christus te begrijpen, Hem als onze Heiland en Verlosser te aanvaarden en de verzoening in ons leven toe te passen.

Jouw persoonlijke bekering bereidt je voor op het sluiten van tempelverbonden, vervullen van een zending en stichten van je toekomstige gezin. Als je bekeerd bent, zul je het verlangen hebben om wat je geleerd hebt uit te dragen naar anderen. Je zult beter en met meer zelfvertrouwen, overtuiging en kracht kunnen getuigen. Het verlangen om het evangelie te verkondigen, en het zelfvertrouwen om moedig te getuigen, zijn natuurlijke gevolgen van ware bekering. De Heiland leerde Petrus: 'Als gij eenmaal tot bekering zijt gekomen, versterk dan uw broederen.'⁸

Herinner je je Jozua, de profeet en krijger, nog? Hij was niet alleen zelf bekeerd, maar probeerde ook tot het eind van zijn leven de kinderen Israëls tot God te brengen. In het Oude Testament lezen we: 'Israël diende

de Here al de dagen van Jozua.'⁹ Wie ware bekering heeft ervaren, maakt gebruik van de kracht van de verzoening en ontvangt heil voor zijn of haar ziel. Vervolgens oefent hij of zij een krachtige invloed uit op al wie hem of haar kent.

Het evangelie naleven en op heilige plaatsen staan, is niet altijd makkelijk, maar ik getuig dat het de moeite waard is! De Heer gaf Emma Smith de raad 'de dingen van deze wereld terzijde [te] leggen en naar de dingen van een betere [te] streven.'¹⁰ Ik vermoed dat we ons niet kunnen voorstellen hoe prachtig die 'dingen van een betere' wereld zijn!

Ik getuig dat we een liefhebbende hemelse Vader hebben, wiens grootste verlangen het is ons te helpen en zegenen als we het evangelie naleven en ons bekeren. Hij heeft duidelijk verklaard dat onze onsterfelijkheid en eeuwig leven zijn hoofddoel en werk zijn.¹¹ Hij wil ons weer bij Hem brengen. Ik getuig dat we bekeerd zullen worden en veel goeds tot stand zullen brengen in ons gezin en in de wereld als we handelen naar de leerstellingen van het evangelie en ze dagelijks naleven. Mogen we allen gezegend worden in onze dagelijkse inspanningen om dat doel te bereiken. Dat is mijn gebed in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Jozua 24:15.
2. Fuschia Stringham, 'Sketch of the Life of Isabelle Hunter Hoggan Stringham' (niet-gepubliceerde persoonlijke geschiedenis, 1934), p. 4.
3. Mosiah 5:2.
4. *Trouw aan het geloof: evangeliewijzer* (2004), p. 14.
5. Johannes 7:17.
6. Ether 12:6.
7. *Trouw aan het geloof*, p. 17.
8. Lucas 22:32.
9. Jozua 24:31.
10. Leer en Verbonden 25:10.
11. Zie Mozes 1:39.

Ouderling Richard J. Maynes
van het Presidium der Zeventig

De kracht om te volharden

Ons vermogen om in rechtschapenheid tot het einde te volharden staat in directe verhouding tot de kracht van ons getuigenis en de diepgang van onze bekering.

Iedere ochtend als we wakker worden, beginnen we aan een nieuwe dag met alle problemen die zich zoal aandienen. Die problemen nemen allerlei vormen aan: lichamelijke moeilijkheden, financiële tegenslagen, relationele problemen, emotionele beproevingen en zelfs crises in ons geloof.

Veel van die problemen kunnen opgelost en overwonnen worden. Maar andere gaan ons begrip te boven, zijn te moeilijk om op te lossen en blijven bestaan totdat we naar het volgende leven gaan. Wanneer we de oplosbare problemen doorstaan en de onoplosbare problemen onverdroten verdragen, is het belangrijk te bedenken dat we met de geestelijke kracht die we ontwikkelen alle problemen die zich aandienen goed kunnen doorstaan.

Broeders en zusters, we hebben een liefdevolle hemelse Vader, die ons aardse leven zo heeft ontworpen dat iedereen kan leren wat we moeten doen om ons voor het eeuwige leven in zijn tegenwoordigheid te kwalificeren.

Een voorval uit het leven van de profeet Joseph Smith illustreert dit

beginsel. De profeet en verscheidene metgezellen zaten al maanden in Liberty (Missouri) gevangen. Terwijl zij daar leden smeekte de profeet Joseph de Heer in nederig gebed of Hij het lijden van de heiligen wilde verlichten. De Heer reageerde door de profeet, en ons allen, te leren dat de moeilijkheden die we meemaken uiteindelijk voor ons bestwil zijn als we die goed verdragen. Dit is het antwoord van de Heer op Josephs smeekbede:

‘Mijn zoon, vrede zij uw ziel; uw tegenspoed en uw ellende zullen slechts van korte duur zijn;

‘en dan, indien gij het goed doorstaat, zal God u ten hemel verhogen; gij zult over al uw vijanden zegevieren.’¹

Onze hemelse Vader heeft onze levensreis zo geregeld dat het een test van ons karakter is. We worden aan goede en kwade invloeden blootgesteld en vervolgens krijgen we de morele vrijheid om zelf te kiezen welk pad we inslaan. Zoals de profeet Samuël in het Boek van Mormon sprak: ‘Gij zijt vrij; het wordt u toegeestaan zelfstandig te handelen; want

zie, God heeft u kennis gegeven en u vrijgemaakt.’²

Onze hemelse Vader begreep ook dat wij als gevolg van onze sterfelijkheid niet altijd juiste of integere keuzen zouden doen. Omdat we niet volmaakt zijn en fouten maken, hebben we hulp nodig om in zijn tegenwoordigheid terug te keren. Die hulp is beschikbaar door de leringen, het voorbeeld en het zoenoffer van Jezus Christus. Het zoenoffer van de Heiland maakt ons toekomstig heil en onze verhoging door middel van het beginsel bekering mogelijk. Als we ons eerlijk en oprecht bekeren kunnen we met behulp van de verzoening gereinigd worden, van aard veranderen en problemen goed doorstaan.

Volharding is een belangrijk beginsel in de leer van Jezus Christus. Zij is van belang omdat de kwaliteit van onze eeuwige toekomst evenredig is aan ons vermogen om in rechtschapenheid te volharden.

In 2 Nephi 31 leert Nephi ons dat wij, na dezelfde verlossende doopverordening als Jezus Christus, en daarna de gave van de Heilige Geest, te hebben ontvangen, moeten ‘voorwaarts [streven], [ons] vergastend aan het woord van Christus, en tot het einde [volharden], zie, zo zegt de Vader: Gij zult het eeuwige leven hebben.’³

Om dus de grootste van alle zegeningen van onze hemelse Vader te ontvangen, namelijk het eeuwige leven, moeten we de juiste verordeningen verrichten en daarna de desbetreffende verbonden nakomen. Met andere woorden, we moeten met succes volharden.

Ons vermogen om in rechtschapenheid tot het einde te volharden staat in directe verhouding tot de kracht van ons getuigenis en de diepgang van onze bekering. Als we een sterk getuigenis hebben en waarlijk

tot het evangelie van Jezus Christus zijn bekeerd, worden onze keuzen door de Heilige Geest geïnspireerd, zullen ze om Christus draaien en ons verlangen om tot het einde te volharden ondersteunen. Als ons getuigenis zwak is en onze bekering oppervlakkig, bestaat er een veel groter risico dat we door de verkeerde tradities van de wereld tot het maken van slechte keuzen worden verleid.

Ik wil u een ervaring vertellen die de benodigde inspanning om lichamelijk te volharden illustreert en die dan vergelijken met de benodigde inspanning om geestelijk te volharden. Toen ik van zending kwam kreeg ik de kans om basketbal te spelen onder leiding van een bekende, gerespecteerde coach en schrijver aan een hogeschool in Californië. Die coach nam de conditie van zijn spelers aan het begin van het basketbalseizoen heel serieus. Een van de vereisten om überhaupt een basketbal op het oefenveld te mogen aanraken was een veldloop in de heuvels bij de school die we in een specifieke, zeer snelle tijd moesten afleggen. Ik weet nog dat ik dat parcours voor het eerst vlak na mijn zending probeerde af te leggen: ik dacht dat ik doodging.

Het kostte weken lang trainen om uiteindelijk de tijd te halen die de coach als doel had gesteld. Het gaf me niet alleen een heerlijk gevoel om het

parcours te lopen, maar ook om het laatste rechte eind heuvelafwaarts naar de finish te versnellen.

Om goed basketbal te spelen moet iemand een goede conditie hebben. Aan een goede lichamelijke conditie hangt een prijskaartje, en de prijs is toewijding, doorzettingsvermogen en zelfbeheersing. Aan geestelijke volharding hangt ook een prijskaartje. Daarop staat dezelfde prijs: toewijding, doorzettingsvermogen en zelfbeheersing.

Een getuigenis moet, net zoals uw lichaam, in goede conditie zijn als u wilt volharden. Hoe houden we ons getuigenis in goede conditie? We krijgen ons lichaam niet in een goede conditie door op tv naar basketbal te kijken. Evenzo kunnen we ons getuigenis niet in een goede conditie krijgen door alleen maar op tv naar de algemene conferentie te kijken. We moeten de fundamentele beginselen van het evangelie van Jezus Christus bestuderen en dan ons uiterste best doen om ernaar te leven. Zo worden we discipelen van Jezus Christus en zo bouwen we een blijvend getuigenis op.

Als we met tegenspoed te maken krijgen en we verlangen ons de eigenschappen van Jezus Christus

eigen te maken, dan is het van essentieel belang dat we geestelijk voorbereid zijn. Geestelijk voorbereid zijn houdt in dat we geestelijk uithoudingsvermogen of kracht hebben ontwikkeld — we zijn geestelijk in goede conditie. We zijn dan geestelijk in zo'n goede conditie dat we consequent het goede kiezen. We worden onwrikbaar in ons verlangen en vermogen om het evangelie na te leven. Zoals een anonieme auteur schreef: 'Je moet de steen worden die de rivier niet kan wegspoelen.'

Omdat we iedere dag met problemen te maken hebben, is het belangrijk om iedere dag aan ons geestelijk uithoudingsvermogen te werken. Als we geestelijk uithoudingsvermogen ontwikkelen, zullen noch de verkeerde tradities van de wereld, noch onze persoonlijke dagelijkse moeilijkheden veel negatief effect hebben op ons vermogen om in rechtschapenheid te volharden.

In onze eigen familiegeschiedenis komen we geweldige voorbeelden van geestelijk uithoudingsvermogen tegen. In die verhalen van onze voorouders zullen we voorbeelden aantreffen waaruit de positieve aspecten van volharden duidelijk worden.

Joseph Watson Maynes (rechts) en zijn collega, Gilpin S. Woolley.

Een verhaal uit mijn eigen familiegeschiedenis is hier een voorbeeld van. Mijn overgrootvader, Joseph Watson Maynes, werd in 1856 in Hull (Yorkshire, Engeland) geboren. Zijn familie sloot zich in Engeland bij de kerk aan en maakte de reis naar Salt Lake City. In 1883 trouwde hij met Emily Keep en zij werden de ouders van acht kinderen. Joseph werd in juni 1910 op een voltijdzending geroepen. Hij was toen 53 jaar. Met de steun van zijn vrouw en acht kinderen keerde hij naar zijn geboorteland, Engeland, terug om zijn zending te vervullen.

Toen hij ongeveer twee jaar op zending was, was hij met zijn collega op de fiets op weg naar de zondagschool in Gloucester toen hij een lekkende band kreeg. Hij stapte van zijn fiets af om de schade te bekijken. Toen hij zag dat het nogal wat tijd zou kosten om de band te plakken, zei hij tegen zijn collega dat die maar vooruit moest gaan en met de dienst beginnen, en dat hij zo zou volgen. Zodra hij dat had gezegd, zakte hij in elkaar. Hij stierf onverwacht aan een hartaanval.

Joseph Watson Maynes heeft zijn vrouw en acht kinderen in dit leven niet meer gezien. Men verscheepte zijn lichaam naar Salt Lake City, waarna zijn begrafenisdienst in de oude Waterloo Assembly Hall werd gehouden. Een uitspraak tijdens die begrafenisdienst door ouderling Anthony W. Ivins van het Quorum der Twaalf Apostelen is een belangrijke les over het leven, de dood en volharding: 'Dit biedt het evangelie ons — geen immuniteit tegen de dood, maar overwinning over de dood door de hoop op een heerlijke opstanding. [...] Dat geldt voor [Joseph Maynes]. [...] Het is fijn, en het geeft voldoening en vreugde, te weten dat mensen hun

leven afleggen in rechtschapenheid, in geloof, trouw aan het geloof.'⁴

Dit verhaal in de familie inspireert mij om mijn best te doen om het voorbeeld van volharding en uithoudingsvermogen van mijn overgrootvader te volgen. Evenzo word ik geïnspireerd door zijn vrouw, Emily, voor wie het leven na de dood van Joseph heel zwaar was. Haar getuigenis was sterk en haar bekering volledig. Ze bleef voor de rest van haar leven trouw aan het geloof terwijl ze in haar eentje voor haar acht kinderen zorgde.

De apostel Paulus heeft geschreven: 'Laten wij afleggen alle last en de zonde, die ons zo licht in de weg staat, en met volharding de wedloop lopen die vóór ons ligt.'⁵ De wedloop die hier op aarde voor ons ligt is een hindernisloop. Die hindernissen zijn de problemen die bij het ontwaken voor ons liggen. We zijn hier op aarde om de wedloop te lopen, onze morele keuzevrijheid te gebruiken en tussen goed en kwaad te kiezen. Om de wedloop eervol en met succes uit te lopen en naar onze hemelse Vader terug te keren, moeten we de prijs van toewijding, doorzettingsvermogen en zelfbeheersing betalen. We moeten geestelijk in goede conditie raken. We moeten geestelijk uithoudingsvermogen ontwikkelen. We hebben een sterk getuigenis nodig dat tot ware bekering leidt, en als gevolg daarvan zullen we in onszelf innerlijke

vrede ontdekken en de nodige kracht om alle problemen die op ons pad komen te doorstaan.

Dus ongeacht welke problemen u 's morgens voor u ziet, bedenk dit: met de geestelijke kracht die u ontwikkelt, gekoppeld aan de hulp van de Heer, zult u aan het eind van de wedloop in staat zijn het vertrouwen te voelen dat de apostel Paulus uitte toen hij schreef:

'Want wat mij aangaat, reeds word ik als plengoffer geofferd en het tijdstip van mijn verscheiden staat voor de deur.

'Ik heb de goede strijd gestreden, ik heb mijn loop ten einde gebracht, ik heb het geloof behouden;

'voorts ligt voor mij gereed de krans der rechtvaardigheid, welke te dien dage de Here, de rechtvaardige rechter, mij zal geven.'⁶

Ik getuig tot u van een werkelijk liefdevolle hemelse Vader en zijn geweldige, eeuwige plan van geluk dat ons in deze tijd naar de aarde heeft gebracht. Mag de Geest van de Heer ons allen inspireren om de kracht te ontwikkelen om te volharderen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Leer en Verbonden 121:7–8.
2. Helaman 14:30.
3. 2 Nephi 31:20.
4. Anthony W. Ivins, woorden in de begrafenisdienst van Joseph Watson Maynes (persoonlijk document van de familie Maynes).
5. Hebreeën 12:1.
6. 2 Timoteüs 4:6–8.

Ouderling Richard G. Scott
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Persoonlijke kracht door de verzoening van Jezus Christus

Door middel van de verzoening van Jezus Christus kan ieder van ons rein worden en zal de last van onze opstandigheid weggenomen worden.

Onlangs had ik het voorrecht om een indrukwekkende groep jongeren uit Idaho (VS) te leren kennen. Een deugdzame jongevrouw vroeg me wat naar mijn mening het belangrijkste was dat ze op dit moment in hun leven konden doen. Ik raadde hen aan om de macht van de verzoening van Jezus Christus in hun leven te leren herkennen. Vandaag wil ik één aspect van die macht uitleggen, namelijk de persoonlijke kracht die we door de verzoening van Jezus Christus ontvangen.

In het Boek van Mormon lezen we over Ammon en zijn broeders die het evangelie onderwijzen aan 'een wild en verstokt en woest volk'.¹ Velen van het volk bekeerden zich en kozen ervoor hun zondig gedrag achter zich te laten. Hun bekering was zo volledig dat ze hun wapens begroeven en een verbond sloten met de Heer om ze nooit meer op te nemen.²

Veel van hun onbekeerde broeders vielen hen later aan en begonnen hen

te doden. Dit getrouwe volk kwam liever om door het zwaard dan de wapens weer op te nemen en hun geestelijke leven in gevaar te brengen. Door hun rechtschapen voorbeeld kwamen nog meer mensen tot bekering en legden ze hun wapens van opstand neer.³

De Heer gebod Ammon het volk in veiligheid te brengen onder de Nephieten en ze werden het volk van Ammon genoemd.⁴ De Nephieten beschermden hen jarenlang, maar uiteindelijk begon het Nephitische leger te verzwakken en was er dringend versterking nodig.⁵

Het volk van Ammon was op een cruciaal punt in hun geestelijk leven beland. Ze hadden zich aan hun verbond gehouden om de wapens nooit meer op te nemen. Maar ze begrepen dat vaders hun gezinnen dienen te beschermen.⁶ De nood was zo hoog dat ze overwogen hun verbond te verbreken.⁷

Hun wijze priesterschapsgleider, Helaman, wist dat het verbreken van

een verbond met de Heer nooit te rechtvaardigen valt. Hij stelde hun een geïnspireerd alternatief voor. Hij herinnerde hen eraan dat hun zoons diezelfde zonden nooit hadden bedreven en dus geen verbond hadden hoeven sluiten.⁸ Hoewel hun zoons erg jong waren, waren ze lichamelijk sterk en, belangrijker nog, ze waren deugdzaam en rein. Het geloof van hun moeders had de zoons versterkt.⁹ Deze jonge mannen namen onder leiding van hun profeet en leider de plaats in van hun vaders om hun familie en thuis te verdedigen.¹⁰

De omstandigheden rond deze cruciale beslissing tonen aan hoe de verzoening van Jezus Christus de kinderen van God persoonlijke kracht geeft. Denk eens aan de tedere gevoelens van die vaders. Hoe moeten zij zich gevoeld hebben, wetend dat hun opstandige handelingen uit het verleden hen beletten om hun vrouw en kinderen in die nood situatie te beschermen? Ze wisten maar al te goed welke gruwelen hun zoons te wachten stonden en ze moeten heimelijk gehuild hebben. Niet kinderen, maar vaders horen hun gezin te verdedigen!¹¹ Hun verdriet moet erg groot geweest zijn.

Waarom zou hun geïnspireerde priesterschapsgleider vrezen dat ze 'hun ziel zouden verliezen' als ze hun wapens weer opnamen?¹² De Heer heeft verklaard: 'Zie, wie zich van zijn zonden bekeerd heeft, die ontvangt vergeving, en Ik, de Heer, denk er niet meer aan.'¹³ Deze getrouwe vaders hadden zich lang geleden bekeerd van hun zonden en waren door de verzoening van Jezus Christus gereinigd. Waarom werd hun dan afgeraden hun gezin te verdedigen?

We kunnen door de verzoening van Jezus Christus rein worden. Dat is

een fundamentele waarheid. We kunnen deugdzaam en rein worden. Maar soms veroorzaken onze slechte keuzes langdurige gevolgen. Een essentiële stap tot volledige bekering is het dragen van de gevolgen die onze zonden veroorzaakt hebben. Zowel op de korte als de lange termijn. Hun verkeerde keuzes hadden deze Ammonieten blootgesteld aan een vleselijke begeerte die opnieuw een zwak punt zou kunnen worden dat Satan zou proberen uit te buiten.

Satan tracht onze herinnering aan schuldgevoelens te gebruiken om ons weer onder zijn invloed te lokken. We moeten steeds waakzaam zijn om zijn verlokkingen te voorkomen. Dat was ook het geval voor deze getrouwe Ammonitische vaders. Zelfs na jaren van getrouwheid was het voor hen noodzakelijk zich geestelijk te beschermen tegen alle herinneringen aan begane zonden.

Tussen de veldslagen door zag Moroni erop toe dat de zwakste steden versterkt werden. 'Hij liet hen op de binnenwal van de gracht een

borstwering van stammen bouwen; en tegen die borstwering van stammen wierpen zij aarde uit de gracht op [...] totdat zij de stad [...] rondom hadden omringd met een sterke muur van stammen en aarde, tot op buitengewone hoogte.'¹⁴ Bevelhebber Moroni begreep dat het belangrijk was de zwakke gebieden te verstevigen en zo kracht te ontwikkelen.¹⁵

Deze Ammonitische vaders waren vergelijkbaar. Ze hadden hogere en bredere versterkingen nodig tussen hun getrouwe leven en hun onrechtshapen gedrag uit het verleden. Hun zoons, gezegend met rechtschapen tradities, waren in mindere mate kwetsbaar voor dezelfde verleidingen. Ze konden hun gezin verdedigen zonder hun geestelijk welzijn in gevaar te brengen.

Het goede nieuws voor wie verlost wil worden van de gevolgen van slechte keuzes uit het verleden is dat de Heer een onderscheid maakt tussen zwakheid en opstandigheid. De Heer waarschuwt dat opstandigheid zonder bekering bestraft wordt,¹⁶ maar

Hij is altijd barmhartig als Hij het heeft over zwakheden.¹⁷

Ongetwijfeld werden de Ammonitische vaders opgevoed met de valse overleveringen van hun ouders, maar elk kind van onze Vader in de hemel wordt met het licht van Christus geboren. Ongeacht de oorzaak van hun zondige praktijken hadden ze er een geestelijke kwetsbaarheid door ontwikkeld die Satan zou proberen uit te buiten.

Gelukkig werd hun het evangelie onderwezen, bekeerden ze zich en werden ze door de verzoening van Jezus Christus in geestelijk opzicht veel sterker dan Satans verlokkingen. Het is aannemelijk dat ze niet verleid werden om hun brute verleden voort te zetten, maar ze gaven Satan de kans niet om 'hun ziel [te bedriegen] en [...] hen bedachtzaam ter helle [te voeren]'¹⁸ door hun profeet en leider te volgen. De verzoening van de Heiland maakte hen niet enkel rein van zonde. De Heiland kon hen door hun gehoorzaamheid aan de raad van hun priesterschapsleider ook beschermen tegen hun zwakheden en hen versterken. Hun nederige, levenslange toewijding aan de verzaking van hun zonden beschermde hun gezin beter dan wat ze ook gedaan konden hebben op het slagveld. Hun onderwerping ontnam hen geen zegeningen. Die sterkte hen en was hen en vele toekomstige generaties tot zegen.

Het einde van het verhaal verduidelijkt hoe de barmhartigheid van de Heer 'zwakke dingen sterk [laat] worden'.¹⁹ Die getrouwe vaders stuurden hun zoons onder de hoede van Helaman op pad. Hoewel de zoons in hevige veldslagen vochten en ieder van hen verwondingen opliep, was er niet één omgekomen.²⁰ De jonge mannen waren een essentiële versterking voor het vermoeide Nephitische

leger geweest. Ze waren getrouw en in geestelijk opzicht sterker toen ze terug naar huis keerden. Hun families werden gezegend, beschermd en gesterkt.²¹ De talloze mensen die het Boek van Mormon in onze tijd bestuderen, worden door het voorbeeld van deze reine en rechtschapen zoons opgebouwd.

Ieder van ons heeft wel eens slechte keuzes gemaakt. We hebben allemaal de verlossende macht van de verzoening van Jezus Christus nodig. Ieder van ons moet zich bekeren van opstandigheid. ‘Want Ik, de Heer, kan de zonde niet met de geringste mate van toelating aanschouwen.’²² Dat kan Hij niet, omdat Hij weet wat er nodig is om te worden zoals Hij.

Velen van ons hebben zwakheden in ons karakter ontwikkeld. Door de verzoening van Jezus Christus kunnen we, zoals de Ammonieten, geestelijke versterkingen opwerpen tussen onszelf en begane zonden die Satan probeert uit te buiten. De geestelijke bescherming rondom de Ammonitische vaders waren henzelf, hun gezin, hun land en toekomstige generaties tot zegen en kracht. Dat geldt ook voor ons.

Hoe werpen we die eeuwige versterkingen dan op? De eerste stap moet oprechte, grondige en volledige bekering zijn. Door middel van

de verzoening van Jezus Christus kan ieder van ons rein worden en zal de last van onze opstandigheid weggenomen worden. Denk eraan: bekering is geen straf. Het is het hoopgevende pad naar een heerlijker toekomst.

Onze Vader in de hemel heeft ons van hulpmiddelen voorzien om de versterkingen tussen onze kwetsbaarheden en getrouwheid op te werpen. Overweeg de volgende suggesties:

- Sluit verbonden en ontvang verordeningen voor uzelf. Zet u vervolgens gestaag en consequent in om uw voorouders de verordeningen van de tempel aan te bieden.
- Verkondig het evangelie aan familieleden of vrienden die geen lid of minderactief zijn. U kunt weer enthousiast worden door over deze waarheden te vertellen.
- Wees getrouw in al uw roepingen, vooral uw huisonderwijs- of huisbezoekopdrachten. Maak u er niet met een kwartiertje per maand vanaf. Probeer liever elk gezinslid te helpen. Leer ze persoonlijk kennen. Wees een goede vriend of vriendin. Toon ze hoeveel u om elk van hen geeft door middel van liefdediensten.
- Dien vooral uw eigen gezinsleden. Maak een heel hoge prioriteit van de geestelijke ontwikkeling van uw

partner en kinderen. Heb aandacht voor de dingen die u kunt doen om hen te helpen. Geef hun vrijelijk tijd en aandacht.

Deze suggesties hebben een gemeenschappelijk thema: vul uw leven met dienstbetoon. Als u uw leven verliest in de dienst aan de kinderen van onze hemelse Vader,²³ zullen Satans verleidingen minder greep op u krijgen.

De verzoening van Jezus Christus geeft u die kracht omdat uw Vader in de hemel zielsveel van u houdt. Is dat niet prachtig? Velen van u hebben de last van slechte keuzes gevoeld, en ieder van u kan de verheffende macht van de vergevingsgezindheid, barmhartigheid en kracht van de Heer voelen. Ik heb dat gevoeld en getuig dat die voor ieder van u beschikbaar is. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Alma 17:14; zie ook Alma 17–27.
2. Zie Alma 23:4–7; 24:5–19.
3. Zie Alma 24:20–27.
4. Zie Alma 27.
5. Zie Alma 53:8–9; 56:10–17.
6. Zie ‘Het gezin: een proclamatie aan de wereld’, *Liahona*, november 2010, p. 129.
7. Zie Alma 53:10–13.
8. Zie Alma 53:14–16.
9. Zie Alma 56:48.
10. Zie Alma 53:17–22; 56:3–10, 30–57.
11. Zie *Liahona*, november 2010, p. 129.
12. Alma 53:15.
13. Leer en Verbonden 58:42.
14. Alma 53:4.
15. Zie Ether 12:27.
16. Zie 1 Samuël 12:15; Jesaja 1:20; 1 Nephi 2:23; Mosiah 15:26; Alma 9:24; Leer en Verbonden 76:25; Mozes 4:3.
17. Zie Spreuken 28:13; 1 Korintiërs 2:3; 15:43; 2 Korintiërs 13:4; Jakobus 3:17; 2 Nephi 3:13; Jakobus 4:7; Alma 34:17; 3 Nephi 22:8; Ether 12:26–28; Leer en Verbonden 24:11; 35:17; 38:14; 62:1.
18. 2 Nephi 28:21.
19. Ether 12:27.
20. Zie Alma 57:25; 58:39.
21. Zie Alma 58:40.
22. Leer en Verbonden 1:31.
23. Zie Matteüs 16:25; Leer en Verbonden 88:125.

President Thomas S. Monson

'Ik zal u niet begeven en u niet verlaten'

Onze hemelse Vader [...] weet dat we leren, groeien en sterker worden als we de nodige beproevingen tegemoet treden en doorstaan.

Vanavond schrijf ik in mijn dagboek: 'Dit was een van de inspirerendste bijeenkomsten van alle algemene conferenties die ik heb bijgewoond. Alles was bijzonder geestelijk van aard.'

Broeders en zusters, toen we zes maanden geleden bijeenkwamen voor onze algemene conferentie, lag mijn lieve vrouw, Frances, in het ziekenhuis omdat ze enkele dagen eerder een verschrikkelijke val had gemaakt. In mei, na weken moedig te hebben geworsteld om te herstellen van haar verwondingen, gleed ze de eeuwigheid in. Het was een groot verlies. Wij traden op 7 oktober 1948 in de Salt Laketempel in het huwelijk. Morgen zouden we 65 jaar getrouwd zijn geweest. Zij was de liefde van mijn leven, mijn vertrouweling en mijn beste vriendin. Te zeggen dat ik haar mis, is een uiterst ontoereikende beschrijving van mijn gevoelens.

Deze conferentie is het vijftig jaar geleden dat ik tot het Quorum der Twaalf Apostelen werd geroepen door president David O. McKay. In al die jaren heb ik nooit iets gedaan

zonder de volledige steun van mijn lieve levensgezellin. Ze bracht talloze offers zodat ik mijn roeping kon vervullen. Ze klaagde nooit als ik alweer dagen en soms weken bij haar en onze kinderen vandaan was. Ze was echt een engel.

Ik wil mede namens mijn familie dank uitspreken voor het overweldigende aantal liefdesbetuigingen die we sinds het overlijden van Frances hebben ontvangen. Uit de hele wereld kwamen honderden kaarten en brieven met uitingen van bewondering voor haar en van deelneming voor onze familie. We ontvingen tientallen prachtige bloemstukken. We zijn dankbaar voor de talrijke bijdragen die ter ere van haar zijn gegeven aan het algemeen zendingsfonds van de kerk. Namens de nabestaanden spreek ik onze grote dank uit voor uw lieve en oprechte betuigingen van medeleven.

Wat mij in deze verdrietige tijd van afscheid nemen de meeste troost heeft gebracht, is mijn getuigenis van het evangelie van Jezus Christus geweest, en de wetenschap dat mijn lieve Frances nog leeft. Ik weet dat we

slechts tijdelijk uit elkaar zijn. We zijn in Gods huis verzegeld door iemand die het gezag heeft om op aarde en in de hemel te verbinden. Ik weet dat wij ooit herenigd worden om nooit meer gescheiden te worden. Die wetenschap houdt mij op de been.

Broeders en zusters, we kunnen gerust aannemen dat niemand een leven helemaal zonder lijden en verdriet heeft geleefd, en dat er ook nooit een tijdperk in de geschiedenis van de mensheid is geweest zonder de nodige beroering en ellende.

Als het levenspad een wrede wending neemt, is het verleidelijk om ons af te vragen: 'Waarom ik?' Soms lijkt er geen licht aan het eind van de tunnel te zijn, geen zonsopgang na het duister van de nacht. We voelen ons omringd door de teleurstelling van in duigen gevallen dromen en de wanhoop van vervlogen hoop. In bijbelse bewoordingen smeken wij: 'Is er geen balsem in Gilead?'¹ We voelen ons verlaten, overmand door verdriet, eenzaam. We zijn geneigd om onze tegenspoed te bekijken door het vervormende prisma van pessimisme. We wachten ongeduldig op een oplossing voor onze problemen, waarbij we vergeten dat dit vaak de hemelse deugd van geduld vergt.

Onze moeilijkheden stellen ons vermogen om te volharden werkelijk op de proef. Dan moet ieder van ons nog een fundamentele vraag beantwoorden: zal ik haperen of zal ik de eindstreep bereiken? Sommigen haperen omdat ze niet in staat blijken boven hun moeilijkheden uit te stijgen. Om de eindstreep te bereiken, moeten we tot het eind van ons leven volharden.

Bij onze overpeinzingen van wat ons overkomt, kunnen wij met de woorden van Job zeggen: 'De mens wordt tot moeite geboren.'² Job was een 'vroom en oprecht' man, 'godvrezend en wijkende van het kwaad'.³

Vroom in zijn gedrag, welvarend en rijk, moest Job een proef ondergaan die ieder ander kapot had kunnen maken. Beroofd van zijn bezit, bespot door zijn vrienden, gekweld door zijn lijden, ontredderd door het verlies van zijn gezinsleden, werd hij aangeemoedigd om ‘God vaarwel [te zeggen] en te ster[ven]’.⁴ Hij weerstond die verleiding en sprak uit de grond van zijn edele hart:

‘Zie mijn Getuige is in de hemel, mijn Pleitbezorger in den hoge.’⁵

‘Ik weet: mijn Losser leeft.’⁶

Job bleef het geloof trouw. Doen wij dat ook als we zelf beproevingen ondergaan?

Als we geneigd zijn om te buigen onder de klappen die het leven uitdeelt, laten we dan bedenken dat anderen dit ook hebben meegeemaakt, en dat ze hebben volhard en overwonnen.

De geschiedenis van de kerk in deze bedeling van de volheid der tijden is vol belevenissen van hen die het moeilijk hadden maar standvastig en goedsmoeds bleven. Hoe kwam dat? Zij stelden het evangelie van Jezus Christus centraal in hun leven. Dat houdt ons op de been, wat ons ook overkomt. We maken nog steeds moeilijkheden mee, maar we kunnen ze onder ogen zien, ze tegemoet treden en als overwinnaar uit de bus komen.

Van het bed van pijn, van het kussen dat nat is van de tranen, worden wij hemelwaarts geheven door die goddelijke geruststelling en beminde belofte: ‘Ik zal u niet begeven en u niet verlaten.’⁷ Dergelijke troost is onbetaalbaar.

Bij mijn reizen wijd en zijd, over de hele wereld, om de taken van mijn roeping uit te voeren, heb ik veel geleerd — en niet de minste daarvan is dat verdriet en lijden universeel zijn. Ik kan onmogelijk meten hoeveel hartzeer en verdriet ik heb gezien bij mijn bezoeken aan hen die rouwden, ziek waren, een echtscheiding doormaakten, worstelden met een opstandige zoon of dochter, of leden onder de gevolgen van zonde. Ik kan eindeloos doorgaan met die lijst, want wij kunnen talloze problemen krijgen. Het is moeilijk om maar één voorbeeld te geven, maar als ik denk aan moeilijkheden, schiet mij de naam te binnen van broeder Brems, een van de zondagsschoolleerkrachten uit mijn jeugd. Hij was een trouw lid van de kerk en had een hart van goud. Met zijn vrouw, Sadie, had hij acht kinderen, van wie er velen van dezelfde leeftijd waren als de kinderen in onze familie.

Na ons huwelijk en onze verhuizing uit de wijk, zagen Frances en ik broeder en zuster Brems, en leden van hun familie, bij bruiloften,

begravenissen en wijkreünies.

In 1968 overleed Sadie, de vrouw van broeder Brems. In de loop der jaren overleden ook twee van zijn acht kinderen.

Op een dag, bijna dertien jaar geleden, belde broeder Brems’ oudste kleindochter me. Ze vertelde dat haar grootvader 105 was geworden. Ze zei: ‘Hij woont in een klein verpleeghuis, maar komt op zondag nog met zijn hele familie bijeen en geeft dan een evangelieles.’ Ze vervolgde: ‘Afgelopen zondag kondigde opa aan: “Lieverds, ik ga deze week dood. Bel alsjeblieft Tommy Monson. Hij weet wel wat hij moet doen.”’

Ik bezocht broeder Brems de volgende avond. Ik had hem een tijd niet gezien. Ik kon niets tegen hem zeggen, want hij was doof. Ik kon geen boodschap voor hem opschrijven, want hij was blind. Er werd mij verteld dat de familie met hem communiceerde door met de vinger van zijn rechterhand in de palm van zijn linkerhand de naam van de bezoeker te schrijven. Boodschappen werden ook op die manier overgebracht. Ik volgde die procedure, pakte zijn vinger vast, en spelde ‘T-O-M-M-Y M-O-N-S-O-N’, zoals hij me altijd genoemd had. Broeder Brems werd enthousiast, pakte mijn handen en legde ze op zijn hoofd. Ik wist dat hij graag een priesterschapszegen wilde. De chauffeur die me naar het verpleeghuis had gebracht, legde broeder Brems samen met mij de handen op, en we gaven hem de gewenste zegen. Daarna stroomden er tranen uit zijn blinde ogen. Hij pakte dankbaar onze handen vast. Ook al had hij de zegen die we hem gaven niet gehoord, de Geest was sterk aanwezig, en ik geloof dat hij geïnspireerd werd om te weten dat wij de benodigde zegen hadden gegeven. Deze lieve man kon niet

meer zien. Hij kon niet meer horen. Hij moest dag en nacht doorbrengen in een kamertje van een verpleeghuis. En toch raakte hij mijn hart met zijn glimlach en de woorden die hij sprak. 'Dankjewel', zei hij. 'Mijn hemelse Vader is zo goed voor mij geweest.'

Zoals broeder Brems had voorspeld, overleed hij binnen een week. Hij stond nooit stil bij wat hem ontbrak; in plaats daarvan was hij altijd erg dankbaar voor zijn vele zegeningen.

Onze hemelse Vader geeft ons zoveel om ons in te verheugen. En Hij weet ook dat we leren, groeien en sterker worden als we de nodige beproevingen tegemoet treden en doorstaan. Wij weten dat we bij tijd en wijle hartverscheurend verdriet zullen krijgen, dat we zullen rouwen, en dat we tot het uiterste beproefd kunnen worden. Maar die moeilijkheden stellen ons in staat om betere mensen te worden, ons leven zo in te richten als onze hemelse Vader ons leert, en iets anders te worden dan we waren: beter dan voorheen, begripvoller dan voorheen, meevoelender dan voorheen, met een sterker getuigenis dan voorheen.

Dat zou ons doel moeten zijn: vol te houden en te volharden, ja, maar ook om ons geestelijk te ontwikkelen op onze tocht door zonneschijn en schaduw. Hadden wij geen moeilijkheden te overwinnen en problemen op te lossen, dan zouden wij blijven zoals we zijn, met niet of nauwelijks vooruitgang op het pad naar ons doel, het eeuwige leven. Een dichter heeft een soortgelijke gedachte als volgt verwoord:

*Goed hout groeit niet door gemak,
Hoe sterker de wind, hoe sterker de tak.
Hoe hoger de lucht, hoe groter de
stroom,*

*Hoe sterker de storm, hoe krachtiger
de boom.*

*Door regen en sneeuw, door zon en
koud',
Groeit in bomen en in mensen goed
hout.⁸*

Alleen de Meester kent de omvang van onze beproevingen, onze pijn en ons lijden. Hij alleen biedt ons eeuwige gemoedsrust in tijden van tegenspoed. Hij alleen raakt onze gekwelde ziel met zijn woorden van troost:

'Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven;

'Neemt mijn juk op u en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en gij zult rust vinden voor uw zielen;

'want mijn juk is zacht en mijn last is licht.'⁹

Of het nu de beste tijd of de slechtste tijd is, Hij is met ons. Hij heeft beloofd dat dit nooit zal veranderen.

Broeders en zusters, moge onze toewijding aan onze hemelse Vader niet toe- of afnemen met de eb en vloed die wij ondervinden in de jaren of de crises van ons leven. Wij zouden geen moeilijkheden moeten ondervinden om aan Hem te denken, en we zouden niet tot ootmoed gedreven

hoeven te worden om Hem ons geloof en vertrouwen te schenken.

Mogen wij er altijd naar streven om dicht bij onze hemelse Vader te blijven. Daarvoor moeten we elke dag tot Hem bidden en naar Hem luisteren. Hij moet echt altijd ons hoogste Goed zijn, hetzij in zonneschijn of in regen. Moge zijn belofte altijd ons wachwoord zijn: 'Ik zal u niet begeven en u niet verlaten.'¹⁰

Met alle kracht van mijn ziel getuig ik dat God leeft, dat Hij ons liefheeft, dat zijn eniggeboren Zoon voor ons heeft geleefd en is gestorven, en dat het evangelie van Jezus Christus het doordringende licht is dat door de duisternis van ons leven heenschijnt. Dat dit altijd zo mag zijn, bid ik in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Jeremia 8:22.
2. Job 5:7.
3. Job 1:1.
4. Job 2:9.
5. Job 16:19.
6. Job 19:25.
7. Jozua 1:5.
8. Naar Douglas Malloch, 'Good Timber', aangehaald door Sterling W. Sill in *Making the Most of Yourself* (1971), p. 23.
9. Matteüs 11:28-30.
10. Jozua 1:5.

Ouderling Quentin L. Cook
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Jeremia's klaagliederen: pas op voor slavernij

Het is aan ons om alle vormen van slavernij te vermijden, de Heer te helpen om zijn uitverkorenen te vergaderen, en ons op te offeren voor de opkomende generatie.

Mijn vrouw, Mary, en ik besloten al vroeg in ons huwelijk dat we zoveel mogelijk culturele evenementen en activiteiten zouden uitkiezen om samen naartoe te gaan. En we wilden verstandig met ons geld omgaan. Mary houdt van muziek. En ze maakte zich ongetwijfeld zorgen dat ik te veel aandacht zou besteden aan sportevenementen, dus ze bedong dat er wat betaalde evenementen betreft twee musicals, opera's of culturele activiteiten zouden zijn voor elke betaalde sportwedstrijd.

Aanvankelijk zag ik niet veel in het operacomponent in die formule, maar in de loop der tijd veranderde ik van gedachten. Ik ging vooral genieten van de opera's van Giuseppe Verdi.¹ Deze week wordt zijn 200ste verjaardag gevierd.

Verdi was in zijn jeugd geïntrigeerd door de profeet Jeremia. En in 1842, toen hij 28 was, werd hij beroemd met de opera *Nabucco*, een afkorting van de Italiaanse naam voor Nebukadnessar, koning van Babylon. Deze opera bevat elementen uit de

oudtestamentische boeken Jeremia, Klaagliederen en Psalmen. De opera behandelt de verovering van Jeruzalem en de gevangenneming en slavernij van de Joden. Psalm 137 was de inspiratie voor Verdi's ontroerende en inspirerende Hebreeuwse 'Slavenkoor'. Het opschrift van deze psalm in onze Schriften is uiterst dramatisch: 'In slavernij weenden de Joden op de oevers van de rivieren van Babylon — vanwege hun verdriet konden zij het niet opbrengen om de liederen van Zion te zingen.'

Ik wil veel verschillende vormen van slavernij en onderwerping onder de loep nemen. Ik wil enkele omstandigheden in onze tijd vergelijken met die in de tijd van Jeremia vóór de val van Jeruzalem. Nu ik een stem tot waarschuwing laat horen, ben ik dankbaar dat de meeste kerkleden door een rechtschapen levenswijze het gedrag vermijden dat de Heer in de tijd van Jeremia zo mishaaide.

De profetieën en klaagliederen van Jeremia zijn van belang voor de heiligen der laatste dagen. Jeremia

en het Jeruzalem van zijn tijd zijn de achtergrond van de eerste hoofdstukken in het Boek van Mormon. Jeremia was een tijdgenoot van de profeet Lehi.² De Heer stelde Jeremia met indrukwekkende woorden op de hoogte van zijn voorsterfelijke ordening: 'Eer Ik u vormde in de moederschoot, heb Ik u gekend, en eer gij voortkwaamt uit de baarmoeder, heb Ik u geheiligd; tot een profeet voor de volkeren heb Ik u gesteld.'³

Lehi had een andere roeping, zending en taak gekregen van de Heer. Hij was niet in zijn jeugd geroepen, maar toen hij al volwassen was. Aanvankelijk liet hij alleen een stem tot waarschuwing horen, maar nadat hij getrouw dezelfde boodschap had verkondigd als Jeremia, gebod de Heer hem om met zijn gezin de wildernis in te trekken.⁴ Daarmee was Lehi niet alleen zijn eigen gezin tot zegen, maar alle mensen.

In de jaren voorafgaand aan de vernietiging van Jeruzalem⁵ waren de boodschappen die de Heer aan Jeremia gaf uiterst droevig. Hij schreef:

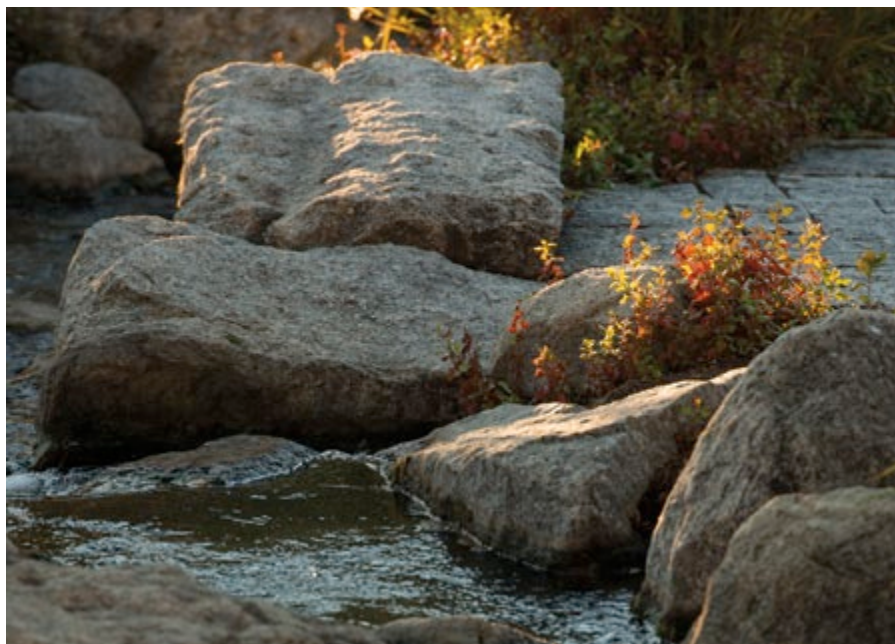
'Mijn volk heeft zijn eer verruild voor wat geen baat brengt. [...]

'Mij, de bron van levend water, hebben zij verlaten, om zichzelf bakken uit te houwen, gebroken bakken, die geen water houden.'⁶

Over de rampspoed die de inwoners van Jeruzalem zou overkomen, klaagde de Heer: 'Voorbij is [voor hen] de oogst, ten einde de zomer, en [zij] zijn niet verlost!'⁷

Het was Gods bedoeling dat de mens de vrijheid zou hebben om te kiezen tussen goed en kwaad. Als kwade keuzen het overheersende kenmerk van een cultuur of volk worden, dan heeft dit zowel in dit leven als in het hiernamaals ernstige gevolgen. Mensen kunnen in slavernij gebracht worden of zelf verslaafd raken, niet

alleen aan schadelijke, verslavende middelen, maar ook aan schadelijke, verslavende denkbeelden die afleiden van een rechtschapen leven.

Zich afwenden van de aanbedding van de ware en levende God, en valse goden zoals rijkdom en roem aanbidden, en zich overgeven aan onzedelijk en onrechtschapen gedrag, kan resulteren in slavernij, met alle verraderlijke verschijnselen van dien. Die omvatten onder meer geestelijke, lichamelijke en intellectuele slavernij, en gaan soms gepaard met vernietiging. Jeremia en Lehi predikten ook dat rechtschapen mensen de Heer moeten helpen om zijn kerk en koninkrijk te vestigen en het verstrooide Israël te vergaderen.⁸

Deze boodschappen zijn in alle bedelingen herhaald en onderstreept. Ze zijn de kern van de boodschap van het herstelde evangelie van Jezus Christus in deze laatste bedeling.

De gevangenschap van de Joden en de verstrooiing van de stammen van Israël, inclusief de tien stammen, zijn belangrijke leerstellige factoren in de herstelling van het evangelie. Het noordelijke koninkrijk van Israël bestond uit de tien verloren stammen, en zij werden in 721 v.C. gevangelijk weggevoerd naar Assyrië. Zij gingen naar de noordelijke landen.⁹ Ons tiende geloofsartikel luidt: ‘Wij

geloven in de letterlijke vergadering van Israël en in de herstelling van de tien stammen.’¹⁰ Wij geloven ook dat in het kader van het verbond dat de Heer met Abraham sloot niet alleen Abrahams nageslacht zou worden gezegend, maar alle mensen op aarde. Zoals ouderling Russell M. Nelson heeft gezegd, is de vergadering ‘geen kwestie van woonplaats, maar van persoonlijke toewijding. Mensen kunnen “tot de kennis worden gebracht van de Heer” [3 Nephi 20:13] zonder dat ze daar hun vaderland voor hoeven te verlaten.’¹¹

Onze leer is duidelijk: ‘De Heer verstrooide en kastijdde de twaalf stammen van Israël wegens hun ongerechtigheid en opstandigheid. Tegelijkertijd echter heeft de Heer de verstrooiing van zijn uitverkoren volk onder de volken van de wereld [ook] gebruikt om die volken tot zegen te zijn.’¹²

We leren uit die tragische periode waardevolle lessen. We behoren alles te doen wat in ons vermogen ligt om de zonde en opstandigheid te vermijden die tot slavernij leiden.¹³ We erkennen ook dat een rechtschapen levenswijze een voorwaarde is om de Heer behulpzaam te zijn bij het vergaderen van zijn uitverkorenen en bij de letterlijke vergadering van Israël.

Knechtschap, overheersing, verslaving en onderwerping hebben veel

verschijningsvormen. Het kunnen letterlijk lichamelijke verslavingen zijn, maar ook het verlies of de afbreuk van onze morele keuzevrijheid, waardoor onze vooruitgang kan worden gehinderd. Jeremia maakt duidelijk dat onrechtschapenheid en opstandigheid de voornaamste redenen waren voor de verwoesting van Jeruzalem en de gevangenschap in Babylon.¹⁴

Andere vormen van slavernij zijn even vernietigend voor de geest van de mens. Morele keuzevrijheid kan op veel manieren misbruikt worden.¹⁵ Ik noem er vier die in de huidige cultuur vooral funest zijn.

Ten eerste leiden gewoonten en middelen die de keuzevrijheid aantasten, morele overtuigingen tegenspreken en de gezondheid schaden, tot slavernij. De uitwerking van drugs en alcohol, pornografie, gokken, financiële lasten en andere beproevingen legt hen die in deze slavernij verkeren, en de samenleving in het algemeen, een dusdanig zware last op dat die vrijwel niet in cijfers uit te drukken is.

Ten tweede kunnen verslavingen of voorliefdes die op zich niet kwaad zijn onze waardevolle tijd opslokken, tijd die anders gebruikt zou kunnen worden om deugdzame doelen te bereiken. Denk aan overmatig gebruik van sociale media, computerspelletjes, sport, recreatie en heel veel andere bezigheden.¹⁶

Hoe we tijd inruimen voor het gezin is een van de belangrijkste vragen in de meeste culturen. Toen ik het enige kerklid in onze advocatenpraktijk was, legde een advocate me uit dat ze altijd het gevoel had dat ze als een jongleur probeerde drie ballen tegelijkertijd in de lucht te houden. Een van de ballen was haar advocatenpraktijk, een tweede haar huwelijk, en een derde haar kinderen. Ze had bijna het idee opgegeven

om tijd voor zichzelf in te ruimen. Het zat haar dwars dat er altijd wel een bal op de grond lag. Ik stelde voor om als groep eens over onze prioriteiten te praten. We kwamen tot de slotsom dat onze voornaamste reden om te werken het onderhoud van ons gezin was. We waren het eens dat meer geld verdienen niet zo belangrijk was als ons gezin, maar we vonden wel dat het van essentieel belang was om onze cliënten naar beste vermogen te helpen. Vervolgens bespraken we wat we op ons werk deden dat niet nodig was, en waardoor we geen tijd voor ons gezin overhielden. Stonden we onder druk om tijd op ons werk door te brengen die niet essentieel was?¹⁷ We stelden ons ten doel om zowel mannen als vrouwen een gezinsvriendelijke werkkring te bieden. Laten wij voorop lopen om de tijd te beschermen die we aan ons gezin kunnen besteden.

Ten derde is de meest universele onderwerpingsmethode in onze tijd, en dat is het in de loop van de geschiedenis altijd geweest, ideologische of politieke denkbeelden verkondigen die niet overeenkomen met het evangelie van Jezus Christus. Als we de denkbeelden van de mens de plaats in laten nemen van evangeliewaarheid, kan dat ons afleiden van de eenvoud van de boodschap van de Heiland. Toen de apostel Paulus Athene bezocht, probeerde hij te onderwijzen in de opstanding van Jezus Christus. Daarover lezen we in Handelingen: 'Alle Atheners nu en de vreemdelingen, die zich daar ophielden, hadden voor niets anders tijd over dan om *iets nieuws* te zeggen of te horen.'¹⁸ Toen de menigte besepte hoe eenvoudig Paulus' boodschap was, die niet nieuw was, verwierpen ze die.

Dit is typerend voor onze eigen tijd, waarin evangeliewaarheden vaak verworpen of verdraaid worden om ze intellectueel aantrekkelijker te laten lijken, of meer in overeenstemming te brengen met de huidige culturele trends en intellectuele denkbeelden. Als we niet oppassen, kunnen we door die trends gevankelijk weggevoerd worden in intellectuele slavernij. Vrouwen krijgen van veel kanten te horen hoe ze moeten leven.¹⁹ Maar veel adviezen spreken elkaar tegen. We maken ons vooral zorgen om de denkbeelden die het respect bekritisieren of verminderen voor vrouwen die ervoor kiezen de nodige offers te brengen om moeder, lerares, verzorgster of vriendin voor hun kinderen te zijn.

Enkele maanden geleden kregen we bezoek van onze twee jongste kleindochters — elke week één. Ik was thuis en deed de deur open. Mijn vrouw, Mary, was in een andere kamer. In beide gevallen zeiden ze na een omhelzing allebei bijna precies hetzelfde. Ze keken rond en zeiden: 'Ik ben graag bij oma thuis. Waar is oma?' Ik zei het niet tegen ze, maar ik dacht: is dit niet ook opa's huis? Maar

ik besepte dat toen ik jong was, onze familie ook naar oma's huis ging. En ik moest denken aan een bekend liedje: 'We steken de rivier over en gaan door het bos naar oma's huis.'

Ik wil nu ondubbelzinnig verklaren dat ik het geweldig vind hoeveel onderwijskansen en andere mogelijkheden er voor vrouwen zijn. Ik vind het geweldig dat dankzij de moderne gemakken vrouwen zich in grote delen van de wereld niet meer zo met zwaar huishoudelijk werk hoeven bezig te houden, en dat ze zulke geweldige bijdragen leveren op allerlei gebieden. Maar als we toestaan dat onze cultuur de bijzondere band ondermijnt die kinderen met hun moeder, grootmoeder en anderen die voor hen zorgen hebben, krijgen we daar spijt van.

Ten vierde kunnen krachten die dierbare godsdienstige beginselen overtreden in slavernij resulteren. Een van de naarste vormen daarvan komt voor als rechtschapen mensen die vinden dat ze voor hun gedrag reken-schap aan God verschuldigd zijn, worden gedwongen tot bezigheden die een gewetensconflict opleveren

— bijvoorbeeld als een instelling in de gezondheidszorg een werknemer dwingt om te kiezen tussen assisteren met abortussen, wat tegen zijn geweten indruist, of zijn baan kwijtraken.

De kerk is een relatief kleine minderheid, zelfs als we ons scharen in de gelederen van gelijkgestemde mensen. Het is moeilijk om de samenleving als geheel te veranderen, maar we moeten ons best doen om de morele cultuur in onze omgeving te verbeteren. Heiligen der laatste dagen in alle landen dienen goede burgers te zijn, deel te nemen aan burgerinitiatieven, zichzelf op de hoogte te stellen van maatschappelijke kwesties, en te stemmen.

Maar bovenal moeten we de nodige offers brengen om ons eigen gezin en de opkomende generatie te beschermen.²⁰ De overgrote meerderheid van hen is nog niet onderworpen aan ernstige verslavingen of valse ideologieën. We moeten hen beschermen tegen een wereld die veel op het Jeruzalem van Lehi en Jeremia lijkt. Daarnaast moeten we hen voorbereiden op het sluiten en nakomen van heilige verbonden, en om de voornaamste afgezanten te worden die de Heer helpen met het vestigen van zijn kerk en het vergaderen van het verstrooide Israël en de uitverkorenen van de Heer, waar ze zich ook bevinden.²¹ Zoals er zo mooi in de Leer en Verbonden staat: 'Het zal geschieden dat de rechtvaardigen uit alle natiën vergaderd zullen worden en tot Zion zullen komen onder het zingen van gezangen van eeuwigdurende vreugde.'²²

Het is aan ons om alle vormen van slavernij te vermijden, de Heer te helpen om zijn uitverkorenen te vergaderen, en ons op te offeren voor de opkomende generatie. We moeten altijd bedenken dat we niet onszelf verlossen. Wij worden bevrijd door de

liefde, de barmhartigheid en het zoenoffer van de Heiland. Het gezin van Lehi werd op hun vlucht geleid door het licht van de Heer. Als wij zijn licht trouw zijn, zijn geboden onderhouden en vertrouwen op zijn verdiensten, vermijden we niet alleen geestelijke, lichamelijke en intellectuele slavernij maar ook de klaagliederen van het verkeren in onze eigen woestijn, want Hij heeft de macht om te redden.

Laten wij de wanhoop en het verdriet vermijden van hen die in gevangenschap terecht komen en het niet meer op kunnen brengen om de liederen van Zion te zingen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Veel opera's van Verdi, zoals *Aida*, *La Traviata*, en *Il Trovatore*, bevinden zich onder de populairste opera's die over de hele wereld worden opgevoerd.
2. Zie 1 Nephi 5:13; 7:14.
3. Jeremia 1:5.
4. Zie 1 Nephi 2:2–3.
5. De verwoesting van de tempel van Salomo, de val van Jeruzalem en de gevangenneming van de stam van Juda vonden rond 586 v.C. plaats.
6. Jeremia 2:11, 13.
7. Jeremia 8:20. Jeremia tekende eerder al de oproep tot bekeering door de Heer op: 'Mijn hart is onrustig in mij' (Jeremia 4:19, HSV) en hij smeekte: 'Zoek [...] of u iemand vindt, of er een is die recht doet, een die betrouwbaarheid nastreeft, dan zal ik Jeruzalem vergeven' (Jeremia 5:1, HSV).
8. Zie Jeremia 31; 1 Nephi 10:14.
9. Zie 2 Koningen 17:6; Leer en Verbonden 110:11.
10. Geloofsartikelen 1:10; zie ook 2 Nephi 10:22.
11. Russell M. Nelson, 'The Book of Mormon and the Gathering of Israel', toespraak gehouden in een instructiebijeenkomst voor nieuwe zendingspresidenten, 26 juni 2013.
12. Gids bij de Schriften, 'Israël', www.lds.org/scriptures/gs?lang=nld&letter=i.
13. De Heer heeft in onze tijd het volgende gezegd: 'En de gehele wereld ligt in de zonde en zucht onder de duisternis en onder de slavernij der zonde [...] omdat zij niet tot Mij komen' (Leer en Verbonden 84:49–50).
14. Onschuldige mensen kunnen natuurlijk ook in slavernij raken.

15. Leerstellige beginselen veranderen niet, maar de middelen die worden gebruikt voor slavernij, onderwerping en vernietiging, worden meer dan ooit tevoren ingezet.
16. Dit is afgelopen jaar ook heel treffend en enigszins humoristisch opgemerkt op de omslag van een editie van het *New York Times Magazine* (8 april 2012) met een artikel over de verslavende aard van digitale games. De kop luidde [vertaald]: 'De hyperverslavende, tijdsverslindende, relatieverwoestende, hersenkrakende macht en aantrekkingskracht van dwaze digitale games.' En daaronder, in kleine letters: '(Maar toch zijn we er gek op.)' Op luchthartige wijze wordt er in dat artikel beklemtoond dat het nodig is om verstandig te zijn bij ons gebruik van de geweldige technische uitvindingen van onze tijd.
17. In veel werkkringen is het motto: 'We werken hard, en we spelen hard.' Eensgezindheid onder werknemers is belangrijk, maar als dit 'werken en spelen' de tijd voor het gezin in beslag neemt, schiet dit zijn doel voorbij.
18. Handelingen 17:21; cursivering toegevoegd.
19. Zie Keli Goff, 'Female Ivy League Graduates Have a Duty to Stay in the Workforce', *Guardian*, 21 april 2013, www.theguardian.com/commentisfree/2013/apr/21/female-ivy-league-graduates-stay-home-moms; Sheryl Sandberg, *Lean In: Women, Work, and the Will to Lead* (2013); Anne-Marie Slaughter, 'Why Women Still Can't Have It All', *The Atlantic*, June 13, 2012, www.theatlantic.com/magazine/print/2012/07/why-women-still-cant-have-it-all/309020; Lois M. Collins, 'Can Women "Have It All" When It Comes to Work and Family Life?' *Deseret News*, June 28, 2012, A3; Judith Warner, 'The Midcareer Timeout (Is Over)', *New York Times Magazine*, 11 augustus 2013, pp. 24–29, 38; Scott Schieman, Mark Schaffer, and Mitchell McIvor, 'When Leaning In Doesn't Pay Off', *New York Times*, 11 augustus 2013, p. 12.
20. De kerk heeft de bisschappen aangemoedigd om de gezinnen in de kerk te helpen door meer tijd door te brengen met jongemannen, jongevrouwen en jongvolwassenen. De bisschappen zijn bovendien aangemoedigd om in de wijkraad meer taken op het gebied van gepaste hulp aan anderen te delegeren aan de quorums van de Melchizedekse priesterschap, hulporganisaties en leden met bijzondere vaardigheden om anderen te helpen.
21. Zie Leer en Verbonden 29:7.
22. Leer en Verbonden 45:71.

Ouderling Neil L. Andersen
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Macht in het priesterschap

Een man kan de gordijnen opendoen en het warme zonlicht in de kamer laten, maar die man bezit de zon niet, noch het licht of de warmte ervan.

Priesterschapszegeningen voor iedereen

Toen de kinderen in de avondmaalsdienst opgewekt het jeugdwerkliedje 'Omdat hier liefde is' zongen, glimlachte iedereen instemmend. Een moedige moeder van vijf kinderen luisterde aandachtig naar het tweede couplet: 'Ik heb een thuis dat dag en nacht gezegend is met priesterschapsmacht'.¹ Verdrietig dacht ze: mijn kinderen hebben nooit zo'n thuis gehad.²

Mijn boodschap aan deze getrouwe vrouw, en aan iedereen, is dat we dag en nacht 'gezegend [kunnen worden] met priesterschapsmacht', wat onze omstandigheden ook zijn.

Soms denken we bij de macht van het priesterschap al te gauw aan de mannen in de kerk. Het priesterschap is de macht en het gezag van God, gegeven tot zegen en heil van allen — mannen, vrouwen en kinderen.

Een man kan de gordijnen opendoen en het warme zonlicht in de kamer laten, maar die man bezit de zon niet, noch het licht of de warmte ervan. De zegeningen van het priesterschap zijn oneindig grootser dan degene die gevraagd is om de gave te bedienen.

Om de zegeningen, macht en beloften van het priesterschap in dit leven en het volgende te ontvangen, is een van de grote mogelijkheden en taken in het sterfelijk leven. Zijn wij ze waardig, dan verrijken de verordeningen van het priesterschap ons leven op aarde en bereiden ze ons voor op de magnifieke beloften van de toekomstige wereld. De Heer heeft gezegd: 'In de verordeningen [...] is de macht der goddelijkheid kenbaar.'³

God heeft bijzondere zegeningen voor iedereen die de kerknormen naleeft, zich laat dopen, de Heilige Geest ontvangt en geregeld aan het avondmaal deelneemt. De tempel voegt daar nog licht en kracht aan toe, met de belofte van het eeuwige leven.⁴

Alle verordeningen nodigen ons uit om ons geloof in Jezus Christus te vergroten en verbonden met God te sluiten en na te komen. Houden wij ons aan deze heilige verbonden, dan ontvangen wij priesterschapsmacht en -zegeningen.

Voelen we die priesterschapsmacht niet in ons leven, en zien we die niet onder de kerkleden die hun

verbonden nakomen? We zien het aan nieuwe bekeerlingen die uit de wateren van de doop komen en zich vergeven en rein voelen. We zien onze kinderen en jongeren meer acht slaan op de ingevingen en leiding van de Heilige Geest. We zien dat de verordeningen van de tempel een bron van kracht en een lichtbaken worden voor rechtschapen mannen en vrouwen over de hele wereld.

Afgelopen maand zag ik een jong echtpaar veel kracht ontleen aan de beloften van de verzegeling toen hun dierbare zoontje al een week na de geboorte overleed. Door de verordeningen van het priesterschap kreeg dit jonge paar, en krijgen wij allemaal, troost, kracht, bescherming, gemoedsrust en eeuwige beloften.⁵

Wat we weten over het priesterschap

Sommigen vragen misschien oprecht: 'Als de macht en de zegeningen van het priesterschap er voor iedereen zijn, waarom worden de verordeningen van het priesterschap dan alleen door mannen bediend?'

Toen een engel aan Nephi vroeg: 'Kent gij de goedgunstigheid Gods?' antwoordde Nephi eerlijk: 'Ik weet dat Hij zijn kinderen liefheeft; toch ken ik niet de betekenis van alle dingen.'⁶

Maar er is heel veel dat we wél weten over het priesterschap.

Allen zijn gelijk

We weten dat God al zijn kinderen liefheeft en dat Hij geen aannemer des persoons is. 'Hij verworpt niemand die tot Hem komt, [...] man [of] vrouw; en allen zijn voor God gelijk.'⁷

Zo zeker als wij weten dat Gods liefde 'gelijk' is voor zijn zoons en dochters, weten we ook dat Hij man en vrouw niet precies hetzelfde heeft geschapen. We weten dat het geslacht een essentieel kenmerk is van

iemands sterfelijke en eeuwige identiteit en doel. Beide geslachten hebben heilige taken gekregen.⁸

Vanaf het begin

Wij weten dat de Heer al vanaf het begin heeft vastgesteld hoe zijn priesterschap zou worden bediend. 'Het priesterschap werd eerst aan Adam gegeven.'⁹ Noach, Abraham en Mozes bedienden allen priesterschapsverordeningen. Jezus Christus was en is de grote Hogepriester. Hij riep apostelen. 'Niet u hebt Mij uitverkoren,' zei Hij, 'maar Ik heb u uitverkoren, en Ik heb u ertoe bestemd.'¹⁰ In onze tijd stuurde God hemelse boodschappers. Johannes de Doper, Petrus, Jakobus en Johannes herstelden door de profeet Joseph Smith het priesterschap op aarde.¹¹ Zo heeft onze Vader in de hemel zijn priesterschap verleend.¹²

Veel gaven van God

We weten dat de macht van het heilig priesterschap niet werkt zonder geloof, de Heilige Geest en geestelijke

gaven. In de Schriften worden we gewaarschuwd: 'En [ik spoor u aan] de gaven Gods niet te verloochenen, want het zijn er vele [...]. En er zijn verschillende wijzen waarop die gaven worden verleend; doch het is dezelfde God die [erin] werkt.'¹³

Kerkelijke normen naleven

We weten dat onze persoonlijke waardigheid altijd centraal zal staan bij het verrichten en ontvangen van priesterschapsverordeningen. Zuster Linda K. Burton, algemeen presidente van de zustershulpvereniging, heeft gezegd: 'Door rechtschapenheid komen wij in aanmerking [...] om priesterschapsmacht te ontvangen.'¹⁴

Denk bijvoorbeeld aan de plaag van pornografie die de wereld overspoelt. De waardigheidsnorm van de Heer staat geen pornografie toe onder hen die officieren in de priesterschapsverordeningen. De Heiland heeft gezegd:

'Wendt u af van uw [...] geheime gruwelen.'¹⁵

'De lamp van het lichaam is het oog. [...] Indien uw oog slecht is, zal geheel uw lichaam duister zijn.'¹⁶

'Een ieder, die een vrouw aanziet om haar te begeren, heeft in zijn hart reeds echtbreuk met haar gepleegd.'¹⁷

Onwaardig het avondmaal bedienen of rondzien, de zieken zalven of deelnemen aan andere priesterschapsverordeningen is, zoals ouderling David A. Bednar heeft gezegd, de naam van God ijdel gebruiken.¹⁸ Als iemand niet waardig is, mag hij niet officieren in priesterschapsverordeningen en moet hij na gebed met zijn bisschop spreken als eerste stap van zijn bekering en het weer onderhouden van de geboden.

Nederigheid

Wij weten dat de zegeningen van het priesterschap overvloedig aanwezig zijn in gezinnen waar een rechtschapen moeder en vader eensgezind leiding geven aan hun kinderen. Maar wij weten ook dat God diezelfde zegeningen in heel veel andere situaties maar al te graag verstrekt.¹⁹

Een moeder die de last draagt van de geestelijke én de materiële zorg voor haar gezin, heeft uitgelegd dat er ootmoed voor nodig is om haar huisonderwijzers te vragen om een van haar kinderen te zalven. Maar daar heeft ze met veel inzicht aan toegevoegd dat dit van haar niet meer ootmoed vergt dan van haar huisonderwijzers die zich voorbereiden om haar kind een zalving te geven.²⁰

De sleutels van het priesterschap

Wij weten dat de leden van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen, met de sleutels van het priesterschap die zij dragen, leiding geven aan het werk van de Heer op aarde. Ringpresidenten en bisschoppen krijgen priesterschapssleutels

specifiek voor hun geografische gezagsgebied. Zij roepen door openbaring mannen en vrouwen die ter steunverlening worden voorgesteld en worden aangesteld om gedelegeerd gezag uit te oefenen en te bedienen.²¹

We weten weliswaar veel van het priesterschap, maar omdat we het door de bril van het sterfelijk leven bekijken, krijgen we niet altijd een volledig begrip van Gods aanpak. Maar zijn voorzichtige herinnering ‘mijn gedachten zijn niet uw gedachten en uw wegen zijn niet mijn wegen,’²² verzekert ons dat wij metertijd met een eeuwige visie ‘de dingen zoals ze werkelijk zijn’²³ zullen zien en zijn volmaakte liefde beter zullen begrijpen.

Wij allen maken ons bereidwillig dienstbaar. Soms zijn we niet zo onder de indruk van onze roeping in de kerk en zouden we willen dat ons werd gevraagd om meer te doen. Andere keren zijn we dankbaar als het tijd is om ontheven te worden. Wij bepalen niet welke roeping we krijgen.²⁴ Dat leerde ik al vroeg in mijn huwelijk. Mijn vrouw, Kathy, en ik woonden in Florida. Op een zondag legde een raadgever in het ringpresidium uit dat zij de ingeving hadden gehad om Kathy als leerkracht in het ochtendseminarie te roepen.

‘Hoe doen we dat?’ vroeg ik. ‘We hebben kleine kinderen, het seminarie begint om vijf uur ’s morgens, en ik ben jongemannenpresident van de wijk.’

De raadgever glimlachte en zei: ‘Het komt wel goed, broeder Andersen. We roepen haar, en ontheffen u.’

En dat is wat er gebeurde.

De bijdrage die vrouwen leveren

Oprecht vragen om, en luisteren naar, de ideeën en zorgen die vrouwen uiten, is van essentieel belang in het leven, in het huwelijk en bij de opbouw van Gods koninkrijk.

Twintig jaar geleden vertelde ouderling M. Russell Ballard tijdens een algemene conferentie over een gesprek dat hij met de algemeen presidente van de zustershulpvereniging had gehad. Er was een vraag gesteld over jongeren voorbereiden op een zending door ze aan te moedigen tot een betere levenswijze. Zuster Elaine Jack zei met een glimlach: ‘Weet u, ouderling Ballard, de [vrouwen] van de kerk hebben misschien wel enkele goede suggesties [...] als u ernaar vraagt. We zijn [...] tenslotte hun moeder!’²⁵

President Thomas S. Monson heeft zijn hele leven al gevraagd om de inbreng van vrouwen, en heeft ernaar gehandeld. De vrouw die hem het meest beïnvloedde, was zuster Frances Monson. We missen haar erg. President Monson herinnerde afgelopen donderdag de algemene autoriteiten er nog aan hoeveel hij als bisschop had geleerd van de 84 weduwen in zijn wijk. Zij beïnvloedden zijn ambtsuitoefening als bisschop

Vany Parrella

en zijn verdere levenswijze sterk.

Het is dan ook niet verrassend dat aan de beslissing die president Monson na gebed nam over de verandering van de minimumleeftijd voor een zending veel overleg voorafging met de algemene presidiums van de zustershulpvereniging, de jongevrouwen en het jeugdwerk.

Bisschoppen, als u het voorbeeld van president Monson volgt, voelt u de leiding van de Heer die uw heilige werk nog overvloediger zal zegenen.

Wij hebben enkele jaren in Brazilië gewoond. Kort nadat we daar waren aangekomen, maakte ik kennis met Adelson Parrella, die zeventiger was, en zijn broer Adilson, die lid van ons ringpresidium was. Later maakte ik nog kennis met hun broer Adalton, die ringpresident was in Florianopolis, en een andere broer, Adelmo, die bisschop was. Ik was onder de indruk van het geloof van deze broers, en ik vroeg naar hun ouders.

De familie was 42 jaar eerder gedoopt in de Braziliaanse plaats Santos. Adilson Parrella zei: ‘Aanvankelijk leek vader erg enthousiast te zijn om lid van de kerk te zijn. Maar na [korte tijd] werd hij minderactief en vroeg hij onze moeder om niet meer naar de kerk te gaan.’

Adilson vertelde me dat zijn moeder kleding naaide voor omwonenden om de buskaartjes van de kinderen naar de kerk te betalen. De vier kleine jongens liepen samen bijna twee kilometer naar een andere stad, maakten een busrit van drie kwartier en liepen daarna nog eens twintig minuten naar de kerk.

Hoewel zuster Parrella niet meer met haar kinderen naar de kerk kon, las zij haar zoons en dochters voor uit de Schriften, leerde zij ze het evangelie en bad ze met hen. Hun eenvoudige woning was vervuld met de overvloedige zegeningen van de

priesterschapsmacht. De kleine jongens groeiden op, gingen op zending, volgden een opleiding en trouwden in de tempel. Hun woning werd vervuld van de zegeningen van het priesterschap.

Jaren later ging Vany Parrella als alleenstaande zuster voor haar eigen begiftiging naar de tempel. En nog later vervulde ze driemaal een zending in Brazilië. Ze is nu 84 jaar en haar geloof is de generaties die na haar kwamen nog steeds tot zegen.

Getuigenis en bekering

De kracht van Gods heilige priesterschap is te vinden in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Als u de kerknormen naleeft en deelneemt aan de verordeningen van het priesterschap, zal de Heer u meer kracht, gemoedsrust en een eeuwige visie geven. Wat uw situatie ook is, uw thuis zal ‘gezegend worden door de kracht van de priesterschapsmacht’, en de mensen om u heen zullen die zegeningen ook zelf willen ontvangen.

Als mannen en vrouwen, zusters en broeders, zoons en dochters van God, maken wij samen vooruitgang. Dat is onze kans, onze opdracht en onze

zegen. Dat is onze bestemming — om Gods koninkrijk voor te bereiden op de wederkomst van de Heiland. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. ‘Omdat hier liefde is’, *Kinderliedjes*, pp. 102–103.
2. Privémail, 5 augustus 2013.
3. Leer en Verbonden 84:20.
4. Zie Leer en Verbonden 138:37, 51.
5. Zie Leer en Verbonden 84:35; 109:22.
6. 1 Nephi 11:16–17.
7. 2 Nephi 26:33.
8. Zie ‘Het gezin: een proclamatie aan de wereld’, *Liahona*, november 2010, p. 129.
9. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), p. ; zie ook Leer en Verbonden 84:16; 107:40–53; 128:18, 21; Russell M. Nelson, ‘Lessons from Eve’, *Ensign*, november 1987, pp. 86–89.
10. Johannes 15:16.
11. Zie Geschiedenis van Joseph Smith 1:72; zie ook Leer en Verbonden 13; 27.
12. Zie M. Russell Ballard, ‘Let Us Think Straight’, (godsdienstoefening tijdens een onderwijsweek op de campus van de BYU, 20 augustus 2013); speeches.byu.edu. Ouderling Ballard heeft gezegd: ‘Waarom worden er mannen tot priesterschapambten geordend en geen vrouwen? President Gordon B. Hinckley heeft uitgelegd dat het de Heer was, niet de mens, “die bepaalde dat de mannen in zijn kerk het priesterschap moesten dragen”, en dat het ook de Heer was die vrouwen begiftigde met “vaardigheden om deze grote en wonderbaarlijke organisatie van de kerk en het koninkrijk van God te vervolledigen.” (‘Women of the Church’, *Ensign*, november

1996, p. 70.) Uiteindelijk komt het erop neer dat de Heer niet heeft geopenbaard waarom Hij de kerk zo heeft georganiseerd.’

13. Moroni 10:8.
14. Linda K. Burton, ‘Priesthood: A Sacred Trust to Be Used for the Benefit of Men, Women, and Children’ (toespraak gehouden tijdens een vrouwenconferentie aan de Brigham Young University, 3 mei 2013), <http://ce.byu.edu/cw/womensconference/pdf/archive/2013/lindaBurtonTalk.pdf>.
15. 3 Nephi 30:2.
16. Matteüs 6:22–23.
17. Matteüs 5:28; zie ook Alma 39:9. President Thomas S. Monson heeft gezegd: ‘Pornografie is bijzonder gevaarlijk en verslavend. Nieuwsgierig kijken naar pornografie kan aanzetten tot een verslavende gewoonte die tot stuitend materiaal en seksuele overtredding leidt. Vermijd pornografie tegen elke prijs.’ (Zie ‘Vorbereiding brengt zegeningen’, *Liahona*, mei 2010, p. 65.) ‘[Er] zijn [...] ook, en dat is zeer alarmierend, berichten over talloze individuen op het internet die het voor slechte en lage doeleinden gebruiken, waarvan pornografie een van de meest voorkomende is. Broeders en zusters, laat u daar niet mee in, want het zal de geest letterlijk vernietigen. Wees sterk. Wees rein. Mijd dergelijke verlagende en vernietigende beelden tegen elke prijs — waar ze ook zijn! Ik richt mijn waarschuwing tot iedereen, waar u ook bent.’ (‘Tot we elkaar weerzien’, *Liahona*, mei 2009, p. 113.) ‘Vermijd alles wat maar enigszins op porno lijkt. Het verdooft de geest en het holt het geweten uit. In de Leer en Verbonden staat: “Hetgeen niet opbouwt, is niet van God, en is duisternis” [Leer en Verbonden 50:23].’ (‘Trouw aan het geloof’, *Liahona*, mei 2006, p. 19.)
18. Zie David A. Bednar, *Act in Doctrine* (2012), p. 53.
19. Zie Dallin H. Oaks, ‘Priesterschapsgesag thuis en in de kerk’, *Liahona*, november 2005, pp. 24–27.
20. Privémail, 5 augustus 2013; zie Jakobus 5:14.
21. Zie Hebrëeën 5:4.
22. Jesaja 55:8.
23. Jakob 4:13.
24. Zie Leer en Verbonden 81:4–5. President Gordon B. Hinckley heeft gezegd: ‘Uw verantwoordelijkheid in uw taak is net zo serieus als mijn verantwoordelijkheid in mijn taak.’ Geen enkele kerkroeping in deze kerk is onbeduidend of onbelangrijk.’ (‘This Is the Work of the Master’, *Ensign*, mei 1995, p. 71.)
25. M. Russell Ballard, ‘Strength in Counsel’, *Ensign*, november 1993, p. 76.

David M. McConkie

Tweede raadgever in het algemeen zondagschoolpresidium

Met de macht en het gezag van God onderwijzen

De Heer heeft het iedere waardige heilige der laatste dagen vergund om zoals de Heiland les kunnen te geven.

Ik kan u niet zeggen hoe dankbaar wij zijn voor alle leerkrachten in de kerk. Wij houden van u en hebben veel vertrouwen in u. U bent een van de grote wonderen van het herstelde evangelie.

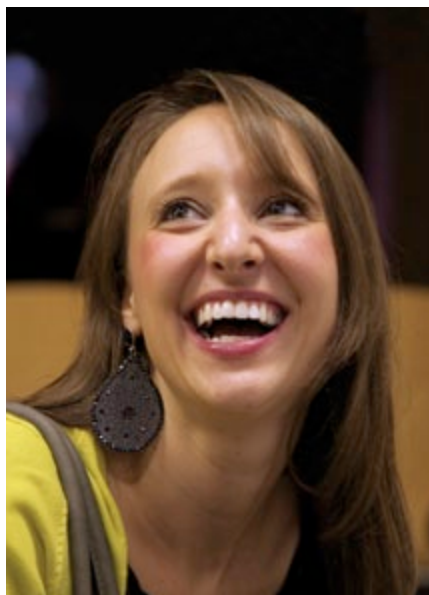
Het succes van de evangelieleerkracht die met de macht en het gezag van God onderwijst, berust op een geheim beginsel. Ik gebruik het woord *geheim* omdat alleen zij die een getuigenis hebben van een gebeurtenis die op een prachtige, heldere ochtend in de lente van 1820 plaatsvond, de beginselen kunnen begrijpen waarop het succes van een leerkracht berust.

In antwoord op het nederige gebed van een veertienjarige jongen ging de hemel open. God de eeuwige Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, verschenen aan de profeet Joseph Smith en spraken tot hem. De langverwachte herstelling van alle dingen was begonnen en het beginsel openbaring werd in onze bedeling voor altijd gevestigd. De boodschap van

Joseph, en onze boodschap aan de wereld, kan in twee woorden worden samengevat: 'God spreekt.' Hij sprak vroeger, Hij sprak tot Joseph en Hij zal tot u spreken. Dat maakt u anders dan alle andere leerkrachten in de wereld. Daarom kunt u niet falen.

U bent met de geest van profetie en openbaring geroepen en bent aangesteld met het gezag van het priesterschap. Wat houdt dat in?

Rome (Italië)

Ten eerste dat u in dienst van de Heer bent. Als zijn zaakgelastigde hebt u het gezag en bent u aangesteld om Hem te vertegenwoordigen en in zijn plaats te handelen. Als zijn zaakgelastigde hebt u recht op zijn hulp. U moet u afvragen: 'Wat zou de Heiland zeggen als Hij vandaag in mijn klas les gaf, en hoe zou Hij het zeggen?' Vervolgens moet u hetzelfde doen.

Die verantwoordelijkheid zorgt er misschien voor dat we ons onbekwaam of zelfs wat angstig voelen. Het pad is niet moeilijk. De Heer heeft het iedere waardige heilige der laatste dagen vergund om zoals de Heiland les te kunnen geven.

Ten tweede bent u geroepen om het evangelie van Jezus Christus te prediken. U moet niet in uw eigen ideeën of filosofie onderwijzen, zelfs niet vermengd met Schriftuur. Het evangelie is de 'kracht Gods tot behoud'¹ en wij kunnen alleen door het evangelie gered worden.

Ten derde wordt u geboden de beginselen van het evangelie te onderwijzen zoals ze in de standaardwerken van de kerk staan, de woorden van de huidige apostelen en profeten te onderwijzen en te onderwijzen volgens hetgeen de Heilige Geest u vertelt.

Dus waar beginnen we?

Het is onze eerste en voornaamste taak zo te leven dat we de Heilige Geest als gids en metgezel bij ons kunnen hebben. Toen Hyrum Smith in dit werk van de laatste dagen betrokken wilde zijn, zei de Heer: 'Zie, dit is uw werk: mijn geboden te onderhouden, ja, met geheel uw macht, verstand en kracht.'² Dat is het begin. De Heer heeft de heiligen in ieder tijdperk dezelfde raad gegeven als Hyrum.

Tot leerkrachten in deze tijd heeft het Eerste Presidium onlangs gezegd: 'Het belangrijkste daarbij is dat u

Arraiján (Panama)

dagelijks aandacht besteedt aan uw geestelijke voorbereiding, die onder meer bestaat uit gebed, Schriftstudie en gehoorzaamheid aan de geboden. Wij moedigen u aan u meer dan ooit tevoren met volle overgave toe te leggen op het naleven van het evangelie.³

Het is opmerkelijk dat het Eerste Presidium niet zei dat het werk van een leerkracht vooral moet bestaan uit het voorbereiden van de les of het aanleren van verschillende onderwijs-technieken. Natuurlijk moet u zich wel ijverig op iedere les voorbereiden en proberen te leren hoe u zo kunt lesgeven dat uw studenten hun keuzevrijheid kunnen gebruiken en het evangelie in hun hart kunnen toelaten. Maar het eerste en voornaamste deel van uw werk bestaat in uw persoonlijke, geestelijke voorbereiding. Als u die raad opvolgt belooft het Eerste Presidium: 'De Heilige Geest [zal] u laten weten wat u kunt doen. Uw eigen getuigenis zal groeien, uw

bekering zal diep geworteld raken en u zult gesterkt worden, zodat u opgewassen bent tegen de wisselvalligheden van het leven.'⁴

Wat kan een leerkracht zich nog meer aan zegeningen wensen?

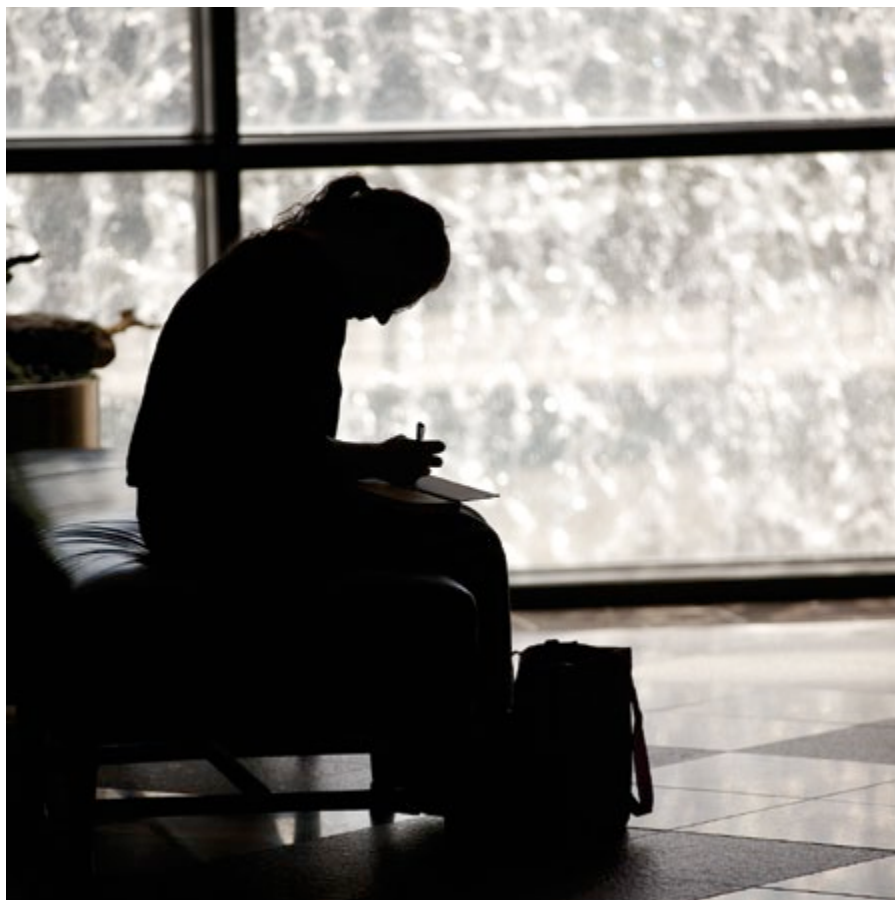
Verder heeft de Heer geboden dat wij zijn woord moeten trachten te verkrijgen voordat we trachten het te verkondigen.⁵ Wij moeten mannen en vrouwen met een zuiver begrip worden door de Schriften ijverig te onderzoeken en ze in ons hart te bewaren. Als u de Heer dan om hulp vraagt, zal Hij u zegenen met zijn Geest en zijn woord. U zult de macht Gods tot het overtuigen van mensen hebben.

Paulus zegt dat het evangelie op twee manieren tot de mens komt: in woorden en in kracht.⁶ De woorden van het evangelie staan in de Schriften en we kunnen die verkrijgen door ijverig te zoeken. De kracht van het evangelie manifesteert zich in het leven van hen die zo leven dat de

Heilige Geest hun metgezel is en die gehoor geven aan de ingevingen die ze ontvangen. Sommigen richten zich uitsluitend op het verkrijgen van het woord en worden experts in informatie verschaffen. Anderen verwaarlozen hun voorbereiding en hopen dat de Heer hen in zijn goedheid op de een of andere manier zal helpen om zich door hun les heen te worstelen. U kunt niet verwachten dat de Geest u zal helpen om zich de teksten en beginselen te herinneren die u niet bestudeerd hebt. Om met succes in het evangelie te onderwijzen moet u zowel het woord als de kracht van het evangelie hebben.

Alma begreep deze beginselen en verheugde zich in de zoons van Mosiah en hoe zij met kracht en gezag onderwezen. We lezen:

'Het waren mannen met een zuiver begrip en zij hadden de Schriften ijverig onderzocht, opdat zij het woord Gods mochten weten.

‘Maar dat was niet alles; zij hadden zich overgegeven aan veel gebed en vasten; daarom hadden zij [...] de geest van openbaring.’⁷

Vervolgens moet u leren luisteren. Ouderling Jeffrey R. Holland heeft zendelingen hierin onderwezen. Ik haal ouderling Holland aan, maar neem de vrijheid om de woorden *zendelingen* en *onderzoekers* te vervangen met de woorden *leerkrachten* en *leerlingen*: ‘De eerste taak van [leerkrachten] is naar de Geest te luisteren, maar de tweede is naar de [leerling] te luisteren. [...] Als we met onze geestelijke oren luisteren [...], zullen [onze leerlingen] ons vertellen welke lessen ze nodig hebben!’

Ouderling Holland vervolgde: ‘Het is gewoon zo dat [leerkrachten] zich nog te veel richten op het geven van een gemakkelijke, steeds terugkerende lesinhoud in plaats van op de [leerling] als individu.’⁸

Als u zichzelf en uw les naar uw beste kunnen hebt voorbereid, moet u bereid zijn uw plan los te laten. Als

de zachte ingevingen van de Heilige Geest komen, moet u de moed hebben om uw lesplan en uw aantekeningen aan de kant te schuiven en die ingevingen te volgen. Wanneer u dat doet, wordt de les die u geeft niet meer uw les maar de les van de Heiland.

Als u zich met volle overgave toelegt op het naleven van het evangelie, en de Schriften onderzoekt en in uw hart bewaart, zal diezelfde Heilige Geest die deze woorden aan de apostelen en profeten vanouds openbaarde, tot u van hun waarheid getuigen. Feitelijk zal de Heilige Geest ze opnieuw aan u openbaren. Als dat gebeurt, zijn de woorden die u leest niet meer alleen de woorden van Nephi of Paulus of Alma, maar worden het uw woorden. En als u dan onderwijst zal de Heilige Geest u alles in gedachten kunnen brengen. ‘Want het zal u in het uur zelf, ja, op het moment zelf, worden ingegeven wat gij zult zeggen.’⁹ Als dat gebeurt, merkt u dat u iets zegt wat u niet van

plan was. En als u dan let op wat u in uw les zegt, leert u iets van wat u zelf zegt. President Marion G. Romney heeft gezegd: ‘Ik weet het altijd als ik met de inspiratie van de Heilige Geest spreek, want dan leer ik altijd iets van wat ik heb gezegd.’¹⁰ Denk eraan, een leerkracht is ook een leerling.

Ten slotte moet u een onafhankelijke getuige zijn van wat u leert en niet slechts een echo van de woorden in een lesboek of van de gedachten van anderen. Als u zich vergast aan de woorden van Christus en ernaar streeft u meer dan ooit tevoren toe te leggen op het naleven van het evangelie, zal de Heilige Geest tot u getuigen dat de dingen die u onderwijst waar zijn. Dat is de geest van openbaring, en diezelfde Geest zal uw boodschap tot in het hart voeren van wie ernaar verlangt en ze wil ontvangen.

Ik wil sluiten waar ik begonnen ben — in het heilige bos. Omwille van wat er daar niet zo lang geleden op een mooie lentemorgen plaatsvond, kunt u aanspraak maken op de macht en het gezag van God om te onderwijzen. Daarvan getuig ik plechtig in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Romeinen 1:16.
2. Leer en Verbonden 11:20.
3. Het Eerste Presidium. In: *Het evangelie onderwijzen naar het voorbeeld van de Heiland (handleiding voor Kom hier, volg Mij: leermiddelen voor jongeren, 2012)*, p. 2.
4. Het Eerste Presidium. In: *Het evangelie onderwijzen naar het voorbeeld van de Heiland*, p. 2.
5. Zie Leer en Verbonden 11:21.
6. Zie 1 Tessalonicenzen 1:5.
7. Alma 17:2-3.
8. Jeffrey R. Holland, ‘The Divine Companionship’ (toespraak gehouden in de instructiebijeenkomst voor nieuwe zendingspresidenten, 26 juni 2009), pp. 7, 8, Bibliotheek voor kerkgeschiedenis, Salt Lake City; cursivering in origineel.
9. Leer en Verbonden 100:6.
10. Marion G. Romney. In: Boyd K. Packer, *Teach Ye Diligently* (1975), p. 304.

Ouderling Kevin S. Hamilton
van de Zeventig

Voortdurend vasthouden

Mogen we ons voortdurend vasthouden aan de ijzeren roede die ons naar de nabijheid van onze hemelse Vader leidt.

Mijn vader kon zich de dag en zelfs het uur herinneren dat zijn ouderlijk gezin — vader, moeder en vier kinderen — de kerk verliet. Velen van hen keerden nooit weer. Hij was een diaken van dertien. En in die tijd woonden gezinnen 's ochtends de zondagsschool bij en 's middags de avondmaalsdienst. Op een prachtige lentedag kwamen ze na de zondagsschool weer thuis. Tijdens het middagmaal vroeg zijn moeder eenvoudigweg aan zijn vader: 'Wat denk je, lieverd? Zullen we vanmiddag de avondmaalsdienst bijwonen of samen een tochtje maken op het platteland?'

Mijn vader had de avondmaalsdienst nooit als facultatief beschouwd, maar de tieners en hij gingen rechtop zitten en luisterden aandachtig. Het tochtje op het platteland die middag was waarschijnlijk een aangename gezinsactiviteit, maar die kleine beslissing werd het begin van een nieuwe koers die het gezin uiteindelijk op een ander pad bracht, weg van de veiligheid, bescherming en zegeningen van de kerk.

Het visioen dat de profeet Lehi uit het Boek van Mormon aan zijn gezin vertelde, bevat een goede raad voor

wie er in deze tijd toe worden verleid een ander pad te kiezen. Hij 'zag een ontelbare schare mensen, waarvan velen zich naar voren drongen om het pad te bereiken, dat naar de boom voerde, waarbij [hij] stond.

'En [...] zij [kwamen] naar voren en [betraden] het pad dat naar de boom voerde.

'En [...] er [steeg] een mist van duisternis op [...] waardoor zij die zich op het pad hadden begeven hun weg kwijtraakten, zodat zij afdwaalden en verloren gingen.'¹

Lehi zag ook een tweede groep 'naar voren [...] dringen, en zij kwamen en grepen het uiteinde van de roede van ijzer vast; en zij drongen naar voren door de mist van duisternis heen, zich vastklampende aan de roede van ijzer, totdat zij tevoorschijn kwamen en van de vrucht van de boom namen.' Maar helaas, 'toen zij van de vrucht van de boom hadden genomen, keken zij om zich heen alsof zij zich schaamden' door mensen in 'een groot en ruim gebouw' die 'spottende gebaren [maakten] en met hun vinger [wezen] naar hen die de vrucht hadden bereikt en ervan namen.' Ze 'geraakten op verboden

paden en gingen verloren'.² Ze konden niet of wilden misschien niet tot het einde toe volharden.

Maar er was ook een derde groep die de boom niet alleen bereikte, maar ook achteraf niet afviel. Er staat in de Schriften dat zij 'naar voren [drongen], zich voortdurend vasthoudende aan de roede van ijzer, totdat zij tevoorschijn kwamen en neervielen en van de vrucht van de boom namen.'³ De ijzeren roede was de enige bescherming en veiligheid die deze groep mensen kon vinden en ze hielden zich er voortdurend aan vast. Ze weigerden los te laten, zelfs niet voor een eenvoudig zondagstochtje op het platteland.

Over deze groep heeft ouderling David A. Bednar gezegd: 'De belangrijkste zinsnede in dit vers is "zich voortdurend vasthoudende"

aan de ijzeren roede. Misschien las *en* bestudeerde *en* onderzocht deze derde groep mensen de woorden van Christus wel *voortdurend*. [...] Dat is de groep waar jij en ik toe willen behoren.⁴

Als lid van Gods kerk in deze tijd hebben we verbonden gesloten om Jezus Christus te volgen en Gods geboden te onderhouden. Met onze doop beloofden we als getuige van de Heiland op te treden,⁵ de zwakken en behoeftigen te helpen,⁶ de geboden van God te onderhouden en ons zo nodig te bekeren, want zoals de apostel Paulus heeft gezegd: 'Allen hebben gezondigd en derven de heerlijkheid Gods.'⁷

Elke week hebben we de mogelijkheid de avondmaalsdienst bij te wonen waar we deze verbonden kunnen hernieuwen door van het brood en water van het avondmaal te nemen. Met deze eenvoudige handeling kunnen we opnieuw plechtig beloven dat we Jezus Christus zullen volgen en ons zullen bekeren als we tekortschieten. God belooft ons van zijn kant dat zijn Geest ons zal leiden en beschermen.

Uit *Predik mijn evangelie* leren onze zendelingen dat we door onze kerkdiensten bij te wonen openbaring en een getuigenis ontvangen:

'Doordat we gezamenlijk de eredienst bijwonen, versterken we elkaar. We worden versterkt door onze omgang met vrienden en familieleden. We worden in ons geloof gesterkt door onze Schriftstudie doordat we meer te weten komen over het herstelde evangelie.'⁸

U vraagt zich misschien af waarom we drie afzonderlijke bijeenkomsten hebben op zondag en waarom ze alle drie belangrijk zijn. Laten we deze drie bijeenkomsten even nader bekijken:

- De avondmaalsdienst maakt het mogelijk om van het avondmaal te nemen. We hernieuwen onze verbonden, we ontvangen een grotere mate van de Geest en worden daarbij ook nog eens onderwezen en opgebouwd door de Heilige Geest.
- Tijdens de zondagsschool onderwijzen we 'elkaar in de leer van het koninkrijk'⁹ opdat allen 'worden opgebouwd en [zich tezamen] verblijden.'¹⁰ We ontvangen grote kracht en gemoedsrust als we de leerstellingen van het herstelde evangelie begrijpen.
- In de priesterschap leren mannen en jongemannen hun plicht kennen¹¹ en worden ze 'volmaakter [...] onderricht'.¹² De ZHV-bijeenkomst geeft de vrouwen van de kerk de

kans om 'hun geloof [...] te vergroten, [hun] gezinnen te sterken en mensen in nood te dienen.'¹³

Onze jongevrouwen en kinderen hebben zo ook hun eigen klasjes waar zij in het evangelie onderwezen worden ter voorbereiding op de belangrijke taken die hen te wachten staan. In deze afzonderlijke en toch met elkaar verbonden bijeenkomsten, bestuderen we de leerstellingen, voelen we de Geest en dienen we elkaar. We dienen ernaar te streven alle zondagse bijeenkomsten bij te wonen, al kan er een uitzondering gemaakt worden wegens afstand, reiskosten of gezondheid. Ik belooft dat u met grote vreugde en rust gezegend zult worden door uw aanbidding tijdens deze drie uur.

Ons gezin heeft besloten al onze zondagse bijeenkomsten bij te wonen. We hebben gemerkt dat dit ons geloof versterkt en ons begrip van het evangelie vergroot. We voelen ons goed over de beslissing om onze kerkdiensten bij te wonen, vooral wanneer we thuiskomen en onze sabbatheiliging voortzetten. Zelfs op vakantie wonen we alle diensten bij. Een van onze dochters schreef ons onlangs dat ze naar de kerk was geweest in een stad waar ze op reis was. Ze voegde eraan

toe: 'Ja, papa, ik heb de bijeenkomsten alle drie bijgewoond.' We weten dat ze voor deze goede beslissing gezegend werd.

We moeten allemaal keuzes maken bij het heiligen van de sabbat. Er zal altijd wel een 'goede' activiteit zijn die we kunnen en moeten opofferen om het betere, namelijk de bijeenkomsten bijwonen, te kiezen. Dit is een manier waarop de tegenstander 'hun ziel [bedriegt] en [...] hen bedachtzaam ter helle [voert].'¹⁴ Hij gebruikt 'goede' activiteiten ter vervanging van 'betere' of zelfs 'de beste' activiteiten.¹⁵

De ijzeren roede voortdurend vasthouden betekent indien mogelijk alle zondagse bijeenkomsten bijwonen: de avondmaalsdienst, de zondagsschool en de priesterschap of zustershulpvereniging. Onze kinderen en jongeren bezoeken het jeugdwerk, de jongemannen of de jongevrouwen. We horen nooit te kiezen welke bijeenkomsten we wel en welke we niet zullen bijwonen. We houden ons gewoon vast aan het woord van God door te aanbidden en onze diensten bij te wonen.

De ijzeren roede voortdurend vasthouden betekent dat we ernaar streven al Gods geboden te onderhouden, dagelijks persoonlijk en gezinsgebed te houden en de Schriften dagelijks te bestuderen.

Ons voortdurend vasthouden hoort bij de leer van Christus, zoals in het Boek van Mormon staat. We oefenen geloof in Jezus Christus, bekeren ons van onze zonden en veranderen ons hart. Dan volgen we Hem naar de wateren van de doop en ontvangen we de bevestigende gave van de Heilige Geest, die ons leidt en vertroost. Vervolgens streven we tot het einde toe voorwaarts, ons vergastend aan het woord van Christus, zoals Nephi leerde.¹⁶

Broeders en zusters, wij zijn een verbondsvolk. We sluiten en onderhouden bereidwillig verbonden en ons is beloofd dat we 'alles wat [de] Vader heeft' zullen ontvangen.¹⁷ Als we ons voortdurend vasthouden aan de ijzeren roede door onze verbonden na te komen, worden we gesterkt tegen de wereldse verleidingen en gevaren. We zullen door dit sterfelijke leven met al zijn moeilijkheden heen kunnen komen en uiteindelijk de boom met de vrucht die 'zeer kostbaar en zeer begerenswaardig is boven alle andere vruchten' bereiken.¹⁸

Gelukkig huwde mijn vader een getrouwe vrouw die hem aanmoedigde terug te keren naar de kerk van zijn jeugd en het pad weer te bewandelen. Hun getrouwe leven is hun kinderen, kleinkinderen en inmiddels zelfs achterkleinkinderen tot zegen geweest.

Zoals de eenvoudige beslissing om een van hun zondagse bijeenkomsten niet bij te wonen een groot verschil maakte in het leven van mijn grootouders, hebben onze dagelijkse beslissingen grote invloed op ons leven. Een beslissing die erg klein lijkt, zoals de avondmaalsdienst wel of niet

bijwonen, kan verstrekkende en zelfs eeuwige gevolgen hebben.

Mogen we steeds kiezen om ijverig te zijn en de grote zegeningen en bescherming van het samenkomen en het naleven van verbonden ontvangen. Mogen we ons voortdurend vasthouden aan de ijzeren roede die ons naar de nabijheid van onze hemelse Vader leidt. Dat is mijn gebed in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. 1 Nephi 8:21–23.
2. 1 Nephi 8:24–28.
3. 1 Nephi 8:30; cursivering toegevoegd.
4. David A. Bednar, 'A Reservoir of Living Water' (Church Educational System, toespraak tijdens een haardvuuravond, 4 februari 2007), pp. 8–9; speeches.byu.edu.
5. Zie Mosiah 18:9.
6. Zie Leer en Verbonden 81:5.
7. Romeinen 3:23.
8. *Predik mijn evangelie: handleiding voor zendingswerk* (2004), p. 78.
9. Leer en Verbonden 88:77.
10. Leer en Verbonden 50:22.
11. Zie Leer en Verbonden 107:99.
12. Leer en Verbonden 88:78.
13. *Handboek 2: de kerk besturen* (2010), 9.1.1.
14. 2 Nephi 28:21.
15. Zie Dallin H. Oaks, 'Goed, beter, best', *Liahona*, november 2007, pp. 104–108.
16. Zie 2 Nephi 31:20.
17. Leer en Verbonden 84:38.
18. 1 Nephi 15:36.

Ouderling Adrián Ochoa
van de Zeventig

Kijk omhoog

*Dit is de tijd om op te zien naar de Bron van waarheid.
We moeten ervoor zorgen dat ons getuigenis sterk is.*

Toen ik acht was, werd ik met twee neven naar een nabijgelegen plaats gestuurd om boodschappen voor de volgende twee weken te doen. Als ik daar aan terugdenk, verbaas ik me over het vertrouwen dat mijn oma, tante en oom in ons hadden. De ochtendlucht was helder en licht toen we met onze kleine karavaan van drie paarden aan de rit begonnen.

Midden op de prairie hadden we het schitterende idee om af te stijgen en te gaan knikkeren. En dat spel duurde heel lang. We waren zo verdiept in ons spel dat we de 'tekenen der tijden' boven ons hoofd niet zagen toen donkere wolken de hemel bedekten. Tegen de tijd dat we beseften wat er aan de hand was, hadden we niet eens meer de tijd om onze paarden te bestijgen. De zware regen en hagel kwamen zo hard op ons neer dat het enige wat we konden bedenken was de paarden te ontzadelen en te schuilen onder de zadeldekens.

Zonder paarden, nat en koud, vervolgden we onze reis zo snel mogelijk. Toen we onze bestemming bereikten, zagen we dat de brede straat die de stad in voerde, was overstromd, en dat deze als een rivier op ons afkwam. We hadden nog maar één keus, en dat was onze dekens laten vallen en over het prikkeldraad klimmen dat

om de stad heen gespannen was. Het was al laat op de avond toen we moe, pijnlijk en doorweekt om onderdak vroegen bij het eerste huis dat we tegenkwamen. De behulpzame ouders van het jonge gezin droogden ons af, gaven ons heerlijke bonenburrito's, en stopten ons vervolgens in bed in een slaapkamer voor ons alleen. We ontdekten al gauw dat die kamer een vlakke aarden vloer had, dus kregen we nog een schitterend idee. We trokken een cirkel op de vloer en vervolgden onze knikerspelletjes tot we op de grond in slaap vielen.

Als kinderen dachten we alleen maar aan onszelf. We dachten niet aan onze dierbaren die wanhopig naar ons op zoek waren. Als we dat wél gedaan hadden, hadden we nooit onze reis voor zoiets nutteloos onderbroken. En als we verstandiger waren geweest, hadden we naar de lucht gekeken, hadden we gezien dat er wolken aankwamen, en hadden we een hoger tempo ingezet om de storm voor te blijven. Nu ik wat meer ervaring heb, denk ik altijd: vergeet niet omhoog te kijken.

Door het avontuur met mijn neven heb ik op de tekenen der tijden leren letten. We leven in de stormachtige, gevaarlijke tijden die Paulus heeft beschreven: 'De mensen zullen

zelfzuchtig zijn, [...] aan hun ouders ongehoorzaam, ondankbaar, [...] lasteraars, onmatig, [...] met meer liefde voor genot dan voor God' (2 Timoteüs 3:2-4).

Ouderling Dallin H. Oaks heeft over deze tijd gezegd: 'Onze voorbereiding [...] moet zowel stoffelijk als geestelijk zijn. [...] En de voorbereiding die er waarschijnlijk het meest bij inschiet, is die welke minder zichtbaar en moeilijker is — de geestelijke.' ('Voorbereiding op de wederkomst', *Liahona*, mei 2004, p. 9.) Met andere woorden, vergeet niet omhoog te kijken.

Gezien de dringende behoefte aan geestelijke voorbereiding in zo'n gevaarlijke tijd, wil ik een woord van waarschuwing laten horen over een invloedrijk teken des tijds. In mijn beroep had ik veel te maken met techniek, dus ik zie de waarde ervan in, in het bijzonder communicatie. We hebben nu zoveel informatie voor het grijpen. Maar het internet staat ook vol met vuiligheid en misleidende informatie. De techniek heeft toegevoegde waarde voor onze vrijheid van meningsuiting, maar geeft ondeskundige bloggers een valse schijn van geloofwaardigheid gebaseerd op het aantal lezers. Daarom moeten we nu meer dan ooit dit eeuwige beginsel in gedachten houden: 'Zo zult gij hen dan aan hun vruchten kennen' (Matteüs 7:20).

Ik waarschuw u vooral om niet naar onwelvoeglijke beelden te kijken of aandacht te schenken aan hen die Christus en de profeet Joseph Smith vals beschuldigen. Beide hebben dezelfde uitwerking: verlies van de Heilige Geest en zijn beschermende, ondersteunende kracht. Daar komen verdorvenheid en ongelukkige gevoelens uit voort.

Mijn geliefde broeders en zusters, als u ooit iets tegenkomt wat u doet

Brasilia (Brazilië)

twifelen aan uw getuigenis van het evangelie, dan smeed ik u omhoog te kijken. Zie op naar de Bron van alle wijsheid en waarheid. Voed uw geloof en getuigenis met Gods woord. Er zijn mensen in de wereld die uw geloof willen ondermijnen door leugens met halve waarheden te vermengen. Daarom is het van essentieel belang dat u de Geest altijd waardig blijft. Het gezelschap van de Heilige Geest is meer dan een prettig gemak: het is essentieel om geestelijk te overleven. Als u de woorden van Christus koestert en goed luistert naar de ingevingen van de Geest, wordt u niet misleid (zie Matteüs naar Joseph Smith 1:37). Dat moeten wij doen.

Jezus Christus, die volmaakt was, en Joseph Smith, die toegaf dat hij niet volmaakt was, werden allebei gedood door mensen die hen vals beschuldigden en hun getuigenis niet wilden aanvaarden. Hoe kunnen we weten dat hun getuigenis waar is, dat Jezus Christus de Zoon van God is, en dat Joseph Smith een waar profeet is?

‘Aan hun vruchten zult gij hen kennen.’ Kunnen er goede vruchten aan een slechte boom groeien? Ik ben ervan overtuigd dat mijn Verlosser mijn zonden heeft vergeven en mij heeft bevrijd van mijn juk, wat mij gelukkiger maakt dan ik ooit voor mogelijk had gehouden. En ik weet dat Joseph Smith een profeet was omdat ik de eenvoudige belofte in het Boek van Mormon heb toegepast: ‘[Vraag het] God, de eeuwige Vader, in de naam van Christus’ (Moroni 10:4). Of, eenvoudiger gezegd: kijk omhoog.

Sommige mensen beweren dat je tastbaar bewijs moet hebben om te geloven in de opstanding van Christus of de waarheid van zijn herstelde evangelie. Voor die mensen haal ik de woorden aan die Alma tot Korihor sprak, die probeerde anderen

over te halen om niet te geloven: ‘Gij hebt tekens genoeg gehad; wilt gij uw God verzoeken? Wilt gij zeggen: Toon mij een teken, terwijl gij het getuigenis hebt van al dezen, uw broeders, en ook van al de heilige profeten? De Schriften zijn u voorgelegd’ (Alma 30:44).

U en ik zijn het levende bewijs van de verlossing door de Heiland. Wij zijn het levende bewijs van de zending van de profeet Joseph en de getrouwheid van die heiligen van het eerste uur die hun getuigenis behielden. De Kerk van Jezus Christus heeft zich nu over de hele wereld uitgebreid en groeit als nooit tevoren. Zij wordt net als in de tijd van Christus omarmd door nederige mensen die niet hoeven te zien en aan te raken om te geloven.

Niemand weet wanneer de Heer wederkomt. Maar we leven in een gevaarlijke tijd. Dit is de tijd om op te zien naar de Bron van waarheid. We moeten ervoor zorgen dat ons getuigenis sterk is.

Maar terug naar mijn verhaal. Mijn neven en ik werden ’s ochtends wakker op een zonnige dag met een prachtige lucht. Er klopte een man aan die op zoek was naar drie vermiste jongens. Hij zette ons op paarden, en we keerden over dezelfde prairie terug naar huis. Ik zal nooit vergeten wat we op weg naar huis zagen: heel

veel mensen die in de nacht naar ons op zoek waren geweest en die met hun trekkers en auto’s in de modder vast waren komen te zitten. Ze hadden hier een zadel en daar een paard gevonden, en toen ze ons naar huis zagen terugkeren, kon ik hun opluchting en liefde voelen. Toen we in onze woonplaats aankwamen, wachtten er veel mensen op ons, en vooraan stonden mijn lieve oma, en mijn oom en tante. Ze omhelsden ons en weenden tranen van vreugde omdat hun verloren kinderen gevonden waren. Wat een geweldige herinnering voor mij dat onze liefhebbende hemelse Vader ons indachtig is. Hij kijkt vol verwachting uit naar onze thuiskomst.

Overal om ons heen verschijnen er tekenen dat er stormen op til zijn. Laten we omhoog kijken en ons voorbereiden. Een sterk getuigenis biedt veiligheid. Laten we dagelijks ons getuigenis koesteren en versterken.

Ik weet dat we als gezin voor eeuwig samen kunnen zijn, dat onze liefhebbende hemelse Vader met uitgestrekte armen op ons, zijn kinderen, wacht. Ik weet dat Jezus Christus, onze Redder, leeft. Net als gold voor Petrus, heeft vlees en bloed mij dat niet geopenbaard, maar mijn Vader, die in de hemel is (zie Matteüs 16:15–19). In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

Ouderling Terence M. Vinson
van de Zeventig

Dichter tot God komen

Onze Heiland wil dat we zoveel van Hem houden dat we onze wil op die van Hem afstemmen.

Ons zesjarige kleinzootje, Oli, die me liefkozend ‘Poppie’ noemt, moest iets uit de auto halen. Zijn vader stond binnen en haalde de auto met zijn afstandsbediening van het slot af zonder dat Oli het merkte. Toen Oli terugliep, deed hij hem weer op slot. Oli rende met een grote glimlach op zijn gezicht terug naar binnen!

Het hele gezin vroeg hem: ‘Hoe heb je de auto van het slot afgehaald en weer op slot gedaan?’ Hij glimlachte even.

Onze dochter, zijn moeder, zei: ‘Misschien lijkt het op wat Poppie altijd doet. Misschien heb je magische krachten, net als hij.’

Toen het een paar minuten later nog eens gebeurde, gaf hij als volgt antwoord op de andere vragen over zijn nieuwe vaardigheden: ‘Het is supergaaf! Volgens mij komt het doordat Poppie van me houdt en een van mijn beste vrienden is, en omdat hij voor me zorgt!’

Ik voel mij gezegend dat ik mag weten dat trouwe leden in Afrika, Papoea-Nieuw-Guinea, Australië, Nieuw-Zeeland en in Oceanië wonderbaarlijke dingen hebben meegeemaakt. Ik ben het met Oli eens — ik denk dat het komt doordat die trouwe mensen zich net zo over hun hemelse

Vader en de Heiland voelen als Oli zich over mij voelt. Zij hebben God lief en beschouwen Hem als hun Vriend. En Hij zorgt voor hen.

De leden van de kerk hebben recht op een geestelijk getuigenis; velen van hen ontvangen die ook en sluiten heilige verbonden om de Heer te volgen. Desondanks komen sommigen dichter tot Hem en anderen niet. Tot welke categorie behoort u?

God dient het middelpunt van onze gedachtegang te zijn — wij moeten ons op Hem richten. Is dat het geval? Of is hij altijd of soms ver van de gedachten en voornemens van ons hart? (Zie Mosiah 5:13). Let op dat niet alleen de gedachten van ons hart ertoe doen, maar ook de ‘overleggingen’. Op welke manier weerspiegelen ons gedrag en onze daden de integriteit van onze overleggingen?

Onze zoon Ben stelde toen hij als zestienjarige een toespraak in de ringconferentie hield de volgende vraag: ‘Hoe zou u zich voelen als iemand u elke week iets belooft en de belofte nooit nakomt?’ Hij ging verder: ‘Menen we wel echt wat we beloven als we van het avondmaal nemen en ons verbinden om zijn geboden te onderhouden en Hem altijd indachtig zullen zijn?’

De Heer vertelt ons hoe we Hem en zijn schragende macht indachtig

kunnen zijn. We zitten namelijk allemaal in hetzelfde schuitje dat tegenspoed heet (zie Alma 32:6). Als ik terugblik op de beproevingen die ik heb doorstaan, ben ik er duidelijk door gegroeid en heb ik meer begrip en empathie ontwikkeld. Zo ben ik dichter tot mijn hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, gekomen, met ervaringen en louteringen die in mijn hart zijn gegrift.

De leiding en aanwijzingen van de Heer zijn van essentieel belang. Hij gaf de broeder van Jared de oplossing voor een van zijn twee problemen door aan hem uit te leggen hoe hij frisse lucht kon krijgen in de boten die hij zo trouw gebouwd had (zie Ether 2:20). Maar opvallend genoeg loste de Heer het probleem van de lichtvoorziening niet op. Hij maakte zelfs duidelijk dat de weersomstandigheden dusdanig zouden zijn dat licht onontbeerlijk zou zijn. Hij zou de winden, de regens en de watervloeden uitzenden (zie Ether 2:23–24).

Waarom deed Hij dat? En waarom waarschuwt Hij ons tegen gevaar als Hij het gevaar eenvoudigweg tegen kan houden? President Wilford Woodruff heeft eens verteld dat hij door de Geest werd gewaarschuwd om het rijtuig te verplaatsen waar zijn gezin in sliep. Toen hij dat gedaan had, zag hij dat een grote boom door een wervelwind ontworteld werd en precies op de plek viel waar het rijtuig had gestaan (zie *Leringen van kerkpresidenten: Wilford Woodruff* [2004], p. 49).

In beide voorbeelden had God de weersomstandigheden aan kunnen passen om het gevaar uit te schakelen. Maar dat is het nu juist. In plaats van het probleem zelf op te lossen, wil de Heer dat wij geloof ontwikkelen, waarmee we een beroep op Hem doen en Hem vertrouwen. Dan voelen we zijn liefde vaker, sterker, duidelijker en persoonlijker. Dan worden we één met Hem en gaan we meer op Hem lijken. Wij hebben als doel om zoals Hij te worden. In feite is dat zijn heerlijkheid en zijn werk (zie Mozes 1:39).

Er was eens een jongetje dat het zand achter zijn huis glad probeerde te strijken, zodat hij er met zijn auto'tjes op kon spelen. Maar er stond een grote kei in de weg. De jongen duwde en trok uit alle macht, maar hoe hard hij het ook probeerde, de kei bewoog niet.

Zijn vader keek een tijdje toe en zei toen tegen zijn zoon: 'Je moet al je kracht gebruiken om zo'n grote kei te verplaatsen.'

'Ik heb al mijn kracht gebruikt!'

Zijn vader corrigeerde hem: 'Nee, hoor. Je hebt mij nog niet om hulp gevraagd!'

Samen bogen ze zich over de kei en verlegden die zonder moeite.

De vader van mijn vriend Vaiba Rome, de eerste ringpresident van Papoea-Nieuw-Guinea, had ook

Colleyville (Texas, VS)

geleerd dat hij zijn hemelse Vader in moeilijke tijden om hulp kon vragen. Hij en de andere dorpelingen konden alleen rondkomen als de oogst goed was. Op een dag stak hij een vuur aan, zodat hij op zijn gedeelte van de dorpsakker met zaaien kon beginnen. Aan het vuur was echter een lange, hete periode voorafgegaan, en de gewassen waren erg droog. Dus begon zijn vuur veel op dat van president Monson te lijken, wat onze profeet zelf in de vorige algemene conferentie heeft beschreven (zie Thomas S. Monson, 'Door gehoorzaamheid ontvangen we zegeningen', *Liahona*, mei 2013, pp. 89–90). Het verspreidde zich over de weilanden en struiken en er ontstond 'een monsterlijk groot vuur', aldus zijn zoon. Hij was bang dat het vuur zijn dorpsgenoten en mogelijk hun gewassen zou bereiken. Als die in rook zouden opgaan, zou hij voor de dorpsraad moeten verschijnen. Toen hij merkte dat hij het vuur niet kon blussen, dacht hij aan de Heer.

Dit is wat zijn zoon, mijn goede vriend, zei: 'Hij knielde op de heuvel in de struiken en vroeg zijn hemelse Vader om het vuur te blussen.' Plotse-ling verscheen er een grote, zwarte wolk boven de plek waar hij bad en begon het heel hard te regenen, maar alleen daar waar het vuur brandde. Toen hij om zich heen keek, zag

hij dat de lucht overal helder was, behalve boven de vlammen. Hij kon haast niet geloven dat de Heer het gebed van een eenvoudig man als hij had verhoord. Hij knielde weer neer en huilde als een klein kind. Hij zei dat hij zich nog nooit zo heerlijk had gevoeld' (zie Alma 36:3).

Onze Heiland wil dat we zoveel van Hem houden dat we onze wil op die van Hem afstemmen. Dan kunnen we zijn liefde voelen en zijn heerlijkheid begrijpen. En dan kan Hij ons zegenen, want dat wil Hij graag. Dat overkwam Nephi, de zoon van Helaman, die zoveel vooruitgang had gemaakt dat de Heer hem onvoorwaardelijk vertrouwde. Daarom kon hij elke zegening krijgen waar hij om vroeg (zie Helaman 10:4–5).

In *Het leven van Pi*, een roman van Yann Martel, uit de held zijn gevoelens over Christus: 'Ik kon Hem maar niet uit mijn hoofd zetten. En nu nog steeds niet. Ik heb drie dagen lang aan Hem gedacht. Hoe meer Hij me lastig viel, hoe minder ik Hem kon vergeten. En hoe meer ik over Hem te weten kwam, hoe minder ik Hem wilde verlaten' ([2001], p. 57).

Dat is precies hoe ik me over de Heiland voel. Hij is altijd dichtbij, met name op heilige plaatsen en in tijd van nood; en soms lijkt het net alsof Hij me onverwachts op mijn schouder tikt en tegen me zegt dat Hij

van me houdt. Op mijn eigen onvolmaakte wijze kan ik Hem mijn liefde tonen door Hem mijn hart te geven (zie LV 64:22, 34).

Een paar maanden geleden zat ik naast ouderling Jeffrey R. Holland, terwijl hij zendelingen aan de zendingengebieden toeweest. Toen we weggingen, wachtte hij op me. Toen we verder liepen, sloeg hij zijn arm om mij heen. Ik merkte op dat hij dat ook al een keer in Australië had gedaan. Hij zei: 'Dat doe ik omdat ik om je geef.' Ik wist dat het waar was.

Volgens mij zou de Heiland, als we het voorrecht hadden om letterlijk met Hem mee te wandelen, op diezelfde manier zijn arm om ons heen slaan.

Net zoals de Emmaüsgangers zou ons hart in ons branden (zie Lucas 24:32). Dit is zijn boodschap: 'Komt en gij zult het zien' (Johannes 1:40). Die uitnodiging aan ons om Hem toe te staan zijn arm om ons heen te slaan en met ons op te lopen is tot een ieder van ons persoonlijk gericht.

Mogen wij allen zo zelfverzekerd zijn als Enos, die in het laatste vers van zijn korte maar diepzinnige boek schreef: 'En ik verheug mij op de dag dat mijn sterfelijk lichaam onsterfelijkheid zal aandoen en voor Hem zal staan; dan zal ik zijn aangezicht met welbehagen aanschouwen, en Hij zal tot mij zeggen: Kom tot Mij, gij gezegende, er is een plaats voor u bereid in de woningen van mijn Vader' (Enos 1:27).

Vanwege een overvloed aan geestelijke ervaringen en omdat de Geest krachtig tot mij getuigd heeft, getuig ik met absolute zekerheid dat God leeft. Ik voel zijn liefde. Dat is een heel aangenaam gevoel. Mogen wij al het mogelijke doen om onze wil op die van Hem af te stemmen en Hem waarlijk lief te hebben. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Ouderling Russell M. Nelson
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Beslissingen met eeuwige gevolgen

Het is van essentieel belang voor uw geestelijke vooruitgang nu en in de eeuwigheid dat u de vrijheid om uw eigen beslissingen te nemen goed gebruikt.

Geliefde broeders en zusters, we moeten dagelijks beslissingen nemen. President Thomas S. Monson heeft ons geleerd dat 'onze beslissingen bepalend [zijn] voor onze bestemming.'¹ Het is van essentieel belang voor uw geestelijke vooruitgang nu en in de eeuwigheid dat u de vrijheid om uw eigen beslissingen te nemen goed gebruikt. U bent nooit te jong om te leren en nooit te oud om te veranderen. Uw van godswege ingeboezemde streven naar eeuwige vooruitgang geeft u een verlangen naar kennis en verandering.² Dagelijks kunnen we beslissingen met eeuwige gevolgen nemen.

We zijn eeuwige wezens — geestkinderen van hemelse Ouders. In de Bijbel staat: 'God heeft de mens naar zijn beeld geschapen [...] man en vrouw schiep [Hij] hen.'³ Onlangs hoorde ik een kinderkoor het populaire lied 'Ik ben een kind van God' zingen.⁴ Ik vroeg me af: 'Waarom hoor ik moeders en vaders dat lied niet vaker zingen?' We zijn toch *allemaal* kinderen van God? We kunnen er zelfs *nooit mee ophouden* een kind van God te zijn!

Als kinderen van God dienen we Hem met hart en ziel lief te hebben, meer nog dan onze aardse ouders.⁵ We dienen onze naasten als broeders en zusters lief te hebben. Er bestaan geen grotere geboden dan deze.⁶ En we dienen de waarde van het menselijk leven in al zijn verschillende stadia te koesteren.

In de Schriften lezen we dat het lichaam en de geest de ziel van de mens zijn.⁷ Als tweeledig wezen kan ieder van u God dankbaar zijn voor zijn kostbare geschenken, namelijk uw lichaam en geest.

Het menselijk lichaam

Ik heb door mijn jarenlange ervaring als chirurg veel waardering voor het menselijk lichaam ontwikkeld. God heeft het geschapen als een geschenk aan u, en het is wonderbaarlijk! Denk eens aan uw ogen die kunnen zien, oren die kunnen horen en vingers die de wondere dingen om u heen kunnen voelen. Met uw hersenen kunt u leren, denken en redeneren. Uw hart pompt dag en nacht onophoudelijk, bijna zonder dat u het merkt.⁸

- Hoe besluit u uw lichaam te verzorgen en te gebruiken?
- Welke geestelijke eigenschappen besluit u te ontwikkelen?

De menselijke geest

Uw geest is eeuwig. De Heer heeft tegen zijn profeet Abraham gezegd: 'Gij waart gekozen eer gij geboren waart.'¹⁵ De Heer heeft iets vergelijkbaars over Jeremia¹⁶ en vele anderen¹⁷ gezegd. Hij heeft dat zelfs over u gezegd.¹⁸

Uw hemelse Vader kent u al heel lang. Als zijn zoon of dochter heeft hij u uitgekozen om op dit moment naar de aarde te komen, om het voortouw te nemen in zijn grote werk op aarde.¹⁹ U bent *niet* vanwege uw lichamelijke, maar vanwege uw *geestelijke* eigenschappen uitgekozen. Enkele daarvan zijn dapperheid, moed, integriteit van hart, dorst naar waarheid, honger naar wijsheid en een verlangen om anderen te dienen.

Sommige eigenschappen hebt u in het voorsterfelijk leven ontwikkeld. Anderen kunt u hier op aarde ontwikkelen²⁰ als u er voortdurend naar blijft streven.²¹

Een cruciale geestelijke eigenschap is zelfbeheersing — de kracht om uw verlangens te onderwerpen aan uw verstand. Met zelfbeheersing ontwikkelen we een sterk geweten. En uw geweten bepaalt uw morele reacties in verleidelijke en moeilijke situaties. Door te vasten, wordt uw geest sterker dan uw lichamelijke verlangens. Door te vasten, krijgt u ook meer toegang tot hemelse hulp, want het versterkt uw gebeden. Waarom hebben we zelfbeheersing nodig? God heeft ons sterke verlangens naar voedsel en liefde gegeven, die cruciaal zijn voor het in stand houden van de mensheid.²² Als we onze verlangens binnen de grenzen van Gods wetten houden,

Uw lichaam beschermt zichzelf. Pijn waarschuwt u dat er iets niet klopt en dat u er aandacht aan moet schenken. U wordt van tijd tot tijd besmet met een ziekte. En wanneer dat gebeurt, maakt uw lichaam antistoffen aan die uw weerstand tegen toekomstige besmetting opbouwen.

Uw lichaam herstelt zichzelf. Wonden en blauwe plekken genezen. Gebroken botten kunnen weer sterk worden. Dit zijn maar een paar van de door God geschonken wonderbaarlijke eigenschappen van uw lichaam.

Maar het lijkt wel of elk gezin of bijna iedere persoon kampt met een lichamelijke beperking die bijzondere zorg vergt.⁹ De Heer heeft ons verteld hoe we met zulke moeilijkheden kunnen omgaan. Hij heeft gezegd: 'Ik geef de mensen zwakheid, opdat zij ootmoedig zullen zijn; [...] want indien zij zich [...] verootmoedigen en geloof hebben in Mij, zal Ik zwakke dingen sterk voor hen laten worden.'¹⁰

Bijzondere geesten hebben vaak een onvolmaakt lichaam.¹¹ Het geschenk van zo'n lichaam kan de gezinsbanden juist aanhalen als ouders, broers en zussen hun leven

bereidwillig ten dienste stellen van het kind dat met bijzondere behoeften geboren is.

Het verouderingsproces en de dood zijn ook geschenken van God. De uiteindelijke dood van uw sterfelijk lichaam is essentieel in Gods grote plan van geluk.¹² Waarom? Omdat de dood uw geest terugbrengt naar Hem.¹³ Uit een eeuwig perspectief gezien, komt de dood alleen te vroeg voor hen die zich niet hebben voorbereid op hun ontmoeting met God.

Als uw lichaam zo'n cruciale rol speelt in Gods eeuwige plan, is het geen verrassing dat de apostel Paulus het als 'Gods tempel' beschreef.¹⁴ Beschouw uw lichaam als een tempel als u in de spiegel kijkt. Die waarheid — waaraan u dagelijks met dank kunt denken — kan uw beslissingen omtrent de zorg en het gebruik van uw lichaam ten goede beïnvloeden. En die beslissingen zullen uw bestemming bepalen. Hoe kan dat? Omdat uw lichaam de tempel van uw geest is. En hoe u uw lichaam gebruikt, beïnvloedt uw geest. Enkele beslissingen die uw eeuwige bestemming zullen bepalen, zijn:

leven we langer en ondervinden we meer liefde en volmaakte vreugde.²³

Het is dus niet verwonderlijk dat de meeste verleidingen om van Gods plan van geluk af te dwalen, veroorzaakt worden door misbruik van die essentiële verlangens die God ons heeft gegeven. Het is niet altijd makkelijk om onze verlangens te beheersen. Niemand onder ons houdt ze volmaakt onder controle.²⁴ We maken vergissingen. We maken fouten. We begaan zonden. Wat kunnen we dan doen? We kunnen er iets van leren. En we kunnen ons echt bekeren.²⁵

We kunnen ons gedrag veranderen. Onze verlangens kunnen veranderen. Hoe? Er is maar één manier. Alleen de reinigende en faciliterende kracht van de verzoening van Jezus Christus brengt echte — blijvende — verandering tot stand.²⁶ Hij heeft u lief — ieder van u!²⁷ Hij laat u zijn kracht gebruiken als u zijn geboden gretig, oprecht en nauwkeurig onderhoudt. Zo eenvoudig en zeker is het. Het evangelie van Jezus Christus *is* een evangelie van verandering!²⁸

Een sterke menselijke geest die controle heeft over gevoelens en de verlangens van het vlees is meester over — en niet slaaf van — zijn gevoelens en hartstochten. Zo'n vrijheid is even cruciaal voor de geest als zuurstof voor het lichaam! Vrijheid van slavernij aan onszelf is ware verlossing!²⁹

We zijn 'vrij om vrijheid en eeuwig leven te kiezen [...] of om gevangenschap en dood te kiezen.'³⁰ Als we het betere pad naar vrijheid en het

eeuwig leven kiezen, houdt dat ook een huwelijk in.³¹ Heiligen der laatste dagen verklaren dat 'het huwelijk tussen man en vrouw van Godswegen is geboden en dat het gezin centraal staat in het plan van de Schepper voor de eeuwige bestemming van zijn kinderen.' We weten ook dat 'het geslacht een essentieel kenmerk van iemands voorsterfelijke, sterfelijke en eeuwige identiteit en bestemming [is].'³²

Het huwelijk tussen man en vrouw is een fundamentele leerstelling van de Heer en een essentieel onderdeel van Gods plan. Het huwelijk tussen man en vrouw is Gods patroon voor een volheid van leven op aarde en in de hemel. Gods huwelijkspatroon mag niet misbruikt of verkeerd begrepen worden.³³ Niet als u ware vreugde wilt ervaren. Gods huwelijkspatroon beschermt het heilige voortplantingsvermogen en de ware vreugde van intimiteit binnen het huwelijk.³⁴ We weten dat Adam en Eva getrouwd waren vóór ze de vreugde van gemeenschap als man en vrouw ervoeren.³⁵

In deze tijd hebben overheden er baat bij het huwelijk te beschermen omdat sterke gezinnen het meest bijdragen tot de gezondheid, de opleiding, het welzijn en de welvaart van opkomende generaties.³⁶ Maar bij het schrijven, herschrijven en uitvoeren van wetten worden overheden erg beïnvloed door maatschappelijke trends en wereldse denkbeelden. Ongeacht welke burgerlijke wetten er ook goedgekeurd worden, de leer van de Heer over het huwelijk en de zedelijkheid *kunnen niet veranderd*

*worden.*³⁷ Denk eraan: zonde die wettelijk goedgekeurd is, is nog steeds zonde in Gods ogen!

We dienen de Heiland in vriendelijkheid en mededogen te volgen, we dienen de rechten en gevoelens van alle kinderen van God te respecteren, maar we kunnen zijn leer niet veranderen. We hebben het recht niet die te veranderen. We dienen zijn leer te bestuderen, te begrijpen en te steunen.

De levenswijze van de Heiland is goed. Die levenswijze houdt onder meer kuisheid vóór het huwelijk en volledige trouw binnen het huwelijk in.³⁸ De levenswijze van de Heer is de enige manier waarop we blijvend geluk kunnen ervaren. Zijn levenswijze brengt voortdurende vertroosting voor onze ziel en blijvende vrede thuis. En vooral brengt zijn levenswijze ons thuis bij Hem en bij onze hemelse Vader, en voert zij tot het eeuwig leven en de verhoging.³⁹ Dat is de essentie van Gods werk en heerlijkheid.⁴⁰

Geliefde broeders en zusters, we moeten dagelijks beslissingen nemen, en onze beslissingen bepalen onze bestemming. Op een dag zullen we allemaal voor de Heer staan om geoordeeld te worden.⁴¹ Ieder van ons zal een persoonlijk gesprek met Jezus Christus hebben.⁴² We zullen reenschap moeten geven van de beslissingen die we omtrent ons lichaam en onze geestelijke eigenschappen genomen hebben, en van de manier waarop we Gods huwelijks- en gezinsspatroon geëerd hebben. Mogen we dagelijks wijze beslissingen met eeuwige gevolgen nemen. Dat is mijn oprecht gebed in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Thomas S. Monson, 'Beslissingen bepalen onze bestemming' (CES-haardvuuravond

- voor jongvolwassenen, 6 november 2005), p. 3; speeches.byu.edu.
2. W. W. Phelps heeft het begrip eeuwige vooruitgang goed uitgelegd in de tekst van de lofzang 'If You Could Hie to Kolob' (*Hymns*, nr. 284). In vers 4 staat: 'Er is geen eind aan deugd; / Er is geen eind aan macht; / Er is geen eind aan wijsheid; / er is geen eind aan licht. / Er is geen eind aan de echtvereniging; / Er is geen eind aan de jeugd; / Er is geen eind aan het priesterschap; / Er is geen eind aan waarheid.' In vers 5 staat tot slot: 'Er is geen eind aan heerlijkheid; / Er is geen eind aan liefde; / Er is geen eind aan het bestaan; / Er is geen dood daarboven.'
  3. Genesis 1:27; zie ook Kolossenzen 3:10; Alma 18:34; Ether 3:15; Mozes 6:9.
  4. 'Ik ben een kind van God', lofzang 195.
  5. Zie Matteüs 10:37.
  6. Zie Marcus 12:30–31.
  7. Zie Leer en Verbonden 88:11–13.
  8. Er werken ook andere door God gegeven mechanismen in uw lichaam. We hebben elementen zoals natrium, kalium en calcium, en samenstellingen zoals water, glucose en eiwitten nodig om te overleven. Het lichaam gaat met gassen zoals zuurstof en koolstofdioxide om. Het maakt hormonen zoals insuline, adrenaline en thyroxine aan. De hoeveelheden hiervan, en van andere bestanddelen, worden binnen bepaalde grenzen door het lichaam zelf geregeld. De verbindingen tussen de klieren in het lichaam worden automatisch geregeld. Bijvoorbeeld: de hypofyse onder de hersenen scheidt een hormoon af dat de schors van de bijnieren stimuleert om hormonen te produceren. Door de toename van deze hormonen wordt de afscheiding van deze stimulerende hormonen door de hypofyse onderdrukt en omgekeerd. De temperatuur van uw lichaam wordt op 37°C gehouden, of u nu op de Noordpool of aan de evenaar bent.
  9. Sommige gebreken zijn duidelijk, andere zijn verborgen. Sommige zijn erfelijk; andere niet. Sommige mensen zijn vatbaar voor kanker, anderen hebben allergieën enzovoort. Ieder van ons kan op zijn of haar zwakte letten en nederig leren wat de Heer onderwijst, zodat de zwakte een sterk punt kan worden.
  10. Ether 12:27.
  11. Sommige gebreken worden niet volledig hersteld vóór de opstanding, wanneer 'alle dingen tot hun eigen en volmaakte gedaante [zullen] worden hersteld' (Alma 40:23).
  12. Zie Alma 42:8.
  13. De psalmist heeft geschreven: 'Kostbaar is in de ogen des Heren de dood van zijn gunstgenoten' (Psalm 116:15). De dood is van groot belang omdat ze de 'thuiskomst' van de heilige bij de Heer is.
  14. 1 Korintiërs 3:16; zie ook 6:19.
  15. Abraham 3:23.
  16. Zie Jeremia 1:5.
  17. Zie Alma 13:2–3.
  18. Zie Leer en Verbonden 138:55–56.
  19. Zie Alma 13:27–29; Leer en Verbonden 109:21.
  20. 'Geloof, deugd, kennis, matigheid, geduld, broederlijkheid, godsvrucht, naastenliefde, ootmoed en ijver' (Leer en Verbonden 4:6) zijn enkele geestelijke gaven die we kunnen ontwikkelen en die ons geschenken kunnen worden. Dankbaarheid is nog een geestelijke eigenschap die we kunnen ontwikkelen. Dankbaarheid vormt ons humeur en onze productiviteit. En wanneer u 'geestelijk uit God geboren' bent, kunt u zijn beeld met dankbaarheid in uw gelaat ontvangen (zie Alma 5:14).
  21. Zie 1 Korintiërs 12; 14:1–12; Moroni 10:8–19; Leer en Verbonden 46:10–29.
  22. Sommigen worden verleid om veel te eten. 'Zwaarlijvigheid is een wereldwijde epidemie geworden waaraan jaarlijks minstens 2,8 miljoen mensen sterven.' ('10 Facts on Obesity', Wereldgezondheidsorganisatie, maart 2013, www.who.int/features/factfiles/obesity/en.) Anderen worden verleid om te weinig te eten. Anorexia en boulimie verknoeien veel levens, huwelijken en gezinnen. En sommigen worden verleid door seksuele verlangens die door de Heer verboden worden. We vinden verduidelijking in *Handboek 2: de kerk besturen*: 'De wet van de Heer inzake kuisheid is onthouding van seksuele omgang buiten het wettige huwelijk en trouw binnen het huwelijk. [...] Overspel, ontucht, homoseksuele en lesbische relaties, en alle andere onheilige, onnatuurlijke of onreine praktijken zijn zondig.' Nog steeds uit het handboek: 'Met homoseksueel gedrag worden de geboden van God overtreden, het druist in tegen het doel van de menselijke seksualiteit en ontzegt mensen de zegen die men vindt in het gezinsleven en in de verlossende verordeningen van het evangelie. [...] Hoewel de kerk homoseksueel gedrag afkeurt, stelt zij zich begripvol en respectvol op jegens personen die zich aangetrokken voelen tot iemand van hetzelfde geslacht.' ([2010], 21.4.5, 21.4.6.)
  23. Zie 1 Korintiërs 6:9–20; Jakobus 1:25–27; Leer en Verbonden 130:20–21. En we moeten er altijd aan denken dat 'de mensen zijn, opdat zij vreugde zullen hebben' (2 Nephi 2:25).
  24. Het sterfelijk leven is een proefperiode, zoals de Schriften ons uitleggen: 'En wij zullen hen hiermee beproeven om te zien of zij alles zullen doen wat de Heer, hun God, hun ook zal gebieden' (Abraham 3:25).
  25. Zie Mosiah 4:10; Alma 39:9; Helaman 15:7. In *Handboek 2* staat deze verklaring: 'Vergeving van homoseksueel gedrag is mogelijk als men zich oprecht bekeert' (21.4.6).
  26. Door de verzoening van Christus, en door gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van het evangelie, kan de hele mensheid gered worden (zie Leer en Verbonden 138:4; Geloofsartikelen 1:3).
  27. Zie Ether 12:33–34; Moroni 8:17.
  28. Zie Mosiah 5:2; Alma 5:12–14.
  29. Zie Romeinen 8:13–17; Galaten 5:13–25; Leer en Verbonden 88:86.
  30. 2 Nephi 2:27.
  31. Zie Leer en Verbonden 131:1–4.
  32. 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liahona*, november 2010, p. 129.
  33. Zie Matteüs 19:4–6; Mosiah 29:26–27; Helaman 5:2.
  34. Iedere persoon wordt geboren met een unieke identiteit, chromosomen en DNA (desoxyribonucleïnezuur). DNA is een molecuul dat genetische instructies bevat voor de ontwikkeling en werking van cellen. Het DNA van een persoon ontstaat door de samensmelting van de DNA van de vader en de moeder tot het DNA van het nieuwe lichaam — een samenwerking tussen vader, moeder en kind.
  35. Zie Genesis 2:24–25; 3:20–21; 4:1–2, 25.
  36. Dr. Patrick F. Fagan heeft geschreven: 'De noodzakelijke basis waarvan het succes van de economie afhankelijk is, is het huishouden met gehuude ouders — vooral het gezin dat rijk is aan kinderen en wettelijk aanbidt. [...] Uit elk huwelijk ontstaat een nieuw huishouden, een onafhankelijke economische eenheid die zorgt voor een inkomen, uitgaven doet, spaart en investeert.' ('The Family GDP: How Marriage and Fertility Drive the Economy', *The Family in America*, volume 24, nr. 2 [lente 2010]: p. 136.)
  37. Zie Exodus 20:14; Leviticus 18:22; 20:13; Deuteronomium 5:18; Matteüs 5:27–28; Marcus 10:19; Lucas 18:20; Romeinen 1:26–27; 13:9; Mosiah 13:22; 3 Nephi 12:27–28; Leer en Verbonden 42:24; 59:6.
  38. Zie Gordon B. Hinckley, 'This Thing Was Not Done in a Corner', *Ensign*, november 1996, p. 49.
  39. Zie Leer en Verbonden 14:7.
  40. Zie Mozes 1:39.
  41. Zie 2 Nephi 9:41, 46; Mosiah 16:10.
  42. We zullen ook geoordeeld worden naar onze daden en naar het verlangen van ons hart (zie Leer en Verbonden 137:9; zie ook Hebrëënen 4:12; Alma 18:32; Leer en Verbonden 6:16; 88:109).

President Thomas S. Monson

Tot we elkaar weerzien

Mogen wij vriendelijker voor elkaar zijn en altijd bezig zijn met het werk van de Heer.

Broeders en zusters, mijn hart loopt over van dankbaarheid nu we aan het eind van deze geweldige algemene conferentie van de kerk zijn gekomen. We zijn geestelijk gevoed door de raad en

het getuigenis van de sprekers in de bijeenkomsten.

We zijn gezegend dat we hier in vrede en veiligheid in dit magnifieke Conferentiecentrum konden vergaderen. De conferentie had een

ongeevenaard bereik, zij omspande continenten en oceanen om mensen overal te bereiken. Hoewel we fysiek ver van velen van u af zijn, hebben we uw geest gevoeld.

De broeders die deze conferentie zijn ontheven, bedank ik namens ons allen uit de grond van mijn hart voor de jaren dat u zich vol toewijding van uw taken gekweten hebt. Talloze mensen zijn gezegend door uw bijdragen aan het werk van de Heer.

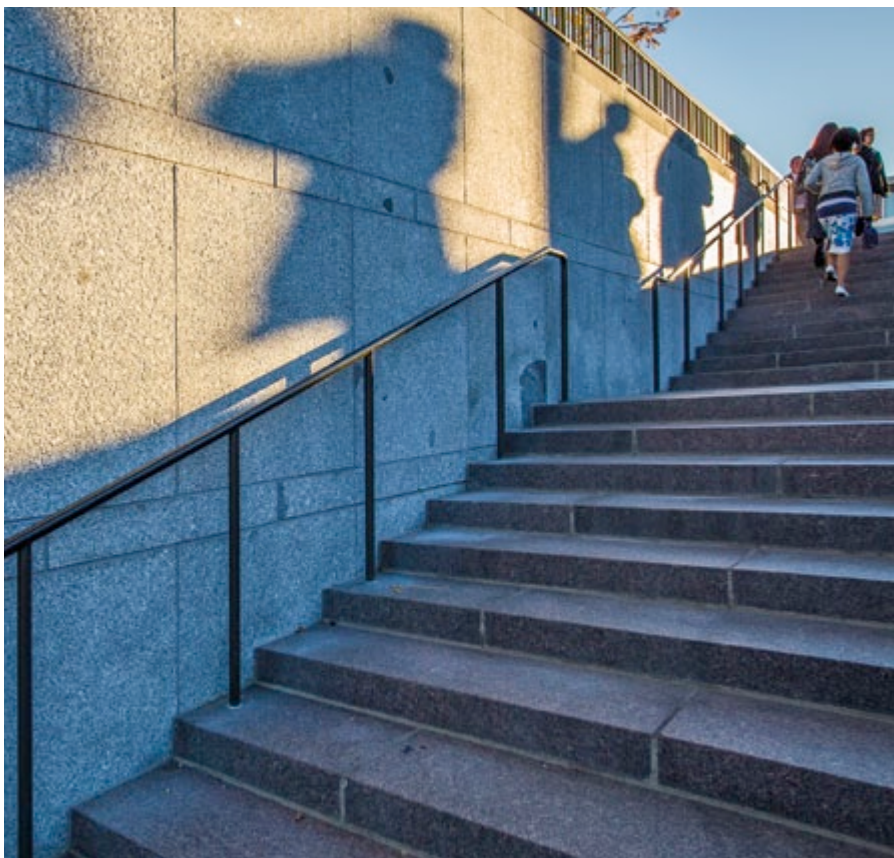
Ik spreek onze dank uit voor het Tabernakelkoor en de andere koren die aan deze conferentie hebben deelgenomen. De muziek was prachtig en voegde veel toe aan de Geest die we tijdens de bijeenkomsten hebben gevoeld.

Ik dank u voor de gebeden die u voor mij en alle andere algemene autoriteiten en functionarissen van de kerk uitspreekt. We worden erdoor gesterkt.

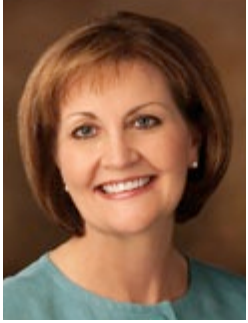
Mogen de zegeningen des hemels op u rusten. Moge er bij u thuis een sfeer van liefde en hoffelijkheid heersen, en moge de Geest van de Heer daar zijn. Moge u uw getuigenis van het evangelie voortdurend voeden, opdat het u zal beschermen tegen de slagen van de tegenstander.

De conferentie is nu voorbij. Mogen wij veilig naar onze woning terugkeren. Moge de Geest die wij hier hebben gevoeld bij ons blijven in onze dagelijkse bezigheden. Mogen wij vriendelijker voor elkaar zijn en altijd bezig zijn met het werk van de Heer.

Mijn broeders en zusters, God zegene u. Moge de vrede die Hij heeft beloofd de uwe zijn, voor nu en voor altijd. Ik neem nu afscheid van u totdat we elkaar over zes maanden weerzien. In de naam van onze Heiland, namelijk Jezus Christus, de Heer. Amen. ■

Linda K. Burton
Algemeen ZHV-presidente

De kracht, vreugde en liefde van het naleven van verbonden

Ik nodig u en mij uit om na te gaan hoeveel we van de Heiland houden, met als maatstaf hoe blijmoedig we onze verbonden naleven.

Ik wil beginnen met een verhaal dat mij heeft ontroerd.

Op zekere avond riep een man zijn vijf schapen naar hun stal voor de nacht. Zijn hele gezin keek geboeid toe toen hij gewoon 'Kom maar' riep en de vijf zich onmiddellijk naar hem toedraaiden. Vier schapen kwamen in draf naar hem toe. Liefdevol aaide hij ze alle vier over hun kop. De schapen kenden zijn stem en hielden van hem.

Maar het vijfde schaap kwam niet aangedraafd. Het was een grote ooi die een paar weken daarvoor door haar eigenaar was weggegeven met de boodschap dat ze wild en weerspannig was, en dat ze de andere schapen deed afdwalen. De nieuwe eigenaar legde haar een paar dagen vast aan een paal in zijn eigen veld zodat ze zou leren blijven waar hij dat wilde. Hij leerde haar geduldig om van hem en de andere schapen te houden tot dat ze uiteindelijk nog maar een kort

touw om haar nek had en niet meer vast zat.

Terwijl het gezin die avond toekeek, ging de man naar de ooi toe, die nog aan de rand van het veld stond, en zei weer vriendelijk: 'Kom maar. Je zit niet meer vast. Je bent vrij.' Toen strekte hij zijn hand uit, legde die op haar kop en liep met haar terug naar de andere schapen bij de stal.¹

In de geest van dat verhaal bid ik dat de Heilige Geest ons vanavond iets wil leren omtrent verbonden naleven. Verbonden sluiten en naleven betekent dat we kiezen om onszelf met onze Vader in de hemel en Jezus Christus te verbinden. We beloven de Heiland te volgen. We vertrouwen Hem en verlangen ernaar onze dankbaarheid te tonen voor de prijs die Hij heeft betaald om ons door de oneindige gave van de verzoening te bevrijden.

Ouderling Jeffrey R. Holland heeft het zo uitgelegd: 'Een verbond is een

bindende geestelijke overeenkomst, een plechtige belofte aan God onze Vader dat wij op een bepaalde wijze zullen leven, denken en handelen — op de wijze van zijn Zoon, de Heer Jezus Christus. Op hun beurt beloven de Vader, de Zoon en de Heilige Geest ons de volle heerlijkheid van het eeuwige leven.² Bij dat bindende contract stelt de Heer de voorwaarden en stemmen wij ermee in ons daaraan te houden. Verbonden sluiten en naleven is een uiting van onze belofte om zoals de Heiland te worden.³ Idealiter streven we naar een houding die het beste in een paar zinnen beschreven is in een mooie lofzang: 'Ik ga daar waarheen *Gij* mij zendt. [...] Ik spreek dan wat *Gij* mij te spreken geeft. [...] wat *Gij* wilt zal 'k wezen.'⁴

Waarom sluiten en vervullen we verbonden?

1. Verbonden naleven versterkt ons, wapent ons met macht en beschermt ons.

Nephi zag in een visioen de belangrijke zegeningen die de Heer hun die verbonden nakomen schenkt: 'En het geschiedde dat ik, Nephi, de macht van het Lam Gods zag, dat die neerdaalde [...] op het verbondsvolk des Heren, [...] en zij waren gewapend met gerechtigheid en met de macht Gods in grote heerlijkheid.'⁵

Onlangs heb ik er een nieuwe vriendin bij gekregen. Zij getuigde dat ze zich, nadat ze haar tempelbegiftiging had ontvangen, gesterkt voelde met de macht om verleiding waarmee ze tot dan toe had geworsteld te weerstaan.

Als we onze verbonden naleven, ontvangen we ook de moed en kracht om elkaars lasten te dragen. Een zuster die een zoon had die met zware beproevingen kampte, was heel verdrietig. Omdat ze erop vertrouwd

dat haar zusters in de ZHV hun verbonden naleefden, vroeg ze hun moedig om voor haar zoon te vasten en bidden. Een andere zuster zei dat ze wilde dat zij haar zusters ook had gevraagd om op zo'n manier te bidden. Jaren daarvoor zat haar zoon in de problemen. Ze wenste dat ze hun had gevraagd om haar gezin bij deze last te steunen. De Heiland heeft gezegd: 'Hieraan zullen allen weten, dat gij discipelen van Mij zijt, indien gij liefde hebt onder elkander.'⁶

O, zusters, we dragen allemaal lasten, maar we kunnen elkaars lasten helpen dragen. De uitnodiging om elkaars lasten te dragen is een uitnodiging om onze verbonden na te leven. De raad van Lucy Mack Smith aan de zusters van de eerste ZHV is nu belangrijker dan ooit: 'We moeten elkaar liefhebben, voor elkaar zorgen, elkaar troosten en instructie krijgen, opdat wij straks allemaal met elkaar in de hemel aanzitten.'⁷ Dat is verbonden naleven en huisbezoek op z'n best!

In het Boek van Mormon lezen we dat zelfs de profeet Alma, de last van een opstandige zoon had te dragen. Maar Alma was gezegend met broeders en zusters in het evangelie die hun verbonden naleefden en

werkelijk tot de Heer bekeerd waren, en hadden geleerd wat het betekent om elkaars lasten te dragen. We zijn bekend met het vers in Mosiah dat gaat over Alma's gelovige gebeden voor zijn zoon. Maar in de kroniek staat: 'De Heer heeft de gebeden *van zijn volk* gehoord, en eveneens de gebeden van zijn dienstknecht Alma.'⁸

Wij weten dat de Heer zich altijd verheugt in 'de ziel die zich bekeert',⁹ maar bovenal wensen we dat onze kinderen de raad van president Henry B. Eyring opvolgen om meteen te beginnen en consequent te zijn in het sluiten en naleven van verbonden.¹⁰ Onlangs werd in een raad van priesterschapsleiders en leidinggevendenden van hulporganisaties een boeiende, oprechte vraag gesteld: 'Verwachten we echt van achtjarige kinderen dat zij hun verbonden naleven?' In ons overleg opperde iemand dat een manier om kinderen voor te bereiden om heilige doopverbanden te sluiten en na te leven is ze bij te brengen hoe ze een eenvoudige belofte kunnen doen en nakomen.

Getrouwe ouders hebben het recht om te weten hoe ze goed kunnen onderwijzen, zodat ze aan de behoeften van hun kinderen

tegemoetkomen. Als ouders naar persoonlijke openbaring streven en daar naar handelen, samen overleggen en in de eenvoudige beginselen van het evangelie onderwijzen en die toepassen, zullen ze bij machte zijn om hun gezin te versterken en te beschermen. Andere familieleden kunnen daarbij helpen. Mijn leuke opa leerde ons hoe belangrijk het is om je beloften na te komen door middel van een eenvoudig liedje, dat ongeveer zo ging: 'Bedenk hoe belangrijk beloften zijn voordat je ze doet. En als je ze gedaan hebt, kerf ze dan in je hart. Kerf ze dan in je hart.' Dat liedje werd ons met liefde, overtuiging en kracht geleerd, want opa kerfde zijn eigen beloften ook in zijn hart.

Een verstandige moeder die ik ken, betreft haar kinderen bewust bij haar eigen streven om haar verbonden na te leven. Ze draagt de lasten van burens, vrienden en wijkleden met plezier, en troost hen die troost nodig hebben. Het verbaasde me niet dat haar dochttertje haar onlangs vroeg hoe ze haar vriendinnetje die haar vader net had verloren het beste kon troosten. Dat was een goed moment om haar uit te leggen dat haar verlangen om haar vriendin te troosten een manier is om haar doopverbond na te leven. Hoe kunnen we van kinderen verwachten dat ze tempelverbanden sluiten en naleven als we niet van hen verwachten dat zij hun eerste verbond — hun doopverbond — naleven?

Ouderling Richard D. Scott heeft opgemerkt: 'Een van de grootste zegeningen die we de wereld te bieden hebben, is de macht van een thuis waarin Christus het middelpunt vormt en het evangelie wordt geleerd, waar verbonden worden nagekomen en liefde overvloedig heerst.'¹¹ Wat zijn manieren waarop we zo'n thuis

kunnen creëren om onze kinderen voor te bereiden op het sluiten en naleven van tempelverbonden?

- We kunnen samen ontdekken wat het betekent om een tempelaanbeveling waardig te zijn.
- We kunnen samen ontdekken hoe we naar de Heilige Geest kunnen luisteren. Omdat de begiftiging door openbaring wordt verkregen, moeten we die essentiële vaardigheid aanleren.
- We kunnen samen ontdekken hoe we kunnen leren door het gebruik van symbolen, te beginnen bij de heilige symbolen van de doop en het avondmaal.
- We kunnen samen ontdekken waarom het lichaam heilig is, waarom het soms een tempel wordt genoemd, en wat fatsoenlijke kleding en een verzorgd uiterlijk met de heilige aard van tempelkleding te maken hebben.
- We kunnen het plan van geluk in de Schriften bestuderen. Hoe beter bekend we zijn met het plan van onze hemelse Vader en de verzoening in de Schriften, hoe meer betekenis tempelwerk zal krijgen.
- We kunnen de verhalen van onze voorouders samen bespreken, familiehistorisch onderzoek doen, indexeren en plaatsvervangend tempelwerk voor overleden dierbaren doen.
- We kunnen samen de betekenis ontdekken van begrippen zoals *begiftiging, verordening, verzegeling, priesterschap, sleutels* en andere woorden die met tempelwerk te maken hebben.
- We kunnen hun leren dat we naar de tempel gaan om verbonden met onze hemelse Vader te sluiten — en dan naar huis gaan om ze na te leven!¹²

Laten we bij ons onderricht denken aan het begrip 'goed, beter, best'.¹³ Het is goed om met onze kinderen over de tempel te spreken. Het is beter om ze voor te bereiden en van hen te verwachten dat ze verbonden zullen sluiten en naleven. Het beste is ze door voorbeeld laten zien dat wij met genoeg aan onze doop- en tempelverbonden vasthouden! Zusters, beseffen wij hoe essentieel onze rol in het heilswerk is wanneer we kinderen grootbrengen, onderwijzen en voorbereiden op het bewandelen van het verbondspad? De macht hiertoe krijgen we als we onze eigen verbonden eren en naleven.

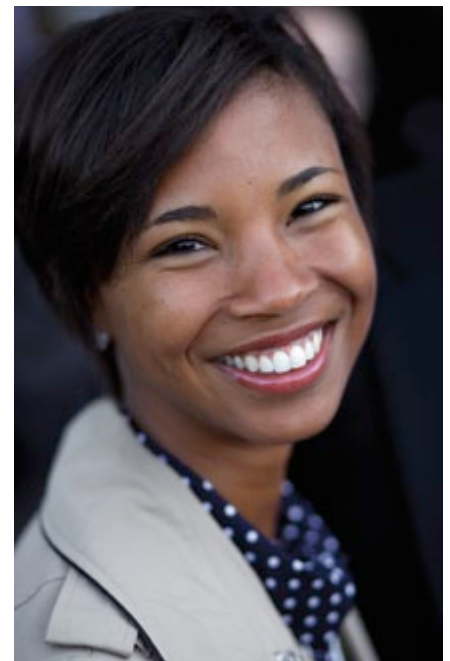
2. Verbonden naleven is essentieel voor waar geluk.

President Thomas S. Monson heeft gezegd: 'Wij moeten heilige verbonden eren, en onze getrouwheid daaraan is een vereiste voor geluk.'¹⁴ In 2 Nephi staat: 'En het geschiedde dat wij een leven van geluk leidden.'¹⁵ Eerder in dat hoofdstuk lezen we dat Nephi en zijn volk net een tempel hadden gebouwd. Zij hielden zich vast en zeker met vreugde aan hun verbonden! En in Alma lezen we: 'Maar zie, sedert de dagen van Nephi is er onder het volk van Nephi nooit een gelukkiger tijdperk geweest dan in de dagen van Moroni.'¹⁶ Waarom? In het vers daarvoor lezen we weer dat ze 'getrouw [waren] in het onderhouden van de geboden des Heren'.¹⁷ Verbonden naleven betekent geboden onderhouden!

De volgende tekst doet mij veel: 'En nu, toen de mensen die woorden hoorden [namelijk de woorden die het doopverbond uiteenzetten], klaptten zij uit vreugde in hun handen en riepen: Dat is het verlangen van ons hart.'¹⁸ Wat een geweldig verlangen van hun hart. Zij hadden het blijmoedige verlangen om verbonden te sluiten en na te leven!

Op een zondag riep een jonge zuster blij uit: 'Ik kan vandaag van het avondmaal nemen!' Wanneer waren wij voor het laatste zo blij over dat voorrecht? En hoe tonen we dat? We tonen dat door de Heiland *altijd* indachtig te zijn en *altijd* zijn geboden te onderhouden, waaronder het heiligen van zijn sabbat. We tonen dat door Hem *altijd* indachtig te zijn en *altijd* onze persoonlijke en gezinsgebeden te houden, dagelijks in de Schriften te studeren en wekelijks gezinsavond te houden. En als we afgeleid of lauw worden ten aanzien van deze belangrijke zaken, dan bekeeren we ons en beginnen opnieuw.

Doordat we onze verbonden sluiten en blijmoedig naleven, worden de essentiële heilige, verlossende verordeningen om 'alles wat [de] Vader heeft'¹⁹ te kunnen ontvangen, rechtsgeldig en levensvatbaar. Verordeningen en verbonden zijn de 'geestelijke mijlpalen' waar president Henry B. Eyring het over had toen hij zei: 'De

heiligen der laatste dagen zijn een verbondsvolk. Vanaf de dag van de doop en bij alle geestelijke mijlpalen in ons leven doen wij God beloften en doet Hij ons beloften. Hij komt *altijd* de beloften na die Hij bij monde van zijn bevoegde dienstknechten doet, maar de hamvraag in ons leven is of *wij* met Hem verbonden sluiten en ze nakomen.²⁰

3. Door onze verbonden na te leven tonen we onze liefde voor onze Heiland en onze Vader in de hemel.

Van alle redenen om onze verbonden ijveriger na te leven, telt deze reden het meest — liefde. Een vers in het Oude Testament raakt mij diep in verband met het beginsel liefde. Wie wordt niet geroerd door de Bijbelse romance van Jakob en Rachel als we lezen: ‘Derhalve diende Jakob zeven jaren om Rachel, en die waren in zijn ogen als enkele dagen, omdat hij haar liefhad?’²¹ Zusters, leven wij onze verbonden met zulke diepe, toegewijde liefde na?

Waarom was de Heiland gewillig om zijn verbond met de Vader na te leven en zijn goddelijke verzoevende zending voor de zonden van de wereld te vervullen? Vanwege zijn liefde voor zijn Vader en zijn liefde voor ons. Waarom was de Vader gewillig om toe te laten dat zijn eniggeboren en volmaakte Zoon onbeschrijflijke pijn leed om de zonden, het verdriet, de ziekten en de zwakheden van de wereld en alles wat in dit leven oneerlijk is te dragen? We vinden het antwoord in deze woorden: ‘Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft.’²²

‘Als we de vele zegeningen die ons ten deel vallen door de verlossing die voor ons is teweeggebracht ten volle zouden begrijpen, dan zou de Heer

ons niets kunnen vragen wat we niet graag en gewillig zouden doen.’²³

Volgens die uitspraak van president Joseph Fielding Smith is onze verbonden naleven een manier om onze liefde voor de onbevattelijke, oneindige verzoening van onze Heiland en Verlosser en de volmaakte liefde van onze Vader in de hemel te tonen.

Ouderling Holland heeft de volgende gedachte geopperd: ‘Ik weet niet precies hoe we de dag des oordeels zullen beleven, maar ik kan me heel goed voorstellen dat God ons dan op een bepaald moment dezelfde vraag stelt die Christus aan Petrus stelde: “Had jij Mij lief?”’²⁴ Ik nodig u en mij vanavond uit om na te gaan hoeveel we van de Heiland houden, met als maatstaf hoe blijmoedig we onze verbonden naleven. De Heiland heeft gezegd: ‘Wie mijn geboden heeft en ze bewaart, die is het, die Mij liefheeft; en wie Mij liefheeft, zal geliefd worden door mijn Vader en Ik zal hem liefhebben en Mijzelf aan hem openbaren.’²⁵ Hebben we niet allemaal een manifestatie van de Heiland in ons dagelijks leven nodig!

Laten we onthouden dat zelfs zij die in het verleden afgedwaald waren of die nu worstelen, de aanraking van de hand van de goede Herder op hun hoofd kunnen voelen en zijn stem kunnen horen die zegt: ‘Kom maar. Je zit niet meer vast. Je bent vrij.’ De Heiland heeft gezegd: ‘Ik ben de goede herder. De goede herder zet zijn leven in voor zijn schapen.’²⁶ Hij kan dat

zeggen want Hij is zijn verbonden met liefde nagekomen. De vraag is dan: doen wij dat ook? Mogen wij met geloof, een blijmoedig hart en een sterk verlangen om onze verbonden na te leven voorwaarts gaan. Zo tonen wij onze liefde voor onze Vader in de hemel en voor onze Heiland. Ik getuig van Hen beiden met grote liefde in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie D. Todd Christofferson, ‘U bent vrij’, *Liahona*, maart 2013, pp. 16, 18.
2. Jeffrey R. Holland, ‘Verbonden nakomen: een boodschap voor wie op zending gaan’, *Liahona*, januari 2012, p. 49.
3. Zie ‘Onze verbonden met God begrijpen’, *Liahona*, juli 2012, p. 23.
4. ‘Ik ga daar waarheen Gij mij zendt’, lofzang 179; cursivering toegevoegd.
5. 1 Nephi 14:14.
6. Johannes 13:35.
7. Lucy Mack Smith. In: *Dochters in mijn koninkrijk: de geschiedenis en het werk van de zustershulpvereniging* (2011), p. 28.
8. Mosiah 27:14; cursivering toegevoegd.
9. Leer en Verbonden 18:13.
10. Zie Henry B. Eyring, ‘Geestelijke voorbereiding: begin meteen en wees consequent’, *Liahona*, november 2005, pp. 37–40.
11. Richard G. Scott, ‘Vrede thuis’, *Liahona*, mei 2013, p. 30.
12. Zie D. Todd Christofferson, ‘Het evangelie biedt oplossingen voor de problemen en moeilijkheden van het leven’ (wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggevendenden, februari 2012); lds.org/broadcasts.
13. Zie Dallin H. Oaks, ‘Goed, beter, best’, *Liahona*, november 2007, p. 104.
14. Thomas S. Monson, ‘Happiness—the Universal Quest’, *Der Stern*, Mar. 1996, 5.
15. 2 Nephi 5:27.
16. Alma 50:23.
17. Alma 50:22.
18. Mosiah 18:11.
19. Leer en Verbonden 84:38.
20. Henry B. Eyring, ‘Witnesses for God’, *Ensign*, november 1996, p. 30; cursivering toegevoegd.
21. Genesis 29:20.
22. Johannes 3:16.
23. Joseph Fielding Smith, ‘Importance of the Sacrament Meeting’, *Relief Society Magazine*, oktober 1943, p. 592.
24. Jeffrey R. Holland, ‘Het eerste grote gebod’, *Liahona*, november 2012, p. 84.
25. Johannes 14:21.
26. Johannes 10:11.

Carole M. Stephens

Eerste raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium

Wij hebben goede redenen om ons te verheugen

Wanneer u anderen op kleine en eenvoudige manieren liefhebt, in de gaten houdt en dient, draagt u actief bij aan het heilswerk.

Toen mijn schoonvader was overleden, kwamen wij als familie bij elkaar om anderen te begroeten die ons hun medeleven kwamen betuigen. Terwijl ik de hele avond met familieleden en vrienden in gesprek was, zag ik onze tienjarige kleinzoon, Porter, vaak dicht bij mijn schoonmoeder staan — zijn ‘omi’. Soms stond

hij achter haar om haar in de gaten te houden. Ik zag hem ook een keer met zijn arm in de hare. Ik zag hem bemoedigende tikjes op haar hand geven, haar even knuffelen en naast haar staan.

Dat beeld liet me tot dagen na die gebeurtenis maar niet los. Ik kreeg de ingeving om Porter een berichtje

te sturen om hem te vertellen wat ik had opgemerkt. Ik e-mailde hem en vertelde hem wat ik had gezien en gevoeld. Ik herinnerde Porter aan de verbonden die hij bij zijn doop had gesloten en citeerde daarbij Alma’s woorden in Mosiah 18:

‘En nu, daar gij verlangend zijt tot de kudde Gods toe te treden en zijn volk te worden genoemd en gewillig zijt elkaars lasten te dragen, opdat zij licht zullen zijn;

‘ja, en gewillig zijt te treuren met hen die treuren; ja, en hen te vertroosten die vertroosting nodig hebben, en om te allen tijde en in alle dingen en op alle plaatsen waar gij u ook moogt bevinden, als getuige van God op te treden, zelfs tot de dood, [...] zodat gij het eeuwige leven zult hebben —

[...] als dat het verlangen van uw hart is, wat hebt gij er dan op tegen in de naam des Heren te worden gedoopt, als getuigenis voor Hem dat gij een verbond met Hem hebt aangegaan dat gij Hem zult dienen en zijn geboden onderhouden, zodat Hij zijn Geest overvloediger over u zal kunnen uitstorten?’¹

Ik legde Porter uit dat Alma leerde dat wie zich wil laten dopen, gewillig moet zijn om de Heer te dienen door anderen te dienen — zijn hele leven lang! Ik zei: ‘Ik weet niet of je het doorhad, maar doordat je zo lief en zorgzaam voor omi was, kwam je je verbonden na. We komen onze verbonden elke dag na als we aardig, liefdevol en zorgzaam zijn voor elkaar. Ik wilde je gewoon even laten weten dat ik trots op je ben dat je je verbonden nakomt! Als je het verbond nakomt dat je bij je doop hebt gesloten, zul je voorbereid zijn om het priesterschap te ontvangen. Met dat verbond erbij zul je anderen nog meer kunnen dienen en tot zegen zijn en je verder voorbereiden op de verbonden die je

Porter (rechts) en zijn overgrootmoeder.

in de tempel zult sluiten. Bedankt dat je zo'n goed voorbeeld voor me bent! Bedankt dat je me laat zien hoe we onze verbonden moeten nakomen!

Porter antwoordde terug: 'Oma, bedankt voor je berichtje. Toen ik omi steeds knuffelde, wist ik niet dat ik mijn verbonden nakwam, maar ik voelde me wel warm en heel fijn van binnen. Ik weet dat de Heilige Geest in mijn hart was.'

Ik voelde me ook warm van binnen toen ik besepte dat Porter het nakomen van zijn verbonden had gekoppeld aan de belofte dat wij 'zijn Geest altijd bij [ons] mogen hebben'² — een belofte die mogelijk is door de gave van de Heilige Geest te ontvangen.

Zusters, ik heb u overal ter wereld bezocht en gemerkt dat velen van u net als Porter zijn. Als vanzelfsprekend treedt u als getuige van God op, treurt u met hen die treuren en vertroost u hen die vertroosting nodig hebben zonder te beseffen dat u uw verbonden nakomt — de verbonden die u in de wateren van de doop en in de tempel hebt gesloten. Wanneer u anderen op kleine en eenvoudige manieren liefhebt, in de gaten houdt en dient, draagt u actief bij aan het heilswerk, Gods werk om 'de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen'.³

Als 'dochteren in [het] koninkrijk' van de Heer⁴ hebben wij heilige verbonden gesloten. Wij wandelen op wat Nephi noemde het 'enge en smalle pad dat tot het eeuwige leven voert'.⁵ Wij bevinden ons allemaal op een andere plek op dat pad. Maar we kunnen samenwerken en elkaar helpen 'standvastig in Christus voorwaarts [te] streven, met volmaakt stralende hoop, en liefde voor God en voor alle mensen'.⁶

Jeanne is werkzaam als jongevrouwenadviseuse. Een paar maanden geleden hoorde ze over een geplande

activiteit voor de jongeren in de wijk: een klimtocht naar Malan's Peak. Ze verheugde zich erop omdat ze zich onlangs ten doel had gesteld die klimtocht te maken.

Toen ze bij het begin van de route aankwam, kwam haar goede vriendin Ashley naar haar toe. Ze pakte Jeanne bij de arm en stelde voor de tocht met haar samen te lopen. 'Ik ga met jou mee', zei ze. Ashley was toen zestien jaar en kon door bepaalde lichamelijke beperkingen niet snel uit de voeten bij het klimmen. Zij en Jeanne liepen dan ook kalmpjes aan en genoten van de scheppingen van onze hemelse Vader: de rotsen op de bergtop boven hen en de bloemen overal om hen heen. Jeanne zei later: 'Ik was mijn doel om naar de bergtop te klimmen al snel vergeten, want het avontuur kreeg al gauw een andere wending — een avontuur om al het prachtigs langs het pad aan te wijzen, waarvan ik er veel zou hebben gemist als ik alleen maar had gelopen om mijn doel, Malan's Peak, te bereiken.'

Jeanne en Ashley, die hun klimtocht ver achter de rest van de groep voortzetten, werden later vergezeld door Emma, nog een jongevrouw in de wijk, die besloten had te wachten en met hen mee te lopen. Samen met Emma genoten ze nog meer. Ze leerde hun een liedje en zorgde voor extra steun en bemoediging. Jeanne vertelde: 'We zaten en rustten, we zongen, we praatten en we lachten. Ik leerde Ashley en Emma kennen op een manier die anders nooit had gekund. Het ging die avond niet om de berg — het ging om veel, veel meer. Het ging om elkaar voorthelpen op het pad, stap voor stap.'

Toen Jeanne, Ashley en Emma zo samen aan het lopen en zingen en rusten en lachen waren, dachten ze waarschijnlijk niet: hé, nu komen we

onze verbonden na. Maar ze kwamen hun verbonden wel degelijk na. Zij hielpen elkaar met liefde, medeleven en toewijding. Ze sterkten elkaars geloof door elkaar aan te moedigen en te dienen.

Ouderling Russell M. Nelson heeft gezegd: 'Als we ons realiseren dat we kinderen van het verbond zijn, weten we wie we zijn en wat God van ons verwacht. Zijn wet is in ons hart geschreven.'⁷

Maria Kuzina is een verbondsdochter van God die weet wie ze is en wat God van haar verwacht. Toen ze mij bij haar thuis in Omsk (Rusland) verwelkomde, dacht ik dat ik daar was om haar te dienen, maar ik besepte al snel dat ik daar was om van haar te leren. Als bekeerling van de kerk leeft Maria de opdracht in Lucas 22 na: 'Als gij eenmaal tot bekering gekomen zijt, versterk dan uw broederen.'⁸ Zij gelooft in de woorden van onze levende profeet, president Thomas S. Monson, die zei:

'De tijd is nu aangebroken voor de leden en zendingen om de handen ineen te slaan en in de wijngaard van de Heer te werken en zielen tot Hem te brengen. [...]

'[...] Als we in geloof optreden, zal de Heer ons tonen hoe we zijn kerk in onze wijken en gemeenten kunnen versterken. Hij zal met ons zijn en een actieve partner worden in ons zendingswerk.

'[...] Oefen uw geloof [...] en bepaal onder gebed welke leden van uw familie en welke vrienden en kennissen u thuis wilt uitnodigen voor een gesprek met de zendingen, zodat zij de boodschap van de herstelling kunnen aanhoren.'⁹

Maria volgt deze raad op door om te zien naar en te zorgen voor de zusters die haar als huisbezoekster zijn toegewezen, en meer te doen dan dat.

Ze heeft vele vrienden die minder-actief zijn of die de boodschap van het herstelde evangelie van Jezus Christus nog niet hebben gehoord. Elke dag oefent ze haar geloof en bidt ze om te weten wie haar hulp nodig heeft. Vervolgens handelt ze naar de ingevingen die ze krijgt. Ze belt, uit haar liefde en zegt tegen haar vrienden: ‘We hebben je nodig.’ Ze houdt elke week gezinsavond in haar appartement en nodigt daar burens, leden en zendelingen voor uit — en geeft ze te eten. Ze nodigt hen uit voor de kerk, kijkt naar ze uit en gaat bij hen zitten wanneer ze er zijn.

Maria begrijpt ouderling Jeffrey R. Hollands recente uitspraak dat ‘een uitnodiging uit liefde voor anderen en voor de Heer Jezus Christus [...] nooit als een belediging of veroordeling zal worden opgevat’.¹⁰ Ze houdt bij wie zich beledigd voelen en blijft aandacht aan hen schenken. Omdat deze mensen weten dat ze om hen geeft, kan ze zeggen: ‘Trek het je niet zo aan. Dat is belachelijk!’

Maria is een discipel van Jezus Christus die haar verbonden nakomt. Hoewel ze geen priesterschapdrager thuis heeft, voelt ze Gods macht dagelijks bij de vervulling van haar tempelverbonden door op het pad voorwaarts te gaan, te volharden tot het einde en anderen onderweg te helpen aan het heilswerk deel te hebben.

Ziet u zichzelf door de voorvallen die ik aanhaalde aan het heilswerk deelnemen? Denk eens aan een andere dochter van God die bemoediging nodig heeft om op het verbondspad terug te keren of een beetje hulp om op het pad te blijven. Vraag uw Vader in de hemel over haar. Zij is zijn dochter. Hij kent haar bij naam. Hij kent u ook en Hij zal u laten weten wat zij nodig heeft. Wees geduldig en blijf met geloof

voor haar bidden, en handel naar de ingevingen die u krijgt. Als u die ingevingen volgt, zal de Geest u laten weten dat uw offer aanvaard wordt door de Heer.

‘Zuster Eliza R. Snow [erkende] dankbaar de inspanningen die de zusters zich getroostten om elkaar [...] te versterken. Hoewel de kerk geen verslag bijhield, zo vertelde ze hun, van elke bijdrage die ze leverden om behoeftigen te helpen, hield de Heer een volmaakt verslag bij van hun reddingswerk:

“[...] President Joseph Smith heeft gezegd dat deze vereniging is opgericht om zielen te redden. Wat [doen wij] om afgedwaalden terug te brengen? — om het hart te verwarmen van hen die koud in het evangelie zijn geworden? — er wordt een ander boek bijgehouden, van uw geloof, uw menslievendheid, uw goede werken en [uw] woorden. Er wordt een ander [verslag] bijgehouden. Er gaat niets verloren.’¹¹

In het Boek van Mormon spreekt Alma van de goede reden die wij hebben om ons te verheugen. Hij zegt: ‘En nu vraag ik u: welke grote zegeningen heeft [God] ons geschonken? Kunt gij dat zeggen?’

In zijn enthousiasme wacht Ammon niet op een antwoord. Hij zegt: ‘Zie, ik antwoord voor u; [...] dat is de zegen die Hij ons heeft geschonken, dat wij een werktuig in de handen Gods zijn gemaakt om dat grote werk teweeg te brengen.’¹²

Wij zijn verbondsdochters in het koninkrijk van de Heer. Wij kunnen een werktuig in zijn handen zijn. Als we dagelijks op kleine en eenvoudige manieren aan het heilswerk deelnemen — door met elkaar contact te houden, en elkaar te sterken en te onderwijzen — zullen we met Ammon kunnen verklaren:

‘Zie, mijn vreugde is overvloedig, ja, mijn hart is boordevol vreugde, en ik wil mij in mijn God verheugen.

‘Ja, ik weet dat ik niets ben; wat mijn kracht aangaat, ben ik zwak; daarom zal ik niet op mijzelf roemen, maar ik zal in mijn God roemen, want in zijn kracht vermag ik alle dingen.’¹³

Daarvan getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Mosiah 18:8–10.
2. Leer en Verbonden 20:77.
3. Mozes 1:39.
4. Leer en Verbonden 25:1.
5. 2 Nephi 31:18.
6. 2 Nephi 31:20.
7. Russell M. Nelson, ‘Verbonden’, *Liahona*, november 2011, p. 88.
8. Lucas 22:32.
9. Thomas S. Monson, ‘Geloof in het heilswerk’ (wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggeevenden, juni 2013), lds.org/broadcasts.
10. Jeffrey R. Holland, ‘Onze taak om uit te nodigen’ (wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggeevenden, juni 2013), lds.org/broadcasts.
11. *Dochters in mijn koninkrijk: de geschiedenis en het werk van de zustershulpvereniging* (2011), p. 93.
12. Alma 26:2–3.
13. Alma 26:11–12.

Linda S. Reeves

Tweede raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium

Aanspraak maken op de zegeningen van uw verbonden

Als we onze verbonden hernieuwen en eren, kunnen onze lasten verlicht worden en kunnen we steeds gezuiverd en versterkt worden.

Zusters, het is geweldig om weer bij u te zijn.

Ik maakte onlangs kennis met een vrouw die zich op haar doop voorbereidde. Ze was die zondag drie kilometer door zware modder naar de kerk komen lopen. Ze ging regelrecht naar de toiletten, deed haar modderige kleren uit en trok schone zondagse kleding aan. In de ZHV vertelde ze over haar bekering. Ik werd geraakt door haar enorme verlangen om door bekering en het zoenoffer van de Heiland schoon en rein te worden. Ook werd ik geraakt door haar bereidwilligheid om haar 'oude leven' op te geven en heilige verbonden met onze Vader in de hemel te sluiten. Ze was bij haar vriend weggegaan, overwon verslavingen om het woord van wijsheid na te leven, had haar baantje op zondag opgezegd om de kerkdiensten bij te wonen en was dierbare vrienden kwijtgeraakt toen ze aankondigde dat ze zich wilde laten dopen. Ze wilde al haar zonden heel graag afleggen

zodat ze rein gewassen kon worden en de verlossende liefde van de Heiland kon voelen. Haar verlangen om zowel lichamelijk als geestelijk rein te worden was inspirerend voor mij.

We weten dat velen van u soortgelijke offers hebben gebracht toen u het getuigenis van de Heilige Geest voelde en ernaar verlangde om u te bekeren, u te laten dopen en rein te

worden gemaakt. Misschien voelen wij de goddelijke liefde van de Heiland wel het meest als we ons bekeren en ervaren dat Hij zijn armen liefdevol naar ons heeft uitgestrekt om ons te omarmen en ons van zijn liefde en acceptatie te verzekeren.

Enkele zondagen geleden luisterde ik naar het avondmaalsgebed en werd geroerd door de manier waarop de priester ieder woord met gevoel uitsprak. Naderhand heb ik hem opgebeld om hem te bedanken dat hij het avondmaal voor mij en de andere broeders en zusters tot een diepe geestelijke ervaring had gemaakt. Hij was niet thuis, maar zijn moeder zei: 'O, hij zal het zo waarderen dat u gebeld hebt! Het was de eerste keer dat hij het avondmaalsgebed uitsprak en hij heeft zich hier samen met mij op voorbereid. We hebben het over het belang van het avondmaal gehad en over waardig ons doopverbond met de Heiland hernieuwen.' Ik ben echt blij dat deze lieve moeder haar zoon de kracht van het doopverbond heeft uitgelegd en hoe hij de leden van de wijk die kracht kan laten voelen.

Een andere moeder die ik ken zat al enkele jaren alleen met haar vier jonge kinderen in de kerk. Ze kon zich maar zelden tijdens het avondmaal op de Heiland concentreren, en besloot een plan te maken. Ze neemt nu iedere zaterdag de tijd om haar week te evalueren, over haar verbonden na te denken en te bedenken waar ze zich van moet bekeren. Ze zegt: 'Ongeacht de situatie met mijn kinderen op zondag ben ik voorbereid om van het avondmaal te nemen, mijn verbond te hernieuwen en de reinigende macht van de verzoening te voelen.'

Waarom legt de Heiland zoveel nadruk op het avondmaal, lieve

zusters? Hoe belangrijk is deze wekelijkse hernieuwing van ons doopverbond voor ons? Zijn we doordrongen van het vermogen van de Heiland om ons iedere week volledig rein te maken als we waardig en doordacht van het avondmaal nemen? President Boyd K. Packer heeft getuigd: 'Dat is het doel van het evangelie van Jezus Christus en de verzoening: [...] aan het eind van [ons] leven [kunnen wij] bekeerd van [onze] zonden en rein gewassen door het bloed van Christus door de sluier gaan.'¹

Wij als presidium zijn zeer verheugd over onze zusters en hun gezinnen die verbonden sluiten en ze naleven, maar wij leven intens mee met degenen onder u die erg lijden onder het feit dat uw dierbaren hun verbonden breken. De profeet Jakob, de broer van Nephi, kreeg van de Heer de opdracht om tot zijn broeders te spreken over de rechtschappen vrouwen en kinderen in zijn tijd. Ik getuig dat zijn woorden speciaal voor onze tijd bewaard zijn gebleven. Hij spreekt tot ons zoals de Heiland zelf zou spreken. Jakob ging 'gebukt onder een [grote] bezorgdheid' toen hij tot de echtgenoten en vaders getuigde:

'Het grieft mij ook dat ik zo onomwonden [...] moet spreken in het bijzijn van uw vrouwen en uw kinderen, wier gevoelens in vele gevallen buitengewoon teer en kuis en zacht zijn. [...]

'[...] Het snikken van hun hart stijgt op tot God. [...] Vele harten [zijn] gestorven, met diepe wonden doorstoken.'²

Jakob belooft de vrouwen en kinderen van zijn en onze tijd die hun verbonden naleven:

'Vertrouwt op God met een onwrikbaar gemoed en bidt tot Hem met buitengewoon groot geloof, en Hij zal u in uw ellende vertroosten. [...]

'[...] Heft uw hoofd op en neemt het aangename woord Gods aan en vergast u aan zijn liefde.'³

Zusters, ik getuig van de kracht van het gebed wanneer wij onze diepste pijnen en verlangens voor onze hemelse Vader uitstorten, en van de antwoorden die we ontvangen als we ons aan de Schriften en aan de woorden van de levende profeten 'vergasten'.

Bijna drie jaar geleden vernielde een verwoestende brand de binnenkant van de historische tabernakel in Provo (Utah). Dat werd zowel door de gemeenschap als de kerkleden als een groot verlies beschouwd. Velen vroegen zich af: 'Waarom liet de Heer dit toe? Hij had de brand toch zeker kunnen voorkomen of de vernieling kunnen tegenhouden.'

Tien maanden later, in de algemene oktoberconferentie van 2011, viel ieders mond open toen president Thomas S. Monson aankondigde dat de vernielde tabernakel een heilige tempel zou worden — een huis des Heren! Opeens zagen wij wat de Heer altijd al wist! Hij veroorzaakte de brand niet, maar Hij liet toe dat de

brand de binnenkant van de tempel ontmantelde. Hij zag een schitterende tempel in de tabernakel — een duurzaam thuis voor het sluiten van heilige, eeuwige verbonden.⁴

Lieve zusters, de Heer laat toe dat we beproefd en getest worden, soms tot de toppen van ons kunnen. Soms zien we hoe het leven van dierbaren — en wellicht ons eigen leven — figuurlijk gesproken volledig afbrandt en vragen we ons af waarom een liefdevolle, zorgzame hemelse Vader zulke dingen toelaat. Maar Hij laat ons niet in de as liggen. Hij staat met open armen klaar, met de indringende uitnodiging om tot Hem te komen. Hij bouwt van ons leven een prachtige tempel waarin zijn Geest voor eeuwig kan wonen.

In Leer en Verbonden 58:3–4 zegt de Heer:

'Op dit moment kunt gij het plan van uw God met betrekking tot de dingen die hierna zullen komen, en de heerlijkheid die zal volgen op veel beproeving, niet met uw natuurlijke ogen zien.

'Want na veel beproeving komen de zegeningen. Daarom komt de

dag dat gij met grote heerlijkheid gekroond zult worden.’

Zusters, ik getuig dat de Heer een plan voor ieder van ons heeft. Niets wat ons overkomt is schokkend of verrassend voor Hem. Hij is alwetend en volkomen liefdevol. Hij helpt ons graag, troost ons graag en verlicht graag onze pijn als we vertrouwen op de kracht van de verzoening en onze verbonden eren. Misschien zullen juist de beproevingen en moeilijkheden die we meemaken ons tot Hem leiden en maken dat wij aan onze verbonden vasthouden zodat we in zijn tegenwoordigheid kunnen terugkeren en alles ontvangen wat de Vader heeft.

Dit afgelopen jaar wilde ik de liefde van de Heer dieper voelen, persoonlijke openbaring ontvangen, mijn tempelverbonden beter begrijpen en een verlichting van mijn lasten ervaren. Ik heb specifiek om die zegeningen gebeden en ik heb gemerkt hoe de Geest me naar de tempel leidde en me aanspoorde om zorgvuldiger te luisteren naar ieder woord van de zegeningen die op me uitgesproken werden. Ik getuig dat de Heer mij genadig is geweest en mijn

lasten lichter heeft gemaakt, toen ik beter luisterde en geloof probeerde te oefenen. Hij heeft me gemoedsrust gegeven over gebeden die nog niet beantwoord zijn. We verplichten de Heer om zijn beloften na te komen als we onze verbonden naleven en geloof oefenen.⁵ Lieve zusters, ga naar de tempel en maak aanspraak op uw zegeningen!

Ik wil nog een ander aspect bespreken dat ons vertrouwen en geloof kan schenken. Soms hebben we als vrouw de neiging om heel kritisch naar onszelf te zijn. Op zo’n moment moeten we de leiding van de Geest zoeken en vragen: ‘Is dit hoe de Heer wil dat ik over mijzelf denk of probeert Satan mij neer te sabelen?’ Bedenk wat de aard van onze hemelse Vader is, wiens liefde volmaakt en eeuwig is.⁶ Hij wil ons opbouwen, niet neerhalen.

Als lid van de kerk denken we soms misschien dat we deel uit moeten maken van een ‘volmaakt mormoons gezin’ om acceptabel voor de Heer te zijn. We voelen ons dan vaak ‘minder-dan’ of buitenbeentjes in het koninkrijk als we denken dat we niet aan dat beeld voldoen. Lieve

zusters, als puntje bij paaltje komt, is het voor onze Vader in de hemel alleen belangrijk hoe goed we onze verbonden hebben nageleefd en hoe hard we hebben geprobeerd om het voorbeeld van onze Heiland, Jezus Christus, te volgen.

Ik getuig dat Jezus Christus onze Heiland en Verlosser is. Dankzij zijn zoenoffer kunnen we wekelijks schoon gewassen worden als we waardig van zijn avondmaal nemen. Als we onze verbonden hernieuwen en eren, kunnen onze lasten verlicht worden en kunnen we steeds gezuiverd en versterkt worden, zodat we aan het eind van ons leven waardig bevonden worden om de verhoging en het eeuwige leven te ontvangen. Ik getuig hiervan in de naam van onze dierbare Heiland, Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Boyd K. Packer, ‘De verzoening’, *Liahona*, november 2012, p. 77.
2. Jakob 2:3, 7, 35.
3. Jakob 3:1–2.
4. Zie Mosiah 23:21–22.
5. Zie Leer en Verbonden 82:10.
6. Zie Russell M. Nelson, ‘Goddelijke liefde’, *Liahona*, februari 2003, pp. 12–17.

President Thomas S. Monson

Wij staan er nooit alleen voor

Op een dag zult u terugblikken op de moeilijke tijden die u hebt gehad, en u zult beseffen dat Hij u altijd nabij is geweest.

Lieve zusters, de geest die we vanavond voelen weerspiegelt uw kracht, uw toewijding en uw goedheid. Zoals de Meester zei: ‘Gij zijt het zout der aarde. [...] Gij zijt het licht der wereld.’¹

Toen ik nadacht over wat ik tot u wilde zeggen, moest ik denken aan hoe verknocht mijn lieve vrouw, Frances, aan de zustershulpvereniging was. Ze is in in vele posities in de ZHV werkzaam geweest. Wij waren allebei nog maar 31 jaar toen ik als president van de Canadese Zending werd geroepen. In die periode van drie jaar presideerde Frances alle zustershulpverenigingen in dat grote gebied, dat de provincies Ontario en Quebec bestreek. Aan die taak heeft ze hechte vriendschappen overgehouden, alsook aan de vele roepingen die ze later in de ZHV van onze eigen wijk vervulde. Ze was een trouwe dochter van onze hemelse Vader, mijn dierbare partner en mijn innigste vriendin. Ik mis haar meer dan ik onder woorden kan brengen.

Ook ik draag de zustershulpvereniging een warm hart toe. Ik getuig tot u dat zij door inspiratie werd georganiseerd en een essentiële rol vervult in

de kerk van de Heer op aarde. Deze organisatie brengt onnoemelijk veel goeds tot stand en is talloze mensen tot zegen.

De zustershulpvereniging bestaat uit een verscheidenheid aan vrouwen. Onder u bevinden zich alleenstaanden — wellicht nog op school, wellicht met een baan — die een overvloedig leven nastreven. Sommigen onder u zijn druk als moeder van opgroeiende kinderen. Weer anderen onder u zijn hun man door een echtscheiding of aan de dood kwijtgeraakt en doen alle moeite om hun kinderen zonder de hulp van een echtgenoot en vader groot te brengen. Sommigen van u hebben kinderen grootgebracht maar beseffen dat ze uw hulp nog steeds nodig hebben. Er zijn velen van u met bejaarde ouders die de liefdevolle zorg nodig hebben die alleen u kunt geven.

Op welk punt we ook zijn in ons leven, er zijn tijden wanneer we allemaal met moeilijkheden te kampen hebben. Hoewel ze voor eenieder anders zijn, maakt iedereen ze mee.

Veel moeilijkheden die we doormaken komen omdat we in deze sterfelijke wereld leven, met mensen van allerlei slag. We vragen ons weleens

in wanhoop af: hoe kan ik mij in deze telestiale wereld op het celestiale blijven richten?

Bij tijden zult u een pad vol hindernissen en moeilijkheden bewandelen. Bij tijden voelt u zich wellicht vervreemd — ja, ver weg — van de Schenker van alle goede gaven. U bent bang dat u er alleen voor staat. Vrees verjaagt geloof.

Als u zich in die omstandigheden bevindt, smee ik u: denk dan aan ‘t gebed. Ik kan mij helemaal vinden in de woorden van president Ezra Taft Benson over het gebed. Hij zei:

‘Mijn hele leven heb ik de raad om op het gebed te vertrouwen hoger ingeschat dan elk ander advies dat ik [...] heb gekregen. Het is een volkomen deel van mij geworden — een anker, een constante bron van kracht, en de basis voor mijn kennis van goddelijke zaken. [...]

[...] Hoewel tegenspoed kan komen, kunnen we in gebed zekerheid vinden, want God zal vrede tot de ziel spreken. Die vrede, die geest van kalmte, is de grootste zegen in dit leven.’²

De apostel Paulus spoort ons aan: ‘Laten [...] uw wensen [...] bekend worden bij God.

‘En de vrede Gods, die alle verstand te boven gaat, zal uw harten en uw gedachten behoeden in Christus Jezus.’³

Wat een heerlijke belofte! We snakken naar die vrede, smachten naar gemoedsrust.

We zijn niet op deze aarde geplaatst om er alleen voor te staan. Wat een verbluffende bron van kracht en van troost staat ieder van ons ter beschikking. Hij die ons beter kent dan wij onszelf kennen, Hij die alles overziet en die het eind vanaf het begin kent, Hij heeft ons verzekerd dat Hij er zal zijn om ons te helpen als

wij er maar om vragen. Wij hebben de belofte: 'Bidt altijd en weest gelovig, en alle dingen zullen voor uw welzijn samenwerken.'⁴

Als onze gebeden ten hemel reiken, laten we de woorden van de Heiland dan niet vergeten. Toen Hij de ondraaglijke kwelling in Getsemane en aan het kruis tegemoetzag, bad Hij tot de Vader: 'Niet mijn wil, maar de uwe geschiede!'⁵ Hoe moeilijk dat bij tijden ook mag zijn, wij dienen er ook op te vertrouwen dat onze hemelse Vader het beste weet hoe en wanneer en op welke wijze Hij ons de hulp biedt die we zoeken.

Ik koester deze dichterlijke woorden:

*Ik weet niet hoe God antwoord geeft,
Maar wel dat Hij 't gebed beantwoordt.
Dat Hij zijn Woord gegeven heeft
Dat Hij ieder gebed weer hoort.
Het antwoord komt, 't zij laat of vroeg.
Terwijl ik bid en rustig wacht,
Weet 'k niet of de zegening die 'k vroeg
Precies zal komen zoals ik dacht.
Toch leg ik mijn gebed bij Hem neer
Wiens wil wijzer is dan wat ik
verwacht,
Overtuigd dat 't antwoord wel komt
op een keer,
Misschien nog beter dan ik dacht.'*⁶

Het gebed is uiteraard niet alleen voor moeilijke tijden. Ons wordt herhaaldelijk in de Schriften voorgehouden om altijd te bidden⁷ en een gebed in ons hart te houden.⁸ De woorden van een favoriete en bekende lofzang stellen een vraag die we dagelijks indachtig dienen te zijn: 'Dacht gij aan 't gebed?''⁹

Niet alleen het gebed helpt ons staande te blijven in deze vaak moeilijke wereld, maar Schriftstudie draagt daar ook toe bij. De woorden van waarheid en inspiratie in onze

vier standaardwerken zijn voor mij een kostbaar bezit. Ik krijg er nooit genoeg van. Ik word altijd geestelijk opgebeurd wanneer ik de Schriften onderzoek. Deze heilige woorden van waarheid en liefde geven mijn leven richting en wijzen de weg naar eeuwige volmaking.

Als we de Schriften lezen en overpeinen, ervaren we de zoete influisteringen van de Geest aan onze ziel. We kunnen antwoorden vinden op onze vragen. We leren de zegeningen kennen die komen door ons aan Gods geboden te houden. We verwerven een zeker getuigenis van onze hemelse Vader en onze Heiland, Jezus Christus, en hun liefde voor ons. In combinatie met onze gebeden kunnen wij door Schriftstudie met zekerheid weten dat het evangelie van Jezus Christus waar is.

President Gordon B. Hinckley heeft gezegd: 'Moge de Heer ieder van ons zegenen om ons aan zijn heilige [woorden] te vergasten en er die kracht, die vrede en die kennis uit te putten "die alle verstand te boven gaa[n]" (Filippenzen 4:7).'¹⁰

Als we aan het gebed denken en de tijd nemen voor de Schriften, zal ons leven oneindig meer gezegend zijn en zullen onze lasten lichter worden.

Ik wil u graag vertellen hoe onze

hemelse Vader de gebeden en smeekbeden van een vrouw verhoorde en haar de vrede en geruststelling gaf die ze zo wanhopig zocht.

Tiffany's moeilijkheden begonnen vorig jaar toen ze gasten over de vloer had voor Thanksgiving en later weer voor de kerst. Haar man volgde een medische opleiding en zat in het tweede jaar van zijn klinische opleidingsperiode. Hij moest lange dagen maken, waardoor hij niet zoveel kon bijspringen als beiden hadden gewild. Het meeste van wat er met de feestdagen moest gebeuren, naast de zorg voor hun vier jonge kinderen, kwam dan ook op Tiffany's schouders te rusten. Het begon haar allemaal teveel te worden, en toen vernam ze het bericht dat bij iemand die haar dierbaar was kanker was vastgesteld. De stress en de zorgen begonnen hun tol van haar te eisen, en ze gleed af in een periode van ontmoediging en depressie. Ze zocht medische hulp, maar niets leek te helpen. Haar eetlust verdween en ze begon af te vallen, wat haar toch al kleine gestalte geen goed deed. Ze zocht naar gemoedsrust in de Schriften en bad om bevrijding uit de somberheid waarin ze verzwolgen werd. Toen er vrede noch hulp leek te komen, begon ze zich door God in de steek gelaten te voelen. Haar familie en vrienden baden voor haar en probeerden van alles om te helpen. Ze schotelden haar haar lievelingseten voor in een poging om haar gezond te houden, maar na een paar hapjes kreeg ze verder geen hap meer door haar keel.

Op een nogal erg moeilijke dag probeerde een goede bekende haar te vergeefs lekker te maken met eten dat ze altijd graag lustte. Toen dat allemaal niets uithaalde, zei die goede bekende: 'Er moet toch *iets* zijn waar je zin in hebt?'

Tiffany dacht een ogenblik na en zei: 'Het enige waar ik zin in zou hebben, is zelfgemaakt brood.'

Maar dat hadden ze niet in huis.

De volgende middag ging Tiffany's deurbel. Haar man was toevallig thuis en deed open. Hij kwam terug met een zelfgemaakt brood in handen. Tiffany was stomverbaasd toen hij haar vertelde dat ze het van een vrouw hadden gekregen die Sherrie heette en die ze amper kenden. Zij was een vriendin van Tiffany's zus Nicole, die in Denver (Colorado) woonde. Sherrie had een paar maanden daarvoor kort met Tiffany en haar man kennism gemaakt toen Nicole en haar gezin voor Thanksgiving bij Tiffany logeerden. Sherrie, die in Omaha woonde, had Nicole bij Tiffany thuis opgezocht.

Nu, maanden later, met het heerlijke brood in handen, belde Tiffany haar zus Nicole op om haar te bedanken dat ze Sherrie voor deze barmhartige daad op pad had gestuurd. Ze kreeg echter et horen dat Nicole niet achter het bezoek zat en er ook niets van afwist.

De rest van het verhaal werd duidelijk toen Nicole bij haar vriendin Sherrie navraag deed wat haar ertoe had bewogen om dat brood langs te brengen. Wat ze te horen kreeg was een inspiratie voor haar, voor Tiffany, voor Sherrie — en het is een inspiratie voor mij.

Op die bewuste dag van de broodbezorging had Sherrie 's ochtends de ingeving gekregen om twee broden te bakken in plaats van eentje zoals ze van plan was. Ze zei dat ze het gevoel had dat ze dat tweede brood met haar in de auto mee moest nemen, hoewel ze niet wist waarom. Na de lunch bij een vriendin thuis begon haar dochttertje van één te huilen en moest nodig naar huis voor haar

middagslaapje. Sherrie aarzelde toen ze het onmiskenbare gevoel kreeg dat ze dat extra brood bij Nicoles zus Tiffany moest afgeven, die een half uur rijden aan de andere kant van de stad woonde en die ze amper kende. Ze probeerde de gedachte weg te redeneren: haar dochttertje was erg moe en moest nodig naar huis, en ze voelde zich opgelaten om een brood langs te brengen bij mensen die eigenlijk vreemden voor haar waren. De ingeving om bij Tiffany langs te gaan was echter zo sterk dat ze er gehoor aan gaf.

Toen ze daar aankwam, deed Tiffany's man de deur open. Sherrie vertelde hem dat zij Nicoles vriendin was die hij eerder met Thanksgiving even had ontmoet, overhandigde hem het brood en vertrok weer.

En zo gebeurde het dat de Heer

een nagenoeg onbekende de stad door liet rijden om niet alleen het gewenste zelfgemaakte brood te bezorgen, maar ook een duidelijke boodschap van liefde aan Tiffany. Wat haar gebeurde kan op geen enkele andere wijze worden verklaard. Zij had de dringende behoefte om te voelen dat ze er niet alleen voor stond — dat God Zich om haar bekommerde en haar niet in de steek had gelaten. Dat brood — datgene wat ze verlangde — werd haar door iemand bezorgd die ze amper kende, iemand die niet van haar noden afwist, maar die luisterde naar de ingeving van de Geest en daar gehoor aan gaf. Voor Tiffany was dit een duidelijk teken dat haar hemelse Vader haar noden kende en genoeg om haar gaf om hulp te sturen. Hij had haar geroep om verlichting beantwoord.

Algemene presidiums hulporganisaties

Lieve zusters, uw hemelse Vader heeft u lief — ieder van u. Die liefde is onveranderlijk. Zij wordt niet beïnvloed door uw uiterlijk, door uw bezittingen of door het saldo op uw bankrekening. Zij verandert niet door uw talenten en capaciteiten. Zij is er gewoon. Zij is er voor u wanneer u verdrietig of blij, ontmoedigd of hoopvol bent. Gods liefde is er voor u, of u nu wel of niet vindt dat u liefde verdient. Zij is er gewoon altijd.

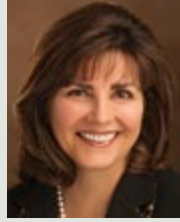
Als we onze hemelse Vader zoeken door vurig, oprecht gebed en ijverige, doelgerichte Schriftstudie, zal ons getuigenis sterk worden en diepgevoerd raken. Wij zullen Gods liefde voor ons kennen. Wij zullen inzien dat we er nooit alleen voor staan. Ik beloof u dat u op een dag zult terugblikken op de moeilijke tijden die u hebt gehad, en u zult beseffen dat Hij u altijd nabij is geweest. Ik weet dat dit zo is bij het overlijden van mijn eeuwige partner — Frances Beverly Johnson Monson.

Ik laat u mijn zegen. Ik laat u mijn dank voor al het goede dat u doet en voor het leven dat u leidt. Ik bid dat u gezegend mag worden met iedere goede gave. In de naam van onze Heiland en Verlosser, ja, Jezus Christus, de Heer. Amen. ■

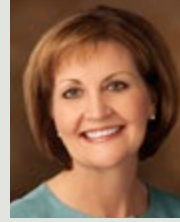
NOTEN

1. Matteüs 5:13–14.
2. Ezra Taft Benson, 'Pray Always', *Tambuli*, juni 1990, pp. 4–5, 6.
3. Filippenzen 4:6–7.
4. Leer en Verbonden 90:24.
5. Lucas 22:42.
6. Eliza M. Hickok, 'Prayer'. In: James Gilchrist Lawson, red., *The Best Loved Religious Poems* (1933), p. 160.
7. Zie Lucas 21:36; 2 Nephi 32:9; 3 Nephi 18:15; Leer en Verbonden 10:5; 19:38; 20:33; 31:12; 61:39; 88:126; 93:49.
8. Zie 3 Nephi 20:1.
9. 'Dacht gij aan 't gebed?', lofzang 96.
10. Gordon B. Hinckley, 'Feasting upon the Scriptures', *Tambuli*, juni 1986, p. 4.

ZUSTERSHULPVERENIGING

Carole M. Stephens
Eerste raadgeefster

Linda K. Burton
Presidente

Linda S. Reeves
Tweede raadgeefster

JONGEVROUWEN

Carol F. McConkie
Eerste raadgeefster

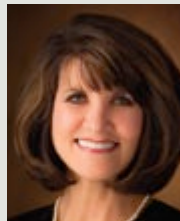

Bonnie L. Oscarson
Presidente

Neill F. Marriott
Tweede raadgeefster

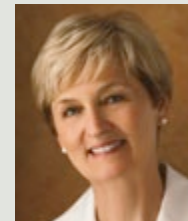
JEUGDWERK

Jean A. Stevens
Eerste raadgeefster

Rosemary M. Wixom
Presidente

Cheryl A. Esplin
Tweede raadgeefster

JONGEMANNEN

Larry M. Gibson
Eerste raadgever

David L. Beck
President

Randall L. Ridd
Tweede raadgever

ZONDAGSSCHOOL

David M. McConkie
Eerste raadgever

Russell T. Osguthorpe
President

Matthew O. Richardson
Tweede raadgever

Register conferentieverhalen

De volgende lijst met verhalen die in de algemene conferentie zijn verteld, kunnen van pas komen bij uw evangelie-studie, de gezinsavond en ander onderwijs. De sprekers staan in alfabetische volgorde en de nummers verwijzen naar de eerste pagina van de toespraak.

SPREKER	VERHAAL
Neil L. Andersen	(92) Een getrouwe Braziliaanse moeder, die van haar man niet naar de kerk mag gaan, laat haar kinderen naar de kerk gaan.
M. Russell Ballard	(43) Een familie heeft succes in het zendingswerk door de uitdaging aan te nemen om het heilswerk te bespoedigen.
David A. Bednar	(17) Het gezin van Susan Bednar, die toen een jongevrouw was, wordt gezegend door de wet van tiende na te leven.
Gérald Caussé	(49) Gérald Caussé en zijn gezin vinden het makkelijker om in een nieuwe stad te wonen door de hartelijke ontvangst van heiligen der laatste dagen.
D. Todd Christofferson	(29) Anna Daines zet zich in als vrijwilliger en weerlegt vooroordelen over heiligen der laatste dagen.
Quentin L. Cook	(88) Quentin L. Cook besluit met enkele collega's in zijn advocatenpraktijk een gezinsvriendelijke werkomgeving te scheppen.
Edward Dube	(15) Terwijl ze samen op de akker werken, zegt de moeder van de jonge Edward Dube dat hij vooruit moet kijken, niet achteruit.
Timothy J. Dyches	(37) Corrie ten Boom schenkt vergeving aan een voormalig nazisoldaat, die in een concentratiekamp een van haar bewakers was geweest.
Henry B. Eyring	(58) Als jongen wordt Henry B. Eyring gezegend door samen met de bisschop hulpbehoevende leden te bezoeken. (69) Mildred en Henry Eyring bereiken eensgezindheid door terug naar Utah te gaan en dichter bij haar familie te gaan wonen.
Randy D. Funk	(52) Een Indiase onderzoekster hoort het verhaal van Joseph Smith in een taal die ze niet verstaat en wil zich laten dopen.
Kevin S. Hamilton	(99) Een gezin begint te kerk te verlaten door op een zondag te beslissen een tochtje te maken in plaats van de avondmaalsdienst bij te wonen.
Jeffrey R. Holland	(40) Een zuster komt zwaar verminkt uit een vliegtuigongeluk, maar vindt vreugde in het moederschap.
Richard J. Maynes	(79) De overgrootvader van Richard J. Maynes krijgt op zending een dodelijke hartaanval.
Thomas S. Monson	(61) Een getrouwe huisonderwijzer wordt met dankbaarheid vervuld wanneer iemand die hij jarenlang bezocht heeft lid wordt van de kerk. (85) Thomas S. Monson geeft een bejaarde blinde en dove broeder een priesterschapszegen.
S. Gifford Nielsen	(33) Een ringpresident laat de versleten schoenen van een succesvolle zending bronzen.
Adrián Ochoa	(102) Hun familieleden zijn erg blij wanneer de jonge Adrián Ochoa en zijn twee neven weer thuiskomen na een hevige storm.
Bonnie L. Oscarson	(76) Agnes Hoggan laat een niet-mormoons gezin haar 16-jarige dochter niet adopteren.
Boyd K. Packer	(26) Boyd K. Packer krijgt de raad om de leden van een ring met moeilijkheden aan te sporen in de Schriften te lezen.
L. Tom Perry	(46) Als jongen onderneemt L. Tom Perry samen met andere jeugdwerkkinderen en hun leerkracht een trektocht naar hun lievelingsplekje in de bergen.
Linda S. Reeves	(118) Een vrouw die zich wil laten dopen, loopt drie kilometer in de modder op weg naar de kerk.
Ulisses Soares	(9) Moses Mahlangu en anderen in Zuid-Afrika zitten buiten het kerkgebouw en luisteren door het raam naar de bijeenkomsten.
Carole M. Stephens	(12) Getrouwe zusters in Honduras krijgen priesterschapszegens van hun kerkleiders. (115) Een 10-jarige jongen houdt zich aan zijn verbond om met anderen te treuren door zijn overgrootmoeder, die weduwe geworden was, te troosten.
Dieter F. Uchtdorf	(21) Een man droomt over een mormoons echtpaar dat hem uitlegt hoe we kunnen dienen in de kerk. (55) Dieter F. Uchtdorf valt tijdens het skiën en kan niet meer opstaan tot zijn kleinzoon hem helpt.
Arnulfo Valenzuela	(35) Een minderactieve zuster wordt weer actief wanneer ze de Heilige Geest voelt tijdens het zingen van een lofzang met haar huisbezoeksters.
Terence M. Vinson	(104) Als antwoord op het gebed van een trouw lid van de kerk in Papoea-Nieuw-Guinea dooft een plotse regenbui een vuurhaard die de gewassen van het dorp dreigt te vernietigen.

Kerk maakt in algemene conferentie toename in aantal leden en zendelingen bekend

President Thomas S. Monson maakte aan het begin van de 183ste algemene oktoberconferentie op 5 oktober 2013 bekend dat de kerk nu meer dan vijftien miljoen leden telt. Hij maakte ook bekend dat het aantal zendelingen dat over de hele wereld werkzaam is, na het verlagen van de zendingsleeftijd in oktober 2012, fors gestegen is van 58.500 naar 80.333.

‘De kerk blijft gestaag groeien en verandert elk jaar het leven van steeds meer mensen’, aldus president Monson. ‘Zij verspreidt zich over de aarde doordat ons zendingsleger in contact komt met mensen die naar de waarheid op zoek zijn.’

Hij moedigde leden en zendelingen aan samen te werken om het evangelie te verkondigen. ‘De tijd is nu aangebroken voor de leden en zendelingen om de handen ineen te slaan en in de wijngaard van de Heer te werken en zielen tot Hem te brengen’, zei president Monson die nu vijftig jaar apostel is.

Tijdens de zaterdagmiddagbijeenkomst werden drie leden van het Eerste Quorum der Zeventig — ouderlingen John B. Dickson, Paul E. Koelliker en F. Michael Watson

— eervol ontheven en het emeritaat verleend. Ouderling Kent D. Watson van het Tweede Quorum der Zeventig werd tevens eervol ontheven. Ook werden Julio A. Angulo (45) uit Bogotá (Colombia); Peter F. Evans (54) uit Salt Lake City (Utah, VS); en Genady N. Podvodov (47) uit Donetsk (Oekraïne) als gebiedszeventiger

gesteund. De ontheffing van César H. Hooker en Craig T. Wright als gebiedszeventiger werd bekendgemaakt.

Miljoenen over de hele wereld volgden het verloop van de conferentie via de tv, radio, satelliet en het internet. Voor het eerst was de priesterschapsbijeenkomst op zaterdagavond rechtstreeks beschikbaar via de tv en het internet. Op 5 en 6 oktober woonden ruim honderdduizend mensen de vijf bijeenkomsten van de algemene conferentie bij in het Conferentiecentrum in Salt Lake City (Utah, VS). De conferentie kon ook via verschillende media in 95 talen en 197 landen en territoriums gevolgd worden.

President Monson spoorde de leden van de kerk aan het einde van de conferentie aan om vriendelijker voor elkaar te zijn en ‘altijd het werk van de Heer te doen’. ■

PRESIDENT MONSON VIJFTIG JAAR APOSTEL

De algemene oktoberconferentie van 2013 was tevens het vijftigjarige jubileum van het apostelschap van president Thomas S. Monson. Hij werd op 4 oktober 1963, op 36-jarige leeftijd, gesteund als apostel. ■

Thomas S. Monson in 1963 in de Tabernakel op Temple Square vlak voor hij gesteund werd als algemeen autoriteit.

Pagina's voor kerkleiders aangemaakt op sociale media

Eric Murdock

LDS.org nieuws en evenementen

De kerk heeft officiële pagina's voor leden van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen op Facebook en Google Plus aangemaakt. Deze pagina's zijn op de sociale media de officiële visitekaartjes van de broeders. Ze worden beheerd door de kerk, maar de broeders houden er zelf toezicht op.

U kunt de officiële Facebook en Google Plus accounts vinden door te zoeken op facebook.com/lds en plus.google.com. Zoek naar het logo van de kerk om te verifiëren of een pagina op sociale media al dan niet officieel is.

Wie de pagina's volgt zal regelmatig updates krijgen over de kerkelijke

bediening van de broeders. 'De kerk zal er voor hen links naar toespraken, artikels, video's en ander relevant materiaal op plaatsen', zei Dale Jones, woordvoerder van de kerk.

Deze pagina's maken het makkelijker voor mensen om de woorden van levende profeten te vinden. Door de pagina's te *liken*, worden de berichten op het nieuwsoverzicht van de gebruiker weergegeven, waar ze gemakkelijk bekeken en gedeeld kunnen worden.

Door de officiële pagina's aan te maken, weten mensen welke pagina's door de kerk beheerd worden en worden ze beschermd tegen vervalste pagina's. ■

FOTO: NICOLAS CARRASCO, MET TOESTEMMING VAN CHURCH NEWS

Tempelnieuws

Eerste spade gestoken voor tempel in Connecticut (VS)

Na de eerste spadesteek door president Thomas S. Monson op zaterdag 17 augustus in Hartford, is men begonnen aan de bouw van de eerste tempel van de kerk in Connecticut. De Hartfordtempel wordt de tweede tempel in New England (de andere staat in Boston, Massachusetts) en een van 170 tempels van de kerk die over de hele wereld in gebruik, in aanbouw of gepland zijn.

Tweede tempel in Colorado (VS)

Op zaterdag 24 augustus stak ouderling Ronald A. Rasband van het Presidium der Zeventig de eerste spade voor de tweede tempel in Colorado (VS), de Fort Collinstempel. De andere staat in Denver, ongeveer 95 kilometer ten zuiden van Fort Collins. ■

Ringen gesticht in Rome en Parijs

Ouderlingen Dallin H. Oaks en M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen hebben tijdens hun bezoek in september 2013 de tweede ring in Rome (Italië) en de derde ring in het gebied Parijs (Frankrijk) gesticht. Ze bezochten ook Leeds en Manchester (Engeland) en Madrid (Spanje). In Rome is er een tempel in aanbouw en er komt er ook een in Parijs.

‘De kerk in Europa leeft en maakt indrukwekkende vooruitgang’, zei ouderling Oaks. Ouderling Ballard zei tegen de Europese leden dat de kerk dient te ‘erkennen dat de Heer zijn werk bespoedigt en dat we er allemaal aan moeten meewerken’. ■

Leringen voor onze tijd

Van oktober 2013 tot maart 2014 dienen de lessen van de Melchizedekse priesterschap en de ZHV op de vierde zondag over één of meerdere toespraken van de algemene oktoberconferentie 2013 te gaan. In april 2014 mogen er toespraken uit de oktoberconferentie 2013 of de aprilconferentie 2014 gekozen worden. Het is aan de ring- of districtspresident om voor elke les toespraken uit te kiezen. Ze kunnen dat ook delegeren aan de bisschop of gemeentepresident.

U kunt meer informatie vinden in het artikel ‘Leringen voor onze tijd’ in de *Liahona* van mei 2013. ■

Randall L. Ridd

Nieuwe tweede raadgever in het algemeen jongemannenpresidium

Als zoon van een aannemer leerde Randall L. Ridd al op jonge leeftijd hoe belangrijk het is om iets op de juiste manier te doen. De jonge Randall werkte regelmatig een opdracht af, waarna zijn vader, Leon Ridd, dan zei: ‘Je bent er nog niet mee klaar.’

Die nauwkeurigheid maakte een blijvende indruk op de man die nu tweede raadgever in het algemeen jongemannenpresidium is. Tot op de dag van vandaag hoort hij zijn vaders resolute, maar liefdevolle woorden soms als hij zijn professionele, kerkelijke en gezinstaken uitvoert: ‘Je bent er nog niet mee klaar; doe het goed.’

Broeder Ridd zei dat de arbeidsethiek van zijn familie hem tot zegen is geweest. Net als de mentors en priesterschapsleiders die hem soms een duwtje in de goede richting op het evangeliepad gaven. Terwijl veel van zijn klasgenoten van de middelbare school op negentienjarige leeftijd een zendingsoproep aanvaardden, koos Randall ervoor om een hogere opleiding te volgen en bij het leger te gaan. Later werkte hij als röntgentechnicus terwijl hij verder studeerde aan de University of Utah. Enkele wijze mannen waren moedig genoeg om hem erop te wijzen dat zijn plaats in het zendingsveld was. Hij volgde hun raad en diende zijn zendingspapieren in. Kort daarop verkondigde hij het evangelie in het zendingsgebied Mexico-Noord. ‘Ik weet echt niet hoe mijn leven zich zou hebben ontwikkeld als ik ervoor gekozen had niet op zending te gaan’, zegt hij.

Hij kwam thuis, zette zijn opleiding voort en trouwde in 1975 met Tamina Roark in de Salt Laketempel. Ze brachten vier kinderen groot terwijl broeder Ridd zijn loopbaan in commercieel vastgoed en andere ondernemingen opbouwde.

Hij is nog steeds erg begaan met het zendingswerk. Hij was van 2005 tot 2008 president van het zendingsgebied Noord-Guayaquil (Ecuador), waar hij opnieuw zag welke invloed een zending op een jonge man of jonge vrouw kan hebben.

Broeder Ridd was lid van het algemeen jongemannenbestuur toen hij in mei 2013 als lid van het algemeen jongemannenpresidium werd geroepen. ■

© MICHAEL T. MALM, MET DANK AAN ILLUME GALLERY OF FINE ART, KOPIËREN NIET TOEGESTAAN

Een vredig hart, Michael T. Malm

'En de Geest geeft licht aan ieder mens die in de wereld komt; en de Geest verlicht ieder mens ter wereld die luistert naar de stem van de Geest' (LV 84:46).

'Mogen wij er altijd naar streven om dicht bij onze hemelse Vader te blijven', zo sprak president Thomas S. Monson in de zondagmorgenbijeenkomst van de 183e algemene oktoberconferentie van de kerk. 'Daarvoor moeten we elke dag tot Hem bidden en naar Hem luisteren. Hij moet echt altijd ons hoogste Goed zijn, hetzij in zonneschijn of in regen. Moge zijn belofte altijd ons wachtwoord zijn: "Ik zal u niet begeven en u niet verlaten."'

DE KERK VAN
JEZUS CHRISTUS
VAN DE HEILIGEN
DER LAATSTE DAGEN

DUTCH

4

0210791120

1

10791 NOV 13